

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

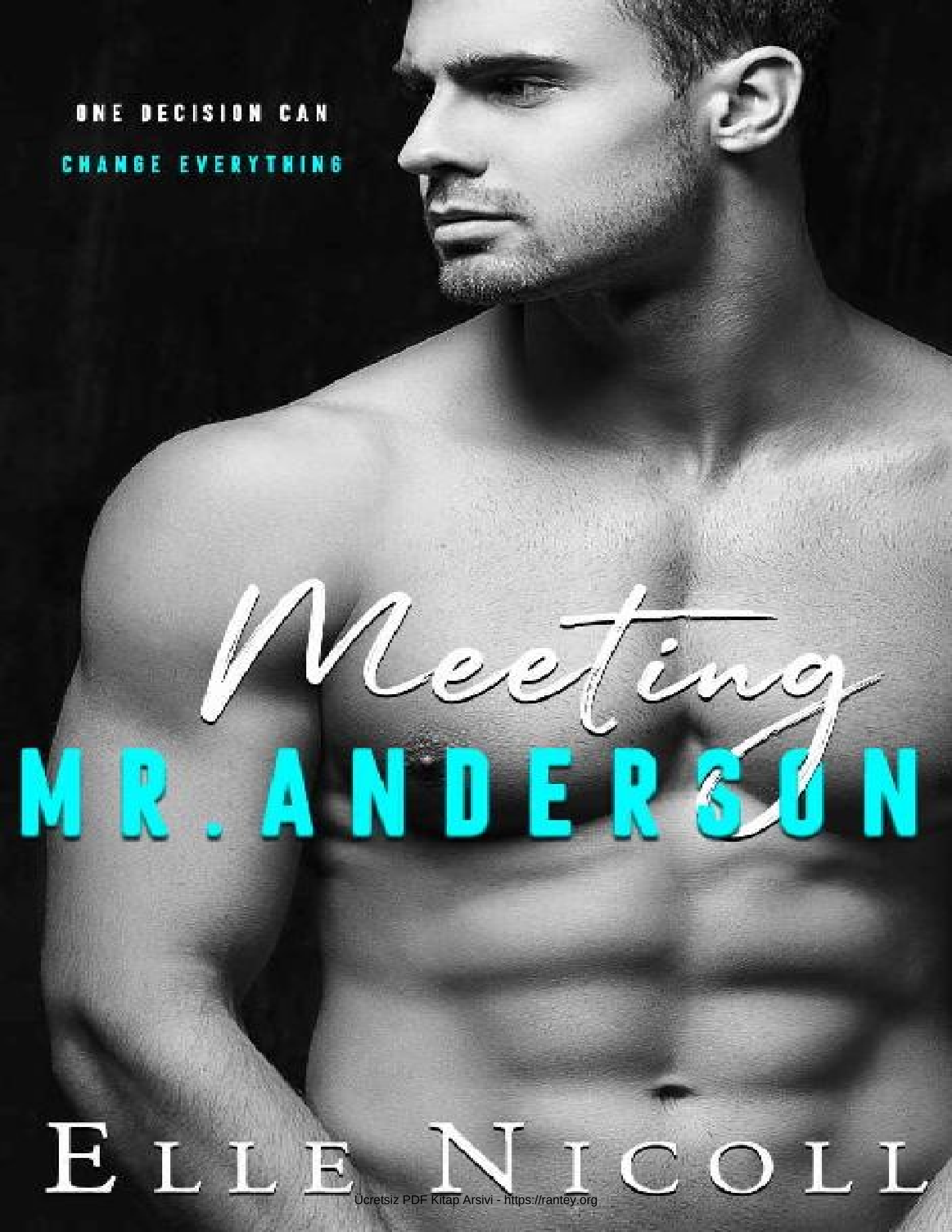
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ONE DECISION CAN
CHANGE EVERYTHING

Meeting
MR. ANDERSON

ELLE NICOLL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Meeting
MR. ANDERSON

ELLE NICOLL

İçindekiler

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27 Sonsöz](#)

[Son Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

Copyright © 2021 By Elle Nicoll

Tüm hakları saklıdır.

Web sitemi ziyaret edin: <https://www.ellenicollauthor.com>

Kapak Tasarımı ve İç Formatlama: Pink Elephant Designs'dan Abigail Düzenleme:
Kimberly Dawn Editing

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap eleştirisinde kısa alıntılar yapılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi de dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

*Dan'e, teŖekkür
ederim,
Ŗimdi, Daima ve Sonsuza
Kadar*

Birinci Bölüm

"Atlantic Havayolları'nın 77 sefer sayılı Los Angeles uçuşu için son çağrı, 22 numaralı kapıdan biniş."

Anons kulaklarımda çınlarken hızlanıyorum. *Geç kalamam, geç kalamam.* Uçak terminalin diğer tarafındaki bir kapıda. *Tipik bir durum.* Bu uçuşa yetişmem gerekiyor; aksi takdirde, yine evde bekleme durumunda kalacağım. Bu düşünce beni ürpertiyor. Bekleme görevinden (tam üniformayla saatlerce evde oturmak) hoşlanan tek bir uçuş görevlisi bile tanımıyorum - sadece bir uçuşu gerçekleştirmeniz gerekebilir diye. Sonra da aceleyle havaalanına gitmek zorunda kalmak, bazen de uçuşa sadece birkaç dakika kala yetişmek.

Ayağım ayakkabımdan kayıyor ve neredeyse topuklarımın üzerinde parlak karo zemine düşüyorum. Üniforma için kırmızı topuklu ayakkabıyı kim düşündüyse, belli ki hiç beklememiş. Şu anda spor ayakkabılar daha pratik olurdu.

Sonunda jet köprüsünün tepesine ulaşıyorum ve Boeing 747'nin kapısına varıyorum.

"Holly Havers," diye nefes alıyorum ve yer görevlisine havayolu kimliğimi göstermek için boynumdaki kordonu kaldırıyorum.

Panosundaki listeden adımları işaretliyor ve uçağa binmek için onu geçiyorum. Doğruca uçuş hizmetleri müdürü olan en iyi arkadaşım Matt'in uçuş öncesi evrak işlerini tamamlamakta olduğu üst sınıf mutfağa gidiyorum. Matt'i çok severim. Bana ve diğer en iyi arkadaşım ve ev arkadaşım Rachel'a yakın oturuyor. Matt muhteşem, uzun boylu, zeytin tenli ve kısa koyu dalgalı saçlı. Tamamen eşcinsel ama. Fark ettiklerinde hayal kırıklığına uğrayan birçok kızın yüzünü gördüm.

"Gelebildiğime çok sevindim," diye pufladım. "Uçuşun için çağrıldığımda buna inanmadım." Matt'e gülümsedim.

"Ben de seni gördüğüme sevindim, Holls. Doluyuz, doluyuz, ; yoğun bir gün olacak!" Matt beni iki yanağımdan öptü. "Seni CM2 pozisyonunda çalıştırıyorum. İşte senin bölümün için yolcu listesi," dedi ve bana bir kâğıt çıktı uzattı.

"Teşekkürler." Yolcuların isim listesini alıyorum, katlıyorum ve cebime koyuyorum, ardından düz kabin ayakkabılarımı giyiyorum ve mürettebat çantamı baş üstü dolabına yerleştiriyorum.

Uçağın kapısını dışarıdan iten yer görevlisi "Güvenli uçuşlar, çocuklar" diye seslendi. Tam zamanında yetiştim.

"Çok teşekkürler!" Matt uçağın kapısını devasa kumanda kolunu kullanarak kapatırken geri seslenir. Sonra yanındaki iki atlama koltuğunun arasından dahili telefonu alır.

PA sisteminden "Kabin ekibi, kapılar otomatik ve çapraz kontrole" sesi duyulur.

Sorumlu olduğum kapıyı kollarım ve onunkini iki kez kontrol etmek için Matt'le yer değiştiririm.

"Çapraz kontrol yapıldı," diye hep birlikte rapor verdik.

Matt omuzlarını pişmanlıkla silkerek, "Manuel demo, Hun," diyor. Genellikle bir video gösteririz ama bazen Genel Müdürlük manuel bir demo yapmamızı ister. Bu ekip arasında pek popüler değil. Video sırasında kalkıştan önce bir şeyler içmek için son şansımız oluyor. Bazen, özellikle de dolu uçuşlarda, tekrar bu şansa sahip olmamız saatler alıyor.

Atlama koltuğumun arkasından gri demo kit çantasını alıyorum ve üst sınıfın önüne doğru ilerliyorum. Kitimi yere koyarak her şeyin yanımda olduğundan emin olmak için kontrol ediyorum-kemer, oksijen maskesi, can yeleği, güvenlik kartı. Her şeyim hazır. Matt anons cihazından güvenlik brifingini okuyor ve ben de başlamaya hazır bir şekilde ayağa kalkıyorum. Birkaç sıra ötedeki 4A koltuğunda oturan yolcu beni izliyor, delici mavi gözleriyle beni inceliyor. Bakışlarının yoğunluğu altında nefesim kesiliyor. Acil bir durumda ne yapacağını bilmesi için dikkat etmesi gerekiyor ama Tanrım, *dik dik bakıyor*.

Demo sona erdiğinde, kabini kalkış için hazırlamaya başlıyorum, emniyet kemerlerinin takılı ve çantaların yerleştirilmiş olduğunu kontrol ediyorum. 4A'nın koltuğunda durdum ve ona iyice baktım. Amerikalı bir sporcu görünümüne sahip - koyu sarıya çalan saçları, kare çene hattı, tasarımcı sakalı. *Parmaklarımın altında nasıl hissedeceğimi merak ediyorum*. Siyah kotu kalçalarını sarıyor ve pantolonunun kolları

Gri tişört kaslı pazuları geriyor. Onun gibi biri spor salonunda yaşıyor olmalı. Erkeklik ondan sızıyor. Boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

"Efendim, emniyet kemerinizi mı?"

"Evet," diye yumuşak, derin bir sesle cevap veriyor ve görebilmem için tişörtünü kaldırıyor. Bronzlaşmış, kaya gibi sert karın kaslarının görüntüsü, ben onları uzaklaştırmadan önce gözlerimi dolduruyor.

"Teşekkür ederim," diye ciyaklayarak yoluma devam ediyorum.

anasını. Tüm uçuş boyunca ona hizmet etmek zorundayım ve ayaklarının eriyip gidemem ya da her konuştuğunda kızaramam. Bu bir kabus olacak. Üzerimdeki etkisini fark etmiş olmalı. Profesyonel olmalıyım. Daha önce ünlülere ve yüksek profilli yolculara hizmet etmedim değil. Ama hiçbiri üzerimde böyle bir etki . Bana ne böyle? Derin nefes al, bunu yapabilirim.

"Affedersiniz canım," diyor yakınımızda oturan tatlı, yaşlı bir hanım. "Bir hap içmek için bir bardak su alabilir miyim lütfen?"

Ona gülümseyerek cevap veriyorum, "Elbette. Bir dakikaya geliyorum." Döndüğümde koltuğunun yanına diz çöküp bardağı ona uzatıyorum.

"Teşekkür ederim canım." Bir paket hap alırken bana gülümsüyor. İlaçları folyodan çıkarmak için uğraşırken gülümsemesi kaşlarını çatmasına neden oluyor. "İşte, bana bırak." Ellerimi titreyen ellerinin üzerine koyuyorum. Buz gibi soğuklar. Kağıt mendil kadar narin görünen teni soluk mor damarlarla kaplı. Avucuna iki tablet sıkıştırıyorum. "Sana bir battaniye getireceğim Kalkıştan sonra hava soğuyabilir."

"Oh, sen bir aşıksın. Uçmaktan hiç bu kadar keyif almamıştım." İç çekiyor, bana doğru eğiliyor. Lavanta ve şeker kokuyor. "George yanımda olmadığı için hep başım ağrıyor. Bana endişelenmememi, araba kullanmaktan daha güvenli olduğunu söylerdi." Hapları yutarken kendi kendine kıkırdıyor.

Avucumu tekrar onunkinin üzerine koyuyorum. "George haklı; arabayla seyahat etmekten daha güvenli. Zeki bir adama benziyor."

"Öyleydi canım." Gözleri uzaklara bakıyor. "O benim hayatımın aşkıydı, iki yıl önce vefat etti."

"Bunu duyduğuma çok üzüldüm," diyorum elini sıkarak. "Aşık mısın canım?" Bakışları bana dönüyor.

"Oh." Tereddüt ediyorum, onun açık sözlülüğü karşısında şaşırıyorum. Belki de yaşlandıkça, konu aşk gibi hayattaki önemli şeylerden bahsetmeye geldiğinde zaman kaybetmemeyi öğreniyorsun. "Hayır, değilim." Ona küçük bir gülümseme sunuyorum.

"Kalbini kim kazanırsa kazansın şanslı bir adam olacak. Sen bir hazinesin." Elimi okşayarak bana sırtıyor.

"Teşekkür ederim." Gülümsüyorum, elimi bırakırken boş bardağını alıyorum. "Bugün senin için yapabileceğim bir şey varsa söyle, tamam mı? Benim adım Holly."

"Ben yaparım, Holly. Ben Vera."

"Seninle tanışmak bir zevk Vera," diyorum ayağa .

Yanımdan geçerken gözleri parlıyor ve gitmek için döndüğümde dikkatini neyin çektiğini anlıyorum. Bay Mavi Göz konuşmamızı dinliyor, yüzünde düşünceli ve mesafeli bir ifade var. Kıkırdamamı engellemek için dudağımı çiğniyorum. Vera gibi olgun hanımlar bile onun cazibesine karşı bağışık değil.

Kalkışa hazır bir şekilde atlama koltuğuma oturduğumda, Matt son kabin güvenlik kontrollerini yaparak yanımdan geçti.

"Şanslı sürtük!" diye fısıldıyor. "Bakman gereken Jay Anderson var, o adam bir seks tanrısı! Mürettebatın geri kalanı, ona hizmet eden kişi sen olduğun için kıskançlıktan yeşile dönüyor." Kaşlarını bana doğru kaldırdı.

"Kim?"

Matt gözlerini devirerek tuts. "Tanrı aşkına, Holls, sen bir taşın altında mı yaşıyorsun? Bir sürü filmde oynadı ve Ğimdi de Amerikan FBI dizisinin başrolünde; adı neydi?" Parmaklarını havada tıkırdatıyor. Hatırlamaya çalışırken kaşları birbirine yaklaşıyor. "Oh, ne demek istediğimi biliyorsun!"

Matt'e hafif bir gülümsemeyle omuz silkiyorum. Bilmiyorum. Mola verdiğim yerlerde kitap okumayı ya da yoga yapmayı tercih ediyorum. Çok fazla Amerikan televizyonu izlemiyorum. Matt'in gözleri bana doğru açılıyor ve hâlâ Jake Anderson'dan ya da adı her neyse ondan bahsettiğini fark ediyorum.

"Şunu dinleyin, bir keresinde sete gizlice giren bir papaz tarafından soyunurken fotoğrafı çekildi ve fotoğraf yüklendiğinde Instagram'ı çökertti!" Matt elindeki kâğıtla kendini yelpazeliyor ve bayılmış gibi yaparak bir elini alnına götürüyor. "Yeni film üçlemesinde bir sonraki süper kahraman olacağı söyleniyor. Bekâr ve . Yine de bana bir şans ver; onu dönüştürebilirim." Matt'in gözlerinde yaramaz bir parıltı var.

"Ha, eminim denemek istersin." Sırtıyorum.

Matt her zaman çok eğlencelidir, hayallerindeki adamın hemen köşeyi döndüğüne, ayaklarını yerden kesmeye ya da belki dizlerinin üzerine çökmeye hazır olduğuna inanır. "Jay Anderson." Matt yüzünde hülyalı bir ifadeyle iç çekerken

beni geçip gidiyor.

Kemerimi bağlarken başımı koltuğa yaslıyorum. 4A koltuğunda oturan ve derin sesiyle içimdeki uyuşuk bölgeleri titreten ateşli adam, başarılı Hollywood yıldızı ve seks tanrısı Jay Anderson. Ve önümüzdeki on bir buçuk saat boyunca ona hizmet etmek zorundayım. Bu harika bir şey. Umarım aptalca bir şey yapmam ya da söylemem. Sürekli onun için dili tutulmuş kadınlar görüyor olmalı. Eğer bu uçuşu atlatabilirim, onu bir daha asla görmeyeceğim, yani en azından bu var. Matt koltuğuna oturup kemerini bağladı ve dahili telefonda kaptanı arayıp kabinin kalkış için güvenli olduğunu teyit etti. Sonra pistte hızla ilerlerken motorlar gürliyor ve Los Angeles'a doğru havalanıyoruz.

Atlama koltuğumda oturuyor ve pilotların on bin feet'e ulaştığımızı ve mürettebatın kabinde hareket edebileceğini belirten zil sesini bekliyorum. Sinyal verilir verilmez yerimden fırlıyor ve Vera' götürmek üzere bir battaniye kapıyorum. Yaklaştığını görünce gözleri parlıyor.

"Çok naziksin canım, teşekkür ederim." Işıldıyor.

Çok tatlı bir kadın. Battaniyeyi çantasından çıkarıp kucağına sererken ona gülümsüyorum. "Bir şey değil Vera. Ben de bunun için buradayım, seni olabildiğince rahat ettirmek için."

"Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum

Holly." Ona şaşkınlıkla bakıyorum.

"Senin yaptığın gibi uç. Her zaman." Kıkırdıyor.

"Hoşuma gidiyor ve çok güzel insanlarla tanışıyorum."

Gözlerini omzumun üzerinden geçirmeden önce tekrar kıkırdıyor. "Evet, görebiliyorum."

Gözlerim açılıyor ve o başını sallıyor. "Yaşlı olabilirim ama henüz ölmedim. Gerçi öyle olsaydım, onun gibi birinden alacağım hayat öpücüğü beni kısa sürede iyileştirirdi," diye fısıldıyor.

Aman Tanrım. Kendimi tuttuğum kıkırdamalarım dışarı dökülürken gözleri muziplikle parlıyor. Başlarımızı eğip kavanozdan fazladan kurabiye aşırarak paçayı kurtarmış iki yaramaz çocuk gibi kıkırdarken elimi tutuyor.

"Peki, Los Angeles'a vardığında ne yapacaksın?" diye sordum.

"Torunumu ziyarete geldim." Vera ışıldıyor. Belli ki onunla gurur duyuyor ve bana kendi işinin nasıl olduğunu ve bunu nasıl sıfırdan kurduğunu anlatıyor.

"Yine de henüz aşkı bulamadı." Vera iç geçirir. "Ona söyledim. Birini bulduğunuzda, sadece bilirsiniz. George'umla yaptım. O an anladım

ona gözlerini dikti. Bir tür sihirdi. Bazılarımız için böyle olur. Gerçekten şanslı olanlar için." Gözleri parıldıyor.

"George da seni bulduğu çok şanslı bir adamdı."

"Biliyorum canım." Vera elimi okşadı. "Bunu ona her gün hatırlattım." Ben ayağa kalkıp ona daha sonra tekrar gelip sohbet edeceğimi söylerken kendi kendine kıkırdıyor.

O çok canlı biri. Umarım ben de onun yaşına geldiğimde bu kadar yaşama sevincine sahip olurum. Onun koltuğundan kalkarken sırtıyorum.

Canlı mavi gözler dikkatimi çekiyor, sahibi bana gülümsüyor. Midem boğazımda dans ediyor. *Bu çok saçma.* Kendime gelmeliyim; yoksa önümüzdeki on bir saat işkenceye dönüşecek. Derin bir nefes alıyorum.

"Bay Anderson?"

Ben ona hitap ederken o güzel gözlerin üzerindeki kaşlar kalkıyor.

"Size bir battaniye de önerebilir miyim, efendim?" Kendimi durduramadan gözlerim kucağına iniyor ve kumaşın kasıklarının üzerinde gerildiği yerde bir saniye fazla kalıyor. "Bacaklarınız için," diye ekliyorum parlak bir şekilde, gözlerimi tekrar yukarı kırparak. Gözlerini bana diyor ama gülümsemesi hâlâ duruyor. *Yakalandım. Kesinlikle kasıklarınızı kontrol ettiğimi gördü. Şimdi de onun sikini düşündüğümü olmalı, saçmalık! Ben onun sikini düşünüyorum!*

Yanıt beklerken dudaklarımı ısırıyorum.

"Ben iyiyim. Teşekkür ederim... Holly," diyor, bakışlarını göğsümden ve yaka kartımdan kaldırarak. Doğrudan gözlerimin içine bakıyor, bu kez gözlerinde bir pırıltıyla.

"Tamam. Bir şeye ihtiyacın olursa lütfen bana haber ver," diyorum, gözlerimi yüzünden ayırmamaya dikkat ederek, mutfığa doğru yola çıkmadan önce.

Uçuşun yarısına geldiğimizde içecek ve yemek servisi sona erdi. Vera'nın koltuğunda onunla sohbet ederek çok zaman geçirdim. Tam bir karakter. Onun gibi yolcular bu işi çok değerli kılıyor. Bay Anderson kibar davrandı. Onunla her konuştuğumda bana gülümsüyor ve gözleriyle midemi bulandırıyor. Ama çoğu zaman kafasını evrak işlerine gömdüğü için konuşmalarımız kısa sürdü. Bana uyar, en azından bu şekilde kendimi aptal yerine koyma ihtimalim azalıyor.

Mutfaktan koridorun yukarisından ona bakıyorum. Protein karışımına benzeyen bir şey içiyor, başını geriye doğru eğerken geniş boynundaki sert kaslar görünüyor. Vera koltuğundan kalkıyor ve baş üstü dolabını açıyor. Tam yanına gitmek üzereydim ki Bay Anderson yerinden kalkıp çantasını için kaldırdı. Ona gülümseyerek bakıyor ve kolunu okşuyor, sonra da oturup başlıyor

Tekrar okuyorum. Muhtemelen dizisinin repliklerini ya da bir film senaryosunu falan. Los Angeles'ta aktör olmak nasıl bir şey? Heathrow Havaalanı yakınlarında Rachel ile paylaştığım iki yatak odalı evden farklı bir dünya, şüphesiz.

Ben bakarken, o bana doğru baktı. *Kahretsin*. Beni aval aval ona bakarken yakaladı. Gözlerimi yere indirdim. Onun için yanıp tutuştuğumu ya da profesyonel olmadığımı ve meraklı olduğumu düşünecek. Kendime lanet ediyorum ve gözlerimi kaldırıyorum. Hâlâ bana bakıyor. Tanrım, o muhteşem; bunu inkar etmek mümkün değil. Koltuğunun yanına uzanırken gözlerini benden ayırmıyor. Bir saniye sonra koltuğunun üzerindeki çağrı ışığı yanıyor. *Hay aksi*. Şimdi oraya gitmek zorundayım. Ya neden burada durup onu izlediğimi bilmek isterse? Diğer mürettebattan birinin çağrı ışığına cevap vereceğini umarak etrafıma bakıyorum ama hepsi meşgul.

Tanrım, işte .

Koridorda onun koltuğuna doğru ilerliyorum.

"Yardımcı olabilir miyim Bay Anderson?" Beni ona bakarken gördüğü için ne kadar utandığımı belli etmemek için elimden geleni yaparak soruyorum.

"Evet," diyor, pürüzsüz, derin sesi ve Amerikan aksanı midemi bulandırıyor. "Ne önerdiğinizizi bilmek istedim."

"Tavsiye mi?" Şaşkınlıkla söylüyorum.

"Ne izleyeceğime karar veremiyorum." Oturduğu yerdeki televizyon ekranını işaret ediyor. "Bir belgesel düşünüyorum." Keskin mavi gözleri yüzümde geziniyor ve dudaklarımda dinleniyor.

"Oh, anlıyorum. *Mavi Gezegen* inanılmaz. Doğanın bu kadar zeki ve komik olmasına bayılıyorum." Ben durduramadan kelimeler dökülüyor. "Ormanda bir alanı temizleyen ve mükemmel sopayı seçmek için yıllarını harcayan, sonra da onu yere dik bir şekilde yerleştirip eşini çekmek için etrafında bir direk gibi dans eden erkek bir kuş olduğunu biliyor muydun?" Ağzımdan kaçırıldım.

Jay kaşlarını kaldırırken ağzının kenarları kıvrılıyor.

"Dişi kuşların hepsi izliyor ve gösteriyi beğenip beğenmediklerine karar veriyorlar," diye devam ediyorum. *Kapa çeneni, Holly! Konuşmayı kes, seni aptal*. Tanrı aşkına, ona direk dansı yapan bir kuştan bahsediyorum.

"Kulağa eğlenceli geliyor," diyor bana gülümseyerek ve mükemmel, düz beyaz dişlerinin parıltısıyla ödüllendiriliyorum.

Aptal gibi sırtıyorum. *Bana ne yapıyor?*

"O zaman seni yalnız bırakayım." Yanaklarım yanıyor ve kendime başka bir şey söyleyecek kadar güvenemediğimden dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Ayrılmak için döndüğümde Vera gözüme takılıyor ve bana göz . Buna tanık olduğuna inanamıyorum.

ve sanki tarihin en iyi flörtünü gerçekleştirmişim gibi bana göz kırpmıyor. Ben de ona gülümsüyorum. Birazdan ona bir fincan çay götüreceğim ama şu anda yüzümün normal rengine dönebilmesi için mutfağa geri dönmem gerekiyor.

Uçuşun geri kalanı çok az heyecanla geçiyor. Bir şeyler *almak* için üst sınıfa çıkmak isteyen mürettebattan sürekli bir akış var. Matt ve ben hepsinin Jay Anderson'ı görmek için can attığını biliyoruz. Mutfak perdesi açılıp ekonomi kabininden Megan adında bir mürettebat içeri girdiğinde başımı kaldırıp bakıyorum.

"Çocuklar," diye fısıldıyor. "Gelin bunu görün." Elindeki dergide Jay Anderson'la yapılmış bir röportaj var. Huysuz ve düşünceli görüldüğü birkaç fotoğrafı var. Sahilde dururken çekilmiş bir fotoğrafı dikkatimi çekiyor. Arkasında deniz var ve yüzü güneşe dönük, gülüyor. Mükemmel bir kare.

"Dur bakayım, dur bakayım!" Matt ciyaklıyor, Megan'ın yanına kayıyor, böylece ikisi birlikte sıkışmış, sayfaları inceliyorlar. "Burada bekâr olduğu, ama bir arkadaşının yatında birlikte görüntülendikten sonra model Anya Katiss'le çıktığı söyleniyor." Matt yüksek sesle okuyor. "Bir de fotoğraf çekmeyi, doğadaki güzellikleri yakalamayı seviyor," diye aktarıyor Matt. "O da derin biri Holly! Sadece çok yakışıklı-olmalı-illegal bir yüz değil." Megan gülerken o bayılıyor.

Ben toplarken onlar dergiyi yalayıp yutmaya devam ediyor, okurken "ooh ve ah" sesleri arasında gidip geliyorlar. Bay Anderson'ın flört hayatıyla ilgili her şeyi duymak istemiyorum.

"Çok şanslısın, Holly." Megan iç çekerek dergiyi kapatıyor ve kolunun altına sıkıştırıyor. "Keşke bugün üst sınıfta çalışıyor olsaydım. Bahse girerim ekip seni beklemeden çağırdığı anda, bugün Jay Anderson'la tanışacağını hayal bile edemezdin. Seni çağırma kararını veren kişiye teşekkür etmelisin."

Ona bakıyorum ama yüzünde hülyalı bir ifade var ve bir cevap beklemiyor. Los Angeles'ta ne yapmayı planladığımız hakkında sohbet devam ediyoruz. Eve dönüş uçağına binmeden önce otelde iki gecemiz var. Megan, ekipten iki kişiyle birlikte yoldaki tüm yıldızları görmek için Walk of Fame'e gideceklerini söylüyor. Ben bunu birkaç kez yaptım, bu yüzden atlayacağımı söylüyorum.

"Ne düşünüyorsun Matt?" Megan ekonomi kabinine sonra ona soruyorum. Metal bir saklama kutusunu kabindeki yerinden çıkarıp

ve üzerine oturmak için ters çevirin.

"Şey, biraz alışveriş yapmayı, sahilde koşmayı, birkaç içki içmeyi ve akşam yemeği yemeyi düşünüyordum. Bu sefer çok çılgınca bir şey olmasın bebeğim. Az önce yaptığım Hong Kong uçuşunun etkisinden hâlâ kurtulamadım. Dostum, bu çok çılgıncaydı!"

Gülüyorum. Bazı harika geceler Hong Kong'da aktarma yaptığımızda oluyor.

"Kulağa hoş geliyor, size katılmamın sakıncası var mı?" Yaptığım naneli çaydan bir yudum alırken soruyorum.

"Sanki başka bir yolu varmış gibi!" Yolculuğu onunla geçirmemeyi düşünmeme bile kızmış gibi davranıyor. "Seninle vakit geçirmeyi her zaman sevmişimdir, Holls. Holly'nin dünyasında neler olup bittiğini bana anlatabilirsin," diyor göz kırparak.

"Bildiğiniz gibi hiçbir şey yok. Bu benim son bekleme bloğum olduğu için çok mutluyum ve sonra tekrar normal bir kadroya döneceğim," diyorum rahatlayarak.

"Simon'la hiç karşılaşmadın, değil mi?" diye soruyor endişeli bir ifadeyle.

"Hayır, Tanrı'ya şükür, ama eminim bir gün olacak." Pilot olan eski sevgilim Simon'ın görüntüsü aklıma geliyor. Dokuz ay önce kötü bir şekilde bitene kadar bir süre çıkmıştık. Hâlâ onun parçaladığı özgüvenimi toparlamaya çalışıyorum.

"Daha önce bilmediğim biriyle çıktın mı?" Matt konuyu değiştirerek sorar.

"Hayır, hayır, hayır." Başımı sallıyorum. "Bir süreliğine vazgeçtim. Tuhaf tiplerle tanışıp duruyorum. En son çıktığım adamı hatırlıyor musun? Bütün gece garson kızla flört etti." Hatırladıkça yüzümü buruşturuyorum. "Ben daha fazlasını arıyorum. Biriyle bağ kurmak istiyorum ve bir randevuda *bana* bakmaları iyi bir başlangıç olur."

"Sen de ben de bebeğim," diyor Matt. "Belki ikimiz de yakında Prens Cazibelerimizi kamçılamak için peri gey annemizden bir ziyaret alırız," diyor ve kaburgalarımın bir dirsek atıyor.

"Ha, belki de haklısın."

Birinin boğazını temizlerken çıkardığı ses başımı kaldırıp Bay Anderson'ın gözlerinin içine bakmamı sağlıyor. En parlak maviydi. Midem bulanıyor. Ne kadar zamandır orada duruyor? Ne kadarını duydu? Matt sanki kışkırtıcı bir roket varmış gibi mutfak koltuğundan fırlıyor.

"Merhaba, Bay Anderson. Sizin için ne yapabiliriz efendim?"

Ben ayağa kalkarken, Bay Anderson'ın gözlerinin kenarları kırışarak bana ve Matt'e gülümsüyor. Yakınımda durduğu için şimdi onları daha iyi görebiliyorum. Gözlerinde nezaket var, belki biraz da hüzün? Ama bu düşünceyi bir kenara itiyorum. Ben ne bilirim ki? Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

"Sadece teşekkür etmek istedim. Harika bir uçuş geçirdim. İkiniz de bize çok iyi baktınız." Matt'e ve tekrar bana baktı.

Biz derken Vera'yla kendisini kastettiğinden eminim. Onunla her konuştuğumda, beni dinlediği izlenimini ediniyordum. Onun koltuğundan her ayrıldığımda yüzünde her zaman eğlenen bir gülümseme vardı. Anlattığı bazı şeylerden sonra buna şaşırmadım. Daha önce bilmediğim bir iki şey öğrendiğim kesin. Bana okumam gerektiğini söylediği kitapların bir listesini verdi ve en iyi 'kitap erkek arkadaşlara' sahip oldukları konusunda ısrar etti.

"*After Hours* için aldığım birkaç bileti beğenebileceğinizi düşündüm. Bu akşamki gösteriye? Teşekkür etmenin bir yolu olarak," diye devam ediyor Jay.

Matt'in gözleri Noel'deki bir çocuğunki gibi açılır. *After Hours* programı Amerika'daki en popüler talk show programı. Farklı ünlü konukları ve canlı izleyicileri var ve çok eğlenceli bir program gibi görünüyor.

"Vay canına! Kulağa harika geliyor! Öyle değil mi Holly?" Matt bana dönerek söylüyor.

"Ah, evet, kesinlikle!" Hala benimle göz temasını kesmemiş olan Bay Anderson'a bakarak idare ediyorum.

"Harika." Gülümsüyor. "Onları sizin için stüdyonun kapısına bırakacağım. Onları senin için bir kenara koyduğumu söyle."

"Çok ! Teşekkür !" diye fişkırıyor Matt.

Ona yan gözle bakıyorum. Bu onun için bir fantezi gibi. Kendini zor tuttuğunu söyleyebilirim. Bay Anderson gitmek üzereydi ama aniden durdu ve bana doğru eğildi. Nefesi yüzümün yan tarafını gıdıklarken boynum karıncalanıyor ve tüm küçük tüylerim diken diken oluyor. İnanılmaz kokuyor; narenciye ile birleşmiş taze toprak kokusu. *Bu da ne böyle?*

"Çıktığın o adam tam bir pislikti Holly," diye fısıldıyor.

Bacaklarımın arasındaki sıcaklık alevlenirken geri çekiliyor. Cevap olarak söyleyecek bir şeyler düşünmeye çalışıyorum ama o çoktan gitmiş, eşsiz kokusu hala duruyor. Garip, heyecanlı bir dans yapan Matt'e dönüyorum.

"Aman Tanrım, Holly! Jay Anderson bizi *After Hours* şovuna davet etti! Harika olacak!" Sevinçle çığlık atıyor.

İkinci Bölüm

"Geliyorum," diye sesleniyorum otel odamın kapısına doğru yürürken.

Birkaç saat önce indik ve bir otobüs tüm ekibi önümüzdeki iki gece için otelimize taşıdı. Bu gece için hazırlanmadan önce hızlı bir güç uykusu çektim.

Kapıyı açtığımda Matt'in dar siyah bir kot pantolon, siyah bir gömlek ve blazer ceket giydiğini görüyorum.

"Harika görünüyorsun Matt," diyorum onu içeri alırken.

"Sen diyorsun, Holly!" Kurt ıslığıyla beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Harika görünüyorsun! Keşke heteroseksüel olsaydım!" Kaşlarını bana doğru oynatıyor, ben de gülüyorum.

Dönüp aynada kendime bakıyorum. Üzerimde kıvrımlarımı ortaya çıkaran, vücudu saran askılı altın rengi bir elbise ve nude topuklu ayakkabılar var. Son seyahatim Barbados'a oldu ve biraz bronzlaştım. Güneş, gevşek dalgalar halinde şekillendirdiğim ve vintage bir saç tokasıyla bir tarafa doğru topladığım saçlarımdaki altın rengi röfleleri daha da ortaya çıkardı. Göz makyajımı boğucu ve dumanlı yaptım ve dudaklarımı çıplak tuttum. Bavulumu acil durum kıyafeti koyduğum için çok mutluyum. Umarım çok fazla değildir ama Los Angeles'ta insanlar şık giyiniyor. Jay Anderson'la tekrar konuşursam diye fazladan çaba sarf edecek değilim. Dışarı çıktığım geceler için sakladığım parfümümden son bir kez sıkıyorum. Baş döndürücü ve zengin. Onu sürdürüğümde kendimi hep seksi hissedirim.

"Gidelim mi?" Çıplak el çantamı ve anahtar kartımı komodinin üzerinden alıp Matt'e dönüyorum.

"Önce bayanlar" dedi ve dışarı çıktık.

Otelin barında gösteri öncesi içkilerimizi yudumladıktan sonra, *After Hours* film stüdyosundaki yerlerimizi alırken kendimizi biraz çakırkeyif buluyoruz.

"Bu harika!" Matt bana fısıldıyor.

Salon neredeyse doldu, herkes yerine oturdu ve etrafımızda heyecanlı bir sohbet uğultusu var. Seyirciler ağırlıklı olarak kadınlardan oluşuyor. Yanımda oturan siyah saçlı bir kız dönüp konuşuyor, sesi heyecandan yükseliyor.

"Merhaba, ben Macy. Burada olduğum için çok heyecanlıyım! Jay Anderson'ın bu akşamki programa konuk olduğuna inanabiliyor musunuz? New York'tan kız arkadaşlarımla birlikte sırf onu görmek için geldim." Selamlamak için elimi kaldırdığımda gülümseyen üç vızılıtlı kadını işaret ediyor. "O çok özel biri; röportajlarda özel hayatıyla ilgili pek bir şey anlatmıyor. Bence gizemli olması çok seksi, anlıyor musunuz? Sanki doğru kadın için içini dökecek ve ruhunu açacakmış gibi. Çok romantik." Macy elini göğsüne koyarak iç geçiriyor.

"Onda kesinlikle bir şeyler var," diyorum ona. "Bu arada ben Holly, bu da arkadaşım Matt." Solumu işaret ediyorum. Merhaba demek için elini kaldırıyor.

"Oh, sen İngilizsin!" diyor Macy sevinçle. "Aksanına bayıldım!"

"Teşekkürler." Gülüyorum.

Konuşmamız yüksek sesli bir tezahüratla kesiliyor ve sahnenin önünde bir adam belirerek kendisini ısınma görevlisi Jimmy olarak tanıtıyor. Ne zaman alkışlamamız gerektiğini gösteren alkış tahtası gibi üzerinde talimatlar olan farklı tahtaları nasıl tutacağını anlatıyor. Hepimize birkaç kez alıştırma yaptırıyor ve bazı şakalar yapıyor ve tüm seyirciler gülüyor, çığlık atıyor ve ıslık çalıyor. Ortam elektrikli ve enerjik. Birazdan gösterinin başlayacağı stüdyonun etrafına bakıyorum. Pistlerde kameralar, devasa ışıklar ve kulaklıklarını takmış bir sürü insan var. Sahnenin kendisi, arka planda kitap rafları ve uzakta parıldayan şehir ışıklarıyla büyük bir pencere ile modaya uygun bir daire gibi görünüyor. Koyu kahverengi iki pelüş deri kanepe ve aralarında bir sürahi buzlu su ve bardaklar bulunan bir masa var.

Jimmy geri sayım sayacını kaldırarak şovun 3,2,1 dakika içinde başlayacağını işaret ederken seyirciler susar. Tanıdık tema müziği çalar ve seyirciler yerlerinden kalkıp alkışlamaya başlarken programın sunucusu Patrick Howard sahneye çıkar. Gri çizgili bir takım giyiyor.

ve beyaz bir gömlek. Belki altmış yaşlarında, dalgalı gri saçları ve sıcak, samimi bir yüzü var. Belki de sırlarınızı anlatabileceğinizi düşündüğünüz türden bir insan. Yıllardır sürdürdüğü program sunuculuğunda bu kadar başarılı olmasına şaşmamalı. Kanepesine oturup kendisiyle röportaj yapmak isteyen ünlü konukları hiç eksik olmuyor.

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim," diyor. "Vay canına, sizin için ne gecemiz var, bayanlar ve baylar," diye başlıyor. "Victoria's Secret modeli Anya Katiss burada, country müzik grubu The Rush platin albümlerinden yeni single'larını çalıyor ve bayanlar," Patrick duraksıyor, "ve tabii ki erkekler." Gülümsüyor. "Bu gece çok eğleneceksiniz!"

Seyircilerden biri "Evet!" diye bağırır ve seyircilerin geri kalanı güler.

Patrick devam ediyor. "Bu gece, görsel ve işitsel -ve uyandırmak istediğiniz diğer tüm duyularınız için- ABD FBI şovu *Steel Force*'un inanılmaz yıldızı Jay Anderson karşınızda!" Seyirciler çılgına dönüyor, yerlerinden fırlıyor, çığlık atıyor ve tezahürat yapıyorlar. Hatta sahneye doğru fırlatılan tangaya benzeyen bir şey görüyorum. Matt'e döndüm. O da gördü ve ikimiz de kahkahalara boğulduk.

"Bu çılgınlık!" Kükreme azalırken ona fısıldıyorum.

"Biliyorum, doğru." Bana bakıyor, daha önceki içkilerimizden dolayı hafifçe cam gibi olmuş gözleriyle. Heyecanı inkar edilemez. "Kendimi yiyebildiğin kadar ye büfesindeki saplantılı bir yiyici gibi hissediyorum! Uçakta ne yaptığını bilmiyorum Holly. Bizi bu şekilde davet ettiğine göre Bay Anderson üzerinde bir etki bırakmışsın."

"Hayır, ben sadece işimi yaptım" diyorum. Ama midemin derinliklerinde kısa süreli bir kıpırtı oluyor. Onu çabucak söndürüyorum. Bu düşünce çok saçma. Ben İngiltere'nin küçük bir kasabasından bir kızmım. O ise bir Hollywood aktörü. Matt'e, "Sadece nazik davranıyordu, hepsi bu," diyorum.

"Holly Darling, kendine biraz kredi vermelisin, Jay Anderson külotunu istediği için buradayız! Sana söylüyorum, böyle bir adamla saçlarını açma şansını yakalarsan, sadece bir geceliğine bile olsa, onu taşaklarından yakala -kelimenin tam anlamıyla!" diyor ve bana abartılı bir göz kırpmıyor.

"Matt!" Nefes nefese kaldım. "Bu o değil."

"Eğer ısrar edersen, Holls, eğer ısrar edersen," diyor, bunun yerine gerçekliğin uzak versiyonuna inanmaya karar veriyor. "Bir gün ne kadar şaşırtıcı olduğunu anlayacaksın"

ve neredeyse seni hak eden birini bulacaksın. Sonra da düğünüze gelip ateşli, bekâr erkeklere ilk ben sahip olacağım."

Programın geri kalanını izlerken koltuklarımızın kenarında oturuyoruz. Bazı hafif haber bölümleri ve izleyicilerin gönderdiği komik klipler oynatılıyor. Patrick, Victoria's Secret modeli Anya Katiss'le röportaj yapıyor. Yemin ederim hayatımda hiç bu kadar uzun, mükemmel bacaklar görmedim. Bu bana internette gördüğüm, bir kolunda bebek tutarken arabanın bagajını kapatmak için yüksek bir tekme atan seksi pantolonlu ve stilettolu bir kadının videosunu hatırlattı. Genetiğin onunki gibi bacakları nasıl tasarladığı bile benim için bir muamma. Egzotik bir tanrıça gibi görünüyor, uzun kuzguni saçları dümdüz, uzun kirpikleri göz kırparken yüksek elmacık kemiklerinin üzerinde dalgalanıyor, ağzı mükemmel bir koyu gül goncası. Lansmanını yaptığı Capture adlı yeni bir parfümden bahsediyor ve dinleyicilere ücretsiz numuneler dağıtılıyor. Şişe kalp şeklinde buzlu camdan yapılmış ve üzerinde kırmızı ve gümüş metalik çizgiler var. Çok çarpıcı ve parfüm ay ışığında büyümlü bir meyve bahçesi gibi kokuyor.

Matt burnuna bir koku çekerek, "Bu iyi bir mal," diyor.

"Kelimelerle aran çok iyi," diye şaka yapıyorum. Ama ona katılmak zorundayım.

Anya Katiss ve parfümü başka bir dünyaya ait.

Stüdyoda bir beklenti sessizliği çökerken gözlerimi tekrar sahneye çeviriyorum. Sunucu Patrick, oluşan gerilimden keyif alıyor gibi görünüyor.

"Korkarım bu gece için vaktimiz bu kadar," diyor başını sallayarak.

Seyircilerden bir nefes sesi yükselir ve biri "Hayır!" diye bağırır. Patrick suçlulukla başını kaldırır.

"Sadece seninle dalga geçiyorum! Bu gece eve tek parça halinde dönmek istiyorum," diye şaka yapıyor ve endişeli görünüyormuş gibi yapıyor.

Patrick kollarını iki yana açarken seyircilerden rahatlamış bir mırıltı yükseliyor.

"Bayanlar ve baylar, lütfen sıradaki konuğumuz Jay Anderson'a hoş geldiniz deyin!"

Kulak zarım patlayabilir. Seyircilerin çıkardığı gürültü delice. Etrafıma bakıyorum, kıkırdıyorlar ve ısıklık çalıyorlar. Yanımdaki kız Macy heyecanla zıplıyor. Matt elimi tutup sıkıyor. Parmağını kıracak diye endişeleniyorum ve tam kolumu geri çekecekken bırakıyor, gözlerini sahneye dikmiş. Ona baktım ve işte oradaydı.

Jay Anderson.

Hatırladığımdan daha da iyi görünüyor. Koyu gri şık bir pantolon, kahverengi ayakkabılar, kemer ve kolları ön kollarına kadar kıvrılmış, boynu açık beyaz bir gömlek giyiyor. Pahalı görünümlü bir saat stüdyo ışıklarının altında bileğinde parlıyor. Seyirciye el sallıyor ve gülümsüyor, mükemmel beyaz dişleri gözlerimizi kamaştırıyor. Koyu kumral saçları mükemmel uzunlukta. Zahmetsizce şekillendirilmiş gibi görünüyor, sanki öylece uyanmış gibi. Patrick'in elini sıkıyor ve Anya Katiss'in yanına oturup onu yanağından öpmeden önce eski dostlar gibi birbirlerinin sırtını sıvazlayarak kucaklaşıyorlar. Jay otururken Katiss ona biraz daha yaklaşıyor gibi görünüyor. Ya da belki ben hayal ediyordum.

"Geldiğin için teşekkürler Jay. Sanırım bu gece seyirciler arasında senin hayranların olduğunu söylemek yanlış olmaz," diyor Patrick.

Bir kadın "Seni seviyorum Jay!" diye sesleniyor ve üzerinde telefon numarasının yazılı olduğunu tahmin ettiğim bir tabela tutuyor.

Gülümsüyor ve gözlerinin kenarları kırışıyor. "Beni kabul ettiğin için teşekkür ederim Patrick."

İşte yine o derin, hülyalı ses. Koltuğuma yapışmış onu izlerken yutkunuyorum.

"Şimdi diziniz *Steel Force* ile başlayalım," diyor Patrick. "İki sezondur dizinin baş karakterisin ve dizi üçüncü sezon için yenilendi."

"Evet, doğru. Tekrar başlamadan önce çekimlere birkaç ay ara vereceğiz."

"Peki, önümüzdeki iki ay için ne planladınız?" diye soruyor Patrick.

"Ailemi görmek için biraz zaman ayırmak istiyorum ve bazı projelerim var.

Üzerinde çalışıyorum."

"Resimde özel arkadaşlarınız var mı?" Patrick arsız bir gülümsemeyle soruyor. "Hadi, arkadaşına söyleyebilirsin Patrick," diye şaka yapıyor.

Jay gülümser ve ayakkabılarına bakar. "Onunla tanıştığımda tanıyacağım," der, sesi yumuşaktır.

Anya Katiss koltukta bacak bacak üstüne atar. Onun inkar edilemez o da hissediyor olmalı. Ona bu kadar yakın oturmak ve kucağına atlayamamak işkence olmalı.

Patrick röportaja devam ediyor ve gelecek film rolleri ve süper kahraman üçlemesi söylentisi hakkında konuşuyorlar. Jay çekici ama hiçbir şey vermiyor

uzakta. Sonra Patrick ayağa kalkar ve sahne asistanlarından birinden bir el mikrofonu alır.

"Pekâlâ, bayanlar ve baylar, şimdi soru sorma sırası siz izleyicilerde." Koltukların arasındaki merdivenlerden yukarı doğru ilerler ve havaya kalkan hevesli ellere bakar. Mikrofonunu 'Jay'i seviyorum' tişörtü giyen kadına uzatır, o da iki eliyle tutar.

"Sorum Jay'e," diyor. "Mükemmel kadını nasıl tarif edersin?"

Jay ona bakıyor. Tişörtünü işaret ederek, "Birinin dürüst ve açık sözlü olmasını severim," der. Seyirciler kıkırdıyor. "Beni güldürebilen ve olaylara farklı bakmam için bana meydan okuyabilen biri. En iyi arkadaş, sanırım," diyor biraz hüzünlü bir ifadeyle.

Matt kaburgalarımın sert bir dirsek attığında hâlâ bunu düşünüyordum.

"Ah, bunu neden yaptın?" Ona döndüğümde, Patrick Howard'ın mikrofonunu çenemin altına dayamış bana sırtıttığını gördüğümde kızgınlığım dehşete dönüşüyor.

"Adın ne sevgilim?" diyor, tepkime eğlenerek. "Holly."

Yutkunuyorum.

"Evet, sevgili Holly, Jay'e bir sorun var mı?" diye sorar.

Tüm stüdyo ne söyleyeceğimi beklerken bir sessizlik oluyor. "Um," diye ciyaklıyorum.

Kahretsin, hemen zekice bir soru bulmam lazım. Yüzüm ısınıyor ve kalbim biraz daha hızlı atarsa bir müzik grubu kurabileceğimden eminim.

"Evcil hayvanınız var mı?" Ağzımdan kaçırırım.

Seyircilerden bazıları, ona idealindeki kadını ve hatta yatakta nelerden hoşlandığını sorma şansımı kullanmadığım için hayal kırıklığına uğramış bir şekilde mırıldanıyor. Ancak Jay konunun değişmesinden memnun görünüyor.

"Holly," diyor içimi eriten o güzel, derin sesiyle. "Hayır, hiç evcil hayvanım yok. Ancak hayvanları büyüleyici buluyorum. Geçenlerde yağmur ormanı kuşlarıyla ilgili ilginç bir program izledim." Gözleri gözlerime takılıyor ve elini çenesinde gezdirirken dudaklarında eğlenceli bir gülümseme beliriyor.

"Çok güzel," diyorum, keşke uzaylılar beni şimdi kaçırsa da bu saçma sorunun utancından kurtulsam. Patrick yoluna devam ediyor ve ben derin bir nefes alıyorum. Jay hâlâ aynı eğlenmiş ifadeyle beni izliyor. Benim bir ezik olduğumu düşünüyor olmalı.

Matt ve ben, country grubu yıldızların altında viski içmekle ilgili akılda kalıcı bir parça olan son şarkılarını çalmadan önce gösterinin geri kalanını izliyoruz. Canlı izleyicilerin bir parçası olmak ve gösterinin filme alınmasını izlemek inanılmazdı. Çok eğlendik. Macy ve arkadaşlarıyla vedalaşıp çıkışa doğru ilerlerken elinde pano ve kulaklık olan bir adam yanımıza yaklaşıyor.

"Merhaba Holly, Matt, ben Stefan." Elini uzatıyor ve ikimiz de sırayla tokalaşıyoruz.

Dar bir kot pantolon ve kareli bir gömlek giymiş. Kalın çerçeveli gözlükleri koyu fındık rengi gözlerini belirginleştiriyor ve koyu renk bir buklesi var. Modaya uygun bir inek havası var ve göz ucuyla Matt'in onu incelediğini görebiliyorum.

"Ben Jay'in menajeriyim," diyor. "Benden size göz kulak olmamı istedi. Dinleyin, çekimler bittiği için birkaçımız yakınlardaki bir kulübe gidiyoruz. Bize katılabilirsiniz."

Matt'e bakıyorum, o da gözlerini bana diyor. Stefan'dan hoşlandığını ve bu geceyi kısa kesersem beni öldüreceğini söyleyebilirim.

"Tabii, kulağa eğlenceli geliyor," dediğimi duyuyorum. Yani, Jay Anderson'ın önünde kendimi küçük düşürmek için bir fırsat daha yakalamanın nesi yanlış?

Üçüncü Bölüm

Stefan'ın bize adını verdiği kulübe taksiyle gidiyoruz. Ana caddeden uzakta bir ara sokakta. Geode yazan neon tabelaya bakıyorum.

Matt kaşlarını çatarak, "Hmmm, ilginç görünüyor," dedi. "Doğru yere geldiğimize emin misin?"

"Stefan'ın söylediği yerde." Şaşkınlıkla etrafıma bakındım.

Stefan'dan yol tarifi almamış olsaydık Geode'u kaçırabilirdik. Hiç pencere yok, sadece büyük koyu gri metal bir kapı ve üzerinde küçük neon isim tabelası var.

"İşte! Bak," diyorum Matt'e, duvardaki küçük, ışıklı bir düğmeyi göstererek.

Düğmeye bastı ve asırlar gibi gelen bir süre sonra, devasa kapı dışarı doğru açılarak bir güvenlik görevlisini ortaya çıkardı. Matt ve beni değerlendirdi, bizi aşağı yukarı süzdü.

"İsimler?"

Matt sırtını dikleştirir ve göğsünü dışarı çıkarır. "Matt ve Holly, biz Jay'in arkadaşlarıyız."

Bu bariz abartı karşısında dudağımı ısırıyorum ama güvenlik görevlisi bunu sorgulamıyor gibi görünüyor. Ceketinin manşetine bir şeyler söyledikten sonra bize başını salladı ve içeri girebilmemiz için kenara çekildi.

Yanından geçerken "İyi akşamlar," diyor.

Önümüzde loş bir taş merdiven var; aşağıdan seksi kulüp müziğinin sesi yükseliyor. Merdivenlerden aşağıya doğru yürüyoruz ve en altta bara .

Ne beklediğimden emin değilim ama bu değildi. Ana salonda boylu boyunca uzanan ve bir dans pistine açılan uzun, aydınlatılmış bir cam bar bulunuyor. Etrafında, her birinin içinde yaklaşık on kişilik oturma kabinleri olan ayrı mağaralara benzeyen şeyler var. Mağaraların duvarları taştan yapılmış ve içlerinde kristaller varmış gibi parlıyor.

"Vay canına!" diyor Matt.

"Vay canına," diyorum etrafıma bakarken.

Şimdi neden Geode dendiğini anlayabiliyorum. Seksi müzik çalan büyülmüş bir yeraltı mağarasındaymışız gibi hissediyorum. Konuşan, içen, dans eden ve görünüşe göre harika vakit geçiren kadın ve erkeklerle dolu. Bazılarını stüdyo ekibinden tanıyorum, ısınma görevlisi Jimmy gibi.

"İşte buradasınız. İyi buldunuz o zaman?" Stefan'ın sesini duyunca döndük.

Yanımıza geldi ve ikimizin de yanaklarına birer öpücük kondurdu. "Yanlış yere geldiğinizi düşündüyseniz özür dilerim. Paparazziler henüz keşfetmedi, bu yüzden burayı bu kadar çok seviyoruz." Kıkırdıyor. "Her neyse, ikinizin de gelebilmesine çok sevindim. Jay uçakta ona çok iyi baktığınızı söyledi, sizi gördüğüne çok sevinecek. Buralarda bir yerde." Havada bir el sallıyor. "Gelin ve bir içki alın," diyor bizi bara götürürken. "Burası en harika kokteylleri yapıyor; bir ya da dört tanesini denemelisiniz." Gülüyor.

Matt de gülüyor. Stefan'ı daha yakından incelerken gözlerinin parladığını görebiliyorum ve yanılmıyorsam Stefan'ın gözleri de Matt'i içine çekiyor.

"Holly?" Matt sorar.

"Oh evet, lütfen, benim için sipariş verebilir misiniz? Ben tuvalete gideceğim."

Matt bana, gözleri hâlâ Stefan'ın üzerinde, "Elbette, gerge," diyor. Kendi kendime gülümsüyorum. Ben yokken beni özleyeceğinden şüpheliyim.

Stefan bana kulübün arka tarafındaki tuvaletleri işaret ediyor. Barın yanından aşağıya iniyorum ve köşedeki tabelayı takip ederek oturma yerleri olan birkaç taş oyuğun yanından geçiyorum. Aynı kristal ve taş duvarlarla dekore edilmiş kadınlar tuvaletini buluyorum. Çıkmadan önce saçımı ve makyajımı kontrol ediyorum.

Ana bara geri dönerken taş oyukların yanından geçerken, açık bir ses adımı çağırıyor.

"Holly." Arkamı döndüm ve Jay Anderson'la yüz yüze geldim.

Daha önce sahnede olduğundan daha da yenilebilir görünüyor ve kokusunu tekrar alabiliyorum, uçaktakiyle aynı sarhoş edici kokuyu.

"Merhaba, Bay Anderson." gibi hissediyorum. İyi ki burası karanlık.

"Merhaba," diyor gözlerinde bir pırıltıyla. "Ama bana Jay demeni tercih ederim. Bay Anderson benim babam ve ayrıca bu bana kendimi yaşlı hissettiriyor."

"Ah, şey... pardon... tamam... Jay." Ona bakarken gülümsüyorum, ellerim bir şeyler yapmak için çantamı kavırıyor. "Burası çok güzel bir yer," diyorum, etrafıma bakınarak, onun inanılmaz gözlerinin yoğun bakışlarına kendimi kaptırmamak için her şeyi yapıyorum. "Beni ve Matt'i gösteriye davet ettiğiniz için tekrar teşekkürler. Çok eğlenceliydi," diye gevelemeye devam ediyorum.

", " diyor beni inceleyerek. Ona bakıyorum ve yine eğlenmiş görüldüğünü fark ediyorum. Benim tam bir palyaço olduğumu düşünüyor olmalı.

"Geldiğine sevindim." Ayrıntıya girmesini bekliyorum ama girmiyor. Sadece yüzümü incelemeye devam ediyor. Matt neredeyse içkisini dökerek yanıma geldiğinde ben de orada durmuş ona bakıyordum. "Selam, Jay!" Sanki artık çok iyi arkadaşmışlar gibi gülümsüyor. Belli ki kokteylin çoktan başlamıştı.

Jay cevap veremeden Matt tekrar konuşmaya başlar. "Holly! Stefan haklıymış! Bu kokteyller için ölünür! Bu benim üçüncü kokteylim. Senin için aldığım bu kokteyli denemelisin." Elime tutuşturdu. Bir yudum alıyorum, Jay'in gözlerinin dudaklarımda olduğunun bilincindeyim.

Bardağı onlara doğru kaldırın ve bal rengindeki sıvıyı yudumlayın.

"Oh! Yum." Dudaklarımdaki tatlı, yoğun tadı yalıyorum. "Haksız değilsin. Bunlar çok lezzetli," diyorum daha büyük bir lokma daha alırken. Hollanda cesaretine ihtiyacım var. Bardağın kenarından Jay'e gizlice bir bakış atıyorum. Matt çoktan ortadan kaybolmuş, muhtemelen Stefan'ı bulmaya gitmiştir. Lanet olsun. Şimdi yalnızız ve söyleyecek bir şeyler düşünmem gerekiyor. Neyse ki önce o konuşuyor.

"Ne zamandır uçuyorsun Holly?"

"Sekiz yıl oldu. Harika bir iş. Seyahat edebiliyorum ve bunun için para alıyorum, Los Angeles gibi yerlere gelebiliyorum."

"Los Angeles'ı seviyor musun?" Kaşları kalkıyor ve sesi memnun olmuş gibi çıkıyor.

"Evet," diyorum, kokteylden sonra kendimi daha cesur hissederek. "Buranın havasını seviyorum, sanki her şey mümkünmüş gibi. İnsanlar misafirperver." Ona bakıyorum ve dikkatle dinliyor, tamamen bana odaklanmış. "Sahilleriniz, tepeleriniz var, kayak için Big Bear dağı çok uzakta değil," diye devam ediyorum.

"Kayak yapmayı sever misin?"

"Aslında muhtemelen buzdaki Bambi'ye benziyorum. Yogaya devam etmeliyim," diyorum ve sonra susmak için kendimi zor tutuyorum. Ne kadar aptalca şeyler söylüyorum! Ama Jay gülümsüyor ve bu gülümseme gözlerine kadar ulaşıyor. Tanrım, ne kadar güzel, kıbar gözler bunlar. "Peki ya sen? Los Angeles'ta yaşamak nasıl bir şey?" Onun bakışları altında yanmamak için gözlerimi aşağı indirerek söylüyorum. Yine de işe yaramıyor. Şimdi mükemmel dişleri ve dolgun, yumuşak görünümlü dudakları göz hizamda.

Jay konuşmadan önce duraklıyor, Tanrı'ya şükür. Aksi takdirde söylemek üzere olduğu şeyi kaçırabilirdim. "Bu iyi, yani şanslıyım." Tereddüt edip nefes alıyor ve yutkunurken adem elmasını izliyorum. Bir boynun ne kadar tahrik edici olabileceğini hiç fark etmemiştim. Öpmenin nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum... "Sevdiğim şeyi yapabiliyorum," diye devam ediyor, "ama burada bir sürü sahte insan var, Holly. Senden bir şeyler isteyen insanlar. Gerçek arkadaşlarını yakınında tutarsın çünkü onları bulmak zordur. Ben sadece spot ışıklarının altında bir iş bulmuş bir adamım." Bana bakarken elini çenesindeki kirli sakala sürterek düşünüyor.

"Evet, sanırım bu sadece bir iş. Gerçi bahse girerim başkalarının kusmuk torbalarını toplamak zorunda değilsinizdir," diyorum ve bir kez daha yüksek sesle saçma bir şey söylediğim için utanarak elimi ağzıma götürüyorum.

Jay bana bakıyor, gülerken gözleri parlıyor. Muhtemelen şimdiye kadar duyduğum en iyi sestir. Nazik bir kahkaha. Bana gülmüyor; aslında rahatlamış ve mutlu görünüyor. Dergi makalesinde yer alan, plajda yüzü güneşe dönük, özgür ve mutlu görünen fotoğraf aklıma geliyor. Kolumu yanıma bırakıyorum ve kendimi onunla birlikte gülerken buluyorum. Başını sallıyor. "Sende sevdiğim şey bu Holly; gerçeksın, başka biri olmaya çalışmıyorsun. Olaylara kendi bakış açın var," diyor. "Bu ferahlatıcı. Bana bu garip Los Angeles fanusunun dışında da gerçek bir dünya olduğunu hatırlatıyorsun."

"Bazı günler değişmenin ve başka biri olmanın daha eğlenceli olabileceğini düşünüyorum," diye mırıldanıyorum onun sözlerini sindirirken. "*Senin bu yönünü seviyorum Holly.*" Bunu söylediğini hayal mi ettim?

"Lütfen değişme Holly," diyor Jay yumuşak bir sesle ve beni düşüncelerimden çekip çıkarıyor.

Gözlerine baktığımda, orada parmağımı koyamadığım bir kırılganlık saklı. O zengin, başarılı bir aktör ve muhtemelen milyonlarca kadın onun için külotlarını indirmeye hazır, ama yine de, bilmiyorum-normal görünüyor. Sanki kendi güvensizlikleri ve pişmanlıkları varmış gibi. İzin veriyorum.

Derin bir nefes al. Aslında onunla konuşmak kolay. Samimi ve gerçekçi görünüyor. Yani, çok seksi. İngiltere'de büyüdüğüm küçük kasabada onun gibi görünen bir adam gördüğümde emin değilim. Fiziksel olarak, göze batan bir başparmak gibi göze çarpardı. Ama bir insan olarak belki de dünyanın geri kalanından o kadar da uzak değil.

"İnsanlar gözlerin hakkında yorum yapıyor mu?" diye soruyor, onları inceleyerek.

"Pardon?" Midemin attığı taklaları yatıştırmakla o kadar meşgulüm ki az önce ne dediğini anlayamıyorum.

"Gözlerin mi? Çok koyu yeşiller."

"Oh." Parmaklarım uzanıyor ve yanağımdaki deriye dokunuyor.

Sanki bir karar vermeye çalışıyormuş gibi kaşları birbirine çarpıyor. Sonra elini uzatıp yüzümün yan tarafına koyuyor, başparmağı dudaklarımın üzerinde geziniyor. Donup kaldım; kesinlikle yapmayacaktı? Bana doğru eğilip dudakları dudaklarımı bulduğunda düşüncelerim kısa kesiliyor. Şaşıyorum, ama sonra dudaklarının benimkilere değen sıcaklığı beni şimdiki zamana geri getiriyor. Topraksı narenciye kokusu duyularımı istila ediyor ve bedenimi kontrol altına alıyor. Beni önce nazıkçe öpüyor, yavaşça, dudakları dudaklarıma değiyor ve onları ayırıyor.

"Mmm." Nefes almayı hatırlayarak iç çekiyorum.

Bunu bir davet olarak algılamış olmalı ki beni daha derine çekiyor, dili dudaklarımı daha da ayırarak benimkini arıyor. İnanılmaz bir öpücü. Kendi kalp atışlarımın sesi kulaklarımda çınlıyor ve nabzım bacaklarımın arasında bir ritim tutturuyor. *Bana ne yapıyor?* Kolları belime dolanıyor ve beni sert, kaslı vücuduna doğru çekiyor. Uzaniyorum, boşdaki elimi geniş göğsünde gezdiriyorum ve diğer elimi serbest bırakıp ikisini de boynunun arkasına doluyorum. Bununla ilgili bir şey çok doğru hissettiriyor. Bir elimi daha yukarı uzatıp saçlarının arasından geçiriyorum ve parmaklarımın arasına alıyorum. Ağzımın içine doğru inliyor ve beni kendine daha sıkı çekiyor, öpücüğü daha aç, daha acil hale geliyor, dili artık gerçekten benimkini keşfediyor. Ona doğru bastırılıyorum ve kaya gibi sert bir ereksiyonu olduğu inkar edilemez. İçimden bir uyarılma dalgası geçerken yutkunuyorum. Ben bunu yapmam. Ben tanımadığı ateşli erkekleri öpen kızlardan değilim. Yine de hiç bitmesini istemiyorum.

"Holly," diyor geri çekilirken, gözleri gözlerimin içine bakıyor. Kafasının içinde bir şeyle savaşıyor gibi görünüyor; dudaklarının arasından küçük bir kaş çatma geçiyor, görünür görünmez kayboluyor.

Öpücüğü ve beni inceleme yoğunluğu karşısında sersemlemiş bir halde duruyorum. Başka bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyor, ama bunun yerine yakınım eğiliyor ve karıncalanan dudaklarıma nazik bir öpücük konduruyor.

"Dans etmek ister misin?"

Tek yapabildiğim başımı sallamak. Beni tutması gerekecek; bacaklarım kopmak üzere. Bu müthiş bir öpücüktü. Hayatımda daha önce hiç böyle öpülmemiştim, bu kadar arzuyla. Sanki o anda dünyada sadece iki kişi varmışız gibiydi. Eğer sadece bir öpücükle orgazm olabilseydim, o zaman bunu yapardım. Etrafa bakındım. Kulüp kalabalık, ama kimse az önce ne olduğunu fark etmemiş gibi görünüyor, yine de bana bir yığın havai fişek patlamış gibi geliyor.

Jay elimi tutuyor. Uzun, güçlü parmaklarının arasında küçük ve narin görünüyor. Bizi dans pistine götürüyor. Çok kalabalık olduğu için birbirimize yakın duruyoruz. Şarkı üstüne şarkı söyleyerek birlikte dans ediyoruz. Ben müzikle birlikte vücudumu onunkine doğru hareket ettirip sallanırken Jay'in gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Bana bakışına bakılırsa, depresyon olsa bile dans etmeye devam edeceğinden eminim; elleri kalçalarımın, gözleri gözlerimin içine bakıyor.

Müzik daha şehvetli bir şeye dönüşüyor ve sırtım göğsüne yaslanacak şekilde beni döndürürken bana gülümsüyor. Kontrolü ele almasına izin verdiğim için mutlu bir şekilde ona yaslanıyorum. Nefesi boynumu gıcıklıyor, tüylerim diken diken olurken başımdan ayak parmaklarıma kadar bir ürperti yayılıyor. Kendi bedenimde bir yabancı gibi hissediyorum. Ben böyle dans etmem. Arkadaşım Rachel gibi seksi bir dansçı değilim. Ben gözlerimi kapatıp güzel bir şarkının içinde kaybolan, kollarını havada sallayan biriyim. Jay'in hoşuna gitmiş gibi görünüyor, bana baskı yapan ereksiyona bakılırsa.

Sadece bir geceliğine, başka biri olabilir miyim? Neredeyse bir yabancıyla eğlenceli bir gece geçiren kız olabilirim. Onu bir daha görme ihtimalim yok. Matt'in gösteride fırsatları yakalamakla ilgili sözleri kafamda yankılanıyor. Simon'ın özgüvenimde açtığı eski yaraların beni kontrol etmesine izin vermeyi bırakmamın zamanı geldi. Kendimi yeniden bulmalıyım. Belki de Jay Anderson gibi ateşli bir dikkat dağıtıcı bu gece ihtiyacım olan şeydir.

Elleri kalçalarımın sıkılaşıyor. Tekrar arzulanmak çok iyi hissettiriyor. Bunu yeni tanıştığı kadınlarla hep yapıyorsa ne olmuş? Eminim ben de bundan bir şeyler çıkarabilirim? Kalçalarımı yavaşlatıp iki yana sallıyorum, vücudumu tekrar tekrar onunkinin üzerinde gezdiriyorum. Bu kadar baştan çıkarıcı olabileceğimi kim bilebilirdi? Daha ileri gitmezsem sadece alay mı etmiş olurum? Benim yok

Jay ağızını kulağıma götürüp dişleriyle ısırmadan önce bu düşünceyi uzun uzun düşündüm. Dudaklarımdan küçük bir nefes kaçarken ürperiyorum.

"Holly," diye hırlıyor. "Benimle eve geliyorsun, şimdi!"

Dördüncü Bölüm

Jay beni taş merdivenlere ve çıkışa doğru çekiyor, eli kavıyor. "Bekle, Matt'e söylemem gerek."

Etrafıma bakıyorum ama onu hiçbir yerde göremiyorum. Çantamdan cep telefonumu çıkarıp ona hızlıca bir mesaj gönderiyorum.

Ben gidiyorum Matt, Jay'le aynı arabaya bineceğiz. Yarın görüşür müyüz?

Mesaja cevap verdiğini gösteren üç nokta belirir.

Tamam bebeğim, benim bir şey yapma!

O zaman geriye pek bir şey kalmıyor, değil mi? Telefonumu kaldırırken onun arsızlığına gülümsüyorum.

"Hazır mısın?" diye sorar Jay.

Bunun yüklü bir soru olduğunu düşünmeden edemiyorum. Jay Anderson gibi çok az tanıdığım bir adamla eve giderek ne halt ediyorum? Bu hiç bana göre değil. Kafamın içinde bir ses, *'Kapa çeneni ve sürdüğü sürece tadını çıkar, Holly'* diye bağıyor. *Bu adam bir seks tanrısı ve sen uzun zamandır seks yapmadın! Elindekini kabul et ve onu sev!* Matt kafamı ele geçirmiş gibi geliyor.

"Evet," diye gülümsüyorum Jay'e. "Çok hazırım."

O da bana sırtıyor ve merdivenlerden çıkıp sıcak Kaliforniya gecesine giriyoruz.

Jay'in evine giden taksi yolculuğu uzun sürmüyor ama az önceki öpüşmemizden sonra neler olabileceği beklentisiyle asırlar sürmüş gibi geliyor. Konuşmuyoruz ama kulüpten ayrıldığımızdan beri eli elimi bırakmıyor. Başparmağı elimin arkasında daireler çizmekle parmak eklemlerimi okşamak arasında gidip geliyor. Arabayı sürerken pencereden tüm ışıklara bakıyorum, ama arada bir göz ucuyla Jay'in beni izlediğini görebiliyorum. Taksi dolambaçlı bir yokuştan yukarı çıkıyor. Sonunda bir binanın önünde duruyor ama çok karanlık olduğu için pek bir şey göremiyorum. Jay şoföre bir tomar para ödüyor ve ona cömert bir bahşış verdiğini fark ediyorum, sonra inerken ona teşekkür ediyoruz.

Karanlıkta seçebildiğim kadarıyla etrafını çepeçevre saran yüksek güvenlik parmaklıklarının arkasında kalan binaya bakıyorum. Jay boştaki elinin başparmağını -diğer eliyle hâlâ benim elimi tutuyor- parmaklığın yan tarafındaki metal direkte duran paravana koyuyor. Kapılar kayarak açılırken hafif bir vızıltı duyuluyor. Yolumuzu görebilmemiz için güvenlik ışıkları yanıyor. Binaya bakıyorum. İki kat yüksekliğinde, büyük, beyaz ve modern. Tepenin yamacına inşa edilmiş ve ön tarafında geniş bir araba yolu ve sol tarafta büyük bir müstakil garajı var. Apartman dairesi olmalı. Eminim arkadan şehre bakan manzara çok güzeldir.

Jay beni ön taraftaki ana kapıya götürdü. Kocaman ve siyah bir kapı, boylu boyunca uzanan dev bir kolu var. Başparmağını başka bir tuş takımının üzerine koyuyor ve kapı tık diye açılıyor. Jay içeride bir alarm pedinin üzerindeki bazı düğmelere basıyor ve alarm devre dışı kalırken çift bip sesi duyuluyor. Bir düğmeye basıyor ve ışıklar yanıyor. Nefesim kesildi. Çok yanılmışım. Burası bir apartman bloğu değil. Burası tek bir ev. Etrafıma bakarken Jay'in başarısının ve zenginliğinin gerçek boyutunu anlıyorum.

"Bir tur ister misin?" Jay bana sordu.

"Evet, lütfen." Nefes alıyorum. Bu bana, bu gecenin ne kadar beklenmedik bir şekilde geliştiğini anlamam için zaman kazandıracak. "Bu inanılmaz!"

"İşin bir avantajı." Omuz silkiyor, utanmış görünüyor.

Bulunduğumuz çift yükseklikteki açık giriş holünde, her iki tarafta da üst kata çıkan iki merdiven var ve ortalarında büyük, modern bir avize asılı. Her şey son derece nötr ve modern - beyaz duvarlar, krom anahtarlar ve üzerinde devasa egzotik görünümlü bir çiçek aranjmanı bulunan büyük bir cam masa, yanından geçerken baş döndürücü kokusu fark ediliyor.

"Hizmetçim çiçekleri sever," diye açıklıyor beni çiçeklere hayran hayran bakarken.

"Hizmetçiniz var mı?"

"Evet, Maggie benim için eve göz kulak oluyor, her şeyin düzenli olmasını sağlıyor."

Açık planlı bir salon ve mutfak alanına giriyoruz. Zemin bir tür cilalı beton. Bir duvarın tamamı şehre bakan cam pencerelerden oluşuyor. Los Angeles'ın ışıkları altımızda minik yıldızlar gibi parıldıyor. Mermer bir sehpanın etrafında U şeklinde koyu gri dev bir kanepe var ve duvardaki dev televizyon ekranına bakıyor. Bir bakışta sayabileceğimden daha fazla sandalyesi olan uzun bir yemek masası bir tarafta. Mutfak beyaz, koyu mermer tezgahlı ve dört tabureli geniş bir kahvaltı barı uzanıyor ve odayı salondan ayırıyor. Çamaşır odası olduğunu tahmin ettiğim başka bir kapı ve Jay'in beni aşağıya yönlendirdiği alanın bir tarafında bir koridor var ve bir odanın aklıma gelebilecek her türlü ekipmanla donatılmış büyük bir ev spor salonu olduğunu görebiliyorum. *Demek bu kadar formda ve kaslı kalmayı böyle başarıyor.*

"Burası benim ofisim," diyor ve başka bir kapıyı açıyor.

Odada kocaman bir masa ve sandalye, bir bilgisayar ve duvarlarda bir sürü resim var. Bunlar filmlerden kareler ve modellik çekimlerinin bir karışımı gibi görünüyor. Bir tanesinde daha genç görünen Jay'in üzerinde sadece aşağıya doğru çekilmiş bir kot pantolon var, bronzlaşmış kaslı gövdesi sergileniyor, saçları biraz daha uzun ve dağınık ve yüzünde şimdiye kadar gördüğüm en iyi 'gel beni becer' bakışı var.

"Bu benim ilk modellik işlerimden birinden" diyor. "On sekiz yaşındaydım. Bundan nefret ediyorum ama Stefan ona ilk günleri hatırlatması için orada durmasında ısrar ediyor ve o da buradayken ofisi benim kadar kullanıyor," diye açıklıyor Jay.

"Stefan uzun sizinle mi çalışıyor?" Ben soruyorum.

"Evet, bir mankenlik ajansı tarafından keşfedildikten sonraki ilk işimden beri," diyor. "Ondan kurtulamıyorum," diye şaka yapıyor. "Cidden, artık harika bir arkadaş. Ona güveniyorum, ki daha önce de konuştuğumuz gibi burada bunu bulmak çok zor," diyor Jay küçük bir iç çekişle. "Bu ev sadece benim için çok büyük, ama bu bölgeye uygun. İnsanların beklentisi bu ve işe de yakın. Ayrıca, ailem ve arkadaşlarım kaldığında yer olması güzel. Sana manzarayı göstereyim," diyor ve beni tekrar ana yaşam alanına götürüyor.

Duvardaki bazı kumandalara basıyor ve pencerelerden oluşan cam duvarın tamamı kayarak açılıyor, oturma yerleri ve şezlongların bulunduğu bir güverte alanı ortaya çıkıyor

ve bir sonsuzluk havuzu. Yamacın içine doğru tasarlanmış ve inşa edilmiş olması, özel olduğu ve gözden kaçmadığı anlamına geliyor. Söyleyecek bir şey arıyorum ama bulamıyorum. Dergilerin yıldızların evleri bölümlerinde gördüğüm bir şey gibi, ama sonra Jay Anderson'ın evindeyim ve o da büyük bir Hollywood yıldızı. Birden kendimi gerçeküstü hissettim.

"Sana bir içki getireyim," diyor yüz ifademi görünce. "Bu harika olur, lütfen,"

Mutfağa doğru kayboluyor, sonra geri gelip bana bir kadeh şampanya uzatıyor ve bir yudum almadan önce kadehini benimkiyle tokuşturuyor.

"Yağmur ormanı kuşlarına," diye kadeh kaldırıyor. "Bu zavallı adamlar her zaman en iyi sopayı bulsunlar ve kızları kazanmak için en iyi hareketleri yapsınlar." Yüksek sesle gülerken gözlerinin kenarları kırışıyor.

Elimde değil; başımı arkaya atıp ben de gülüyorum.

"Bunu gerçekten söyledim," diyorum gözlerimi devirerek.

"Kesinlikle öyle. Seninle ilgili bilmem gereken daha çok şey olduğuna o zaman karar verdim Holly," diyor, gözleri benimkilerle buluşuyor.

Kalbim hızla çarpıyor ve şampanyamı biraz fazla hızlı içiyorum, başıma bir sıcaklık hücum ettiğini hissediyorum.

"Sana evin geri kalanını göstereyim," diyor Jay, tekrar elimi tutup beni içeri götürürken.

Ana koridora geri dönüyoruz ve bir kat merdiven çıkıyoruz. O lüks yatak odalarını ve banyoları gösterirken dikkatimi zar zor veriyorum. Şimdiye kadar beş mi? Saymayı unuttum. Tek düşünebildiğim onun yatak odasının en sonda olması gerektiği. Oraya vardığımızda ne olacak? Midem gergin bir düğüme dönüşüyor.

Sonunda bir çift kapıya ulaşıyoruz.

"Burası benim odam," diyor kulplara bastırırken ve kapılar sallanarak açılırken.

Odaya bakıyorum. Evin geri kalanı gibi modern. Duvarlar yumuşak bir krem rengine boyanmış ve üzerinde kalın, görkemli görünümlü beyaz nevresimler bulunan kocaman bir yatak var. Duvarlarda dev çerçeveli kıyı fotoğrafları, dalgaların çarpıştığı inanılmaz görüntüler ve mükemmel beyaz kumlar var. Odanın bir tarafında, içinde özenle düzenlenmiş bir sürü kıyafet ve ayakkabı görebildiğim gömme bir gardırop var. Bu odayı sevdim. Evin geri kalanından farklı bir havası var. Hâlâ modern ama daha davetkâr ve ev gibi. Jay'in önünde içeri girerken ayakkabılarımı çıkarıyorum ve ayaklarım krem rengi halıya batıyor. Ona bakmak için döndüm. Gözleri

Vücudumda aşağı yukarı dolaşıyor, kalçalarımın kıvrımlarını ve altın rengi elbisemin dekolterimi gösterecek şekilde yakamdan aşağıya doğru inişini inceliyor. Bakışlarını benimkilerle buluşturuyor ve bakışları arzuyla kararıyor.

"Sadece tuvaleti kullanmam gerek-" Ebeveyn banyosunu işaret ederek içeri giriyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. İçeri girdiğimde nefesimi bırakıyorum. Gerçekten buradayım, bunu yapıyorum. Kalbimin hızla çarptığını hissedebiliyorum. Bir an için dikkatim dağılmış bir şekilde yukarı bakıyorum. Banyo bile lüks, bir otel spa'sı gibi. Bir tarafta geniş bir yağmur duşu, mermer tezgahın içine yerleştirilmiş çift lavabo ve alt kattaki yaşam alanı gibi inanılmaz manzaraya bakan tavandan tabana pencerelerin önüne yerleştirilmiş büyük bir ayaklı küvet var. Derin bir nefes alıyorum ve lavaboların üzerindeki aynadaki yansımama bakıyorum. Mermer tezgahın kenarı avuçlarımın altında serinlik hissi veriyor. Bu çılgınlık. O kadar yer varken Jay Anderson'ın banyosunda ne işim var? Yeşil gözlerim bana bakıyor, göz bebeklerim şampanya ve uyarılmanın karışımıyla büyümüş. Kafamın içindeki küçük ses, *'Şanslı bir sürtük olmak, burada yaptığın şey bu. Şimdi dışarı çık ve sadece Holly Havers olmaktan kurtulduğun bir gecenin tadını çıkar.* Onu bir daha asla görmeyeceğim. Bu gece kendimi serbest bırakabilir ve istediğim kişi olabilirim. Gözlerimde muzip bir parıltı belirliyor; bunu gerçekten yapıyorum. Kapıyı açıyorum ve Jay'in beni beklediği yatak odasına doğru yürüyorum.

Muhteşem mavi gözleri vücudumun üzerinde gezinirken karanlık görünüyor. "Buraya gel, Holly." Sesi sanki kendini tutmakta zorlanıyormuş ve odanın öbür ucuna gidip beni yakalamamak için kendini zor tutuyormuş gibi gergin geliyor.

Ona doğru yürüdüm. Ne olduğunu bilmiyorum ama bu, biriyle birlikte olduğum diğer tüm zamanlardan farklı hissettiriyor; belki de ilk tek gecelik ilişkim olduğu içindir. İçimde derinlerde bir şeyler uyanmaya başlıyor ve Jay'le ilgili bir şey bana her şeyi yapabileceğimi hissettiriyor. Belki de bana bakışı, gözlerindeki yoğunluk, tek odağının ben olduğumu bilmesi ya da beni istediğini bu kadar açık bir şekilde göstermesi. Aletinin pantolonuna doğru gerildiği yere bakıyorum. Bu gece kim olmak istersem olabilirim. Önünde duruyorum ve kirpiklerimin altından ona bakıyorum. Ellerini yüzümün iki yanına koyup beni kendine doğru çekmeden önce yutkunuyor ve nefesini içine çekiyor, ağzı cennet gibi bir sıcaklık ve basınçla benimkini buluyor. Ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum ve öpüşmemizi derinleştiriyorum, dillerimiz birbirine karşı aç.

Daha fazlasını istiyorum, çok daha fazlasını. O uzaklaşıp çene çizgim boyunca ve aşağıya doğru bir öpücük çizgisi izlemeye başlamadan önce onu yeterince yakınima çekemiyorum

Boynumu, saçlarımı omzumun üzerinden geriye doğru süpürüyor. Başımı diğer tarafa eğiyorum ve boynumun daha büyük bir kısmını ona gösteriyorum.

"Çok güzelsin Holly," diye fısıldıyor kulağıma, elleri şimdi kıçımda, beni kendine doğru çekebilmek için parmaklarını tenime batırıyor. Ereksiyonu karnıma doğru bastırıyor. "Sana yapmak istememe neden olduğun şeyler," diyor, dudakları tekrar benimkileri buluyor.

"Göster bana," diye fısıldıyorum onlara karşı.

Daha fazla teşvike ihtiyacı yok. Bir eliyle uzanıp elbisemin fermuarını açıyor, her bir askıyı omuzlarımdan kaydırarak ayaklarımın etrafında bir yığın halinde yere düşmesini sağlıyor. Sonra askısız sütyenimi çözüyor ve o da düşüyor.

"Siktir," diye tıslıyor, yakalamaya çalıştığım her nefeste yükselip alçalan göğüslerimi görüyor. Onları elleriyle kavırıyor, sert meme uçlarımı becerikli parmaklarının arasında sıkıyor ve yuvarlıyor.

"Aaah, bu çok iyi hissettiriyor," diye inliyorum, başımı arkaya atıyorum ve göğüslerimi ona doğru kaldırıyorum. Eğilip bir meme ucunu ağzına alıyor, sertçe emiyor ve geriyor. Bir uyarılma dalgası külotumu ıslatıyor ve onu pantolonunun içinden hissetmek için uzanıyorum.

"Senin için çok ıslandım, Jay," dediğimi duyuyorum, hiç de bana benzemeyen bir sesle. "Koca sikinin içimi doldurmasını hissetmek için sabırsızlanıyorum." Sözlerim gözlerini göğüslerimden kaldırmasına neden oluyor ama benimkilerdeki karanlık uyarılmayı görünce kısa sürede toparlanıyor. Artık geri dönüş yok.

"Lanet olsun Holly," diye inliyor gözleri yüzümü ararken. Onu şaşırttığımı söyleyebilirim. Bacaklarımı biraz daha açarken ona küçük bir gülümseme veriyorum. Gözleri bacaklarımın arasına düşüyor. "Şimdi seni tatmalıyım!" diyor, önümde dizlerinin üzerine çöküyor ve dantel külotumu aşağı kaydırıyor, iki eli bacaklarımın üzerinde duruyor. Külotumu avucunun içinde sıkıyor ve burnuna doğru kaldırıyor, derin derin içine çekiyor, zevkle gözlerini kapatıyor. Bu hayatımda gördüğüm en ateşli şey. Onları pantolonunun cebine koyuyor ve sonra bacaklarımdan birini kaldırıp omzunun üzerine koyuyor, gözleri tekrar benimkilere kilitleniyor.

Ben beklentiyle inlerken öpücükleri kalçamın iç kısmında iz bırakıyor. Aşağı uzanıp saçlarını yumruklarımın kavırıyorum ve başını daha da içime çekiyorum. Bu onda bir şeyleri ateşlemiş gibi görünüyor, çünkü sonra diliyle her yerimde, yalıyor ve emiyor, kirli sakalı tenime karşı sert. Ağzı klitorisimi buluyor ve bir başka ıslaklık dalgası onu karşılayıp açlıkla kucakladığında gözlerimi başımın içinde geriye yuvarlıyorum.

"Çok güzel bir vücudun var, Holly," diyor bana bakmak için geri çekilirken, yüzü benim uyarılmamla parlıyor. O hâlâ tamamen giyinik ve ben buradayım, onun için hazırım ve açığım. Burada olduğuma, onunla bunu yaptığıma inanamıyorum. Neredeyse kaldırabileceğimden daha fazla.

"Seni hissetmem gerek Jay," diyorum aceleyle. Bacağımı tekrar yere koyuyor ve ayağa kalkıyor, yolda vücudumu öpüyor, her bir meme ucunu sertçe emiyor. Yüzünü tutup onu bir öpücüğün içine çekiyorum, dilim onunkini bulmaya ve her yerinde olan kendi tadımı paylaşmaya hevesli. Öpüşürken gömleğinin düğmelerini açıyorum ve pazılarından aşağı kaydırıyorum, teni dokunuşumun altında sıcak. Baş döndürücü kokusu beni neredeyse düşünemez hale getiriyor. Ellerim kemerini buluyor ve çözüyorum.

"Sikini görmek için sabırsızlanıyorum," diye inliyorum ağzına karşı. Dudaklarından derin bir inilti kaçıyor ve acele etmek için elimi tutuyor. Birlikte pantolonunu ve boxer şortunu indiriyoruz ve siki serbest kalıyor. Aşağıya bakıyorum; büyük ve pürüzsüz ve ucunda bir damla pre-cum var. Tatmak istiyorum, ama başka bir şey yapamadan Jay beni yatağa doğru geri götürüyor ve yavaşça yatağa itiyor.

"Yatağında yatarken inanılmaz görünüyorsun Holly," diyor gözleri vücudumda gezinirken.

Bana bakışını seviyorum. Kendimi bir tanrıça gibi hissediyorum, güçlü ve kuvvetli, çekingenliğim serbest. Elim tutuyorum ve iki parmağımı yavaşça ağzıma sokup emiyorum. Jay'in tüm dikkati bende ve gözlerinde artan bir yoğunlukla beni izliyor. Elim bacaklarımın arasına koyuyorum ve klitorisimin üzerinde küçük daireler çizerek kendime dokunuyorum.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" Jay soruyor, gözleri beni yakıyor.

"Oh," diye inliyorum. "Çok iyi hissettiriyor, Jay," diyorum ve sonra iki parmağımı içimde derinlere kaydırıyorum ve gözlerinin genişlemesini ve nefes alışının hızlanmasını izliyorum. Elinde siki var ve beni izlerken onu okşuyor. "Sana şimdi ihtiyacım var. Seni içimde hissetmek istiyorum." Ayağa fırlıyor ve yatağının başucundaki çekmecedan bir şey alıyor. Aşağı baktığımda, artık kızgın görünen siki üzerine bir prezervatif sarıyor. Onun üzerinde yarattığım etkiye gülümsüyorum.

"Lanet olsun Holly," diyor üzerime uzanıp beni derinden öperken.

"Mmm," diye inliyorum onun altında kıvranırken. Ellerinden birini aşağıya uzatıyor ve parmakları damlayan ıslak tenimde geziniyor, sıcak ve onun için hazır. Sıcak, kalın parmaklarından ikisini içimin derinliklerine daldırıyor

Nefesim kesiliyor, sırtım yataktan yukarı kalkıyor. Ağzımı tekrar yakalıyor ve alt dudağımı emerek beni öpüyor. Buna daha fazla dayanamıyorum; daha önce hiç kimseyi böyle istememiştim.

"Becer beni, Jay," . "Şimdi!"

Gözleri parlıyor ve bacaklarımdan birini kaldırıp beline doluyor, dirseklerini başımın iki yanına koyarak kendini yukarı kaldırıyor. Yavaşça içime doğru kayarken bakışlarını üzerimde tutuyorum. Bir an nefesim kesiliyor ve ben onun büyüklüğüne alışana kadar duraklıyor, sonra içimde olabildiğince derinleşene kadar daha da içeri kayıyor.

Yumuşak bir inilti çıkardım. "Daha fazla."

Geriye doğru çekiyor ve sonra tekrar ileri itiyor. Çok iyi hissettiriyor. Çekiyor ve tekrar itiyor, bir ritim buluyor, itişleri her seferinde daha da sertleşiyor. Adımı söylediğinde haykırıyorum ve derin bir hırıltı duyuyorum, sonra kollarını düzeltiyor, omuzlarının üzerinde durmaları için bacaklarımdan altına koyuyor. Sonra da bana bırakıyor. Ben pazılarına tutunurken o daha sert ve hızlı bir şekilde içime dalıyor. Onu tutarken parmaklarımdan altında sert ve gergindiler. Yatak duvara çarpıyor ve ben tekrar tekrar "Evet, evet!" diye bağıriyorum, onun vücudunun benimkini almasının hissinde kayboluyorum.

" bu, bebeğim," diye homurdanıyor Jay. "Benim için gel; seni hissetmek istiyorum."

Jay içime girerken orgazmımın içimde derinlere doğru inşa edildiğini hissediyorum. Orgazm arttıkça nefes almakta zorlanıyorum.

"Boşalacağım, Jay!" Aniden dalgalar çökerken başımı arkaya atarak çığlık atıyorum. Vücudum üzerindeki tüm kontrolümü kaybettim ve tamamen ona teslim oldum. Orgazmım devam ederken kontrolsüzce titriyorum, kaslarım

onun etrafında dalgalanırken vücudum Jay'in horozunu sıkıyor. "Siktir, Holly!" Gırtlaktan bir inilti çıkarıyor ve siki titreşip yüzünü yukarı kaldırıyor.

Kendini boşaltırken, itiş gücü yavaşlıyor, ta ki

Hala içimde kendini tutuyor.

Nefes nefese kalmıştık, ter vücutlarımızdan akıyordu. Jay yanıma yuvarlanıyor, bacağımı tutuyor, böylece vücutlarımız birbirine bağlı kalıyor. Birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz. Vücutlarımızın birbirine ne kadar iyi uyduğunun ve farklı koşullar altında bunun ne kadar iyi olabileceğinin şimdi acı verici bir şekilde farkındayım. Jay Anderson farklı bir kadın olmama izin veriyor, özgür ve sınırsız. Sadece bir geceliğine gelmesi çok kötü.

"Sen bambaşkasın Holly," diyor Jay usulca, başparmağını alt dudağıma sürterken, eğilip beni tekrar öpmeden önce. Ben de onu öpüyorum, şu anda ona ne kadar yakın hissettiğime kendimi kaptırmamaya çalışıyorum

kesin bir an. Onda bir şeyler olduğunu inkâr edemem, manyetik bir şey beni kendine çekiyor. Ama bu sadece büyüğü bir gece ve o yanılıyor.

Özel olan ben değilim. O özel.

Beşinci Bölüm

"Beni şaşırtmaya devam ediyorsun Holly," diyor Jay yüzümü incelerken.

"İyi bir sürpriz mi?" Onun vücudu benimkinin içindeyken çıplak olduğum gerçeğinden dolayı daha ayık ve utangaç hissediyorum. Ya yeni tanıştığım herkese böyle davrandığımı düşünüyorsa?

Bacağımı geri çekiyorum, böylece ayrılıyoruz. Jay prezervatifi çıkarıyor, bir düğüm atıyor ve yüzüme dönmeden önce yatağın yanındaki yere bırakıyor. Sıcak kolunu belime doluyor ve beni göğsüne çekiyor.

"Olağanüstü bir sürpriz," diyor gözleri parlayarak. "En sevdiğin mısır gevreğini yerken kutudaki oyuncağı ararken tüm setin orada olduğunu fark etmek gibi!" diyor ve gülümsemeye başlayıp süper kahramanıyla tanışmış bir okul çocuğu gibi bakıyor. "Her zaman sessiz olanlardır," diyor alaycı bir güvensizlikle ve tepkimi bekliyor.

Elimde olmadan kıkırdıyorum ve o da beni güldürdüğü için memnun görünerek bana gülümserken gözleri yanlardan kırışıyor.

"Ciddiyim Holly" -parmaklarını kalçamın kıvrımında aşağı yukarı gezdiriyor- "lütfen haddimi aşıp aşmadığımı söyle, ama ne kadar harika olduğunun farkında değil gibisin."

Ona bakıyorum, yüzü samimiyet ve endişe dolu. Ona açılmak istiyorum. İçgüdülerim ona güvenebileceğimi söylüyor ve zaten onu bir daha asla göremeyebilirim.

"Eski sevgilim," diye başlıyorum, Jay'den uzaklaşıp yatağa bakarak. "O, , bana şey olduğumu söyledi..." Konuşmayı kesiyorum, elim yastığın kenarıyla oynuyor.

"Sana ne söyledi?" Jay'in nazik sesi ikna eder.

"Bana yatakta sıkıcı olduğumu söyledi, bilirsin işte, frijit," diyorum yanaklarımda sıcaklığın yükseldiğini hissederken.

"O ne?" Jay doğruldu ve oturma pozisyonuna geçti.

"Hepsi bu değil." Söyleyeceklerim karşısında sinirlerimi yatıştırmak için derin bir nefes alıyorum. Dokuz ay geçmiş olmasına rağmen, bu konu hakkında konuşmak hâlâ ilk olduğunda hissettiğim tüm utanç duygularını geri getiriyor. "Bizi birlikte filme çekti ve bazı arkadaşlarına gösterdi." Gözyaşlarımı yutuyorum, yanaklarım aşağılanma ve tamamen güvene ihanet karşısında yanıyor. İlk öğrendiğimde şoktan kusmuştum. Jay'ın gözleri alev alev yanıyor, ifadesi ölümcül. Boynundaki bir damar nabız gibi atıyor ve elleri iki yanında sıkı yumruklar halinde. Ona söylememeliydim; çok kızgın görünüyor.

"Uzun zaman önceydi," diyorum, doğrulup eline uzanarak. "Önemli değil."

"Benim için önemli," diyor Jay elimi tutarak. Öfkesi çok açık, ama onu dizginlemeye çalıştığını söyleyebilirim. "Bir pisliğin sana bunu yapması düşüncesi. Bunu herhangi birine yapması. Tanrım, onun boynunu kırmak istiyorum!" Tükürüyor. Bana bakıyor, güzel gözleri benimkileri tutuyor. "O hiçbir şey bilmiyor, Holly. O seni hak etmedi." Birkaç derin nefes alıyor ve omuzları hafifçe gevşiyor. Uzanıp diğer elimi tutuyor. "Benimle gel."

Jay beni banyoya götürüyor ve duşu açıyor. Odayı buhar dolduruyor. Beni kendisiyle birlikte ılık suyun altına çekiyor ve su bedenlerimizin üzerinden akarken yüzümü ellerinin arasına alıp gözlerimin içine bakıyor.

"Şu andan itibaren sadece beni dinle Holly. Benim sesimi," diyor bedenimi serin fayans duvara. Dudaklarını kulağıma indiriyor ve sıcak nefesi kollarımda tüylerimi diken diken ediyor.

Derin sesi kulağıma fısıldarken donup kalıyorum. "İnanılmazsın." Bir elini bacaklarımın arasına koyup hafifçe ayırırken kulağımın arkasını öpüyor. Eli yavaşça beni okşuyor. Bacaklarım jöle gibi, az önce yaşadığım inanılmaz orgazm yüzünden güçsüz hissediyorum. Beni ayakta tutmak ve desteklemek için diğer kolunu belime dolamak zorunda kalıyor. Kollarımı boynuna doluyor ve ellerimi saçlarında gezdiriyorum.

"Çok seksisin," diye fısıldıyor, beni okşamaya devam ediyor, dudakları köprücük kemiğime sürtünüyor, emiyor, ısıyor ve boynumu aşağı yukarı öpüyor. "Beni şaşırtıyorsun," diyor kolu belime dolanıp beni daha da yakına çekerken. Diğer eli bacaklarımın arasında gezinmeye devam ediyor, vuruşları yavaş ve amaçlı, parmakları becerikli. Yüksek sesle inliyorum, onun adını

uyarılmam arttıkça dudaklarımdan kaçıyor. İki kalın parmağını ıslak dudaklarımdan geçirip içime sokuyor. Vücudum etraflarında kenetleniyor, onu içine çekiyor.

"Holly, güzel Holly," diye mırıldanıyor kulağıma ve başparmağı klitorisimi bulup etrafında dolanırken yoğun zevkten ürperiyorum. İlk başta nazik davranıyor, acele etmiyor, basıncı ve hızı artırıyor. Orgazmım artarken başımı sert fayanslara . Vücudumun sahip olduğu son enerjinin her bir onsunu alacak. Basınç artıyor, tüm vücudum geriliyor, kollarında paramparça olup boşalmadan önce. Bu kez onun sözleri ve hayranlık dolu dokunuşları duyularımı dolduruyor.

Uzun süre böyle kaldık. Güçlü kolları beni destekliyor, başım göğsüne yaslanıyor. Bana sarılıyor, suyun üzerimizden akıp gitmesine izin veriyor. Bana verdiği şey inanılmazdı. Onun kim olduğunu, kalbinin ne kadar büyük olduğunu anladım. Geçmişimden gelen acıyı böylesine şefkatli bir şekilde iyileştirmek isteyecek kadar güzel bir insan. Bu nasıl tek gecelik bir ilişki olabilir? İlk ilişkim olabilir ama bu normal olamaz. Davranışları onun için daha fazlası olduğunu kanıtlamıyor mu?

Belimden kavrayışını gevşetiyor, bırakmadan önce beni ayaklarımdan üzerinde sabitliyor. Onun dokunuşunu kaybetmek tenimi yakıyor. Fayans duvara gömülü bir rafa uzanıp beyaz bir duş pufu ve şişesi alıyor, ardından üzerine biraz duş jeli sıkıyor. Sonra pufu tenime yerleştiriyor ve şefkatle vücudumda gezdiriyor. Boynumu, göğüslerimi, karnımı, kalçalarımı ve sonra sırtımı yıkadıktan sonra dizlerine kadar eğilip her bir bacağımı aşağı yukarı yıkıyor. Ayağa kalktığı anda pufu, daha önceki dokunuşuyla hâlâ zonklayan amıma dayıyor. Beni orada yıkarken gözleri benimkileri tutuyor.

"Benim sıram," diyorum sessizce.

Jay pufu bana uzatıyor ve üzerine daha fazla jel sürmemi izliyor. Jeli göğsünde gezdiriyorum, tonlanmış kaslarına ve güçlü, geniş omuzlarına hayranlıkla bakıyorum. O gerçekten de erkek seksinin yoğun bir örneği. Karın kaslarını yıkıyorum, kaslarının kalçalarından aşağıya doğru oluşturduğu mükemmel V şekline hayran kalıyorum, o kadar erkeksi ve erkeksi ki gülümsemeden edemiyorum. Bacaklarının arasını nazikçe yıkıyorum ve dokunuşumla siki seğiriyor.

"Arkanı dön, tatlı çocuk." Ona sırtıttım.

Öfkeli görünüyormuş gibi yapıyor ve yüzüme doğru biraz su sıçratıyor. "Arsızlaşma şimdi, benim küçük sulu meyvem."

"Berry! Sen kime berry diyorsun?" Onu geri sıçratırken ciyaklıyorum.

Konuşmadan önce sırtışını gizlemeye çalışıyor. "Holly, senin çok sulu, lezzetli küçük bir meyven olduğunu biliyorum." Sesi baştan çıkarıcıymış gibi çıkar. "Bu yüzden sana sulu küçük meyvem diyeceğim," diyor arkasını dönerken kararlı bir şekilde.

Bu da ne? Komik olduğunu düşünmesini istemediğim için gülmemeye çalışıyorum, her ne kadar muhtemelen kıkırdamamı engellemeye çalıştığımı anlayabilse de. *Sulu meyvesi mi? Sanki.*

Önce bacaklarını, sonra da poposunu yıkadım. İlk kez gerçekten görüyordum. Sıkı ve kaslı, pürüzsüz ve mükemmel. Eğilip ısırma isteğime karşı koyuyorum, bunun yerine sabunla kayganlaşırken ellerimi üzerinde gezdirmeyi tercih ediyorum. Bu gece hiç beklenmedik bir şekilde gelişti. Yirmi dört saat önce, sıradan bir uçuş olacağını düşündüğüm bir uçağa yetişmek için koşuyordum ve şimdi burada, Jay Anderson'ın duşundayım, onun inanılmaz kıcını yıkıyorum. Kendimi aptalca bir sırtışa kaptırmamak için dudağımı ısıyorum, sırtımama izin verirsem yüzümü asla terk etmeyeceğinden korkuyorum. Pufla Jay'in sırtını yıkarken, sağ omzunda küçük bir dövme olduğunu fark ediyorum, güzel, siyah, spiralli bir yazıyla 'RC' harfleri.

"RC kim?"

Sırtındaki kaslar hemen gerilir. Hemen cevap vermiyor.

"RC benim en iyi arkadaşımdı," diyor, sesi fısıltıdan öteye geçmiyor. "Rob biz yirmi bir yaşındayken öldü."

Bir an donup kaldım. Tek ses etrafımıza düşen duş suyuydu.

Yavaşça sırtını tekrar yıkamaya başladım. "Çok üzgünüm... Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Derin bir iç çekiyor, omuzları çöküyor, sanki dünyanın yükü omuzlarındaymış gibi. "Şimdi olmaz Holly, bu gece olmaz. Yine de teşekkür ederim."

"Tamam," diyorum, kollarımı sırtına doluyor ve göğsüne tutunuyorum. Dudaklarımı şefkatle sırtına bastırıyorum ve öpüyorum.

Duştan sonra, sıcak bir bez ve biraz sabunla makyajımı temizlemek için lavabonun başında duruyorum. Jay büyülenmiş bir şekilde beni izliyor.

"Ne?" Aynadan ona bakıyorum.

"Seni hâlâ tanıyıp tanımadığımı görmek için bekliyorum," diye şaka yapıyor.

Dönüp elimdeki bezi ona doğru fırlatıyorum, göğsüne nişan alıyorum ama elini kaldırıyor ve bana sırtırken bezi kolayca yakalıyor.

Yanıma gelip kollarını arkamdan sarıyor ve saçlarımı bir omzumdan uzaklaştırarak omzuma bir öpücük konduruyor. "Çok güzel görünüyorsun. Saçların etrafında güneş ışığı gibi."

"Şair olduğumu bilmiyordum." Sırıttıyorum.

Aynadaki yansımamıza bakıyorum. O, uzun boylu, güçlü ve kaslı, kumral saçları ve yoğun mavi gözleriyle. Ben daha ufak tefeğim, uzun altın sarısı saçlarım güneşle öpüşüyor, yeşil gözlerimi daha parlak ve uyanık gösteriyor.

Bu işe yarayabilir mi? Bir şekilde ona çok bağlı hissediyorum. Onunlayken, hayatlarımızın ne kadar farklı olduğunu unutuyorum. Ama sonra, bu onun için her zaman olmalı. Eve bir kız getirmek. Sadece... Zihnimi duşta bana yaşattığı yumuşak orgazma geri götürüyorum. Vücuduma taparken bana fısıldadığı tüm o kelimeler. Eminim daha fazlası vardı, daha derin bir şey.

", Berry." Gülümsüyor. "Paramparça görünüyorsun."

"Çünkü bir seks tanrısı beni evine götürüp saatlerce benimle birlikte oldu," diye kaşlarımı kaldırarak karşılık veriyorum.

"Bir seks tanrısı, hmm? Hatırladığım kadarıyla Holly adında tatlı bir kız pencereyden manzarayı seyretmek için eve geldi ve pis pis konuşan bir seks kedisi ortaya çıkıp benimle birlikte oldu." Sesi masum geliyor. "Onun cazibesi karşısında güçsüzdüm, hiç şansım yoktu," diye alay ediyor.

"Her neyse." Ona gözlerimi deviriyorum, içimden aptal gibi sırtıyorum.

Yatak odasına geri dönüyoruz ve birlikte yatağa giriyoruz. Üzerinde Jay'in kokusu olan pelüş yatak takımına gömülüyorum. Sırt üstü yatıyor ve beni yanına çekiyor, böylece başım göğsüne yaslanıyor. Hiçbir şey söylemiyorum. Sadece derin ve huzurlu bir uykuya dalarken vücuduna girip çıkan nefesinin sesini dinliyorum.

Altıncı Bölüm

Pencere perdelerinin arasından sızan güneş beni uyandırıyor. Bir an için nerede olduğumu merak ediyorum ve sonra dün geceki olaylar aklıma geliyor. Hâlâ sırt üstü uyuyan Jay'e gizlice bakıyorum, çarşaflar uzun bronz bacaklarının etrafına sarılmış. Göğsü açıkta, aldığı her nefeste yükselip alçalıyor.

Yataktan kayarak çıkıyorum, parmak uçlarımda banyoya giriyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. Lavaboya gidip yüzüme biraz su çarpıyorum. Gecenin geç saatlerine ve alkole rağmen, bir mucize eseri gözlerim ışıltılı ve zinde görünüyor. Neyse ki dün gece debriyaj çantamı burada bırakmışım. Acil durum eşyalarımı hep burada taşıyorum.

-Havayolu mürettebatı olmanın bir tuhaflığı, ne zaman hızlıca tazelenmeniz gerekeceğini asla bilemezsiniz. Saçımı tarar ve dişlerimi fırçalarım. *Biraz makyaj yapabilirim. Hayır. Çok belli olur.*

Yatak odasına geri dönüyorum ve Jay'in yanındaki yatağa kayıyorum. Geriniyor ve mırıldanıyor ama gözleri kapalı, uzun kirpikleri yanaklarında duruyor. Gözlerim yüzünde, kirli sakalla kaplı güçlü çene hattında, yumuşak, öpülesi dudaklarında geziniyor. O çok yakışıklı. Başka kaç kız bu manzaraya uyanacak kadar şanslı olmuştur? Gözlerim gövdesinden aşağıya, onu zar zor örten çarşaflara doğru iniyor. Karnının altında, V şeklindeki güçlü kaslarının üst kısmı görünüyor. *Sadece bakacağım. Bakmamak büyük bir kayıp olurdu.*

Çarşafı aşağı kaydırıp sikini ortaya çıkarıyorum. Pürüzsüz ve mükemmeldi, karnına yaslanmıştı. Yatakta kıvranıyordum ve bir elimle uzanıp taşaklarını avuçluyordum. Dokunuşumla geriliyorlar. Diğer elimle tabanını tutarak eğiliyor ve onu ağzıma alıyorum. O

büyük ve sonunda onu tatmak güzel. Emiyorum ve dilimi ucunda gezdiriyorum. Vücudu beni küçük bir boncuk ıslaklığıyla ödüllendiriyor. Tadı çok güzel.

Nefes alış veriş değişiyor ve izlendiğimi fark ediyorum. Kafamı kaldırıyorum ve Jay'in parlak mavi gözleri dudaklarımın ona dolandığı yere sabitlenmiş. Bir eliyle aşağı uzanıyor ve saçlarımla oynuyor, yüzümden geriye doğru okşuyor ve parmaklarının arasından geçiriyor. Yavaşça aşağıya inerken ona bakıyorum, her yerini ağzımın ve boğazımın derinliklerine alıyorum. O kadar büyük ki öğürebileceğimden endişeleniyorum ama bunu yapmamayı başarıyorum. Tekrar yükseliyorum, dilimi onun etrafında döndürüyorum. Bir ritim buluyorum, yukarı ve aşağı, onun güzel vücudunu takdir inliyorum. Onu burada, ağzımın içinde görmek çok güzel. Elimle taşaklarını çekiştiriyorum ve o da nefesini içine çekiyor.

"Ah, Holly." Adımı söylerken gözleri benimkilere parlıyor.

Dudaklarım onun etrafında gülümsüyor. Adımı böyle söylemesine bayılıyorum. "Buraya gel, Berry," diyor ve onu yavaşça ağzımdan bırakıyorum,

ucunu öptü ve yatağa geri süründü.

Sırtını kumaş yatak başlığına dayayarak oturuyor ve beni kucağına çekiyor, böylece ona yaslanıyorum. Sıcak elleri kalçalarımın iki yanına düşüyor. Onları çeviriyorum, böylece kendimi onun taş gibi sert aletine sürtüyorum, ileri geri, ileri geri. İnliyor ve gözlerini kapatıyor, bu hissin içinde kayboluyor.

Yatağının başucundaki masaya uzanarak dün gece kullandığı kutudan bir prezervatif çıkarıyorum. Paketi yırtarak açıyorum, içinden çıkarıyorum ve üzerine yuvarlıyorum. Jay gözlerini açıyor ve ne yaptığımı izliyor. Yüzümün yan tarafını avuçlamak için uzanıyor, başparmağını alt dudağıma sürtüyor. Elimi onunkinin üstüne koyup başımı çeviriyorum, başparmağını dudaklarımın arasına alıp emiyorum. Öne doğru eğilip beni derin bir öpücüğün içine çekerken gözleri parlıyor. Güçlü dili benimkini buluyor, emiyor ve okşuyor. Öpücüğünün içinde kaybolabilir, saatler geçirebilir ve yine de asla doydüğümü hissetmeyebilirdim.

Kalçalarımı yukarı kaldırıyorum ve kendimi bekleyen horozunun üzerine indirirken tabanını tutuyorum. Onun büyüklüğüne alışmak için kalçalarımı bir o yana bir bu yana yuvarlıyorum. Jay inliyor ve diliyle ağzımın derinliklerine doğru itiyor. Beni yukarı kaldırıp tekrar üzerine indirirken elleri kalçalarıma gidiyor, ıslaklığımın vücuduna karşı çıkardığı ses daha da yükseliyor. Beni öpmeyi bırakıyor, alnını benimkine yaslıyor ve her itişte bedenlerimizin buluşmasını izliyoruz.

"Çok iyi hissediyorsun Holly, çok iyi."

Jay parmaklarını kalçalarımaya geçirirken kalçalarımı daha hızlı hareket ettiriyorum. Ellerim göğsünden omuzlarına, oradan da saçlarına doğru kayıyor. İki elimle kavıyorum ve yüzüme bakması için başını geriye doğru çekiyorum. Gözlerindeki karanlık bakış içimi ısıtıyor.

" bu, bebeğim," diye homurdanıyor. "Sikime binerken bana bak."

Gözlerindeki parıltıyı görüyorum, yemi yutup yutmayacağını görmek için sessiz bir meydan okuma.

"Oh, sikine çok iyi bineceğim," dediğimi duyuyorum, arzularımın dudaklarımdan akmasına izin vermek için meydan okumasını kabul ediyorum. Ne olduğunu bilmiyorum ama bunu onunla yapabilirim. Çekingenliğimi bir kenara bırakabilirim. "İçimde olmayı seviyor musun? Beni etrafında sarılmış hissetmek?" Aşağı yukarı kaymaya devam ederken iç çekiyorum.

Kalçalarımı daha sıkı kavrarken bana gülümsüyor ve kendi kalçasını kaldırıp içime çarpıyor.

Az önce cevabımı aldım.

Oyunu oynadığım için memnun olmuş bir ses tonuyla, "Buna doyamıyorum," diyor.

"O zaman bana sertçe ver, koca oğlan." Kıkırdamamaya çalışarak ona gülümsüyorum.

Beni defalarca yukarı aşağı çarparken bana sırtıyor. Beni her çarpışında kalçalarını çeviriyor ve lezzetli bir sürtünme klitorisime sürtünerek kalçalarımın içinin titremesine neden oluyor. Başımı arkaya eğip derin bir inilti çıkarırken içimdeki tanıdık basınç artıyor.

" bu, bebeğim," diyor Jay. "Benim için gel, seni hissetmeme izin ver."

Derin sesi beni uçurumun kenarına itiyor ve daha fazla tutamıyorum. Başımı arkaya atıp ağzımı açıyorum ve içimden büyük bir orgazm geçerken onun adını haykırıyorum.

"Evet Holly, işte benim kızım." Jay'in inlediğini duyuyorum ama ben kendi coşku dalgalarımda kaybolurken o çok uzaklardaymış gibi geliyor. "Boşalacağım," diye inliyor, sesi beni ona geri çekiyor.

Son bir kez daha içime giriyor ve uzun ve sert bir şekilde boşalırken sikinin şiştiğini hissediyorum. Vücudu titriyor, ter göğsünden aşağı akıyor. Elimi oraya koyuyorum ve orgazmının son dalgalarını atlatmak için kendini içimde tutarken kalbi çarpıyor.

"Senin kirli ağzını görmeye doyamıyorum, Holly. Benimleyken ağzını açacak kadar özgür hissetmen beni çok tahrik ediyor." Nefesini tutarken bana bakıyor. Ona gülümsüyorum. Ben de bu yeni yönümü seviyorum. Umarım o da

daha fazla ortaya çıkma şansı buluyor. Jay'in memnun yüzüne bakıyorum. Çok daha fazla.

Jay, Stefan'ı işle ilgili konularda aramak için ofisine inerken ben de duş alıyorum. Altın rengi elbisemin üzerine giymem için bana beyaz tişörtlerinden birini verdi. En azından şimdi onu belimde düğümlersem, etek ve üst kombinasyonu gibi görünüyor ve bütün geceyi başkasının yatağında geçirmişim gibi görünmüyor. Saçlarımı başımın üstünde dağınık bir topuz haline getiriyorum ve banyo aynasında kendime bakıyorum. Dün gecedan çantamda kalan rimel ve dudak parlaticısını sürdüm ve oldukça uyanık görünüyorum. Gecenin yarısını uyanık geçirdiğim ve hayatımın en iyi seksini yaptığım belli olmuyor.

Alt kata ve büyük açık plan oturma alanına iniyorum. Lezzetli bir şeyler kokuyor ve midem gurulduyor. Jay yalınayak mutfaktaki ocağın başında, sırtı bana dönük. Üzerinde solmuş mavi bir kot pantolon ve beyaz bir tişört var. Gözlerim vücudunda aşağı yukarı geziniyor, mükemmel poposunda dinleniyor. Beni duyuyor ve dönüyor.

Elindeki tavadan çıkardığı haşlanmış yumurtaları kahverengi kızarmış ekmek ve solmuş ıspanaktan oluşan iki tabağa kaşıklarken, "İşte burada," diyor. "Gel, otur," diyerek iki bardağa taze meyve suyu doldurulmuş, peçete ve çatal bıçak takımları yerleştirilmiş kahvaltı barını işaret ediyor. Bir tabureye tünüyorum ve Jay yanıma otururken meyve suyundan bir yudum alıyorum.

"Mmm, nefis." Dudaklarımı yaladım. "Bu da ne?"

"Senin için sadece en iyisi, küçük Berry. sabah tarafından sıkılmış mango, portakal ve guava karışımı" diyor göğsünü kabartarak.

"Gerçekten mi?"

"Evet, sen duştayken her meyveyi kalçalarımın arasında sıktım," diyor sırıtarak.

"Seni salak," diye gülüyorum ve peçetemle ona vuruyorum.

"Özür dilerim, unuttuğum. Meyvemi kalçalarının arasına sıkıştıran sendin, değil mi?" diye takılıyor. Sahte bir İngiliz aksanıyla, "Ve ahmak kulağa çok korkunç bir İngiliz gibi geliyor, Holly," diyor.

"Aksanım ve terminolojim sizi rahatsız ettiyse özür dilerim Bay Kodaman Aktör," diye karşılık veriyorum.

"Hiç de değil." Gülümsüyor, kahvaltısından bir ısırık alıyor, yutmadan önce düşünceli bir şekilde çiğniyor. "Dudaklarından dökülen kelimelerden zevk alıyorum, Holly." Bana göz kırpmıyor ve ben de tabağıma bakıp gülümsüyorum. Kahvaltımızı ederken odaya bakıyorum, gözlerim kenarda duran çerçeveli bir fotoğrafa takılıyor. Jay, yaşlı bir çift ve daha koyu renk saçlı ve kirli sakallı başka bir adamla birlikte. Diğer adam kahverengi bir tişört ve savaş pantolonu giyiyor ve inanılmaz derecede yakışıklı, sert bir şekilde. Hepsi kollarını birbirlerine dolamış kameraya gülümsüyorlar.

"Bu kim?" Çatalımla fotoğrafı işaret ederek soruyorum.

"Annem, babam ve kardeşim Blake." Gülümsüyor.

"Babana benziyorsun," diyorum yaşlı adamı süzerken. Tuzlu ve biberli saçları ve güçlü bir çene hattı var, ama en çok benzeyen parlak mavi gözleri; sıcaklık dolu. kadın narin ve güzel, gülümsemesi geniş ve açık sarı saçları omuzlarını sıyıran şık bir kat kesim.

Jay içkisinden bir yudum alarak, "Evet, bunu çok duyuyorum," diyor. "Şovun çekimlerine ara verdiğimizde kalkıp onları görmeyi umuyorum."

"Kulağa hoş geliyor. Uzakta mı?"

"Pek sayılmaz, iyi bir koşuda yaklaşık bir buçuk saat. Son zamanlarda işler o kadar yoğun ki birkaç haftadır geri dönemedim," diyor Jay fotoğrafa bakarak.

"Çok ihtiyaç var o zaman."

Gülümsüyorum. "Kesinlikle," diye onaylıyor.

Jay tekrar konuşmadan önce kahvaltımızın geri kalanını arkadaşça bir sessizlik içinde yiyoruz.

"Bugün gitmem gereken bazı toplantılar var ama öğleden sonraya kadar bitirmiş olurum. Seni bu akşam yemeğe çıkarabilir miyim?" diye soruyor.

Yutkunurken neredeyse boğazıma bir lokma yemek kaçacaktı. "Evet, tabii, kulağa hoş geliyor." *Beni bu gece tekrar mı görmek istiyor? Belki de bu onun için tek seferlik bir şey değildir.*

"Harika." Jay gülümsüyor. "Toplantıma giderken seni otele bırakacağım ve bu gece seni almaya gelebilirim."

On dakika sonra eşyalarımı topladım ve Jay'in Ferrari'sinin yolcu koltuğunda oturuyorum. Bilmem gerekirdi. Onu gördüğümde gözlerimi devirmiştim, Jay'in eğlendiği kadar. Garajların dairelere ait olduğunu düşündüğüme inanamıyorum, oysa hepsi Jay'e ait. O

Bir eli direksiyonda, diğeri kalçamda, beni otelime geri götürüyor. Ana kapının önünde duruyoruz ve vale görevlisi girişin yanındaki masasından iki kez bakıyor. Jay'i tanıdığından mı yoksa arabayı kontrol ettiğinden mi emin değilim ama Jay ya fark etmiyor ya da buna o kadar alışmış ki rahatsız olmuyor. Arabadan iniyor ve kapımı açmak için yanıma geliyor. Dışarı çıkıyorum ve beni belimden yakalayıp çok çabuk biten derin bir öpücük için kendine çekiyor.

Arabaya binerken "Akşama görüşürüz," diye sesleniyor ve bana son bir kez gülümsedikten sonra uzaklaşıyor. Sonra dudaklarımı karıncalandırarak gitti. Parmaklarımı dudaklarıma götürdüm. *Evet, sonra görüşürüz, Jay Anderson.*

Otel odama döndüğümde kendimi yatağa bırakıyorum, vücudum şiltenin içine gömülüyor. Ayakkabılarımı ayağımdan çıkarıp tavana bakıyorum. Belki de son yirmi dört saati rüyamda gördüm? Kolumu sertçe çimdikliyorum. Ahh! Hayır, rüya değil. Doğrulup otel odasına bakıyorum, bavulum yerde açık, üniformam asılı. Bu benim hayatım. Jay'in Hollywood'daki varlığından bir dünya uzakta. Son yirmi dört saat inanılmazdı ama eve uçtuğumda her şey bitecek. Her şey bitecek. Adımı bile hatırlamayacak. Ona olan ilgisini inkar edemeyen başka bir kız. Yine de, içten içe, buna inanmama izin veremem. Aramızda bir bağ var. Bunu hissedebiliyorum, yemin ederim, ya da belki de hayal görüyorum?

"Holly, kendini neyin içine soktun?" Ellerimi yüzümde gezdirerek inliyorum.

Yatağımanın yanındaki telefon çalınca sıçradım. Uzanıp ahizeyi aldım.

"Alo?"

"Holly! Seni yaramaz küçük ! Saatlerdir seni aramaya çalışıyorum!" Matt telefonda bağılıyor. Birkaç dakika önceki ruh halime rağmen ses tonuna gülümsemeden edemiyorum. "Bütün ayrıntılara ihtiyacım var, biliyorsun! Bundan kurtulamayacaksın! En azından dün gece bir ara adamı dinlendirdin mi?" Matt soruyor.

Dudağıımı ısııyorum. Beni yakaladı. Beni her zaman neşelendirir; neşeli kişiliği bulaşıcıdır. "Ben de sana aynı şeyi sormalı mıyım?" Alay ediyorum.

"Holly, aşık oldum!" diye haykırıyor. "Stefan'ın tüm dualarının cevabı olduğumu anlamasına ihtiyacım var!"

Matt'e "Şanslı olan o olurdu," diyorum ve bunda ciddiym. Altın gibi bir kalbi var. Gerçi Stefan'ın hiç şansı yok. Matt bir şeyi istedi mi, peşinden gider.

"Peki, bugünün geri kalanı için planın nedir? Tabii hâlâ yürüyebildiğini varsayarsak?" Matt kıkırdar, kendi şakasıyla eğlenir.

"Jay beni bu akşam yemeğe çıkarmak istiyor," diyorum endişeyle.

"O zaman sen ve ben hemen alışverişe gitmeliyiz!" Matt karşılık verdi.

"Tamam, tamam." Gülüyorum, ona teslim oluyorum. "Üstümü değiştirmem için bana on dakika ver, seninle lobide buluşalım."

Telefonu kapattık ve ben de cep telefonumu alıp diğer en iyi arkadaşım Rachel'a hızlıca bir mesaj attım. Ona dün mesaj atmış ve gösteriye gideceğimizi söylemişim. Yine de göndermek üzere olduğum şeyi beklemesine imkân yok.

Dün gece ne olduğunu asla tahmin edemezsin. Sadece geceyi Jay Anderson'ın evinde geçirdim!

Telefonum ondan gelen bir mesajla biplerken sırıttıyorum.

**Holly! AMAN TANRIM! Ateşli bir seks gecesini hak ettin...
Lütfen bana seksin ateşli olduğunu söyle!**

Ben: Kavurucu...

Evet! Şanslı sürtük! Her şeyi bilmem gerek! Lol, tamam. Matt'le

buluşmak üzereyim. Sizi en kısa zamanda arayacağım. Rachel:

Sabırsızlanıyorum, yakında konuşuruz.

Üç saat sonra alışveriş merkezindeki neredeyse her mağazaya girmiştik. Matt bu gece giyeceğim mükemmel kıyafeti bulmak için bana kıyafet üstüne kıyafet denetti.

Victoria's Secret'ın önündeki banka çökerken, "Nereye gittiğimizi bile bilmiyorum," diye hayıflanıyorum. "Giyinmeme hiç gerek olmayabilir. Siyah kotum ve ipekli bluzumun nesi var?" Yolculuk için hazırladığım diğer tek şık kıyafeti düşünerek öneriyorum.

"Kot pantolon giyemezsin!" Matt öfkeyle haykırır. "Yemekte olmaz Holly. Ya sevgili çocuk masanın altında bacağını okşamak isterse?" Kaşlarını bana doğru kaldırıyor.

Feminist haklar için esprili bir cevap düşünmeliyim, ama Jay'in ellerini vücudumun herhangi bir yerine koyma düşüncesi o kadar çekici ki, yeni keşfedilmiş bir hevesle banktan zıplıyorum.

"O zaman neyi bekliyorsun?" Matt'e bağırdım. "Aramaya içeride devam edelim." Victoria's Secret'ın kapısına doğru yürürken işaret ediyorum.

Bir saat sonra Starbucks'taydık, chai lattelerimizi yudumluyor, kendimizden memnun hissediyorduk, başarımızın kanıtı çeşitli alışveriş poşetlerinde ayaklarımızın etrafına dağılmıştı. Altın benekli muhteşem krem rengi dantelli seksi bir straplez iç çamaşırı takımı ve belimi kavrayan ve kalçalarımın kıvrımlarından dizimin hemen altına kadar inen en güzel straplez bakır rengi elbiseyi aldım. Yürüdükçe parıldıyor ve içinde kendimi ellili yılların yıldızı gibi hissediyorum. Matt beni aynı renkte bir çift muhteşem bantlı sandalet almaya bile ikna etti. Ben bakmıyorken kartımı aldı ve kasaya doğru koştu ama iyi ki de koşmuş çünkü sandaletler çok güzel.

Matt'e, "Bana Stefan'dan biraz daha bahsetsene," diyorum, çenemi ellerimin üzerine koyup masaya doğru eğilerek.

"Holly, o harika, gerçekten harika," diye fişkırıyor Matt. "Dün gece hiçbir şey olmadı; sadece saatlerce konuştuk. O çok zeki biri. İşletme okudu ve sonra iyi bir halkla ilişkiler firmasında stajyer olarak işe girdi. Kendi yolunu çizdi ve Jay'le o zaman tanıştı. Jay onun ilk müşterisiydi." Matt konuşurken gözleri hülyalı bakıyor. "Arkadaş olarak o kadar iyi anlaştılar ki Jay'in kariyeri yükseldiğinde Stefan onunla tam zamanlı çalışmak için ajanstan ayrıldı."

"Yakınlarmış gibi görünüyor."

"Evet, öyle olmalılar. Yine de bazı konularda anlaşılmadıkları zamanlar oluyor. Arkadaşınızla birlikte çalıştığınızı ve onu sürekli gördüğünüzü düşünün," diyor Matt.

"Evet, hayal etsene. Bir arkadaşınızla saatlerce çalışmak zorundasınız ve o sizi köle gibi çalıştırıyor, gökyüzünde metal bir tüpün içinde sıkışıp kaldığınız için kaçacak hiçbir yeriniz yok," diye şaka yapıyorum.

"Evet." Matt iç çekti. "Hey! Ne?" diyor, ne dediğimi anlayınca dik oturuyor.

"Seni gerçekten sevdiğimi biliyorsun Matt." Ona göz kırpıyorum. Gözlerini bana diyor.

"Evet Holly, bunu bildiğim için şanslısın. Aksi takdirde her uçuşta tuvaletlerin temizliğinden tek başına sen sorumlu olurdun."

Düşündükçe ürperiyorum.

"Tamamiç bakalım!" Matt hâlâ yarısı dolu olan bardağımı işaret ederek emrediyor. "Ne? Neden?"

"Duh." Gözlerini deviriyor. "Seni hazırlamamız gerek."

Saatime bakıyorum. "Matt, saat daha dört."

"O zaman çoktan geç kaldık!" Avuçlarını masaya vurarak yakındaki masadakilerin başını çevirmesini sağlıyor.

Bana söyleneni yapıyorum ve içkimi yudumlarken gözlerinin aldığı kararlı odağa bakıyorum. Uyum benim için en iyi seçenek olabilir ve ayrıca ne kadar çabuk hazırlanırsam, bu gece o kadar çabuk gelir. *Onu* tekrar o kadar çabuk görebilirim.

Yedinci Bölüm

Saat akşamın yedisi ve ben gitmeye hazırım. Matt bana gerçekten çok iyi davrandı. Kuaförde manikür ve pedikür yaptırdım; tırnaklarım artık güzel, ısıltılı bir ten renginde. Sonra Macy's'deki makyaj reyonlarını ziyaret etmemizi önerdi ve bir tezgâhtar kız bana inanılmaz bir ücretsiz makyaj yaptı. Gözlerim dumanlı ve elbisemle uyumlu olması için bakır tonlarında. Kullandığı maskara kirpiklerimi neredeyse takma gibi gösterdi; uzun, dolgun ve yumuşaklar. Eve götürmek için iki tane aldım. Bir tane kendime, bir tane de Rachel'a. Elmacık kemiklerim üzerinde de sihir yaptı; yüksek ve yontulmuş görünüyorlar ve dudaklarım muhteşem bir nude. Saçımı gevşek bir topuz yaptım ve sadece zahmetsiz değil, zahmetsizce seksi görünmesini umuyorum. Matt beni gördüğünde kurt gibi ısıklık çaldı ve bana harika bir gece geçirmemi söyledi. Sonra Stefan'dan ne yaptığını soran bir mesaj aldı ve onu özel olarak aramak için dans ederek odasına gitti.

Aynada kendime son bir kez bakıyorum ve ellerim titreyerek parfümümden biraz sıkıyorum.

Kapı çalınıyor ve midem boğazıma düğümleniyor. *İşte geldi.* Gözetleme deliğinden Jay'in beklediğini görebiliyorum. Şık lacivert bir pantolon ve boynu açık beyaz bir gömlek giymiş. Saçları, parmaklarımı saçlarında gezdirmem için bana bağılıyor. *Başlıyorum.* Derin bir nefes alıyorum ve kapıyı açıyorum. Omurgamdan aşağı bir ürperti akarken gözleri vücudumda aşağı iniyor ve tekrar yukarı çıkıyor. *Sadece bana bakması bile nasıl yanacakmışım gibi hissetmeme neden olabiliyor?*

"İnanılmaz görünüyorsun Holly," diyor, elini çenesinde gezdirmek için uzanırken hâlâ bedenimi içiyor.

"Sen de fena değilsin." Ben de gülümsüyorum.

Gözleri daha fazla oksijenle beslenmiş bir ateş gibi parlıyor. Büyük adımlarla odaya giriyor, aramızdaki boşluğu kapatıyor ve kapıyı arkasından tekmeleyerek kapatıyor. Elleri yüzümün iki yanını kavırıyor ve beni öpüyor, dudakları mükemmel bir basınçla dudaklarıma bastırıyor, dili benimkiyle dans ediyor.

"Bütün gün bunu yapmak istiyordum," diyor gözleri parlayarak. "Şimdi elbiseni yırtıp seni o topuklularla masanın üzerine yatırmadan önce gidelim," diyor karanlık bir şekilde, bacaklarıma ve yeni ayakkabılarıma bakarak.

"Tam bir centilmen," diye cevap veriyorum, ateşli sahneyi hayal ederek. *Belki de yemek yememe gerek yoktur ve burada kalabiliriz.*

"Hadi, Berry." Arsızca gülümsüyor. Omuzlarım onun benim için kullandığı özel isimle rahatlıyor.

Bana doğru uzattığı elini tutuyorum ve odamdan çıkıp asansöre binerek lobiye iniyoruz. Dışarı çıktığımızda, uçuştan gelen Megan lobinin diğer tarafındaydı. Beni görünce gülümsüyor ve sonra yanımdaki Jay'i fark edince gözleri açılıyor, elim onun elinin içinde. Ona küçük bir gülümseme veriyorum ve boştaki elimle el sallıyorum, bir an için cevap veremeyecek kadar şaşırmış görünüyor, ama sonra kaşları kalkıyor ve otelin ana kapısından çıkmadan önce bana sırtıyor.

Bu sabahki vale Jay'in arabasını getirir ve Jay ona teşekkür edip bahşiş verir.

"Size bahşiş vermeliyim, Bay Anderson. Kardeşime Ferrari sürdüğümü söyleyene kadar bekleyin!" diye haykırıyor gizlenemez bir heyecanla.

"Kardeşin arabaları seviyor mu?" Jay soruyor.

"Oh, adamım. Küçük kardeşim Eric doyamıyor! O bir tamirci ama daha önce hiç Ferrari kullanmamıştı. Çok kıskanacak, dostum!"

Jay gülüyor. "Çok güzel."

Ben gökyüzüne bakarken onlar birkaç araba yorumu daha yapıyorlar. Sıcak bir Kaliforniya akşamı. Otelin çiçek tarhlarından dökülen begonvillerin kokusunu alabiliyorum. Tatlı ve kadınsı. Bu geceyi düşünmeden bir daha koklayabileceğimden emin değilim.

"Seninle konuşmak güzeldi Cooper," diyor Jay vale görevlisinin elini sıkıp beni yolcu tarafına götürmeden ve kapıyı açmadan önce. Alçak koltuğa kayıyorum, ayak bileklerimi bir arada tutmaya dikkat ederek

bacaklarımı içeri salladım. Jay kapıyı kapatıyor ve yanımdaki koltuğa oturmadan önce arabanın etrafında dolaşarak sürücü tarafına doğru yürüyor.

"Thai sever misin?" diye soruyor.

"Bu benim yeni favorim." Bana anlayışla gülümserken gözleri parlıyor - onunla her yer benim yeni favorim.

Yirmi dakika sonra durduk ve restoranın karşısına park ettik. Araba yolculuğunu iş, benim uçtuğum yerler ve onun çekimler için gittiği yerler hakkında sohbet ederek geçirdik. Jay benim için kapıyı açıyor ve arabadan inmek için elini tutuyorum. Yakınlarda park etmiş tüm arabalar pahalı spor arabalar ve hatta bir limuzin bile var. Biz yolun karşısına geçerken birkaç gazeteci restoranın dışındaki kaldırıma kurulmuş.

Jay endişeli göründüğümü görünce "Merak etme, ısırılmazlar" diye şaka yapıyor. "Burası Los Angeles'taki en iyi Thai restoranına sahip; pek çok insan burayı ziyaret ediyor. O adamlar her gece burada bir hikâye arıyor."

Kameralar patlarken bazı parlak flaşlar beni kör ediyor.

"Jay!" diye sesleniyor paparazzilerden biri. "Dizinin üçüncü sezonu için bize verebileceğin herhangi bir hikaye ipucu var mı?"

"İşte bu tüm eğlenceyi mahveder." Jay gülümsüyor.

"Sevgili kavalien kim Jay?" diye sesleniyor koyu kahverengi tüylü bir başkası ama Jay çoktan beni onların yanından geçiriyor.

"Bu çok tuhaftı," diye fısıldıyorum.

"Çoğu çok kötü değil." Omuz silkiyor. "İyi bir hikaye elde etmek için her şeyi yapabilecek acımasız olanları duyuyorsunuz ama çoğunun evde aileleri var ve sadece işlerini yapıyorlar."

"Haklısın. Hiç böyle düşünmemiştim. Sadece kötü şeyler duydum, anlıyor musun?"

"Bir kitabı kapağına göre yargılama, Berry," diye azarlıyor, ağzını kulağıma yaklaştırarak, "yoksa kabul edilemez davranışların için seni daha sonra tokatlamak zorunda kalabilirim." Kızardığının farkındayım, ama şimdi sadece ciddi olup olmadığını görmek için cazip geliyorum.

Önümüzdeki yüksek binaya bakıyorum. Tamamen siyah camdan yapılmış, şık ve heybetli. Ana giriş, büyük boy karmaşık altın kulpları olan iki dev siyah kapıdan oluşuyor. Bana bir zamanlar ziyaret ettiğim bir tapınağı hatırlatıyorlar. Siyah takım elbise giymiş ve kravat takmış iki personel bize kapıları açıyor. Nefesim

İçeri girerken boğazım düğümleniyor. İnanılmaz bir yer. Dekorun topraksı, tropikal bir havası var. Bir tarafta uzun bir bar, diğer tarafta koyu yeşil kadife sandalyeli koyu ahşap masa ve kabinlerden oluşan karışım var. Baktığınız her yerde büyük, yemyeşil tropik bitkiler var ve aydınlatma alçak ve seksi. Her masanın üzerinde küçük bir fener var ve tavandan sarkan çeşitli boyutlarda loş ışıklı hasır kolyeler var. Gerçek bir enerji var. Tüm masalar dolu. Jay'ın dediği gibi burası popüler bir yer. "Bu muhteşem." Tekrar Jay'e bakıyorum. Gözleri yüzümdeydi.

"Evet, kesinlikle öyle," diyor dudaklarıma bakarak.

"İyi akşamlar Bay Anderson ve iyi akşamlar bayan. Fusion'a hoş geldiniz," diye selamlıyor bizi bir sunucu. "Benim adım Jack; size masanızı gösterebilir miyim? Bu akşam sizi terasa oturttuk. Umarım bu uygun olur?" "Harika, teşekkürler," diyor Jay ve Jack'i Fusion'ın yan tarafındaki bir kapıdan dışarıya kadar takip ediyoruz.

odaya ve terasa açılıyor. Masaların üzerindeki büyük bitkiler ve fenerlerle içerisi ile aynı havaya sahiptir. Üstlerinde sarmaşıklarla kaplı ve peri ışıklarıyla dağılmış ahşap bir veranda vardır. Masaların arasına yerleştirilmiş, ışıklarla kaplı küçük saksı ağaçları her masaya mahremiyet hissi veriyor. Jack bize masamızı gösteriyor ve menülerimize bakmamız için yanımızdan ayrılmadan önce içeceklerimizi sipariş ediyoruz.

"Bu gece geldiğine sevindim Holly," diyor Jay bana bakarak. "Yemin ederim bugün toplantılarımda hiçbir şey dinlemedim. Sadece dün geceyi düşünüp durdum." Dudaklarında çapkın bir gülümseme beliriyor. "Stefan'ın orada olup beni dinlemesi iyi oldu; yoksa kendimi neye bulaştırmış olabilirdim, hiç bilmiyorum."

Jay bütün gün beni mi düşündü?

"Eminim Stefan her şeyi kontrol altına almıştır. Çok yetenekli görünüyor."

Jay bir kaşını kaldırır. "Şimdi gidip de arkadaşşıma abayı yakma, Berry. Tüm dikkatini üzerimde istiyorum."

Jack elinde içkilerimizle yeniden ortaya çıkınca kıkırdamamak için kendimi zor tutuyorum. "Buyurun," diyor ve iki uzun bardak ev kokteyli masaya koyuyor. Kaybolmadan önce yemek siparişimizi alıyor.

"Siz ikiniz yakınsınız o zaman?" Jay'e konuşmamızı Stefan'la olan ilişkisine geri götürerek soruyorum.

"Evet, o benim en yakın arkadaşlarımdan biri. Birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz. Rob öldükten sonra çok zorlandım. Stefan bunu anlıyor gibiydi. Bir şekilde anlıyordu." Jay, Rob'dan bahsedilince içkisine bakar.

"Üzgünüm, Jay. Bu çok zor olmalı." Elini tutmak için masanın öbür ucuna uzandım.

"Öyleydi, hala da öyle, bazı günler. Ama Rob benim üzülmemi istemezdi. O yüzden bana aileden bahset," diyor Jay, konuyu değiştirerek.

"Annem ve babam Cornwall sahilinde yaşıyor, ben de orada büyüdüm. Annem yemek yapmayı çok sever; yemin ederim bilinen her pastayı yapmayı denemiştir." Annemi çocukluğumdan beri giydiği çiçekli önlüğüyle hayal ederken gülümsüyorum. "Babam bir yargıç, tanıdığım en adil adam, ama bazen mahkemede olmadığını unutuyor. Bir keresinde beni ve kız kardeşim Sophie'yi bir aile partisinde reşit olmadan içki içerken yakaladı ve bizi mahkemeye çıkarırken oturma odasını mahkeme salonuna çevirdi. Çok utanç vericiydi." Bu anıya gülerken elimi gözlerime götürüyorum. "Tüm kuzenlerimizin önünde çok utanmıştık; yemin ederim ikimiz de yıllarca bir damla bile içmedik!"

Jay gülüyor, gözleri eğlenceyle parıltıyor. "Baban tam bir karaktere benziyor!"

"Peki ya sen?" Jay'e soruyorum, içkimden bir yudum daha alırken spot ışıklarını ona çeviriyorum.

"Şey," diyor sandalyesinde arkasına yaslanarak, "buraya yakın küçük bir kasabada büyüdüm. Ne zaman ziyarete gitsek annem benim ve kardeşim Blake'in üzerine titrer, babam da kendi ev bakım işini yürütür. On altı yaşındayken tanışmışlar ve o zamandan beri birbirlerine aşıklar. Babam bana onun gördüğü en güzel kız olduğunu söyledi."

"Bu çok tatlı." O ailesinden bahsederken çenemi ellerime yaslıyorum.

"Blake kendi açık hava takip şirketini yönetiyor. İnsanları vahşi doğada hayatta kalma deneyimlerine götürüyor. Kendisi için iyi şeyler yapıyor, ancak böyle düşündüğünüzü ona asla söylemeyin. Çok büyük bir egoya kapılır!" Jay gülerek masaya bakarken başını sallar.

Gülümsüyorum. Belli ki aile onun için çok önemli. "Çocukken oyuncu olmayı hayal eder miydin?"

"Kesinlikle hayır!" Gülüyor. "Modellik için keşfedildikten sonra reklamlara gittim, ardından ilk film rolümü aldım. Sonrası çorap söküşü gibi geldi ama ben koruma alanında çalışmak ve hayvanları incelemek istiyordum."

İçkimin bir kısmını burnuma çektim ve öksürdüm. "Özür dilerim." Peçetemle ağzımı sıvazlayarak gülümsedim. "Dr. Doolittle olmak isterken şu anda yaptığın şeye nasıl geldiğine inanamıyorum."

Gülüyor ve gözleri sevdiğim şekilde kırışıyor. "Sanırım hayvanlarla konuşmak için yaratılmamışım. Hepimizin kelimeler için sihirli bir dili yok." Gülümsüyor, gözleri gözlerimi tutuyor ve yatakta birlikte olduğumuzu ve onunla nasıl edepsizce konuşmak istediğimi düşündüğünü anlayabiliyorum. Jack yemeğimizi getirirken içkime bakıp gülümsüyorum.

"Çok lezzetli görünüyor" diyorum, dumanı tüten pad Thai tabaklarına ve frangipani çiçekleriyle süslenmiş, özenle düzenlenmiş paylaşım tabağına bakarken.

"İşte," diyor Jay, minyatür tofu dürümlerinden birini eline alarak. Yenemeyecek kadar narin ve sevimli görünüyor. Dudaklarıma doğru tutuyor ve beni beslerken ağzımı açıyorum. Dudaklarım, o uzaklaştırmadan önce parmağının ve başparmağının üzerinden kayıyor.

Nefesini içine çekiyor. "Tanrım, Holly, dudaklarını ne kadar sevdiğimi bilemezsin, içine gireni de çıkanı da." Bir kaşını kaldırıyor ve sırtıyor.

"Sen kötü bir çocuksun. Neden bahsettiğini bilmiyorum." Gülümsüyorum.

"Belki daha sonra hatırlatmaya ihtiyacın olur." O da sırtıyor ve midem düşünceyle çırpır.

Yemeğimizin geri kalanını yerken sohbet etmeyi bırakmıyoruz. Jay'le konuşmak çok kolay ve sohbet akıp gidiyor. Jay'e Rachel ve Matt'ten ve seyahatler arasında evde neler yaptığımdan bahsediyorum. Kulağa çok sıradan geliyor olmalı ama Jay gözlerini benden ayırmadan dinliyor. Bana büyüdüğü küçük kasabadan ve ailesiyle ilgili hikâyelerden bahsediyor ama Rob'dan bir daha bahsetmiyor. Ayrılma vakti geldiğinde, ana restorandan çıkışa doğru ilerliyoruz, Jay elini sırtıma koyuyor.

Tuvalet tabelasını işaret ederek, "Ben sadece kadınlar tuvaletini kullanacağım," diyorum.

"Tamam, seni burada bekleyeceğim," diyor Jay, bardaki bir tabureye tüneyerek.

Bir bulutun üzerinde süzülüyorum, bilmiyorum ne, mutluluk mu, heyecan mı? Sadece harika bir akşam geçirdiğimi biliyorum. Jay'i çok daha iyi tanıdım ve bunun nereye gittiğini bilmiyorum ama umarım bu geceyle bitmez. Tuvaleti buluyorum ve aynadaki yansımama bakıyorum. Gözlerim bana parıldıyor. Belki de daha önce hep mankenlerle çıkmıştır ama hiç de fena görünmüyorum. Macy's'deki makyajcı kızın yaptığı işe ve Matt'in seçmeme yardım ettiği kıyafete hayranım.

Tuvaletten çıkarken gülümsüyorum. Aşk acısı çeken bir ergen gibi görünüyor olmalıyım. Jay onu bıraktığım yerde, barda oturuyor ama artık yalnız değil.

Onunla konuşan bir kadın var. Adımlarım titriyor. Bu Anya Katiss, bir zamanlar çıktığı söylenen model. Sadece konuşmuyor da. Bir elini Jay'in omzuna atmış, diğer eliyle de saçlarıyla oynuyor. Bir şey hakkında hararetle konuşuyor. Midemdeki bulantı hissini bastırıp onlara doğru yürüyorum.

"Holly." Jay beni görünce ayağa kalkıyor, yüz ifademi görünce şaşkın bir ifadeye bürünüyor. "Bu Anya," diyor bana dönerken.

Yakından daha da güzel. Gözleri tepeden tırnağa üzerimde gezinirken beni incelediği gerçeğini saklamaya çalışmıyor. Kolunu Jay'in omzundan çekip elini bana uzatıyor ve ben elini tutarken eğilip beni iki yanağımdan öpüyor. Harika kokuyor; dün geceki gösteride örneklerini aldığımız yeni parfümü olduğunu fark ediyorum.

"Holly, seninle tanışmak bir zevk," diyor seksi bir aksanla -Arjantin aksanı mı?

"Sen de," diye cevap veriyorum, uzun, şık saçlarına ve güzel, egzotik yüz hatlarına bakarken terbiyemi hatırlıyorum.

"Seni tutmayacağım," diyor dikkatini tekrar Jay'e çevirirken. Sesini alçaltıyor ama ben onu hâlâ duyabiliyorum. "Bunu bir düşün, Jay," diye mırıldanıyor ve sonra dönüp uzaklaşıyor, uzun, mükemmel bacakları kısa kırmızı elbisesinin içinde tümüyle sergileniyor.

"İyi misin?" Jay bana sordu.

"Kesinlikle!" Yalan söyledim. Duraklıyor, güzel mavi gözleri bir an için bana şaşkınlıkla bakıyor. Başka bir şey söylemeyince elimi tutuyor ve beni restorandan dışarı çıkarıyor.

Otele geri dönüyoruz ve ben Anya Katiss'e ve onun ne demek istediğine takılmamaya çalışıyorum. *Ne düşünmesi gerekiyor? Tekrar bir araya gelmek istiyor mu? Öyle olmalı. Yani, onu kim suçlayabilir ki?* Araba süren Jay'e bakıyorum. Yaşayan en seksi adam o. Arabayı ustalıkla kullanıyor, direksiyonu tutarken kollarındaki kaslar görünüyor. Otele yaşıyoruz ve Jay anahtarları Cooper'a veriyor, o da Jay'in Ferrari'sini tekrar kullanabileceğini fark edince Noel erken gelmiş gibi görünüyor.

Jay beni lobiye ve asansöre doğru yönlendiriyor, eli sırtımın alt kısmında duruyor.

"İnanılmaz bir kışın var," diye fısıldıyor kulağıma doğru eğilerek. Nefesi boynumu gıcıklıyor ve içimde bir elektrik çarpması oluyor.

Asansörün kapıları açıldığında birlikte içeri giriyoruz. Kapılar kapanır kapanmaz Jay beni içerideki duvara doğru itiyor, elleri aşağıya inip kıcımın yanaklarını sertçe sıkıyor. "Bütün gece sana dokunmak istedim, Holly," diye nefes alıyor boynuma doğru, aşağı yukarı kabaca öpüyor, dişleriyle emiyor ve ısıyor. O kadar iyi ki, tek yapabildiğim ellerim kalçalarında, duvara yapışmış bir şekilde durmak ve vücuduma karşı yaptığı her hareketin tadını çıkarmak. "İnanılmaz kokuyorsun. Seni soymak için sabırsızlanıyorum" diyor, derin sesi doğrudan amıma hitap ediyor ve amım uyarılmışlıktan kayganlaşıyor. Odama çıkabilmemiz için asansörün acele etmesini istiyorum.

Benim katıma geldiğimizde asansörün kapıları ağır çekimde açıldı. Ben tökezleyerek dışarı çıktım, Jay de onu takip etti, bir eli hâlâ kıcımdaydı. Neyse ki koridor boştu. *Nasıl görünmeliyiz?* Odamın kapısına varıyoruz ve ben çantamı karıştırıp anahtar kartını bulmaya çalışıyorum.

"Hadi Berry," diye inliyor kulağıma, arkamdan bastırırken. Bir elini elbisemden yukarı kaydırıyor ve doğruca sıırsıklam külotumun içine sokuyor. "Oh, evet, benim için çok hazırsın," diyor, aynı kapı açılıyor.

Odanın içinde yuvarlanıyoruz, Jay arkamda, eli hala iç çamaşıırımın içinde ve dudakları boynumda. Islaklığım bir kez daha Jay'in ellerini kaplıyor ve beni masaya götürüp iki parmağını içime sokuyor.

"Ahh," diye haykırıyorum onun beni pervasızca sahiplenmesine. Yakıyor ama çok iyi hissettiriyor.

"Dün gece sana nazik davrandım," diye arkamdan kulağıma hırlarken, boştaki eliyle elbisemi belimden yukarı çekiyor. "Ama bu gece öyle olmak istemiyorum. Artık o küçük güzel ağzının neler yapabileceğini biliyorum." Kalçalarını öne doğru iterek taş gibi sertleşmiş aletini kıcıma bastırıyor. "Bana güvenebilirsin Holly. Sana göz kulak olacağım." Boynumu tekrar öperken sesi yumuşuyor. Parmaklarını içimden çıkarıyor ve fermuarını açıyor. Bunu prezervatif paketinin yırtılma sesi takip ediyor.

"Bana güveniyor musun, Holly?"

"Evet," diye inliyorum, ellerimi masanın üzerine koyup öne doğru eğilerek. Benim için aklında ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum. Hızlı bir hareketle sikini içime sokmadan önce külotumu kabaca kenara çekiyor. Kuvveti beni masanın üzerine fırlatırken nefesim kesiliyor ve kaslarım onun etrafında kenetleniyor.

Sikeyim.

"Bu iyi hissettiriyor mu Holly?" Jay nefesini içine çekerek soruyor.

"Evet!" Ağlıyorum. "Tanrım, evet!" Orgazmım çoktan oluşmaya başladı. Beni bu kadar tahrik ediyor.

"O zaman söyle bana bebeğim," diye hırlıyor dişlerini sıkarak ve bir eliyle saçlarımı tutup başımı kendine doğru çekiyor.

"Çok iyi hissediyorsun. Aletini içimde hissetmeyi seviyorum. Her santimini hissetmek istiyorum. Asla doyamayacağım," diye haykırıyorum o içime girerken, tenlerimiz birbirine çarpıyor.

"Tanrım, Holly, konuşmaya devam et," diye inliyor Jay.

"İçime gir bebeğim; bana o güzel sikini ver," diye bağıriyorum o daha derine ve daha derine iterken. Saçımı çeken eli daha sert çekiyor ve diğer eli kıkıma gidiyor. Eliyle beni tokatlarken ve daha sert bir şekilde aşağı doğru sürerken bir yanağım acıyor.

"Ah, lanet olsun Holly, çok iyi hissediyorsun," diye inliyor bana çarpmaya devam ederken. Tek yapabildiğim ağzımı açık bırakmak ve ayakta kalmaya çalışırken inlemek. Çok iyi hissettiriyor. Daha önce hiç kimse beni bu kadar sert sikmemişti. Yine de bir şekilde samimi hissettiriyor.

"Jay, boşalacağım."

"Henüz değil Holly, sıkı tutun," diye karşılık verirken vücudunu benimkine kuvvetle sokmaya devam ediyor.

"Yapamam Jay," diye ağlıyorum, bacaklarım altımda titriyor. "Lütfen," diye inliyorum. "Tamam bebeğim, seni hissetmeme izin ver," diye inliyor Jay, bana izin veriyor. can atıyorum.

"Siktir!" Çözülürken ağlıyorum ve onun etrafında dev bir titreme ile orgazm oluyorum. Jay saçlarımı bırakıp beni tutmak için bir kolunu belime doladığında bacaklarım altına çöküyor.

"Holly!" İçime bir kez daha sertçe dalarken inlediğini duyuyorum, siki içimde sarsılıyor ve sahip olduğu her şeyi içime boşaltıyor.

Bacaklarım jöle gibi ve kulaklarım çınlıyor. Doğru düzgün duyamıyorum bile. Büyük bir boşalmanın ardından gelen inanılmaz sakinlikte kayboluyorum. Jay nazikçe içimden çıkıyor, ayaklarımı yere sabitliyor ve yüzümü ona dönmem için beni çeviriyor. Terli ve nefes nefeseyiz ve hâlâ tamamen giyinik durumdayız. Kocaman bir sırtışa bürünürken mavi gözleri benimkileri tutuyor. değil; nefesimi ben de sırtıyorum.

"Bu inanılmazdı Holly," diye pantolonunu indirirken eğilip beni dudaklarımdan usulca öpüyor.

"daha kötü beklmeleri düşünabiliyorum," diyorum ve ikimiz de gülüyoruz ve nefesimizi tutarken öpüşüyoruz.

Jay geceleri benimle kalıyor ve kaç kere seks yaptığımızın sayısını unutuyorum. Birbirimize doyamıyoruz. Sabah uyandığımda ağrım var ama tatmin olmuş durumdayım. Ağrıyan kaslarım ne kadar inanılmaz bir gece geçirdiğimin işaretiydi. Hayatımda hiç bu kadar boşalmamıştım. Jay'in bana oral seks yaparken gerçekten tahrik olduğunu keşfettim, özellikle de bunu yaparken saçını çekersem. Bu onun olayı gibi görünüyor. Bir kez saçını çektiğimde daha da ateşleniyor. Elinden gelse bütün geceyi başı bacaklarımın arasında ve ellerim saçlarında geçirirdi.

"Hey, güzelim." Yastığın üzerinden bana gülümsüyor, bir kolunu başının üzerine kaldırmış, diğerini çarşafın üzerine koymuş.

"Sana da selam," diyorum esnememi bastırarak. "Umarım bunun bir uçuş görevlisine zulüm olduğunu biliyorsundur. Şimdi Londra'ya geri dönmek için bir uçuş gerçekleştirmem gerekirken beni sihirli horozunla bütün gece ayakta tutuyorsun. Bir yirmi dört saat daha yatağıma gidemeyeceğim."

"Sihirli sikim adına özür dilerim." Jay sırtıyor. "Senin yanındayken onu kontrol etmek çok zor, kendi aklı varmış gibi görünüyor." Kaslı kolunu başının arkasına doğru uzatıyor. "Peki, Los Angeles'a bir daha ne zaman döneceksin?" diye soruyor bana bakmadan.

Oh, işte burada. Ne diyeceğim? Dürüst olup ona bir hafta içinde bir seyahatim olduğunu mu söylesem? Yoksa sadece kibar olmaya çalışıyorsa ve bu onun için sadece eğlenceli, kısa süreli bir takılmaysa bu durumu garipleştirir mi?

"Emin değilim," diyorum.

"Bir dahaki gelişinde seni görebilir miyim Holly?" soruyor, bana dönüyor, gözleri benimkilere sabitlenmiş.

"Tabii, eğer istersen."

"" diyor Jay beni bir öpücüğün içine çekerken. "Bana telefonunu ver."

"Tamam, neden?" Ona uzatırken soruyorum.

"Böylece numaramı yazabilirim ve sen de bir sonraki gelişinde bana mesaj atarak haber verebilirsin."

Gülümsüyorum. *Belki de beni gerçekten tekrar görmek istiyordur.* Telefonu kaldırıyor ve birlikte uzanırken ikimizin fotoğrafını çekerken tıklıyor.

"Bunu neden yaptın?" Ağlıyorum. "Daha yeni uyandım; berbat görünüyor olmalıyım," diyorum bir kolumu yüzüme atarak.

"Hayır, harika görünüyorsun ve sanki bütün gece seni sikmişim gibi. Fotoğraf da ona bakıp beni düşünebilmen için," diyor tatlı bir şekilde. "Bilirsin, eve döndüğünde kendine dokunurken."

"Söylediğin tatlı şeyi mahvettin." Gülüyorum.

Kolumu yüzümden çekiyor. "Ama bu doğru, değil mi? Lütfen bana doğru olduğunu söyle ki bunu yaptığını hayal edebileyim." Beni tekrar öperken gülümsüyor. Bir yastık alıp ona vuruyorum.

"Konuşmayı kes, seni aptal. Gidip duş almam ve uçuşum için hazırlanmam gerek."

"ama Berry, bana düzgünce veda etmek için vaktin var," diye takılıyor, başı yorganın altında kaybolurken, bir kez daha en sevdiği yere geri dönüyor.

Jay eve gitti ve ben de eve dönüş uçağı için odamdan çıkmaya hazırım. Bavulumun fermuarını çekerken iç geçiriyorum ve kırmızı üniformamı düzeltmek için ayağa kalkıyorum. Bu şimdiye kadar yaptığım en iyi iş seyahati olmalı. Son kırk sekiz saat içinde, şimdiye kadar bana elli orgazm yaşatmış olması gereken inanılmaz bir adamla tanıştım ve seks sırasında müstehcen konuşmaların beni gerçekten tahrik ettiğini keşfettim. Jay'i bir daha hiç görmesem bile, son üç günün anıları hep aklımda olacak. Özellikle de evindeki duşta yaptıkları için sonsuza dek minnettar kalacağım. Simon'dan ayrıldığımdan beri kendimi hiç iyi hissetmezken bana kendimi güzel ve seksi hissettirdi. Dürüst olmak gerekirse bundan çok daha önce de. Bavulumu ayağa kaldırdım ve sapını çektim. Her şeyi aldığıma emin olmak için odaya son bir kez baktıktan sonra dönüp içim burkularak oradan ayrılıyorum. Elveda Los Angeles. Güle güle Jay Anderson.

Sekizinci Bölüm

Londra'ya dönüş uçuşu, Los Angeles'a olan yolculuğa kıyasla uzun ve sıkıcı. Yolcuların çoğu uyurken kendimi mutfakta ayakta durmuş, Jay'in sadece üç gün önce oturduğu koltuğa bakarken buluyorum. Bu sefer uçuş dolu olmadığı için koltuk boş. Benimle alay ediyor, onun yokluğunu daha da fazla hissetmemi sağlıyor.

"Onlar için para mı?" Matt gelip yanımda dururken söylüyor. Bir koluyla beni kendine doğru çekiyor ve çenesini başıma yaslıyor.

"Aptalca davranıyorum, değil mi?" İç çekiyorum. "Sadece çok erken biten harika, çılgın birkaç gündü."

Matt saçlarımı öperek, "Özür dilerim, bebeğim," diyor. "Giderken ne dedi?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Bu güzeldi, falan filan mıydı? Sen harika bir kızsın, ama? Seninle tanışmak güzeldi, falan filan?" Matt konuşurken başını iki yana eğiyor.

"Oh, öyle bir şey söylemedi. Bir daha Los Angeles'a geldiğimde ona mesaj atıp haber vermemi istiyor," diyorum ve bir fincan nane çayı yapabilmek için Matt'in sarılmasından uzaklaşıyorum. "Bir fincan ister misin?"

"Bir dakika." Matt sorumu duymazdan geliyor ve gözlerini kısarak bana bakıyor. "Bir dahaki sefere Los Angeles'a geldiğinde seni tekrar görmek mi istiyor?"

"Evet." Omuz silkiyorum. "Ama belki de sadece kibarlık ediyordu, biliyor musun? Bu senin söyleyeceğin türden bir şey, değil mi?"

"Hayır!" Matt alay eder. "Ben de senin tokat yemiş gibi bir suratla boş koltuğa bakıp üzüldüğünü düşünüyordum, çünkü

"Akıllara durgunluk veren seks için teşekkürler. Şimdi seni bir daha asla düşünmemek üzere malikaneme geri dönüyorum, görüşürüz!"

Çayımдан bir yudum alırken Matt'e bakıyorum; çok sıcak ve irkiliyorum. "Sence sadece kibarlık yapmıyor muydu?"

"Holly, bu adamla hayatının en inanılmaz seksini yaptın mı, yapmadın mı?"

"Ben yaptım." Dudaklarımın kenarları minik bir gülümsemeyle kıvrılıyor.

"Peki onu tanıdınız mı tanımadınız mı ve hoşunuza gitti mi gitmedi mi?"

"Ben yaptım." Gülümsemem büyüyor.

"Peki Los Angeles'a bir sonraki gelişinde görmek istedi mi, istemedi mi?" "İstedi." Matt'in sözlerini düşünürken artık iyice gülümsüyorum.

Matt ellerini bir kitabı kapatır gibi birbirine vurarak, "O zaman konu kapanmıştır," der. "Kesinlikle seni görmek ve tekrar sevişmek istiyor. Çocuğa tam olarak ne yaptın? Bilmem gerek! Belki senin Çanslı cazibenden biraz bana da bulaGır!"

Matt'in hevesli yüzüne bakıyorum. Jay'in menajeriyle çok ilgileniyor. "Stefan'la nasıl ayrıldınız?" diye soruyorum.

"Holly, o harika biri. Çok iyi anlaşıyoruz ve harika tartışmalar ve münazaralar yapıyoruz. Derin, entelektüel şeyler. Ama ondan çok hoşlanmama rağmen, onu hiç okuyamıyorum." Matt iç geçiriyor, başı göğsüne doğru düşüyor. "Benden, sana çörek getiren yandaki yaGlı kadından Çekilde mi hoGlanıyor, hiçbir fikrim yok. Ya da benden, 'Pantolonuna girmek için yanıp tutuşuyorum ama bunu belli etmemeye çalışıyorum' tarzında mı hoşlanıyor?" Matt kederli bir şekilde sırtını mutfağın kenarına yaslıyor. "Önümüzdeki haftanın sonunda bir LA daha var, o yüzden buluşacağımızı söyledik. Onun gideceği bir fotoğraf sergisi gibi bir şey var."

"İşte böyle," diyorum, soğumuş olan çayımı yudumlarken. "Belli ki senin arkadaşlığına ve beynine değer veriyor. Bakalım nereye varacak. Belki de işleri ağırdan almayı seviyordur."

"Haklısın, Holls. Bekleyip nereye varacağını göreceğim. Kendi tavsiyelerini dinlemen gerektiğini biliyorsun," diyor Matt nazikçe. "Bana sorarsan, Bay Jay Anderson senden oldukça etkilenmiş. Simon'ın sana çok kötü davrandığını ve kendine olan güvenini sarstığını biliyorum ama bu işin nereye varacağını görmek için kendine bir şans ver. Bir süreliğine sadece eğlenceli bir zaman olsa bile. Buna ihtiyacın olduğunu ikimiz de biliyoruz."

"Matt, her zamanki gibi mantığın sesi sensin." Ona gülümsedim.

"Biliyorum bebeğim, o benim. Bay Her Şeyi Bilen. Bana Majesteleri diyebilirsiniz," diyor başını eğerken.

Karşılık olarak reverans yapıyorum ve uçuşun geri kalanında ona Majesteleri diye hitap ederken şakalaşıyoruz. Ona folyodan bir taç yapıyorum ve o da bunu mutfakta kahvaltı pişirirken takıyor.

Los Angeles'taki otel odamdan ayrıldıktan on beş saat sonra, Heathrow Havaalanı yakınlarındaki küçük bir kasabada Rachel'la paylaştığım evin ön kapısından bavulumu nihayet içeri sokuyorum. Paramparçanın da ötesindeyim.

"Evdesin!" Rachel'ın bir çift siyah tayt ve bir gece eve getirdiği bir adamdan çaldığı büyük boy bir rugby kazağıyla koridora koşarken bağırıldığını duyuyorum. Kollarını bana dolayarak sarılıyor ve parlak koyu kahverengi saçları boynumda ipek gibi duruyor. Çok güzel ve ufak tefek ama bunu alınganlığıyla telafi ediyor. Bir şeye kızdığında yetişkin erkeklerin geri çekildiğini gördüm. İri, koyu kahverengi bebek gözleriyle bana bakıyor. "Duş almak ve kışını kaldırıp buraya, kanepeye benim yanıma gelmek için tam on beş dakikan var. Los Angeles'ta olanlarla ilgili tam bir bilgilendirme istiyorum." Mutfağa doğru yöneldi. Omzunun üstünden, "Çaydanlığı koyayım; hadi kımıl!" diye bağırıyor.

"Tamam, tamam." Gülümsedim. Yolculuk boyunca ona mesaj attım ve hatta neler olup bittiğini anlatmak için görüntülü aradım ama o benim en iyi arkadaşım, bu yüzden bunu bekliyordum. Her ayrıntıyı bilmek isteyecektir.

Bavulumu yukarı taşıyorum. Küçük evimizi seviyorum. Rahat ve ikimiz için mükemmel. Alt katta sadece küçük bir mutfak ve oturma odası, üst katta ise iki yatak odası ve bir banyo var. Birlikte kiralayabileceğimiz bazı iki yataklı dairelerden daha küçük ama güneşte oturabilmek ve arkadaşlarımızı barbekü yapmaya çağırabilmek için bir bahçemiz olsun istedik.

Odamın kapısını açıyorum. Duvarlar süper soluk gri ve kadife döşemeli yatağımın üzerinde beyaz fırfırlı nevresimler var. Buraya taşındığımda kendime hediye etmişim. Odada aynalı gardıroplar ve üzerinde fotoğraflar olan tuvalet masası olarak kullanılan beyaz çekmeceler var. En sevdiğim, ilk kabin ekibi eğitimimi geçtiğimde kanat törenimde ben, annem, babam ve Sophie'nin olduğu bir fotoğraf. Bir tane de ben ve Rachel'ın kameraya sırttan, kollarını birbirine dolamış gençler olarak çekilmiş bir fotoğrafımız var.

diş tellerini çıkardığı gün tanışmıştık. On bir yaşımızdan beri arkadaşız ve o da aynı sokakta oturuyordu. Ben uçmaya başladığımda, ona ziyaret etmekten bahsettiğim tüm harika yerleri kaçırmak istemediğine karar verdi, bu yüzden o da başvurdu ve işe girdi. Sonra birlikte kiralamak için bu evi bulduk.

"On dakika!" Rachel'in merdivenlerden çılgık attığını duyuyorum. Acele etmezsem gelip beni duştan çırılçıplak çıkaracak. Bunu ona hiç yakıştıramadım. Çabucak duş alıp eşofman altımı ve ona uygun bir kapüşonlu sweatshirt giydikten sonra aşağı iniyorum.

Oturma odasının kapısından içeri girdiğimde Rachel, "Otur," diye emrediyor. Çay yapmış ve seyahatimi incelemeye hazırlanmak için güzel kurabiyeleri hazırlamıştı. Krem rengi yumuşak kanepemize, onun yanına uzanıyorum. "Her şeyi bilmem gerek!" diyor, gözleri bir şahin gibi üzerimde. Bir polis sorgucusu olmalı; hepsine itiraf ettirirdi.

"Ahh, nereden başlasam?" Ellerimi yanaklarıma dayadım. "Tamam, uçuş öncesi brifingine katılamadım çünkü beklemeden çağrıldım. Yüksek profilli yolcularımız olup olmadığına dair hiçbir fikrim yoktu." Rachel anlayışla başını salladı. "Uçağa bindim ve Matt uçuş müdürü oldu."

"Matt'i seviyorum," diyor Rachel düşüncemi bozmadan.

"Evet, ben de," diyorum ama Rachel elini önünde döndürerek devam etmem için beni teşvik ediyor.

"Her neyse, Jay Anderson'ın gemide olduğu ortaya çıktı; kim olduğundan bile emin değildim. İndiğimizde Google'da aramak zorunda kaldım." Rachel ünlüler hakkındaki bilgisizliğime şaşırmış görünüyor.

"Sana mesajımda bahsettiğim aptal kuş yorumunu yaptım ve o da bize gösteri biletlerini verdi. Bütün bunları zaten biliyorsun."

"Tamam, tamam, gösteriden sonrasına geçelim," diyor, ayaklarını kanepede altına kıvrarak.

"Tamam. İşiltılı duvarları olan harika bir bara gidiyoruz. Havalı bir yeraltı mağarası gibi, bayılırsın," diyorum, kurabiyemden bir ısırık alırken Rachel'a bakarak. "Sonra bir süre sohbet ettik ve aslında gerçekten iyi bir adam. Sonra beni öptü." Dudaklarının ilk kez benimkilere değdiğinde nasıl hissettiğini hatırlayarak duraklıyorum. "Sonra dans ettik ve ben de o zaman onun evine geri döndüm."

"Seks nasıldı?" diye soruyor Rachel, gözleri kocaman.

"İnanılmaz!" Gülüyorum. "Bu dünyanın dışında, akıllara durgunluk veren, dünyayı sarsan, orgazmik!"

"Aman Tanrım, Holls," diyor ve kolumu kavramak için uzanıyor.

"Ertesi sabah beni otele geri bıraktı ve o gece beni yemeğe götürmek istedi. Hollywood'daki güzel bir Tayland restoranına gittik ve harika bir akşam geçirdik, sadece sohbet ettik, anlıyor musun?" Geçmişini düşünerek gülümsüyorum.

"Los Angeles'a ne zaman döneceğini sordu mu?"

"Evet, belki de sadece kibarlık yapıyordur diye düşündüm. Matt onun samimi olduğunu düşünüyor ama garip bir şey oldu."

"Ne?" diye soruyor Rachel, öne doğru eğilerek.

"Yemekten sonra onu bir modelle sohbet ederken gördüm. Onunla flört ediyor gibi görünüyordu; kolunu ona dolamıştı ve gazetelere göre eskiden çıkıyorlarmış."

"Sürtük, tamam, ondan nefret ediyoruz," diye karşılık veriyor Rachel. "Jay ne dedi?"

Bu mu?"

"Hiçbir şey, ona sormadım," diye itiraf ediyorum. "Ben kimim ki diğerlerini sorayım"

kadınlarla mı konuşuyor?"

"Orada seninle birlikteydi Holly, onunla değil, yani bu sana bir şeyler anlatmalı. Peki sonra ne oldu?"

İç çekiyorum. Belki de haklıydı. Hiçbir şey olmamış olabilir. "Otele geri döndük ve o gece burada kaldı. Daha fazla inanılmaz seks. Sonra o gitti ve ben eve uçtum. Gerçek dünyaya döndüm." Kanepede arkama yaslanıp nefes alıyorum.

"Vay canına, Holls, sadece vay canına. Yani tabii ki senden hoşlanıyor; sen bir tilkisin," diyor Rachel ve ben gülerken eliyle vücudumda bir aşağı bir yukarı hareketler yapıyor. "Sana daha fazla ayak parmaklarını kıvıran orgazmlar yaşatmak için seni tekrar görmek istiyor, şüphesiz. Çok kıskandım!" diyor ve ikimiz de gülüyoruz.

"Bu çok gerçeküstü bir his Rach, özellikle de şimdi buraya dönmüşken."

"Tabii ki . Eşofmanlarınla geri döndün ve benimle çay içiyorsun.

"Son üç gündür bir Adonis tarafından hizmet ediliyorsun!" Rachel'ı sevmemin birçok nedeninden biri de bu. Çok farklıyız ama bu yüzden çok iyi anlaşıyoruz. O komik, harika bir hatun ve sevdiklerine çok sadık.

"Olması gereken , sanırım." Başka bir kurabiyeye uzandım.

"Olmasını sağlayabilirsin. Her ne istiyorsan Holls, bunu gerçekleştirebilirsin, sana inanıyorum. Sen de inanmalısın." Çayından bir yudum alır. "Ayrıca, bunun işe yaraması gerekiyor çünkü bahse girerim fit arkadaşları vardır ve benim de biraz buna ihtiyacım var," diyor biz yine kıkırdamaya başlarken.

Sonraki bir saati güzelce ederek geçiriyoruz. Bazen şansımız yaver gider ve birlikte uçarız, bazen de birbirimizi iki hafta boyunca göremeyiz.

"Bana biraz daha fotoğraf çekebilir misin lütfen?" Rach soruyor
Be

n. "Tabii, şimdiden daha fazlasını mı istiyorlar?" Şaşkınlıkla sordum.

"Bu kızlara doyamıyorum," diye şarkı söylüyor Rach bir bacağını havaya kaldırırken

Hava. Odasına gidiyor ve üzerinde parlak çıplak tayt ve kırmızı iş topuklu ayakkabılarıyla geri dönüyor, büyük boy sweatshirt hala üst yarısında. "Tamam, sandalyede otururken bacaklarımın bir kısmını çapraz yapsam ve sonra eğilip bir elimi baldırıma dolasam, bunu alabilir misin?"

"Elbette." Telefonunu kullanarak bacaklarının ve ayaklarının birkaç fotoğrafını çekiyorum. Bakmak için yanıma geldi.

"Evet, harika. İşe yarayacaklar, teşekkürler."

Kanepeye tekrar otururken "Sorun değil," diyorum. "Peki bunları kaç kişiye gönderiyorsun?"

"Mmm, bu sefer beş," diyor Rach taytını tekrar giyerken. "O zaman külotlar Bay X'e gidiyor."

Sırıtiyorum. "Sen kurnaz bir iş kadınısın."

"Bu adamlar sadece üniformalı ayaklarımın ve bacaklarımın fotoğrafları için bana para vermek istiyorlarsa yapacak bir şey yok." Rach omuz silkerek uzandı. "Bay X'e uçuş süresi on saatten fazla olduğu için bu sefer fazladan ödeme yapması gerektiğini söyledim."

Başımı kanepeye yaslayıp tavana bakıyorum. "Yani sadece bir uçuşa giydiğin kokuşmuş külotunu ona göndermen için para ödemekle kalmayacak, aynı zamanda gerçekten uzun bir uçuşa giydiysen fazladan ödeme mi yapacak?" Bunu Rachel'dan öğrenmemiş olsaydım inanmakta güçlük çekerdim. Kısacası, internetteki erkekler üniformalı bacak fotoğrafları için ona para gönderiyor. Görünürde bir şey yok. Yüzünü bile göremiyorsunuz. Hatta bazıları uçuş boyunca giydiği tayt ya da külot için bile para ödüyor. Bu çılgınlık.

"Evet, Bay X yeterince alamıyor gibi görünüyor." Rach gülümsüyor.

İnternetteki adı bu olduğu için ona Bay X diyoruz. Rachel'kim olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Bir posta kutusu adresine postalamasını istiyor. Muhtemelen karısının sabah postalarıyla birlikte aile kahvaltı masasının üzerinde paketleri açmasını istemiyor.

"Bazı insanların tuhaf tahrik edici yönleri var. Yine de senin için iyi bir para fırsatı," diyorum Rach'a.

"Mmm, ve senin şansına, Holls, Jay Anderson'ın tahrik edicisi gibi görünüyorsun." Tek kaşını kaldırarak bana baktı.

Jay'in yoğun mavi gözlerini, dağınık kumral saçlarını ve kaslı, bronzlaşmış vücudunu hayal ediyorum. Jay Anderson gibi biri beni fark ettiği için bile şanslıyım. İnanılmaz derecede şanslıyım.

Telefonumun bip sesiyle uyandım. Kanepedeyim ve üzerimde bir battaniye var. Uyuyakalmış olmalıyım ve Rach üzerimi örttü. Eve dönüş uçuşundan sonra bu kadar yorgun olmaktan nefret ediyorum. Mesajımı okumak için telefonuma uzandım.

Magic Cock: Eve dönüş uçuşunuz nasıldı? J

Ha? Bu olamaz. Ona numaramı vermedim, değil mi? Dün sabahki otel odasını düşünüyorum. Telefonuma kendi numarasını yazmış ve ona mesaj atmamı istemişti ama benimkini hiç almadı; bundan eminim. Ayrıca, telefonuma kendini Magic Cock olarak kaydetmiş! Cevap yazarken bir kakhaha patlattım.

Ben: Dışarıdaki kadar heyecan verici değil. Metniniz hoş bir sürpriz oldu. H x

Cevap bekliyorum ve birkaç dakika içinde geliyor.

Magic Cock: İtiraf ediyorum, Stefan numaranı Matt'ten aldı. Seninle konuşmam çok önemli bir konu var.

Kendime not: İşgüzar Matt'le daha sonra konuşacağım. Jay neden bahsediyor? Büyük önem mi?

Kulağa ilgi çekici geliyor.

Ne söyleyeceğini görmek için beklerken parmaklarımı telefonumun ekranına vuruyorum.

Sihirli Horoz: Sende benim bir fotoğrafım varken bende senin bir fotoğrafının olmamasının haksızlık olduğunu fark ettim.

Gülümsüyorum. Jay eve döndüğüm sabah yatakta çektiği fotoğraftan bahsediyor. Bakmak için telefonuma getiriyorum. Jay'in mavi gözleri ekrandan bana bakarken nefesim kesiliyor. Yenilebilir görünüyordu. Beyaz çarşafların üzerinde bronzlaşmış, kaslı omuzları, güneşin öptüğü saçları uykudan dağılmış ve beyaz dişleri kameraya sırtıyor. Yüzümün yan tarafının göğsüne yaslandığını, gözlerimin onun yüzüne baktığını görebiliyorsunuz. Birlikte iyi görünüyoruz, rahat ve mutluyuz. Kendime dokunduğumda bakmak için onun fotoğrafına ihtiyaç duymamla ilgili yaptığı şakayı hatırlıyorum. Bu sana gösterecek Jay Anderson, diye sırtıyorum Google'da dikenli bir çobanpüskülü çalısının resmini bulup ona mesaj atarken.

bakalım, aygır. Umarım işin hallolmasına yardımcı olur.

Metni açtığında yüzünün alacağı şekli hayal ederken dudaklarım bir gülümsemeye dönüşüyor.

Sihirli Horoz: Oh, Berry, bu bir hataydı. Seni bir daha gördüğümde daha sert cezalandıracağım.

Onu kızdırmak eğlenceli. Kim derdi ki ben, Holly Havers, Jay Anderson gibi bir adamla dalga geçeceğim?

Ben: Tabii beni tekrar tanıyabilirsen, sadece gür halimle sana hatırlatabilirim.

Ha! Bakalım buna ne cevap vereceksiniz, Bay Anderson.

Sihirli horoz: Güzel yüzünü asla unutamam, Holly. Sonsuza dek hafızama kazındı.

Oh. Bunu beklemiyordum. Kulaktan kulağa sırtıyorum, telefonumu karasevda1ı bir kız öğrenci gibi göğsümde tutuyorum. Elimde tekrar bip sesi çıkartıyor.

Sihirli horoz: Benim için masanın üzerine eğilmiş mükemmel kıcını görmek gibi.

Tonu yumuşatmayı nasıl başardığına gülüyorum. Bu oldukça ateşli bir anı. Tamam, eğer beni tekrar görmek istiyorsa, bakalım bu, her ne ise, nereye varacak. Jay Anderson benim sürprizlerle dolu biri olduğunu düşünüyor ama o beni şaşırtmaya devam ediyor. Los Angeles'tan ayrıldığımda onu tekrar görüp görmeyeceğimden emin değildim ama şimdi üç günümüzün seksten daha fazlası olduğunu ummaktan kendimi alamıyorum. Gardım düşüyor.

Dokuz gün sonra Los Angeles'a dönüyorum.

Jay hemen cevap veriyor.

Sihirli Horoz: Yeterince çabuk gelemez.

Şimdiden önümüzdeki dokuz günün geçmesini diliyorum. Belki, sadece belki, Jay Anderson'a kalbimi emanet edebilirim.

Dokuzuncu Bölüm

Los Angeles'tan dört gün önce ayrıldım ve zaman akıp gidiyor. Tek düşünebildiğim geri dönüp Jay'i tekrar yüz yüze görmek. Ayrıldığımdan beri bana her gün mesaj attı.

Şezlonguma uzanıp derin bir nefes alıyorum ve kitabımı yanımdaki masaya bırakıyorum. Faydası yok. Los Angeles'a döndüğümde olacaklar dışında hiçbir şeye konsantre olamıyorum.

"Bitirdiniz mi hanımefendi?" diye soruyor bir garson.

"Evet, teşekkür ederim," diyorum boş bardağımlı alırken.

Dubai'deki ekip otelinin havuz başındayım. Öğleden sonra geç bir saat ve diğer ekip daha sonra barda bir şeyler içmek için hazırlanmak üzere yukarı çıktı. Ben tek başıma kalmayı tercih ettim. Onu tekrar görmeme daha beş gün olduğu gerçeğinden başka bir şeyle dikkatimi dağıtmaya çalışıyorum. Mesajları cilveli ve neşeli ve ben de tüm bunlara kapılmamak için elimden geleni yapıyorum. Jay'i tekrar yüz yüze görebildiğimde tüm bu çılgın durumu daha iyi kavrayacağım. Telefonum çalışıyor ve karnım sıkışıyor, her mesaj aldığımda olduğu gibi, Jay'den gelme ihtimaline karşı. Bu sefer Matt'ten; tekrar nefes alabiliyorum.

Aman Tanrım Holls! Celeb Central'ın web sitesine göz atın.

Şimdi neden bahsediyor? *Celeb Central*'ın sitesini telefonuma yükledim. *Celeb Central*'ı uçağa alıyoruz. Mevcut en çok satan ünlü dedikodu dergisi. Mürettebat neler olduğunu görmek için mutfakta onu okumaya bayılıyor.

Site yüklenmeyi bitiriyor. *Ne oluyor be?* Hızla doğrulup oturma pozisyonuna geçiyorum ve güneş gözlüklerimi alnıma doğru itiyorum. *Aman Tanrım.* Manşet sayfalarındaki ana görsel Jay'le beni yemeğe götürdüğü geceye ait. İkimizin restoranın dışında el ele tutuştuğumuz net bir yan çekim. Jay her zamanki gibi muhteşem görünüyor, her zamanki Amerikalı sporcu, tüm kaslar, gözler ve gülümseme. Fotoğrafçının hakkını vermeliyim; kendi fotoğraflarıma göre çok kötü görünüyorum. Kıvrımlı ve güneşten öpülmüş görünüyor ve bunu söylemeye cesaret edebilir , seksi? Bu elbise harika bir alışverişti; onu bulmak için alışverişte harcadığı saatler için Matt'e tekrar teşekkür etmem gerekecek. Sayfayı aşağı doğru tarıyorum ve fotoğrafa eşlik eden kısa bir yazı olduğunu görüyorum.

Yukarıdaki resim: 31 yaşındaki Jay Anderson, gizemli bir güzelle birlikte. Hollywood'un en çok rağbet gören aktörlerinden biri olan ve hit dizisi Steel Force'un yanı sıra çok sayıda film rolü ve reklam kampanyasıyla tanınan Jay, Hollywood'daki Fusion restoranda bilinmeyen görüntülendi. Kaynaklar, kadının yakın zamanda Londra'dan yaptığı bir uçuşta tanıştığı İngiliz bir uçuş görevlisi olabileceğini öne sürüyor. Aktör, Victoria's Secret modeli Anya Katiss ve diğer model ve aktrislerle ilişkilendirildi, ancak kimseyle bir ilişki içinde olduğunu doğrulamadı.

Bu çılgınlık! Belki de bu kadar saf olmamalıydım. Yani, Jay iyi tanınan biri. Tabii ki basın kiminle çıktığıyla ilgilenecektir. Neyse ki benim adımlı vermediler ama beni tanıyan herkes o fotoğraftan tanıyabilirdi. Matt'e mesaj attım.

Ben: Az önce gördüm! OMG.

Kendimi bu şekilde çevrimiçi görmek tuhaf. Havuzun etrafına bakıyorum. Bir fotoğrafçının çalışanı arasına saklanıp beni izlemesini beklemiyorum ama tek başıma güneşlenmek de artık cazip gelmiyor. Kitabımı ve telefonumu çantama koyuyorum ve gezi için hazırladığım kaftanı başıma geçirip odama çıkıyorum. Tam kapıdan girmek üzereydim ki telefonum çaldı. Çantamdan çıkardım. Ekranda *Magic Cock* yazıyordu.

"Alo?"

"Merhaba Holly," diyor kadife kadar yumuşak bir ses.

Sadece adımı söyleyen sesini duyunca bile içime bir sıcaklık yayılıyor.

"Dinle, seni arayıp *Celeb Central* dergisinin birlikte çekilmiş bir fotoğrafımızla ilgili bir haber yayınlayacağı konusunda uyarmak istedim." Jay iç geçirdi. "Stefan elinden geldiğince geciktirdi ama de yayınladılar. Seni bu işe bulaştırdığım için üzgünüm. Kabullenmenin çok zor olduğunu biliyorum."

"Sorun değil," diyorum, benim için endişelenmesine gerek olmadığına dair onu rahatlatmaya çalışarak. "Kim olduğumu bile bilmiyorlar. Adım falan geçmiyor."

"Biliyorum, ama nasıl olabileceklerini biliyorum, kemiği olan bir köpek gibi. Kim olduğunuzu öğrenmek isteyeceklerdir."

"onlar için biraz hayal kırıklığı olur. Ben sadece benim." Çantamı yere bırakıyorum ve yatağa oturuyorum.

"*Sadece senin* bile onları çok heyecanlandıracağını düşünüyorum." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum. "Ama senin beni heyecanlandırдыңın kadar değil," diye ekliyor.

Telefonda gülüyorum. Bu daha iyi. Arsız Jay geri döndü, sesindeki tüm ciddiyet izleri kayboldu. "Öyle mi? Belki bana beş gün sonra gösterebilirsin? Eğer o kadar dayanabilirsen," diye takılıyorum.

"Ugh," diye homurdanıyor. "Bu çok uzun bir süre Berry. Şimdi neredesin?"

Pelüş yastıklara yaslanıyorum. "Odama yeni döndüm. Havuzda daha fazla kalmak istemedim."

Bir duraklama oluyor ve sanki bir kapı kapanıyormuş gibi ses çıkıyor. "Ne giyiyorsun?" diye fısıldar.

Sesindeki tahrik edici tonu fark ettiğimde gülümsüyorum. Oynamak istiyor, değil mi? "Sadece bikinim. Küçük ipli bikinim," diyorum, hafifçe iç çekerek alt dudağımı ısırıyorum.

"Orada olsaydım, bunu dişlerimle geri alırdım."

"Çıkarabilirim." Masummuşum davranıyorum. "Yani, hâlâ ıslak. Yatakta giymemeliyim."

"En iyisi bu gibi görünüyor. Çıkar ve bana ne gördüğünü söyle" diyor.

Kaftanımı ve bikinimi çıkarmak için doğruluyorum ve telefonu kulağıma yapıştırarak çıplak bir şekilde yastıklara yaslanıyorum. "Vücudumu görüyorum... çıplak; güneşten ısınmış."

"Öyle mi?" Jay nefesini içine çekiyor. "Başka ne var?"

"Göğüslerimi görüyorum; meme uçlarım sertleşmiş, keşke burada olup onları emseydin."

"Tanrım, Holly," diye inliyor Jay. "Benim için dokun onlara, nasıl hissettirdiğini anlat."

Telefonumun hoparlörünü açıyorum ve yanımdaki yastığın üzerine koyuyorum. "Mmm, çok iyi hissettiriyor, Jay," diye mırıldanıyorum ellerimi her bir göğsümün üzerinde gezdirip altlarından kavrarken. Sonra her bir meme ucunu parmağım ve başparmağım arasında yuvarlıyorum. "Meme uçlarıma dokunuyorum ve orada senin ağzın olduğunu hayal ediyorum. Sıcak ve ıslak, onları sertçe emiyorsun."

Jay alçak bir hırıltı çıkarır. "Senin için çok zorlanıyorum Holly. Şu anda orada olmak için neler vermezdim."

"Keşke olsaydın."

"Benim için bacaklarını aç, elini oraya koy ve nasıl bir his olduğunu anlat."

Dediğini yapıyorum ve bir elimi bacaklarıma arasına sokuyorum, diğer elimi göğsümde tutup meme ucumu çekestiriyorum. "Pürüzsüz hissettiriyor."

"Evet?" Jay'in sesi gergin geliyor.

"Sıcak hissediyorum."

"Evet?"

"Ve çok ıslak hissettiriyor."

"Aargh, kahretsin, Holly," diye inliyor. Sanki bir kemer tokası ve fermuar çözülüyormuş gibi ses çıkarıyor.

"Benim için kendine dokunmanı istiyorum bebeğim," diyor Jay. "Bunu yaparken seni dinlemek istiyorum ve bana tam olarak ne yaptığını söylemeni istiyorum."

"Tamam," diye fısıldıyorum. "Sen de kendine dokunuyor musun?"

"Emin ol öyleyim. Çıplak ve benim için hazır olduğunu bildiğim halde, aletim patlayacakmış gibi hissetmeden dinleyemiyorum."

Aklımda canlanan resme sırtıyorum. Bunun neye benzediğini biliyorum. Jay tamamen ateşli ve uyarılmış, gözleri yoğun ve eli kocaman ereksiyonunun üzerinde. Bu görüntü karşısında amımı ıslak bir uyarılma dalgası kaplıyor. "Oh, çok ıslak hissediyorum, Jay. Çok ıslak ve beni büyük, sert sikiyle doldurman için hazırım."

"Siktir," diye tıslıyor.

"Mmm, kendimi daireler çizerek okşuyorum Jay ve bunun senin dilin olduğunu hayal ediyorum," diye nefes nefese kalıyorum, başka bir uyarılma dalgası beni yıkarken sırtımı yataktan kaldırıyorum.

"Seni görene kadar bekle, bebeğim. O güzel küçük amcığını emip kurutacağım."

"Sabırsızlanıyorum. Başın bacaklarımın arasında, ellerim saçlarında, seni daha da yakınımaya çekerek üzerime inmeni seviyorum."

"Oh Tanrım," diye inliyor Jay dişlerini sıkarak. "Parmaklarını benim için içine sok, Berry; benim sikimin seni doldurduğunu hayal et."

Bana söyleneni yapıyorum ve iki parmağımı içimde derinlere kaydırıyorum ve yüksek sesle bir nefes veriyorum.

Jay boğazını temizler. "Evet, bu. Bana nasıl hissettirdiğini anlat."

"Çok sıcak ve ıslak hissettiriyor, Jay. Vücudum parmaklarıma yapışıyor, senin sikin olmasını diliyor," diye inliyorum.

"Onlarla kendini becer," diyor.

Parmaklarımı içimin derinliklerine gömüyorum ve onları içeri ve dışarı kaydırıyorum, inliyorum ve yatakta kıvranıyorum. Bu çok iyi ve Jay'in telefondaki ağır, tahrik olmuş nefes alışının sesi beni daha da tahrik ediyor. Onu etkilediğimi biliyorum.

"Oh, çok iyi hissettiriyor, Jay!" İnliyorum.

"böyle Holly, durma; benim için daha hızlı yap. Daha hızlı ve daha sert."

Hızımı artırıyorum ve parmaklarımı damlayan ıslak seksime sokup çıkarıyorum.

Jay, "Diğer elinle klitorisine dokun," diye emrediyor.

Diğer elimi göğsümden çekiyorum ve söylediği gibi yapıyorum, diğer elim içeri ve dışarı itmeye devam ederken daireler çizerek ovuyorum. "Oh, Jay," diye inliyorum.

"İşte böyle, Holly. Geldiğinde seni duymama izin ver. Bunu kendin için yaptığında sesinin nasıl çıktığını bilmem gerekiyor."

Orgazmım içimde derinlere doğru ilerliyor, ben yükseldikçe tüm bedenim kaskatı kesiliyor. "Oh, oh, geliyor. Geliyor!" Kaslarım sertçe sıkılırken nefes nefese kalıyorum.

"bu, bebeğim," diye homurdanıyor Jay.

Parmaklarım daha hızlı ve daha hızlı hareket ediyor, içimde onun olduğunu hayal ediyorum. Islak uyarılmamın sesi odadan duyuluyor ve o da telefondan duyuyor olmalı. "Oh, Jay! Boşalacağım! Jay!" Büyük bir orgazm beni vururken çığlık atıyorum ve kaslarım parmaklarımın etrafında kasılırken sırtımı yataktan kaldırıyorum. Her dalga üzerime çöküp nefesimi çalarken titriyorum. Nefes nefese yatağa yığılıyorum.

"Oh, Holly." Jay'in nefes alış verışı gittikçe hızlanır ve yüksek sesle, derin bir inilti çıkarır. "Siktir! Siktir, Holly." Orgazmı yükselip zirveye ulaşırken inliyor. Bu şimdiye kadar duyduğum en ateşli şeylerden biri olmalı.

İkimiz de nefes nefese kalmışız, birbirimizin nefes alış verişlerinin normale dönmesini dinliyoruz. Kendime engel olamayarak kıkırdıyorum.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sorar Jay'in sıcak sesi telefonun içinden.

"Bunu daha önce hiç yapmamıştım," diye itiraf ediyorum. "İçimdeki tüm bu yeni yaramazlıkları ortaya çıkarma gibi bir yeteneğin var."

"Ooh, yaramaz çizgiler. Sen buradayken bunlardan daha fazlasını görmek için sabırsızlanıyorum."

Otel odamın penceresine doğru bakarken dudağımı ısııyorum. Neyse ki yukarıdayım ve kimsenin beni görmesine imkân yok. "Cidden ama. Ne olduğunu bilmiyorum."

"Holly, benim yaptığım bir şey değil. Hepsi senin yüzünden. Çok ."

Benim hakkımda konuştuğunu duymak yanaklarımı kızartıyor. "Kapıyı kapattığını mı duydum?"

"Evet, evdeyim ama bir iş toplantısı yapıyorduk. Alt kattaki banyoya çıktım."

"Toplantı mı yapıyorduk?" Kekeliyorum.

"Evet, ben, Stefan ve birkaç kişi daha. Güvertedeler," diye belirtiyor.

"Az önce bunu yaptığımızı ve evinizde başka insanlar olduğunu mu söylemek istiyorsun?" diye fısıldadım.

Gülüyor. "Sakin ol Holly, kimse duyamaz. Başkasının seni paylaşmasına izin vermem. Seksi küçük ağzın tamamen bana ait."

Tuttuğum nefesi dışarı verdim. "Tamam." Gülümserken duraksadım. "İşine dönmene izin versem iyi olacak." İç çektim. Jay'le bütün gün sohbet edebilirdim.

"Evet, yakında beni özlemeye başlayabilirler. Yakında görüşürüz, Berry." "Hoşça kal, Sihirli Horoz," diyorum ve Jay'in gülme sesiyle telefonu kapatıyorum.

Yükselen duyularım sakinleşene kadar yatağa uzanıyorum. Sonra oda servisi sipariş etmeye ve sıcak bir banyo yapmaya karar veriyorum. Sabah otelin spor salonuna eve dönüş uçağı için check-out yapmadan önce biraz yoga yapmak için zamanım var. Bunu dört gözle bekliyorum. Zaman ayırdığımda bunun beni her zaman iyi bir ruh haline soktuğunu düşünüyorum. Gerçi bu akşam Jay ile yaptığım telefon görüşmesinden sonra keyfimin yerinde olduğunu söyleyebilirim. Kendime kendimi kaptırmamam gerektiğini söyleyip duruyorum; bu sadece kısa bir kaçamak olabilir, ama daha fazlası olduğunu hissetmekten kendimi alamıyorum.

Telefonum Matt'ten gelen bir mesajla bipliyor. Boston'da bir gecelik aktarma yapacakmış.

Hey Holls, eve dönmek için uçağa binmek üzereyim. Yarın gece eve döndüğünde gelip seni görmem gerek.

Şimdiden sabırsızlanıyorum; Matt'i görmek harika olacak. Los Angeles'tan döndüğümüzden beri birbirimizi şahsen görmedik.

Ben: Rachel da evde. Bize gel de yemek yiyelim. Akşam 7'de mi?

Bu bir randevu! Görüşürüz o zaman. Xo

Beni görmesi gerektiğini söyledi. Kulağa acil gibi geliyor. Belki de değildir, Matt'i tanıyorum. Bu onun konuşma tarzı. Starbucks'ta yeni bir favori kahve çeşidi bulmuş ve keşfini paylaşmak için çaresizce sizi görmeye *ihtiyaç duyuyor* olabilir.

Büyük pelüş yatağa kıvrıldım. Bu otel en iyi yataklara sahip olma konusunda LA crew otelini geride bırakıyor. Çok rahat ve lüksler. Uykuya dalarken düşüncelerim Los Angeles'a ve Jay'in ne yaptığına kayıyor.

"Bu çok güzel," diyor Matt, elinde bir kadeh şarapla kanepemize otururken.

Çin yemeği sipariş ettik ve üçümüzün paylaşması için hepsini sehpanın üzerine koyduk.

"değil mi?" diye onaylıyor Rach, kadehini önce Matt'inkine, sonra da benimkine tokuşturarak. Matt, "Ben de seninle bir şey konuşmak istiyordum, Holly," dedi.

Ona şaşkınlıkla bakıyorum. "Tamam mı?"

"Simon az önce yaptığım Boston uçuşunda birinci subaydı." Rach bir ısırik alırken "Otuzbirci," diye ekliyor.

"Büyük otuzbirci," diye devam ediyor Matt. "Otele giden ekip otobüsünde *Celeb Central*'ın son sayısı vardı ve ekipten biri seni tanıdı."

"Mmm, bunun olabileceğinden endişelendim," diyorum şarabımdan bir yudum alarak. "Sadece, bu konuda oldukça heyecanlandılar ve bunun hakkında oldukça konuştular.

yüksek sesle. Simon duydu ve fotoğrafı görmek istedi." "Oh." Simon'dan bahsedince yüzüm düştü.

"Evet, çok komikti Holly! Yüzünü görmeliydin. Yaban arısı çiğneyen bir buldog gibi görünüyordu!" Matt neşeyle ellerini birbirine vuruyor. "Sanırım fotoğrafta senin çok seksi görüldüğünü fark edince kendi kusmuğunun bir kısmını yuttu!"

"Merhaba, yemek yiyorum." Rachel paket servisi işaret ediyor. Matt, "Kusura bakma bebeğim," diyor.

"Her neyse, fokur fokur kaynıyordu. Kulaklarından çıkan buharı görebiliyordum." Matt gülüyor. "Sana söylemek zorundaydım, Holly. Sanırım sana karşı böyle bir hıyarlık yaparak ne kadar aptal olduğunu anladı. Artık yeni çayırlara taşındın. Çok daha yeşil, çok daha seksi çayırlara." Matt sırtıyor.

"Ha," diye mırıldanıyorum, Matt'in sözlerini sindirmeye çalışıyorum. "Umarım hiç kimseye bana davrandığı gibi davranmaz. Ama ona kötülük dilemiyorum." Matt de Rachel da ağzı açık bana bakıyorlar.

"Sen benden çok daha iyi bir insansın Holly," diyor Rach. "Ona taşaklarını yedirmek isterdim. Sümüksü, yalancı boğazına sokmak isterdim." İki parmağını havaya kaldırarak gösteriyor.

"Ben de Holly. Sana söylediği ve yaptığı bütün o incitici şeyler ve diğer kadınlarla ilgili dedikodular." Matt tiksintiyle başını sallar.

"Sizi seviyorum çocuklar." İkisinin de heyecanlanmasına gülümsüyorum. "Her zaman arkamı kolladınız ve benim için savaşmayı bu kadar çok istemenizi seviyorum. Ama onu geçmişte bırakmak istiyorum. Neredeyse on ay önceydi. Bir köprü kurmam ve bunu aşmam gerekiyor," diye açıklıyorum.

Hepimiz gülerken Matt arsızca göz kırparak, "Ya da bir Jay alıp onun altına girebilirsin," diyor.

"Çok yaramazsın." Şarap kadehimin kenarından ona bir kaşımı kaldırıyorum.

"Bana masum tereyağı erimez suratını takınma Holly. İkimiz de Bay Anderson'la tanıştığından beri yeni keşfettiğin yaramaz davranışlarını sevdiğini biliyoruz."

Beni oraya götürdü. Her dakikasından zevk aldığımı inkâr edemem. "Neden bahsettiğini bilmiyorum," diyorum sırtışıma gizlemeye çalışarak.

"Oh, gerçekten mi? Rach, bunu duyuyor musun? Neden bahsettiğimizi bilmiyor."

"Saçmalık," diye karşılık veriyor Rach.

"O zaman Rach ve benim bir sonraki Los Angeles uçuşuna yer değiştirmemiz iyi oldu, değil mi?" Gözlerimi kocaman açarak ona döndüğümde Matt poker gibi bir yüz ifadesiyle konuşuyor.

"Kesinlikle," diyor Rach. "Davranışlarınıza şahit olacaklar." "İkiniz de benimle aynı LA'de misiniz?" Işıldıyorum, öne doğru eğilerek Kanepeye.

"görünüyor." Rach göz kırparak omuz silkiyor.

"Bu çok eğlenceli olacak!" Ciyak ciyak bağıriyorum. Üçümüzün aynı uçuşta çalışması neredeyse hiç mümkün olmuyor.

"LA, işte yine geliyoruz bebeğim!" Matt sırtarak anons ediyor ve hep birlikte kadehlerimizi tokuşturuyoruz.

Şarabımdan büyük bir yudum alıyorum. LA, işte yine geliyoruz, ya da daha doğrusu, Jay Anderson, işte geliyorum.

Onuncu Bölüm

Boeing 747'nin tekerlekleri LAX uluslararası havalimanının pistine iniyor. Güzel bir gün ve güneş atlama koltuğumun yanındaki pencereden parlıyor.

"Bayanlar ve baylar, Los Angeles Uluslararası Havalimanı'na hoş geldiniz. Güvenliğiniz için, uçak tamamen durana ve kaptan pilot kemer bağlama işaretlerini kapatana kadar lütfen kemerlerinizi bağlayarak oturmaya devam edin. Burada yerel saat öğleden sonra saat üçtür." Matt anons sisteminden anonsuna devam ederken ben kapatıyorum.

Son dokuz gün bana çok uzun geldi, ama şimdi Los Angeles'a döndüğümüze göre, hiç de uzaktaymışım gibi hissetmiyorum. İn en tüm yolcularla vedalaşıyorum ve geride hiçbir şey kalmadığından emin olmak için uçuş sonrası iniş kontrollerimi yapıyorum. Tüm mürettebat iniş kapısının etrafında toplanıyor ve pilotların bize katılmasını bekliyor. Onlar da indiğinde hepimiz terminalden geçerek göçmenlik bürosuna ve bagaj alımına doğru yola çıkıyoruz.

"Batı kıyısı neden bu kadar uzak olmak zorunda?" Rach çantasını yanıma çekerken homurdanıyor.

" bir şey olduğunu unuttun mu, küçük Bayan Doğu Yakası?" Matt alay ediyor.

"Hey, doğu yakasını seviyorum," diye karşılık veriyor Rach. "Daha kısa uçuş süreleri, New York, Boston, takım elbiseli seksi erkekler. Sevilmeyecek ne var?"

Ben ve Matt birbirimize yan yan gülümsüyoruz; Rach harika bir takım elbise giymiş seksi bir erkeğe bayılır.

"İkinizin seyahat tercihlerinizi ne olarak belirleyeceğinizi biliyorum. Jay ve Steven'ı görmek için mümkün olduğunca çok Los Angeles uçuşu ayarlamaları için mürettebata rüşvet vereceksiniz," diyor gözlerini devirerek.

"Stefan," düzeltiyor Matt, "ve evet, haklısın." Gülüyor. "En azından ben istediğimi yaparsam ve Stefan ben yanıdayken güneğin daha parlak olduğunu fark ederse." Bir kolunu başının üzerine kaldırarak teatral bir şekilde tavana bakar.

"Tanrım," diye inliyor Rach. "Çok kötü durumdasın."

"Henüz değil sevgilim, ama yakında kötü olacak. Burayı izle," diyor Matt.

Üçümüz birbirimize takılmaya ve ekip otele kadar yol boyunca sohbet etmeye devam ederken gülümsüyorum. Bu şekilde birlikte uçabilmek çok eğlenceli.

Mürettebat otele yanaştıktan sonra, bavullarımız minibüsün arkasından indirilirken ayakta durup diğer mürettebatla konuşuyoruz.

Pilotlarımızdan Chris, "Hey, çocuklar, eğer isterseniz gece köşedeki bara gidiyoruz," diyor. "Dünkü ekibin kaptanı bana mesaj attı ve bizimle orada buluşacaklarını söyledi."

"Oh, tamam, teşekkürler," diyorum. "Kulağa eğlenceli geliyor."

"Aşık çocukla tanışmak için yanıp tutuşmuyor musun?" Rach, bavulunu almak için yürüyen Chris'in kıcını kontrol ederek şöyle der.

"Keşke." İçimi çektim. "Jay bana mesaj atıp Stefan'la bu gece geç saatlere kadar işte meşgul söyledi. Dizinin üçüncü sezon için bazı tanıtım materyalleri çekmesi gerekiyormuş. Yarın onlarla buluşacağız. Geliyor musun?"

Rach, "Evet. Sanırım birinin gelip bu adamın tam bir aptal olmadığından emin olması gerekiyor," diyor. "Ona güvenebileceğimizi sanmıyorum." Başparmağını Matt'e doğru uzattı. "Bir pazu esnetmesi ve güzel bir yüzle büyükannesini bile satar," diye şaka yapıyor Rach.

"Hey! Bunu duydum!" diye seslenir Matt alaycı bir öfkeyle. "Sadece pazu kasları ve güzel bir yüzden çok daha fazlası gerekir, Rach. Yontulmuş bir çene, güçlü göğüs kasları, yavru kedilere karşı zaaf, her şey lazım! Büyükanne daha azını beklemezdi."

Gülüyorum. Bu ikisi beni gülmekten kırıyor. Vale Cooper'ı masasında görüyorum. "Siz ikiniz içeri girin ve kaydınızı yaptırın. Ben hemen geliyorum."

Matt ve Rach'e sesleniyorum, selam vermek için yanlarına gidiyorum. Beni görünce gözleri parladı.

"Merhaba Holly. Ne zaman döneceğini merak ediyordum."

"Selam Cooper. Uzak duramadım," diye şaka yapıyorum.

"Sizi suçlayamam. Buradayken Bay Anderson'la görüşecek misiniz?"

"Planımız bu."

"O iyi bir adam," diye gülümsüyor Cooper. "Biliyor musun, geçen hafta geldi ve beni iş yerindeki kardeşimi ziyarete götürdü. Bırak da Eric Ferrari'sini kullansın, dostum!" Cooper'ın tüm yüzü parlıyor. "Yüzünü görmeliydin. Onun yılını yaptı!"

"Gerçekten mi?"

"Evet, bunu yapması çok hoştu dostum. Eric arabaları çok seviyor; yetenekli bir tamirci ve bir gün kendi garajını işletmek istiyor. Ben ve o birlikte iş yapmak için para biriktiriyoruz." Gururla gülümsüyor.

"Oh, bu harika! Eminim bunu başaracaksınız. Görünüşe göre ikiniz de bu işin yürümesi için gereken tutkuya sahipsiniz."

"Var. Bu hızla giderse, yeterince para biriktirdiğimizde altmış yaşında olabilirim, ama oraya ulaşacağız."

Bavullarımı lobi kapısına doğru götürürken, "Seni destekliyor olacağım," diyorum.

"Teşekkürler Holly," diye sesleniyor Cooper. "İyi yolculuklar; belki sonra görüşürüz."

Akşam oldu ve Matt, Rach ve ben, ekibin geri kalanıyla tanışmak için köşedeki bara gitmeden önce Matt'in odasında bir şeyler içiyoruz. "Bu elbiseye bayıldım Holly" diyor Rach, beni süzerek. Üst kısmı tam oturan, kolsuz, siyah, rahat bir elbise giyiyorum.

Yürüdükçe sallanan kısa bir etek.

"Teşekkürler, tatlım. Keşke ben de senin gibi seksi görünebilsem. Senin kıyafetini asla çekemem," diyorum Rach'ın dar siyah parlak pantolonu ve sivri topuklu ayakkabılarına hayranlıkla bakarken. Üst tarafında beyaz yırtık bir tişört ve kırılmış kot ceket var.

"Ahem." Matt boğazını temizler.

"Sen de harika görünüyorsun Matt" diye gülüyorum, siyah dar kotu ve V yaka tişörtüyle ona bakarken.

"Teşekkür ederim, sevgilim." Memnun bir şekilde gülümsüyor.

Ekibin bulunduğu yakındaki bara gidiyoruz. Burası hoş ve rahat bir atmosfere sahip bir spor barı. Burada genellikle başka bir günün uçuşundan gelen mürettebat oluyor, bu yüzden arayı kapatabiliyoruz.

Barın kapısını açıp içeri giriyoruz. İçerisi şimdiden kalabalık ve bir sürü insan ayakta içiyor ve konuşuyor. Duvarlarda spor hatıraları var, barın arkasında bir beyzbol maçı gösteren birkaç büyük televizyon var ve barda oturan iki adam arada bir tezahürat yapıyor ve bağırıyor. Arka planda çalan müzik, hareketli sohbetlerin yüksek uğultusuyla gizlenmiş olarak hemen hemen seçilebiliyor.

Bara doğru ilerlerken Matt, "İlk içkiler benden," diye sesleniyor. İki ev kokteyli ve Rachel için bir viski ısmarlıyoruz, kadehler geldiğinde tokuşturuyoruz.

"Arkadaşlarla uçmaya," diyor Matt.

Rach ve ben de "Arkadaşlarla uçmaya," diye yankıladık.

Birlikte konuşarak ve gülerek harika vakit geçiriyoruz ve telefonum cebimde çaldığında birkaç kadeh daha içtik. Jay'den bir mesaj.

Selam Holly. Çekimler bu gece için sona erdi. Eğer çok geç değilse, bir şeyler içmek ister misin?

Onu görmeyi çok ama Matt ve Rach'i ekemem.

Ben: Şu anda Matt ve Rachel ile otelin köşesindeki bir bardayız.

Magic Cock: Adı ne? Stefan ve ben seninle buluşmaya geleceğiz.

Telefonumu cebime geri koymadan ve kokteylimini alıp kalanını tek seferde içmeden önce ona barın adını ve hangi sokakta olduğunu mesaj atıyorum.

"Neyin var senin?" Rach bana şüpheyile bakıyor.

"Arayan Jay'di. O ve Stefan bizimle buluşmak için buraya geliyorlar." Derin bir nefes aldım ve üfledim.

Matt'in gözleri açılır. "Bu inanılmaz! Neden sinek yutmuş gibi görünüyorsun?" diyor yüzümü inceleyerek.

"Geçen seferden beri Jay'i ilk kez görüyorum." Yutkunuyorum. "Ya garip olursa ya da beni farklı hatırlarsa ve bu gece beni görüp tepelere kaçarsa?" Ellerimi yüzümde gezdiriyorum.

"O zaman o aptal piçten kurtulduğumuza sevindik," diye seslenir Rach. "Eminim gitmeyecektir, Holls; sana söylediğim gibi, sen bir tilkisin. Ayrıca, geçen sefer ayrıldığınızdan beri durmadan birbirinizle mesajlaşmıyor muydunuz?"

Dudağımı çiğniyorum. "Şey, evet. Ama bu farklı. Yakında bizzat burada olacak."

Matt sevinçle, "Senin için biriktirdiği o bastırılmış cinsel enerjiyi bir düğün," diye haykırır. "Seni şanslı orospu. Bahse girerim bu gece sana iyi bir Gey verecek!"

"Matt!" Nefes nefese kaldım ve elimin tersiyle göğsüne vurdum. "Ne? Sen de gizliden gizliye aynı şeyi ummuyormuşsun gibi davranma." Göz kırıyor.

Haklı olduğu için gülümsüyorum. Jay Anderson'ın vücudunun bana yaslanmasını özlemişim. Son dokuz gündür düşünebildiğim tek şey buydu.

"Tamam ama sinirlerimi yatıştırmak için bir içkiye daha ihtiyacım olacak," diyorum.

"Barmen!" Matt dost canlısı barmene seslenerek ona biraz para uzatır. "Arkadağımın bir içkiye ihtiyacı var, sert bir Gey olsun lütfen!"

Matt'in hepimize getirdiği viskiden sonra çok daha rahatladım, gerçi Tanrım, çok sertti. Boğazım hâlâ yanıyor. Rach onunkini su gibi içti.

Ensemdeki tüyler diken diken oluyor ve vücudum bir şey sezmiş gibi alarma geçiyor. Başımı kapıya doğru çevirdim. Jay az önce Stefan'la içeri girdi. İnanılmaz görünüyor, hatırladığımdan bile daha iyi. Daha uzun, daha iri, daha güçlü görünüyor. Güneşin öptüğü saçları, ellerimi saçlarında gezdirmem için bana bağıyor. Solmuş kot pantolonu ve beyaz tişörtünün üzerine taba rengi botlar giymiş. Bize doğru yaklaşırken yoğun mavi gözleri bana kilitleniyor. Tek yapabildiğim olduğum yerde durup izlemek. İstesem de bacaklarım artık çalışmıyor.

Jay önümde duruyor ve yüzüne yayılan bir gülümsemeyle beni incelemeye başlıyor. Tanrım, o çene ve kirli sakal. Vücudundan ısı yayılıyor ve kalbim ona tepki olarak hızla çarpıyor. Stefan ve Matt yanımda birbirlerini selamlıyorlar ve Matt Rachel'i tanıştırıyor ama ben gözlerimi Jay'in yüzünden ayıramıyorum.

"Holly," diye mırıldanıyor derin, hülyalı sesi ve yemin ederim var olduğunu bilmediğim yerlerim titriyor.

"Merhaba Jay," diye ciyaklayarak ona bakıyorum.

Yüzümü büyük, sıcak ellerinin arasına alıyor ve eğilip beni dudaklarımdan öpüyor. Yumuşak dudakları dudaklarıma değdiğinde nefesimi içime çekiyor. Sonra daha sert bastırıyor ve kollarımı boynuna dolamak için uzanarak ona g m l yorum, dilinin ağzıma tam erişimine izin vermek için dudaklarımı ayırıyorum. Beni derinden öpüyor, geri çekilip sırtımdan önce nefesimi kesiyor.

"Seni görmek güzel Berry," diyor gözleri parlayarak. "Hatırladığımdan daha da yenilebilirsin ve gönderdiğin resimdeki kadar dikenli değilsin."

Ona gönderdiğim çobanpüskülü fotoğrafına atıfta bulunurken gülüyorum.

"Sivri u larımlı özel günler için saklıyorum," diye takılıyorum, onun yanında bir kez daha rahatlıyorum. Bu duyguyu, onun yanında olmanın ne kadar doğru hissettirdiğini, onunla konuşmanın ne kadar kolay olduğunu unutmuştum.

"Siz ikiniz bitirdiğinize göre bir merhaba alabilir miyim?" Stefan araya giriyor ve bana sarılmak için eğiliyor.

Kıkırdıyorum. "Pardon Stefan, nasılsın?"

"şimdi daha iyiyim," diyor, onu Matt'e hızlı bir bakış atarken yakalıyorum. "Yine de uzun bir gündü. Sabah altıdan beri yoldayız."

"Neden bu kadar erken?" Rach, Jay'e merhaba dedikten ve kendini tanıttikten sonra soruyor.

"Makyaj karavanına ilk giden biz olmalıyız," diyor Stefan. "Bunun  irkin yüzünü güzelleştirmek saatler sürer." Parmağıyla Jay'i işaret ediyor. "Makyajcı kızların greve gitmemesine şaşırdım!"

Jay güler ve Stefan'ın saçlarını karıştırarak onu yakalar. "Dur! Saçını karıştırma! Sa ın dışında her şey!" Jay onu bıraktınca Stefan ağlıyor ve hepimiz gülüyoruz.

"Nelere katlanmak zorunda olduğumu görüyor musun?" Stefan kendini toparlayarak şöyle diyor. "Bir psikopatla çalışıyorum."

Hepimiz bardan bir içki daha alıp ayakta duruyor, gülüyor ve sohbet ediyoruz. Stefan bize setteki gizemli bir şakacıyla ilgili hikayeler anlatıyor; şakacının son şakası Jay'in kostümlerini iki beden k   kleriyle değiştirmek olmuş. Soyunma kabininden çıktığında Hulk'a dönüşmüş gibi görünüyordu. Ekip bunun çok komik olduğunu düşündü. Stefan hikâyeyi bitirirken gülümseyen Jay'e baktım. Elimi avucunun içinde tutuyor, başparmağını parmak eklemlerimde ileri geri gezdiriyor. Burada onunla birlikte durduğuma inanamıyorum.

Onu. Sanki bir rüya gibi. Elini bırakmak istemiyorum ama içtiğim onca içkiden sonra gerçekten tuvalete gitmem gerektiğinin de .

"Ben tuvalete gidiyorum." Jay'i yanağından öpmek için parmak uçlarımda ayağa kalkıyorum. Bana gülümsüyor ve ben de isteksizce elini bırakıyorum. "Bir dakika içinde dönerim."

Tuvalete giderken insanların arasından sıyrılıyorum ve odanın öbür ucunda pilotumuz Chris'i görüyorum. Ona gülümseyip el sallıyorum ve sonra duruyorum. Konuştuğu adamın sadece arkasını görebiliyorum ve aradan on ay geçmiş olmasına rağmen eski sevgilim Simon olduğundan hiç şüphem yok.

Aceleyle tuvalete gittim. *Lütfen beni görmediğini söyle!* Bundan kurtulabilirdim. Diğer tarafa bakıyordu. Onu bunca zamandır görmemiştim. Bana söylediği ve yaptığı şeyleri unuttuğumu sanıyordum ama onu tekrar görmek ve burada olduğunu bilmek her şeyi tekrar yüzeye çıkarıyor. Aynanın yanında duruyorum ve saç çizgim ve ensemdaki teri silmek için bir mendil kullanıyorum. Artık o zamanki kız değilim. Beni kontrol etmesine ve sadece benimle aynı odada bulunarak kendimi yeniden değersiz hissetmeme neden olmasına izin veremem. *Bunu yapabilirim.* Oradan çıkıp onu geçip arkadaşlarıma dönmeliyim. Sonra gitmek istersem giderim. Tamam, işte gidiyorum. Tuvaletin kapısını açtım ve bara geri döndüm. Chris'e baktım, şu anda bir kızla konuşuyordu. Simon'dan iz yok. *Kahretsin.* Etrafa bakındım. Şansım varsa, çoktan gitmiştir.

"Beni mi arıyorsun?" diye arkamdan bir ses alay ediyor.

Arkamı döndüm ve Simon'la yüz yüze geldim. Çekici biri, ya da en azından ben öyle düşünüyordum, ama gerçek yüzünü öğrendiğimden beri ona bakmayı midem kaldırmıyor.

"Hayır, ben sadece-"

"Az önce neydin Holly?" Sözümlü kesti. "Arkadaşlarının yanına mı dönüyordun? Kiminle birlikte olduğunu görmediğimi sanma," diyor, gözleri bir şeyle parlıyor. "Acınası bir durum. Senden ne isteyeceğini sanıyorsun? Yakında vaktini boşa harcadığını anlayacak," diye tükürüyor Simon. "Tabii ona çoktan bacaklarını açmadıysan?" Alay ediyor ve ben tiksintiyle geri çekiliyorum. "Ha, açtın, değil mi? Seni domuz etmesine izin verdin ve şimdi zavallı herif kaçış planları yapıyor."

Yanaklarım yanıyor ve gözlerim acıyor. Onun yakınında olmaya dayanamıyorum. Ondan uzaklaşmak için yanından geçmeye çalışıyorum ama bileğimi tutuyor.

"Neler oluyor Holly?" Jay'in derin sesi yanında belirirken sorar Ben.

"Yok bir şey, ben de seni bulmaya geliyordum," diye kekeliyorum, Simon'ın bıraktığı bileğimi ovuşturarak. Üzerinde kırmızı bir iz oluşuyor. Jay önce ona, sonra da Simon'a baktı.

"Kimsin sen?" Jay gözleri alev alev yanıyor ve Simon'a dik dik bakıyor. "Jay, bırak onu," diye fısıldıyorum, koluna girmeye çalışarak.

"Bu o, değil mi? Eski sevgilin?" diyor bana bakarak. Tanrım, çok öfkeli.

"Benim hakkımda konuştu, değil mi?" Simon'ın sesi yükselir.

Kapa çeneni, seni aptal! Belli ki birkaç kadeh içmiş ve kendini hissediyor.

"Eminim onu becerirken adımı haykırıyordur," diye mırıldanıyor.

Daha önce duyduğum hiçbir şeye benzemeyen bir kükreme yanımda pathyor. Öldürmek için saldıran bir hayvanın sesi gibi. Ben daha ne anlamadan Jay, Simon'ı boğazından tutup duvara yasladı. Herkes durup olan biteni izlerken sessizliğe gömülmeden önce barda yüksek sesli bir nefes alma sesi duyuluyor.

"Az önce ne dedin sen?" Jay dişlerini sıkarak söylüyor. Gözleri vahşi görünüyor ve Simon'ı tuttuğu kolundaki damarlar görünüyor. Boynundaki damarın nabzının attığını görebiliyorum ve nefes alış veriş hızı, kocaman göğsünü aşağı yukarı çekiyor. Simon bir şeyler söylemeye çalışıyor ama nefesi yetmiyor. Jay yüzünü Simon'inkine yaklaştırıyor, gözleri ona kilitlenmiş.

"Bir daha Holly hakkında böyle konuşursan, hatta ona doğru bakarsan, işini *bitiririm*" diye tısladı. Anladın mı?" Simon elleriyle Jay'in kolunu kavrarken gözleri büyür. "Beni anlıyor musun?" Jay homurdanır. Simon zayıfça başını sallar ve Jay onu bırakır. Simon öksürerek ve boğazını tutarak yere düşer.

"Hadi Holly, gidiyoruz," diyor Jay elimden tutup beni ağızları bir karış açık, şaşkın yüzlerin yanından geçirirken. Stefan, Matt ve Rach'i görüyorum. Matt'in gözleri fal taşı gibi açılmış; Rachel Simon'a sırtıyor ve Stefan en ufak bir telaşa kapılmış gibi görünmüyor. Az önce olanlardan sonra hasta olabilirim. Simon'ın burada olduğuna ve o korkunç şeyleri söylediğine inanamıyorum. Beni incitemeyeceğini sanıyordum.

Jay tek kelime etmeden beni otele geri götürüyor. Yolda Cooper'ın yanından geçiyoruz, o da Jay'in yüzüne bir kez bakıp gözlerini masasına çeviriyor ve bizden uzaklaşıyor. Asansörün benim katım için olan düğmesine basıyorum ve sessizce yukarı çıkıyoruz. Jay'e bakıyorum, hâlâ öfkeli görünüyor. Eskisi kadar vahşi değil, ama çenesi sıkılı ve gözleri dosdoğru ileriye odaklanmış.

"Jay?" Fısıldıyorum.

"Bana bir dakika ver Holly, lütfen." Sesi gergin geliyor.

Boğazımdaki yumruyu yutarken gözlerim yaşıyor. *Bu kadar mı? Her şey bitti mi?* Jay'i daha önce hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Ona Simon'dan ilk kez bahsettiğimde öfkeden deliye dönmüştü ama böylesini görmemiştim. Benimle konuşmak bile istemiyor. Aklım başımda değil. Jay gibi biriyle burada ne işim var? Simon haklı. Belki de bu zahmete değmeyeceğimi anladı ve her şeyi bitirmek üzere.

Asansörün kapıları açıldı ve odama doğru yürüdük. Jay bir adım geride duruyor, eli hâlâ benimkini tutuyor. Kapıma geliyoruz ve Jay'e dönüyorum, gözlerim bulanık.

"İçeri gelmek istemezsen anlarım," diyorum yüzüne bakmadan. Eğer bu bir veda olacaksa, o zaman bana söylediğinde gözlerine bakmayı kendime yediremiyorum.

"Sen neden bahsediyorsun?" Jay boştaki elinin parmaklarını çenemin altına koyuyor ve yüzümü kaldırıp gözlerimi onunkilerle buluşturuyor. Kaşları birbirine yaklaşıyor.

"Simon'la tanıştıktan sonra düşündüm ki, belki, belki..." Ne söyleyeceğimden emin olamadığım için sözümü kesiyorum.

Jay gözlerimin içine bakıyor. "Ona hak vereceğimi ve senin buna değmeyeceğini düşüneceğimi mi sandın?"

Bir damla gözyaşı bana ihanet edip yanağımdan aşağı süzülürken yutkunuyorum ve başımı sallıyorum.

"Holly, yapma," diyor Jay başparmağıyla fırçalarken endişeyle. "Şu anda aklımdaki tek şey seni odana götürmek ve seninle sevişmek, en son buraya geldiğinde yapmam gerektiği gibi."

"Hayal ettiğimden daha iyi görünüyor," diyorum ve o da bana gülümsüyor, gözlerinin kenarları kırışıyor.

"O zaman aç şu lanet kapıyı, Berry!" diyor sabırsızca.

Kapıyı açıyorum ve onu elinden tutup içeri götürürken omzumun üzerinden Jay'e bakıyorum. Kapı kapanıyor ve Jay bana doğru bir adım atarak sırtımı duvara yaslıyor. Simon'ın tuttuğu yerden hâlâ kırmızı olan bileğime uzanıyor ve dudaklarıyla buluşması için kaldırıyor. Öperken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Beni bakışları altında tutarken nefesim boğazımda düğümleniyor, güzel mavi gözleri dikkatle beni izliyor. Her nasılsa bu, onun önünde çıplak olmaktan bile daha samimi hissettiriyor.

Ağzımı öpmek için eğilirken bileğimi göğsüne yaslıyor. Bir eli yüzümün yan tarafını kavırıyor, başparmağı yanağıma okşarken

Beni öpüyor, dili dilime değiyor, sonra dudakları usulca emiyor. Yumuşak bir iç çekiyorum ve öpücükleri boynumdan omzuma doğru inerken dokunuşunun içinde eriyorum.

"Çok güzelsin Holly. Tenini tenimde hissetmeye asla doyamayacağım," diye fısıldıyor ve elbisemin fermuarını açmak için sırtıma uzanıp bir omzumun üzerinden aşağıya doğru kaydırıyor. Öpücükleri yön değiştiriyor ve köprücük kemiğimden diğer omzuma doğru ilerliyor, elbisemi onun üzerinden de aşağı itiyor, elbisem ayaklarımın etrafındaki bir su birikintisine düşerken ağzını tekrar boynuma götürüyor.

"Jay," diye fısıldadım.

"Evet?"

", değil mi?" Fısıldıyorum.

"Öyle bir niyetim yok," diye yanıtlıyor boynumu öpüp okşamaya devam ederken. Kastettiğim bu değildi ama verdiği cevap şimdilik yeterli.

"Çıplak olmanı istiyorum," diyor sütyenimi çıkarmak için hamle yaparken. "Bu hiç adil değil." Gülümsüyorum.

Botlarını tekmeleyip çoraplarını çıkarmak için uzanırken bana gülümsüyor. Tişörtünü başının üzerine kaldırırken bana bir kaşını kaldırıyor, gerinirken karın kasları dalgalanıyor. Sonra kot pantolonunun fermuarını açıyor ve hızlı bir hareketle hem kot pantolonunu hem de boxer şortunu indirip yana fırlatıyor. Tekrar ayağa kalkarken sertleşmiş siki bacaklarının arasında ağır ağır sallanıyor.

"Daha iyi mi?"

diye soruyor.

"Çok daha iyi."

"Şimdi, nerede kalmıştım?" diyor dikkatini sütyenime verirken. Parmağıyla başparmağı arasında hızlı bir hareketle sütyenimin kancasını çözdü ve sütyenim elbisemle birlikte yere düştü. Geri çekiliyor, gözleri göğüslerimde. "Holly, bunları özlemişim," diyor elleriyle onları okşarken, başparmağı ve işaret parmağı arasında meme uçlarımı yuvarlıyor, dokunuşuyla sertleşmelerini hayranlıkla izliyor. "Tanrım, çok güzelsin." Başını aşağı eğip her bir meme ucumu emiyor ve çekiyor.

Coşkuyla inliyorum ve ağzıyla buluşmak için sırtımı duvara yaslıyorum. "Çok güzel," diye mırıldanıyor yine dudakları meme ucumun etrafındayken. Tanrım, bu çok iyi. Bedenim onun dokunuşunu çok iyi hatırlıyor ve daha da içinde eriyor. Öpücükleri karnımdan aşağı iniyor, elleri belimi okşuyor.

"Bunların da gitmesi gerek," diyor önümde diz çöküp külotumu bacaklarımdan aşağı kaydırırken ve yere ulaştıklarında içlerinden çıkmama yardım ederken. Nefesini içine çekiyor ve gözlerini kaldırıp bana bakıyor.

"İnanılmazsın, Holly." Öne doğru eğiliyor ve beni bacaklarımın arasından öpüyor. "Çok harika," diye mırıldanıyor dili beni yalarken, amımın derinliklerini tadabilmesi için dudaklarımı aralıyor.

"Jay," diye inliyorum duvara yaslanırken ve ellerim saçlarının arasında yol bulurken.

İnliyor ve daha derine dalıyor, yalıyor ve emiyor, uyarılmışlığım ona akıyor. İçiyor, derin bir inilti boğazını titretiyor. Dudaklarını klitorisime bastırıp emmeden önce dili beni daha sert yaladığında bacaklarım titriyor. Bir çığlıkla boşalıyorum ve neredeyse üzerine yığılıyorum.

"Oh, Holly," diye inliyor Jay, ayağa kalkmadan önce bir kez daha emiyor, beni güçlü kollarıyla yakalıyor ve bacaklarımı beline doğru kaldırıyor. Arkasını duvara yaslıyor. Ani orgazmımın şaşkınlığıyla ağır ağır nefes alıyorum.

"Holly, tadın çok tatlı." Gözleri ıslık ıslık ve canlı, ıslaklığım dudaklarında belli oluyor. Öne eğilip alt dudağını yalıyorum, kendimi onun üzerinde tadıyorum. Beni öpmeden önce inliyor ve gözlerimin içine bakıyor, alt dudağımı emiyor.

"Seni hissetmek istiyorum, Jay," diye fısıldıyorum.

"Her ." Bana bakıyor.

"Her zaman prezervatif kullandın mı?" Ona sordum.

"Evet, her ," diyor, gözleri benimkilere odaklanmış. "Peki ya sen?" "Her zaman," diyorum, "ve doğum kontrol hapı kullanıyorum."

Jay tekrar bana bakıyor ve ne söyleyeceğini ya da ne yapacağını bilemiyor gibi görünüyor. "Lütfen, Jay. Bu gece hepinizi hissetmeliyim. Sana daha yakın olmalıyım.

daha önce."

Yüzümü inceliyor ve daha önce gözlerimde olan acıyı hâlâ gördüğünü biliyorum.

"Eğer eminsen, Berry?"

"Eminim." Başımı salladım.

Yüzümü tekrar avuçlarının arasına alıyor ve diğer eliyle beni belimden tutarken derinden öpüyor. Geri çekiliyor ve ben de bacaklarımı onun beline dolayarak gevşetiyorum. İşte o zaman oradaydı. Aletin sıcak, kaygan ucu girişime dayanıyor. Öpüşmekten vazgeçip tekrar bana bakıyor ve gözlerini gözlerimden ayırmadan yavaşça içime kayıyor, santim santim, büyülü bir şekilde.

Nefesim kesildi. Çok doluyum. Onu içimde böyle hissetmeye asla doyamayacağım. Jay geri çekilirken inliyor ve sonra tekrar içime batıyor.

"Holly," diyor gözlerimin içine bakarak. "Nefesimi kesiyorsun."

Beni yatağa götürüp yatırırken bacaklarımı beline doluyorum, teması hiç kesmeden bedenini bedenimin üzerine koyuyor. Ellerimi başının arkasına götürüp saçlarını okşuyorum.

"İnanılmazsın," diye nefes alıyor Jay dirseklerinin üzerinde bana destek olurken, kolları omuzlarımın altından geçiyor ve elleri yüzümün yanlarını tutuyor. Onu daha derine çekmek için bacaklarımı beline doladığımda, derin ve yavaş bir şekilde girip çıkıyor.

"Jay, çok iyi hissediyorsun," diye ağlıyorum derinliklerine dokunduğunda. Islaklığım aramıza akarken daha hızlı hareket ediyor.

"Holly," diye nefes alıyor, başını omzuma doğru eğiyor. "Öp beni, Jay."

Dudaklarını dudaklarıma götürüyor ve beni açıklıkla öpüyor, hareketleri gittikçe hızlanıyor. Ona doyamıyorum. Onu daha derine çekmek ve kendime yakın tutmak istiyorum. Başka bir orgazm içimde çoktan oluşmaya başladı, bedenimi ele geçirmeye hazırlanıyor. Jay'in vücudunun benimkine karşı hareket ettiği hissi, vücudunun üzerimdeki sıcaklığı ve kokusu çok fazla.

"Jay, boşalacağım," diye inliyorum.

"Holly," diye inliyor dudaklarıma karşı.

Dalga içimde zirveye ulaşıyor, ta ki çok fazla olana kadar ve ben onun altına çöküyorum, vücudum onun etrafında sıkılaşıyor, beni daha sert öperken inlemelerim dudaklarında boğuluyor.

"Holly," diye inliyor dudaklarıma karşı. "Tanrım, Holly," diye inliyor çözülürken. Aletinde belirgin bir kabarma var, ardından kendini bırakırken sıcaklık geliyor. Elleri hâlâ saçlarımda ve yüzünü yüzüme bastırırken dudakları adımı mırıldanıyor.

Uzun bir süre böyle yattık, birbirimizi öptük, Jay başparmağıyla yanağımı okşadı.

"Bu inanılmazdı," diyor gözlerimin içine bakmak için geri çekilirken.

"Sihirli horozun yine saldırıyor." İç çekiyorum.

Jay beni tekrar öpmeden önce gülümsüyor. "Sihirli olan sensin Holly. Herkesin gördüğünü görmeni ve ne kadar özel olduğunu anlamanı istiyorum."

"Bu gece çok derinsiniz Bay Anderson."

"Evet, öyleyim." Sırıttıyor, esnetiyor, vücutlarımız hâlâ birbirine bağlı.

"Kastettiğim bu değildi." Gözlerimi deviriyorum.

Jay nazikçe içimden çıkarken beni tekrar öpüyor ve vücudumun protesto çığlıkları atmasına neden olan bir boşluk bırakıyor. "Gel benimle duş al." Sırtarak elimi tutuyor ve beni yataktan kaldırıyor.

Beni banyoya götürüp duşu başlatırken, "Hiç sormayacaksın sanmıştım, pis çocuk," diye takılıyorum.

"Sana pisliğin ne olduğunu göstereceğim." Beni ılık suyun altında kollarına çekerken göz kırpmıyor. Sıcak, kaslı vücuduna doğru bastırırken gülüyorum ve Jay Anderson'ın vücudumu ve duyularımı tekrar ele geçirmesi için kendimi hazırlıyorum.

On Birinci Bölüm

Jay'in kolları arkamdan belimi sıkıca sarıyor, ben de ona . Keşke her gün böyle uyansam. Dün gece inanılmazdı, çok şefkatliydi. Bunu daha önce hiç yaşamamıştım ya da kimseye bu kadar yakın hissetmemiştim.

Jay arkamda kıpırdanıyor. "Günaydın güzelim." Esniyor.

"Günaydın." Yüzümü ona doğru çeviriyorum ve o da ağzımın kenarını öpüyor. Derin bir nefes alıyorum. Simon konusunu tekrar açıp mükemmel bir sabahı mahvetmek istemiyorum ama söylenmemiş şeyler var. Hayatıma devam edebilmek için havayı temizlemem gerekiyor. "Dün gece yaptığın şey için, beni savunduğun için teşekkür ederim."

Jay'in bakışları ciddileşir. "Holly, o adam tam bir pislik. Senin hakkında konuşma şekli. Kafasını koparmak istedim. Yapmadığım için şanslı."

"Her zaman o kadar kötü değildi. Başlangıçta iyiydi."

"O istismarcı bir moron. Seni onunla düşünmek..." Jay kaşlarını çatır ve derin bir nefes alır, alnı çatılır.

"sevindim," diyorum. "Ne

yapmadığım için?"

"Kafasını koparın. Uçakla gelirken hapishaneyi ziyaret etmek istemiyorum." Ona küçük bir gülümseme verdim.

Jay kaşlarını kaldırıyor, ifadesi yumuşuyor. "O zaman beni ziyaret edersin?"

"Şey." Omuz silkiyorum. "Onurumu korumak için cinayet işleseydin buna mecbur olurdu." Kafamı kaldırdığımda Jay'in kendi kendine gülümsediğini görüyorum. "Demek eski sevgililerimden biriyle tanıştın," diye başlıyorum, nereye varmaya çalıştığımdan emin değilim.

"Holly?"

Bir dirseğine dayanmış beni inceleyen Jay'e bakıyorum. "Ne? Sadece merak ettim, bilirsin, seninkiler nasıl?"

"Neyim? Eski sevgililerim mi?" Jay soruyor.

"Evet," diyorum göz temasından kaçınarak. "Hepsi Anya Katiss gibi aktris ve model mi?" Sıradan görünmeye çalışıyorum ama işe yaramıyor.

"Eski sevgililerimin hepsi geçmişte kaldı, Holly. Orada burada birkaç ay çıktım ama hepsi bu."

"Peki, sen..." Yutkunuyorum. "Gazetelerde yazdığı gibi Anya Katiss'le bir kez çıktın mı?"

"Holly." Jay iç geçirir. "Bunun hakkında konuşmak zorunda mıyız?" Nefes almadan önce bana bakıyor. "Evet, kısaca. Bir süre önceydi ama bir yere gitmiyordu."

Onları birlikte hayal ederken mideme kramplar giriyor. O ve Anya. Güzel, egzotik Anya, mükemmel saçları ve kulaklarına kadar uzanan uzun bacaklarıyla. Jay'e sarılmış uzun bacakları. Tanrım, neden sordum ki?

"Dürüst olmak gerekirse, Rob'u kaybettiğimden beri kimseye açılmakta zorlanıyorum," diyor Jay, sesi ağırlaşarak.

Onun güzel gözlerine ve tüm gizli hüznüne bakıyorum.

"Yani evet," diye devam ediyor. "Kadınlar oldu ama ciddi bir şey olmadı."

Bekliyorum, "*şimdiye kadar*" demesini istiyorum. *Lütfen söyle, Jay.* Bana özel olduğumu ve diğerleri gibi olmadığını söyle. Ama söylemiyor. Sırt üstü döndü ve tavana bakıyor. Neden bu kadar muhtaç görünmek zorundaydım ki? Göğsümdeki huzursuz gerginliği yutkunarak bastırıyorum. Ya ben de birçoğundan sadece biriysen? Ama bu hiç mantıklı değil. Birlikte gülüşümüz, dün geceki hali, o kadar şefkatliydi ki. Onun için daha fazlası olmalı. Umarım vardır; yoksa boğazıma kadar bu işin içindeyim.

Yatağın yanındaki otel telefonu çalıyor ve düşüncelerimi bölüyor. Cevap vermek için Jay'e doğru eğildim ama o önce davranıp telefonu kulağına götürdü.

"Holly'nin odası." Ben telefonu ondan almaya çalışırken bana sırtıyor. "Hayır, korkarım şu anda telefona gelemez." Başını sallıyor ve dinliyor.

Kiminle konuşuyor? Telefonu tekrar elime almaya çalışıyorum ama bana bir oyun oynuyormuşum gibi sırtarak ulaşamayacağım bir yere eğiliyor. "Jay!" Fısıldıyorum. "Kim o?"

Parmağını dudaklarıma götürerek susmamı işaret ediyor. "Evet, dün gece bir sihirbazlık gösterisine katılıyordu; geç bitti," diyor düz bir yüzle. "Öyle mi? Tamam, ona söylerim. Hoşça kal."

Telefonu kapatırken Jay'e bakıyorum. "Kimdi o?"

"Oh, o mu? Biliyorsun, ben sormadım," diyor sırtarak.

"Jay!" Onu göğsünden itiyorum ve o da gülüp ellerimi tutuyor, beni sırtüstü yatırıp üstüme uzanırken ellerimi başımın üzerinde tutuyor.

"Kızdığın zaman çok tatlı oluyorsun," diye şaka yapıyor, gözlerinin kırışıyor. değil ve ben sırtıyorum. Bana böyle baktığında tek yapabildiğim bu. Beni öpüyor ve ben de onun altında eriyorum. "Rachel'dı," diyor beni tekrar öperken. "Kendini sikimden kurtarman ve kışını giydirip kahvaltıya hazırlaman için yarım saatin olduğunu söyledi."

Gülüyorum. "Tamam, sana inanıyorum; bu tam da Rach'in söyleyeceği şeye benziyor."

"Gördün mü Holly, sana asla yalan söylemem." Beni bir kez daha öpmeden önce mavi gözleri bana bakarken parlıyor.

Umarım olmaz, Jay Anderson. Kalbimin bunu kaldırabileceğinden emin değilim.

"İşte " Rach diyor ki. "Geç kaldınız! Biliyor musun, boş . Sebebini bilmek istemiyorum."

"Var!" Matt duyurdu. "En azından birileri burada sevişiyor."

Jay kolunu omuzlarıma atmış. İnanılmaz görünüyor. Dün geceki tişört ve kot pantolonuyla bile bir fotoğraf çekiminden çıkmış gibi görünüyor. Saçları bu sabah ekstra karışık görünüyor. Muhtemelen beş dakika önce üzerime inerken saçlarını avuçladığım içindir. Tam odadan çıkmak üzereydik ki beni kapıya doğru itti ve dizlerinin çöktü. Üzerimdeki çiçekli elbisenin içinde çok tatlı göründüğümü ve beni tatması gerektiğini söyledi. Hatırladıkça vücudum ısınıyor.

"Kahvaltı için gidebileceğimiz bir yer biliyorum," diyor Jay. "Bizi ben götürürüm. Arabamı dün gece burada bıraktım."

"Mesajımda söylediğim gibi yüzme eşyalarınızı topladınız mı?" Rach ve Matt'e sordum.

"Evet, anne." Rach gülümseyerek gözlerini deviriyor.

"Kesinlikle!" diyor Matt, çantasını bana göstermek için havada sallayarak.

"Kartal kaçakçıları paketledim."

"Ne?" Rach alay eder.

"Sevgilim, muhabbet kuşu kaçakçıları benimkinin içindekiler için fazla yanıltıcı," diyor dudaklarını büzerek.

"Ah, lütfen, bu kahvaltıdan önce istediğim bir görüntü değil." Rach tiksintiyle dudaklarını kıvrır.

Jay ve ben onları dinleyerek gülüyoruz. "Hadi, siz ikiniz, gidelim," diyorum.

"Stefan bizimle orada buluşacağını söyledi," diye ekliyor Jay.

Matt'in gözleri parlıyor. ", Rach, bizi bırak!"

"Ah evet, çünkü kartal kaçakçılarımdan bahseden ve gitmemizi engelleyen benim," diye karşılık veriyor.

Otelin ana girişinden çıkıp sıcak güneşe doğru ilerlerken birbirleriyle didişmeye devam ediyorlar. Cooper bizi hemen gördü.

"Günaydın Bay Anderson, Holly," der gülümseyerek ve Matt ile Rach'e de başıyla selam vererek.

"Cooper, bana Jay de lütfen. Beni çok yaşlı gösteriyorsun."

Cooper gülümser. "Arabamı çoktan getirdim, Jay. Sizi lobide duydum."

Rach Matt'in kaburgalarını dürtüyor. "Gördün , Cooper da senin aşırı paylaşımların yüzünden kahvaltısını yarıda bıraktı."

Cooper gülüyor. "Hiç de değil. Nereye gidiyorsunuz?"

Jay, "Sahilde kahvaltı edeceğiz ve sonra bu adamlara mahallemi gezdirmek istiyorum," diyor.

"İyi ," diye Cooper.

"Teşekkürler! Eric'e selam söyle," diye sesleniyor Jay Ferrari'sine bindiğimizde. "İşe yarar sanırım." Rach arka koltuğa geçerken omuz silkiyor.

Matt'in yanında.

"ama buz kraliçesi," diye takılır Matt, "bunun oldukça havalı olduğunu kabul edebilirsin."

Rach, "Tamam Matt, bu konuda seninle aynı fikirdeyim ama buna alışma," diye mırıldanıyor.

Matt ellerini önünde havaya kaldırarak, "bile geçmez," der. "Güzel araba, Jay," der gülümseyerek.

Dikiz aynasından ona bakar. "Onaylamana sevindim. Holly'yi eski bir ölüm tuzağıyla gezdirdiğimi düşünmeni istemem." Gülümsüyor.

"Tamam, bir puan aldın," diye şaka yapıyor Rach. "Ve dün gece Simon'ı neredeyse boğduğun için iki puan. Bu yıllardır gördüğüm en iyi şey." O

gölüyor. "İşi bitirseydin sana üç puan verirdim."

Simon'dan bahsedince Jay gözümeye çarpıyor. Motoru çalıştırıp yola çıkmadan önce iyi olduğuma dair güvence vermek için uzanıp kalçasını sıkıyorum.

"Neredeyse vardık mı?" Matt arka koltuktan soruyor. Yirmi dakikadan biraz fazla bir süredir arabayı sürüyor, sohbet ediyor ve radyo dinliyorduk.

Jay arabayı ana yoldan çevirip park etmek için kenara çekerken, "Evet, her an gelebilir," diyor. Sahilin hemen yanındayız ve uzaklara doğru uzanan kum ve denizi görebiliyorum.

"Neredeyiz?" diye sorar Rach.

"Burası," diyor Jay, kollarını ayaklı büyük bir ahşap kulübe gibi görünen bir yere doğru uzatarak, "Malibu'nun en iyi kahvaltı noktası. Manzara muhteşem."

Hepimiz arabadan inip beyaz boyalı yapıya doğru ilerliyoruz.

Rach ve ben ahşap basamakları tırmanıp tepedeki güverteye çıkarken Matt, "Önce bayanlar," diyor.

Oraya çıkınca Jay'in ne demek istediğini anladım. "Vay be." Arkamızdan tepeye çıkarken ona gülümsüyorum. O da bana gülümsüyor ve kolunu belime doluyor. Buradaki manzara inanılmaz. Beyaz kumlu plajın tam karşısını görebiliyorsunuz. Kıyı şeridi kıvrıla kıvrıla uzaklara doğru uzanıyor ve kumsaldan denize doğru uzanan büyük kemerli bir kaya oluşumu var.

"Gelinler ve damatlar o kemerin altında fotoğraf çektiirmek için ülkenin dört bir yanından geliyorlar," diyor Jay baktığımı görünce.

"Nedenini anlayabiliyorum." İç çekiyorum. "Çok romantik görünüyor. Acaba kaç çift orada birlikte durmuş, ayaklarının altındaki kumu hissetmiştir?" Bana gülümsüyor, mavi gözleri parlak ve berrak.

"Hey, çocuklar!" Stefan, binayı boydan boya geçen dış güvertedeki bir masadan, kumsalın üzerinden bize el sallıyor. Güvertenin yanında restoranın çatılı kısmı var. Tamamen beyaz badanalı ahşap, dalgaların karaya attığı odun masalara karşı rattan sandalyeler ve içine batmayı hayal edebileceğiniz rahat görünümlü güverte kanepeleri. Ona doğru ilerliyoruz ve merhaba diyoruz.

kanepelerin pelüş mavi minderlerine oturduk. Jay ve ben birinde, Matt ve Stefan diğesinde, Rach ise kendine bir tane ayırdı.

"Burası muhteşem bir yer," diyor Matt. "Başka ne gibi sürprizlerin var?" Jay ve Stefan'a bakar.

Stefan, Matt'in dizine dokunurken gözlerini devirerek, "Yemeğin tadına bakana kadar bekle," der. Matt de ona Cheshire kedisi gibi gülümseyerek karşılık verir.

"Umarım güçlü bir Bloody Mary yaparlar. Sizinle bektaşı üzümü oynarken buna ihtiyacım olacak," diyor Rach, koltuğuna yaslanarak. "Ne düşünüyordum ki ben? New York'ta takım elbiseli seksi bir kızla takılıyor olabilirdim," diyor yüzünü güneşe doğru eğerek.

"Hadi ama Rach, bir yabancıyla çılgınca seks yapmanın bizimle takılmak kadar eğlenceli olmadığını biliyorsun," diye alay ediyor Matt, "siki ne kadar büyük olursa olsun."

Gözlerini kısarak Matt'e bakar.

"Seni seviyoruz, Rach. Burada bizimle olduğun ve rastgele bir adamla seks yapma fırsatını kaçırmadığın için minnettarım." Gülümsüyorum, bacağına sıkamak için uzanıyorum.

"Arkadaşlar böyle yapar" -iç geçiriyor- "takımın iyiliği için fedakârlık yapar." Hepimiz onun kuru espri anlayışına gülümsüyoruz.

"Yani aktarmalarında rastgele erkeklerle mi takılıyorsun, Rach?" diye soruyor Stefan, her şeyin işleyişinden etkilenmiş bir halde.

"Evet, canım isterse." Rach omuz silkiyor. "Fırsatın olursa sen neden yapmıyorsun?" diyerek telaşlı görünen Stefan'a dönüyor.

"Şey, ben, um, hayır. Hiç tek gecelik ilişkim olmadı, sadece uzun süreli partnerlerim oldu."

"Gerçekten mi?" diyor Matt, gülümsemesi genişleyerek. İşte başlıyoruz. Matt artık Stefan'ın sikiğinin değil kalbinin sesini dinlediğini bildiği ona daha da düşkün olacak.

"Senin kaybın, sanırım." Rach omuz silkiyor.

Siparişlerimizi almak için bir garson geldi. Rach bir Bloody Mary sipariş ediyor ve geri kalanımız menüden çeşitli kahvaltılık smoothie'leri seçiyor. Hepimiz için bir kahvaltılık paylaşım tabağı sipariş etmeye karar verdik.

"Nane çayı da alabilir miyim lütfen?" O gitmeden önce soruyorum.

"Nane çayı sever misin?" Jay öyle diyor.

"Evet, öyle. Bunu sakinleştirici buluyorum." Ben de ona gülümsüyorum. Bir süre beni inceliyor ve sonra beni koltuğa geri çekiyor, böylece kolunun altına, göğsüne yaslanıyorum. İçime çekiyorum. Onun doğal kokusu bile beni tahrik ediyor; daha seksi olamazdı. Başımı kaldırıp ona bakıyorum. Burası onun ait olduğu yer, sahilde, güneşin altında. Rahat ve özgür görünüyor, gülümsüyor ve herkesle sohbet ediyor. Kalbimde bir sızı var. İtiraf etmek istemiyorum ama ona aşık olmaya tehlikeli bir şekilde yakın olduğumu biliyorum. Nasıl aşık olmayayım ki? Hiç şansım olmadı.

İçkilerimizi yudumlarken ve kahvaltımızı yaparken güneşin sıcaklığının tadını çıkararak sohbet ediyor ve gülüyoruz. Stefan haklı. Buradaki yemekler harika. Taze tropikal meyve tabakları, mini granolalar ve yoğurt, küçük hamur işleri ve sıcak yumurtalı börekler var. Hepsi çok lezzetli ve şimdi tıka basa doydum. Hesabı ödüyoruz; Jay hesabı almakta ısrar ediyor.

"Benim evime dönelim mi?" Jay sorar. "Günün geri kalanında güneş havuzun üzerinde olacak; yüzmek için mükemmel olacak." Eğilip kulağıma fısıldıyor, "Ayrıca, Dubai'deyken hakkında çok şey duyduğum o seksi küçük bikininin içinde seni görmek istiyorum."

Kıkırdıyorum ve göğsüne vurmak için hamle yapıyorum ama elimi yakalıyor ve parmak uçlarımı dudaklarına götürüp öpüyor, gözlerini benden ayırmıyor.

Matt ayağa kalkarken kollarını başının üzerinde gererek, "Kulağa bir plan gibi geliyor," der.

Stefan ona "Benim arabama binebilirsin," der.

Matt kayıtsızca, "Tabii," diyor. Kafasının içinde kendi kendine beşlik çıktığını biliyorum.

"Ben de sizinle geliyorum çocuklar," diyor Rach bana. "Birinin flört etmesini ve seksi bakışlar atmasını izlemem gerekiyorsa, bu kesinlikle Matt olmayacak. Hala kendimi fıstık kaçakçıları havuzda ortaya çıktığında başımıza geleceklere hazırlıyorum. Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum."

"Kıskandığın için olduğunu biliyorum, sevgilim," diye cilveleniyor Matt. "Benim gibi çekici ve komik birinin aynı zamanda bir Tanrı'nın vücuduna sahip olması bazı insanlar için çok fazla."

Stefan ve Jay'in arabalarına dönerken Rach homurdanıyor ve hepimiz gülüyoruz. Jay sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi kolunu tekrar omuzlarıma doluyor.

Camlar açık ve radyo bangır bangır çalarken Jay'ın evine geri dönüyoruz. Rach ve ben en sevdiğimiz şarkılardan bazılarına eşlik ediyoruz. Jay başlangıçta bize gülüyor, ta ki biz onu bize katılmaya ikna edene kadar. Şarkı söyleyen sesini duyduğumda ağzım açık kalıyor. Derin ve seksi bir sesi var ve eğer aktör olmasaydı, listeleri alt üst eden bir country şarkıcısı olabilirdi. Buna şaşırmamalıyım. Sanırım birden fazla sahne yeteneğine sahip olmak bu işin doğasında var. Ona bakıyorum.

"Ne?" Beni bakarken yakaladı.

"Hiçbir şey." Yüzüme yapışmış bir gülümsemeyle pencereden dışarı bakmak için geri dönüyorum.

Göz ucuyla onu görebiliyorum ve o da kendi kendine gülümsüyor.

Jay'ın evine Stefan ve Matt'ten önce varıyoruz ve içeri giriyoruz. Biz içeri girerken Rach etrafına bakınarak, "ne güzel bir yermiş," diyor.

Giriş holünden geniş açık plan oturma ve mutfak alanına doğru yürüyün.

"Teşekkürler." Jay gülümseyerek mutfak tezgahına yaslandı. "Neden siz ikiniz yüzmeye hazırlanmıyorsunuz, ben de hepimiz için içecek bir şeyler hazırlayayım. Stefan ve Matt çok uzakta olamaz."

"Tamam," diyor Rach. "Holls, bana üst katı gezdirebilirsin."

"Sen yukarı çık. Ben hemen arkada olacağım," diyorum ama Rach çoktan bir merdivenden yukarı çıkmaya başlamıştı.

Jay'e dönüp kollarımı boynuna doluyorum ve parmak uçlarımda durarak dudaklarımın neredeyse onunkilerle buluşmasını sağlıyorum. Ayağa kalkıp dudaklarımı onunkilere değdirerek öperken gözleri parlıyor.

"Yakında döneceğim," diye fısıldıyorum, "ipli bikinimle."

Jay sırtışıımı taklit ederek, "O zaman seni burada tezgâhın üzerine yatırmadan önce gitsen iyi olur," diyor.

"Kendinizi yaramaz mı hissediyorsunuz, Bay Anderson?" Dudaklarına karşı mırıldanıyorum, kendimi çekmeden önce onu bir kez daha öpüyorum.

"Her zaman seninleyim, Berry." Ben Rach'ı bulmaya giderken bana göz kırıyor.

"Bu mayoya bayıldım," diyorum Rach'e, yanları seksi bir şekilde kesilmiş, soyut desenli tek parça mayosuna bakarken.

"Teşekkürler! Bu yeni bir şey. Geçen ay Bay X'ten aldığım fazladan parayla kendime hediye ettim." Kendine bakarken gülümsüyor.

"Bay X en sadık müşteriniz olmaya başladı." Bir kaşımı kaldırdım.

"Biliyorum, değil mi?" Rach inanamayarak başını sallar. "Bu çılgınlık. Ve şunu dinle." Bana doğru eğildi. "Tek satın alma hakkı istediğini söyledi." Gözleri kocaman.

"Ne?" Gülüyorum, duyduklarıma şaşıyorum.

"Tabii ki, ona ayrıcalığın daha pahalıya mal olacağını söyledim." "Ne dedi?"

"Maliyetin önemsiz olduğunu söyledi."

"Vay canına, bu işle gerçekten ilgileniyor, Rach."

"Biliyorum," diyor Rach sevinçle. "Bu gidişle düşündüğümde çok daha kısa sürede bir ev için depozito biriktirmiş olacağım!"

"Sende ciddi feromonlar olmalı." Kıkırdıyorum. "Kokladığın şey her neyse ona doyamıyor."

"Güç," diyor. "Onun gizli koklama fantezilerini gerçekleştirme gücü."

Ona bakıyorum ve ikimiz de daha fazla kıkırdıyoruz.

", gidip Matt ve Stefan'ın gelip bakalım."

Alt kata inip mutfağa giriyoruz. Jay beni görünce başını kaldırıyor ve bakışları beyaz ipli bikininin içindeki vücudumda gezinirken elini çenesine götürüyor. Onun üzerinde bıraktığım etkiyi görünce içimde bir heyecan uyanıyor. Gözleri benimkilere kilitleniyor ve bir şey söylemesine gerek kalmıyor. Bu bakışı biliyorum. Beni istiyor ve bunun sert olmasını istiyor.

"İşte buradasınız!" Stefan ve Matt içeri girerken Rach sesleniyor. Matt'le göz göze geliyorum ve bana *sonra anlatırsın* der gibi bakıyor, bu yüzden nerede olduklarını sormamam gerektiğini biliyorum.

Rach ve ben havuza gittik. Gün ışığında daha da güzel; Los Angeles'ın kilometrelerce ötesini görebiliyoruz. Havuzun kendisi çok berrak ve davetkâr; etrafında şezlonglar ve şeffaf beyaz perdeleri olan dört direkli büyük bir kabana yatak var. Jay haklıydı. Güneş şu anda güverteye ve havuza vuruyor ve sıcaklığı tenimi ısıtıyor.

Çocuklar mayolarıyla dışarı çıkarken Rach ve ben iki şezlongda yan yana uzanıyoruz. Stefan'inkiler siyah, Matt'inkiler ise, hiçbir yerinde kartal görünmeyen, tropik desenli, havalı bir mayoydu. Sonra Jay çıkıyor. Üzerinde bol, açık mavi bir şort var. Kalçaları iri ve kaslı; geniş, bronzlaşmış göğsü, belirgin karın kasları ve tonlanmış *V'sini* gözden kaçırmak zor. *Men's Health* dergisinin billboard reklamı gibi görünüyor.

"Ona çakırırsan neden sürekli gülümsediğini çok iyi anlıyorum, Holls," diye fısıldıyor Rach çok yaklaşımadan önce ağzının kenarından. "Lanet olsun."

Sadece gülümseyerek cevap veriyorum. Ne diyebilirim ki? O haklı. Onun yüzünden sürekli gülümsüyorum.

"İçecek hazırladım çocuklar," diyor Jay, bardaklarla dolu bir masayı ve iki büyük sürahiyi işaret ederek.

"Ben doldururum," diyen Matt, Rach ve Stefan'ın arasındaki şezlonga yerleşmeden önce herkese birer tane dağıtıyor.

Jay başka bir şezlong kapıyor ve güvertede benimkiyle aynı hizaya gelecek şekilde çekip üzerine uzanıyor. Bir elini kalçama, diğerini başının arkasına koyuyor ve gözlerini güneşe doğru kapatıyor. Çok rahatlamış, çok seksi görünüyor.

"Bu meyve suyu için meyveleri de kalçalarının arasında mı sıktın?" Onun evinde uyandığım ilk sabahı hatırlayarak fısıldıyorum.

Gülümserken gözlerinin kenarları kırışıyor. "Tüm enerjimi senin için saklıyorum," diyor elini kalçamda aşağı yukarı gezdirirken.

"Bu bir söz mü?" Gözlerimi kapatıp şezlonguma uzanırken alay ediyorum.

Bir süre hepimiz orada uzanıp güneşin ve huzurun tadını çıkarıyoruz, ta ki Rach'ın telefonu titreyene kadar. Her kimse ona mesaj atmak için telefonu eline alıyor ve başka bir cevap yazarken telefon tekrar titriyor.

"Kiminle mesajlaşıyorsun?" diye sorar Matt.

"Eğer bilmeniz gerekiyorsa, Bay Meraklı, Vegas'ta tanıdığım bir adama mesaj atıyorum.

Önümüzdeki hafta oraya uçuyorum."

"Öyleyse, ganimet aramanı ayarlıyorsun?" Matt alay ediyor.

"Kahretsin, evet, öyleyim!" Rach neredeyse bağırıyor. "Ne kadar uzun zaman oldu biliyor musun?"

"Örümcek ağları var mı?" Matt sırtarak sorar.

"Ew, iğrenç." Rach burnunu kırıştırır. "Tabii ki hayır. Ama o kadar uzun zaman oldu ki dün gece yine o seksi rüyalarımın birini gördüm. Bu sefer Boris Johnson hakkında. Vücudum bunun için çılgık atıyor," diye inliyor Rach, kollarını kavuşturuyor, parlak siyah saçları güneşte parlıyor.

"Oh, Rach." Gülüyorum. Cinsel olarak hayal kırıklığına uğradığında rüyasında oldukça sıra dışı partnerler görmesi onun tuhaf bir özelliği. Neredeyse her zaman politikacılarıdır.

"Başbakanın hakkında seksi rüyalar mı görüyorsun?" Stefan zevkle güler. Rach ona karanlık gözlerle bakar. "Çok gülme. Sıradaki sen olabilirsin. Belki Joe Biden ya da Donald Trump'ı alırsınız!"

Stefan'ın yüzü bir resim gibi. Dehşete düşmüştü. Kendimi tutamıyorum; yüksek sesle gülüyorum, neredeyse içkimi döküyordum. Jay içkimi benden aldı ve yere, yanına koydu.

"Teşekkür ," diye gülmeyi başarıyorum. Tam bitmiş gibi görüldüğünde ve bir nefes aldığımda, her şey yeniden başlıyor ve bir kez daha histerik oluyorum. Çok geçmeden herkes aynı şekilde gülmeye başlıyor ve ne zaman durduğumuzu düşünsek, içimizden biri sırtıyor ve her şey yeniden başlıyor. Etrafıma bakıyorum. Burada herkesle birlikte olduğum için çok şanslıyım.

"Hey, Holls, biraz daha içki almama yardım eder misin?" Jay boş tepsiyi alıp mutfığa doğru ilerleyerek soruyor. Son birkaç saattir güneşin tadını çıkarıyoruz ve ben çok rahatladım.

"Tabii, birazdan dönerim çocuklar," diye sesleniyorum ama diğerleri cevap vermiyor. Rach kulaklıklarını takmış müzik dinliyor, Matt ve Stefan da havuzda konuşuyorlar.

Jay'i mutfığa kadar takip ettim. Klimadan kaynaklanan ani sıcaklık değişimi meme uçlarımı sertleştiriyor. Bir eli şortunun içinde mutfak tezgahına yaslanmış, sikini okşayan Jay'in gözünden kaçmadı.

"Bensiz mi başlayacaksın?"

"Buraya gel," diyor, gözleri kararmış.

Bana söyleneni yapıyorum ve ona doğru yürüyorum, önünde duruyorum ve elimi aşağı kaydırarak onun sikinin üzerine koyuyorum.

"Biraz da bana ayır." Alt dudağımı ısırarak gülümsüyorum.

"Tanrım, Holly, çok seksisin," diyor diğer eliyle göğsümü kavrayıp sert meme ucumu bikini üstümden çekerken.

İnliyorum ve eline doğru eğiliyorum. Sonra dudakları dudaklarımda, sıcak ve acil, dili benimkini buluyor ve o kadar mükemmel okşuyor ve emiyor ki bacaklarım titriyor.

"Jay, bizi görecekler," diyorum öpücükler arasında.

"Ee?" diyor beni daha sert öperek. "Tamam, buraya gel," diye homurdanıyor, beni çamaşır odasına çekiyor ve kapıyı kapatıyor. Beni tezgâha yaslıyor, öpücükleri derinleşiyor ve daha baskın hale geliyor, ağzımı kendi ağzı olarak sahipleniyor. Vücudum uyarılmayla sıcak ve ıslak, amım onun için zonkluyor.

"Jay," dudaklarına karşı nefes nefese kaldım. "Sana ihtiyacım var."

"Holly, benim de sana ihtiyacım var." Sesi derin ve sertti ve kirli oynamak istediğini söyleyebilirim.

Beni tezgâhın üzerine kaldırıyor ve bacaklarımı beline dolayarak onu kendime çekiyorum. Ellerimi göğsünde, ensesinde ve saçlarında gezdiriyorum. Beni daha sert öpüyor, alt dudağımı ısırarak ve emmek için geri çekiliyor, elleri kıcımlı kavlıyor ve beni vücuduna doğru çekiyor.

"Jay?"

"Evet, Berry," diye homurdanıyor ve dikkatini kulağımın arkasını ve boynumun kenarını öpüp ısırarak veriyor.

"Beni sakinle doldur," diye inliyorum saçlarını avuçlarımla arasına alıp çekiştirirken. Yapacağını bildiğim etkiyi yarattı. Jay inliyor ve bikininin bağlarından tutup çıkarmak için beni kaldırıyor. Aşağı uzanıyor ve mayosunu kaydırarak çıkarıyor. Bacaklarımı kollarının üstünden kaldırıyor ve kıcımlı tezgâhın kenarına doğru oynatıyorum.

Arzuyla kararmış, delici mavi gözleriyle bana bakıyor ve sikini yavaşça, santim santim amımın derinliklerine kaydırıyor.

"Evet, aynen böyle," diye inliyorum, ellerimi saçlarından çekip arkamdaki tezgâhın üzerine koyuyorum, böylece daha derin erişim için kalçalarımı daha da yaklaştırebiliyor.

"Kahretsin, çok sıkısın," diye tıslıyor Jay dişlerinin arasından, çekilip tekrar daha derine kayarken, elleri kalçalarımı tutuyor, gözleri bedenlerimizin birleştiği yeri izliyor.

"Beni sertçe becermene ihtiyacım var Jay, çok sert bebeğim. Beni ne kadar istediğini bilmem gerek," diye inlerken üzerimizden başka bir ıslaklık akıyor.

"Seni ne kadar istediğimi bilmek ister misin?" Jay kayarak çıkıp tekrar içime girerken karanlık bir şekilde soruyor, öyle sert ki nefesim kesiliyor.

Başımı salladım.

"Seni istiyorum Holly," diye homurdanıyor, tekrar çekiliyor ve bana daha sert çarpıyor. "Daha fazlasını hiç istememiştim." Elleri içime giriyor

ve bana gerçekten vermeye başlıyor, sert, derin itişleri gittikçe hızlanıyor.

"Tanrım, Jay!" Sesleniyorum. "Sikin beni böyle sikerken çok iyi hissettiriyor. Lütfen durma."

Her santimi bedenime girip çıkıyor ve bu inanılmaz. Beni doldururken gözlerinin içine bakıyorum.

"Kahretsin Holly, senden önce boşalmak istemiyorum," diye inliyor kontrolü elinde tutmak için mücadele ederken. "Benim için kendine dokun," diye emrediyor.

İki parmağımı Jay'in dudaklarına yerleştiriyorum ve onları ağzına alıyor, dilini üzerlerinde gezdiriyor ve emiyor. Onları dışarı çekiyorum ve o izlerken klitorisime yerleştiriyorum.

"Oh evet," diye inliyor. "Yap şunu, bebeğim."

Kendi kendime daireler çiziyorum, başımı arkaya atıp bana verdiği hızlı darbelerle birlikte ne kadar iyi hissettirdiğine inliyorum.

"böyle bebeğim, bana nasıl hissettirdiğini söyle," diye Jay.

"Çok iyi hissettiriyor. Senin için çok ıslandım. İçimde olmana asla doyamıyorum," diye haykırıyorum, itişleri daha da hızlanırken. "Oh, Jay! Boşalacağım," diye haykırıyorum baskı çok fazla olunca.

"Evet bebeğim, benim için sikimin üzerine gel. Sıkı küçük amını etrafıma sar ve sık," diye tıslıyor Jay.

Bir çığlıkla pathıyorum, vücudum onun etrafında sarsılıyor. Dalga dalga gelen zevk vücudumu sararken bacaklarım onun kollarında titriyor.

"Tanrım, seni hissedebiliyorum," diye inliyor Jay. "Çok iyi hissediyorsun, çok iyi!" Adımı inlemeden önce siki içimde şişiyor ve aceleyle boşalıyor. Boşalırken itmeye devam ediyor ve ben hala ne kadar iyi hissettirdiğine iç çekiyorum. Öne doğru uzanıp beni kendine çekerken hareketleri yavaşlayarak duruyor. Ağız benimkini bulurken elleri yüzümün iki yanına gidiyor.

"Seninle her şey daha da güzelleşiyor Holly," diyor alnını benimkine yaslarken.

"Ben de aynı şeyi söyleyebilirim," diyorum gözlerinin içine bakarak.

Gülümsüyor ve nazıkçe içimden çıkıyor. "Diğerlerinin bizi çok özlemediğini kontrol edeceğim. Sen acele etme," diyor ve mayosunu tekrar giymeden önce eğilip beni bir kez daha öpüyor. Mutfığa geri dönüyor ve kapıyı arkasından kapatıyor.

Tezgâhtan kayarak iniyorum ve bikinimi tekrar giyip alt kattaki banyoyu kullanmak için koridora çıkıyorum. Mutfığa geri döndüğümde diğerleri hâlâ dışarıdaydı. Hepsi havuzdaydı, gülüyor ve su sıçratıyorlardı.

Birbirlerini. Bizi özlemiş gibi görünmüyorlar. Jay, Stefan'ın mükemmel zamanlanmış bir sıçramasıyla ıslanırken gülümsüyorum ve yüksek sesle gülüyorum.

Jay'in telefonu tezgâhın üzerinde bir mesajla parlıyor. Aldım, ona götürmek üzereydim.

Geçen gün inanılmazdın. Tekrar için sabırsızlanıyorum! Anya

Kelimeleri işlerken midem bulanıyor. Anya Katiss'ten olmalı. *Bu da ne böyle?* Jay'in kahkahası kulaklarımda yankılanıyor. Sesi havuzda eğleniyor gibi geliyor. Anya'yla da mı eğleniyordu? Boğazımda oluşan yumruyu yutuyorum. *Onunla ne halt ediyordu?*

On İkinci Bölüm

Öğleden sonrasının geri kalanı hızla geçiyor. Anya'nın mesajını aklımın bir köşesine itiyorum. Kenarda dursa bile Jay'in telefonuna bakmamalıydım. Bütün öğleden sonra yaşadığım mide bulantısı benim suçum. Ona bunu soramam, çünkü her şeye burnumu soktuğumu düşünebilir. Sözlerini kafamda milyonuncu kez tekrar ediyorum. *İnanılmazdın*. Bu da ne demek oluyor? En bariz anlamı karşısında göğsüm sıkışıyor. Ya Jay de Anya'yla görüşüyorsa? Sadece iki hafta oldu. Onu ne kadar iyi tanıyorum ki? Ayrıca, çoğu zaman aynı ülkede bile değilim. Ne ya da kim isterse yapabilir ve benim hiçbir fikrim olmaz. Belki de yaptığı şey budur? Aynı anda birden fazla kadınla görüşüyordur. Ama ben buna inanmak istemiyorum. Birlikte olma şeklimiz, bazen bana bakışı. Birden fazla kişiyle böyle olamayacağına eminim. Yine de o bir aktör, harika bir aktör. Ya hepsi onun için bir rolse?

"İyi misin güzelim? Derin düşüncelere dalmış gibisin?" Matt yanıma doğru yüzerek sordu. Geç oldu ve hepimiz akşam yemeği için nereye gideceğimizi konuşuyorduk. Diğerlerinin hepsi havuzdan çıkmış ve kurulanıyorlardı.

"mi? Evet, iyiyim." İç çektim.

"Matt Amca'ya yalan söyleyemezsin, biliyorsun değil mi?" Gülümsüyor, yanımdaki havuzun kenarına yaslanıyor. Haklı. Matt beni çok iyi tanıyor ve bir şeylerin canımı sıktığını anlayabiliyor.

"Jay'in telefonunda bir mesaj gördüm," diyorum sesimi alçaltarak. "Ve?" Matt daha yakına eğildi.

"Anya Katiss'ten geldi. Onun inanılmaz olduğunu ve bunu tekrar yapmak için sabırsızlandığını söyledi." Sesime acı karışıyor.

Matt kaşlarını çatar. "Eminim düşündüğün gibi değildir, Holls. Adam senden çok hoşlanıyor, bunu herkes görebilir. Sadece onu da göreceğini sanmıyorum. Başka bir açıklaması olmalı."

"Umarım öyledir. Bu flört oyunu için biçilmiş kaftan olduğumu sanmıyorum Matt."

"Bak, Stefan'la konuşacağım, bakalım o ne biliyor. Bu adamlar her zaman birlikteler. Bir şey olup olmadığını o bilir."

"Teşekkürler Matt." Gülümsüyorum. En azından en kötüsü oluyorsa, bunu bileceğim ve zarar görmeden önce çekip gidebilirim.

"Stefan'la kahvaltıdan sonra nereye gittiniz? Biz sizden çok önce dönmüştük."

Matt gülümser ve gökyüzüne bakar. "Holly, harikaydı. Stefan dönüş yolunda beni bir manzara noktasına götürmek istediğini söyledi. Çok güzeldi ama ben o manzaraya bakmıyordum, biliyor musun?" Matt bana göz kırptı. "Bir partnerde ne aradığımız ve gelecekte kendimizi nerede gördüğümüz hakkında derin bir sohbet yaptık."

"Ve?" Matt'i devam etmesi için cesaretlendirerek söylüyorum.

"Ve öpüştük!" Matt elini ağzına kapatıp havuzun kenarına bakarak ciyaklıyor.

"Bu harika!" Ona ışınlanıyorum.

"Biliyorum! Oh, Holly. O bir rüya. Gerçekten öyle. Onun gibi biriyle hiç tanışmamıştım. Onu tanımaktan zevk alıyorum. Genelde yatağa atlarım ve sonra hepsinin benim için yanlış olduğunu anlarım." Matt duraksıyor. "Bu farklı hissettiriyor."

"İkiniz için de çok heyecanlıyım Matt," diyorum kolumu ona doladığımda. "Seni mutlu edecek birini hak ediyorsun."

"Sen de öyle Holly." Sesi ciddileşir. "Neler olduğunu öğrenene kadar Jay'i gözden çıkarma."

"Biliyorum. Umarım bir şey yoktur," diyorum Jay gülümseyip havuzun kenarından ikimize de işaret ederken.

", siz ikiniz," diye bağırır. "Yiyecek bir şeyler alalım." "Evet!

Burada acıkmaya başladım," diye ekliyor Rach.

"Tamam, !" Matt geri bağırır. "Donuna bir şey olmasın!

Kırışmışlarsa indirim yapmanız gerekecek!"

Rach ona ters ters bakıyor ve orta parmağını kaldırıyor. Jay ve Anya'nın arasında olup bitenlerden tedirginlik duymama rağmen, iki arkadaşına gülümsemekten kendimi alamıyorum. Herkesi çöküşten kurtarmaya yetiyorlar.

Stefan'ın önerdiği bir Meksika restoranına akşam yemeğine gidiyoruz ve taco yiyip çok fazla donmuş margarita içerek harika vakit geçiriyoruz. Jay bütün geceyi kolunu bana dolayarak geçiriyor ve diğerlerini garip hissettirmeden beni öpebildiği kadar öpüyor. Gece boyunca gözlerine baktığımda tek görebildiğim açıklık, benden bir şey sakladığına dair en ufak bir ipucu yok, en azından Anya gibi bir şey. Kalbim bana ona güvenebileceğimi söylüyor. Daha önce hiç kimseyle gardımı indirebileceğimi söyleyen bir bağ hissetmemiştim. Ama Jay'de var. Mesajı yanlış anlamış olmalıyım ve bunun masum bir açıklaması var.

Yemeğimizi bitirirken Rach bir arkadaşından mesaj alıyor ve bize veda edip onlarla bir şeyler içmeye gidiyor. Bu sadece iki gecelik bir mola, yani yarın eve uçuyoruz.

Matt bana ve Jay'e, "Biraz dolaşacağız, sonra Stefan beni otele bırakacak," dedi.

"Tamam, iyi eğlenceler. Yarın kasada görüşürüz," diyorum Matt'e ve Stefan'a kocaman sarılıp vedalaşmaya gidiyorum. "Bu yolculukta seninle takılmak harikaydı Stefan," diyorum. "Umarım yakında tekrar görüşürüz."

"Ben de Holly." Beni sıkıyor. Jay ve Matt vedalaşırken kulağıma gizlice, "Jay'in son zamanlarda ne kadar mutlu olduğunu görebiliyorum ve tek düşünebildiğim bunun senin sayende olduğu," diyor.

Onlar giderken el sallıyoruz, Stefan'ın sözleri kafamın içinde tekrarlanıyor. Benim yüzümden mi? Gerçekten başka biri olsaydı Stefan bunu bilirdi. Jay uzaklara bakıyor, birden dikkati dağılıyor.

"İyi misin?" Masanın altından kalçasını sıkarak soruyorum.

"Oh, evet, sen buradayken harikayım," diyor bana göz kırparak.

"Pekâlâ, Bay Peynir." Kıkırdıyorum.

"Ne yani, bir erkek kulağa sevimsiz gelmeden doğruyu söyleyemez mi?" diyor, ellerini protesto için kaldırarak.

"Tamam, tamam, . Onun yerine bana göstermeye ne dersin?" Elimi saçlarına götürüp onu öpmek için kendime çektim. O da beni öpüyor, parmakları yanağımı okşuyor. Tam olarak anlayamıyorum ama diğerleri gittiğinden beri farklı görünüyor. Daha az hafif ve kaygısız.

"Senin evine mi döneceğim, yoksa sen otele mi geleceksin?" Çantamı alıp gitmeye hazırlanırken ona soruyorum.

Jay ellerini gözlerine sürüyor. "Üzgünüm Holly. Bu gece gelemem. Eve gitmem ve biraz zaman alabilecek bir iş görüşmesi yapmam gerekiyor, sonra da yarın erken bir kahvaltı toplantım var." Gözleri benimkilerle buluşuyor ama kilometrelerce uzakta görünüyor.

"Oh, şey, tamam, elbette!" Sesimi hafif çıkmaya zorluyorum. Bu, bir hafta sonra tekrar gelene kadar Los Angeles'ta geçireceğim son gece. Birkaç günlük iznimden feragat ederek başka bir LA uçuşuna geçtim, ancak arada yapmam gereken bir gecelik bir New York seyahatim var.

"Seni otele bırakacağım," diyerek kalkıp elimi tutuyor ve yolculuk boyunca sohbet etmemize rağmen aramızda söylenmemiş bir şeyler varmış gibi görünüyor.

Otele yanaşıyoruz ve Cooper vale masasından gülümseyip el sallıyor. Ben de el salladım ve sonra Jay'e döndüm.

"Bir hafta sonra dönüyorum," diyorum, ona bakıyorum, yüzünde gerçekten nasıl hissettiğine dair bir ipucu arıyorum. Bana gülümsüyor ama ben hâlâ şey anlamamış durumdayım.

"Biliyorum ve günleri geri sayacağım, inan bana Berry."

Eğiliyor, alt dudağımı dudaklarının arasına alıp emmeden önce başparmağıyla tozunu alıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve bana duygu yüklü, yavaş ve derin bir öpücük verirken onun içinde eriyorum.

"Bir hafta sonra görüşürüz," diye fısıldıyor, geri çekilip gözlerimin içine bakıyor ve dışarı fırlayıp benim için kapıyı açıyor.

"Bir hafta." Arabadan inerken başımı salladım.

Jay uzaklaşırken bir şeyi kaçırdığımı hissediyorum. Sanki daha fazlasını söylemek istemiş ama söylememeye karar vermiş gibi. Cooper ben geçerken başka bir otel müşterisiyle konuşuyor, ben de otele girip odama çıkarken ona küçük bir gülümseme verip el sallıyorum, tek başıma.

New York'a uçmadan önce eve döndüğümde bir gün izinliyim, bu yüzden koşuya çıkıyorum ve biraz yoga yapıyorum. Sonra tüm çamaşırlarımı yıkıyorum ve anneme telefon edip arayı kapatıyorum.

"Merhaba, sevgilim. Sesini duymak çok güzel."

"Sen de anne." Elimde bir fincan nane çayıyla kanepeye yerleşirken gülümsüyorum. Onun sesini duymak beni her zaman rahatlatıyor.

"Nasılsın?"

"Ben iyiyim anne. Az önce Rach ve Matt ile uçtum, çok eğlenceliydi."

"Oh, ikisi de nasıl? Hepiniz gelip beni ve babanızı ziyaret etmelisiniz. tekrar. Hepiniz geldiğinizde çok eğlenceli bir hafta sonuydu" diyor.

Onun kastettiği hafta sonunu hatırlıyorum. Hava konusunda şanslıydık ve sahilde harika vakit geçirdik, barbekü yaptık ve annemle babamın köpeği Muffin'i uzun yürüyüşlere çıkardık. Annem hepimizin orada olmasını çok severdi. Ben ve Sophie taşındığımızdan beri sadece o ve babam varken misafir ağırlamaktan keyif alıyor olmalı.

"İyiler anne. Sen ve babam nasılsınız?"

"Biz iyiyiz canım. Baban yan komşumuz Ted'e yeni bir çit örmesi için yardım ediyor, diğer çit son fırtınalarda yıkıldı." Annem sohbet ederken gülümsüyorum ve onu Sophie'yle birlikte büyüdüğümüz evdeki mutfak masasında otururken hayal ediyorum.

"Bir dakika içinde gideceğim, Holly tatlım. Fırında kek var. Denediğim yeni bir tarif."

"Tamam anne. Yakında konuşuruz. Seni seviyorum." Gülümsüyorum. Tıpkı annem gibi, her zaman yemek pişiriyor.

"Ben de seni seviyorum, sevgilim."

Telefonu kapatıyorum ve çayımı yudumlarken evimi ne kadar özlediğimi düşünüyorum. Yakında geri dönüp ziyaret etmem gerekecek.

Saate bakmak için telefonumu tekrar elime alıyorum. Öğleden sonra ikiyi biraz geçiyor, Los Angeles'ta sabah altı. Jay yeni uyanmış olmalı. Perşembe gecesi Los Angeles'ta vedalaştıktan sonra, Cumartesi günü eve dönene kadar ondan bir daha haber alamadım. O gece yapması gereken bir iş görüşmesi ve Cuma sabahı erkenden bir toplantısı olduğunu söyledi, bu yüzden beklemiyordum ama tanıştığımızdan beri birbirimize mesaj atmadığımız ya da konuşmadığımız ilk gündü. İçimde büyüyen huzursuzluk hissini bastırıyorum. Aptalca davranıyorum. İşle meşguldü ve her zamanki gibi dün de bana mesaj atıyordu. Başka bir şey yok.

Uyanması için ona bir mesaj göndermeye karar verdim.

Günaydın yakışıklı. Nasıl uyudun?

Telefonum bir mesajla biptemeden önce arkama yaslanıp çayımı bitiriyorum. Jay'den her mesaj aldığımda olduğu gibi karnım zıplıyor.

Magic Cock: Yatağında benimle olman kadar iyi değil. O muhteşem dudaklarını öpmek için sabırsızlanıyorum. İki çiftini de.

Gülümsüyorum. Bu daha çok tanıdığım Jay'e benziyor. Arsız ve işveli. Belki de kötü bir gün geçiriyordu ve aklında çok şey vardı. Çok çalışıyor ve Stefan sürekli yeni kontratlar ve reklam kampanyaları teklifleri aldığını söyledi. Bir sürü toplantıya gidiyorlar. Bazen oldukça yoğun olmalı. Karnım ağrıyor. Metni düzgün okumadım ve yanlış bir fikre kapıldım. Hepsi kadar, ikna oldum. Yüzde doksan ikna oldum. Tamam, yüzde seksen beş ikna oldum. Ellerimi yüzümde gezdiriyorum. Bu gidişle ülser olacağım. Kendimi meşgul etmek için sabahki New York uçuşum için hazırlanıyorum.

Uçuş çalkantılıydı. JFK havaalanına gelirken, pistte bir iniş yeri bulmak için bir saatten fazla daire çizmek zorunda kaldık. Etrafta uçmaya devam ediyoruz ve hava yüzünden sarsılıyoruz. Hiç bu kadar çok kâğıt hastalık torbası dağıtmamıştım. Bazı mürettebatın bile ihtiyacı vardı. Bir şekilde midemi tuttum ve bunun için minnettarım. İndikten sonra, yolcuların yüzleri de benim sabit bir zeminde olduğum için rahatlamış görünüyordu.

Bu gezi için Manhattan'ın merkezinde, Empire State Binası'nın hemen yakınında kaldığımız için şanslıyız. Otele vardığımızda New York'ta hala öğleden sonraydı, bu yüzden hızlı bir duş alıp mağazaları dolaşmaya çıktım ve yanıma bir nane çayı almak için Starbucks'a sipariş verdim. Los Angeles'ta saat hâlâ öğlen civarındaydı. Telefonumu çıkarıyorum ve Matt'in birkaç saat önce indikten sonra bana gönderdiği son mesajı tekrar okuyorum.

Hey, ! Uçuşun nasıldı? Bir sonraki Los Angeles seyahatinden döndükten sonra görüşmek için sabırsızlanıyorum. O zamana kadar birlikte bir gün geçiremeyecek olmamız çok kötü. Seni seviyorum.

Gülümsüyorum. Böyle iyi bir arkadaşım olduğu için çok şanslıyım. Matt bana Stefan'la konuşurken Anya'dan bahsettiğini söyledi. Stefan'ın tek söylediği, Anya'nın biriyle çıktığını düşünmediği ve çıksa bile bunu bilemeyeceğiydi.

Zaten onu sadece iGten tanıyordu. Matt daha fazla araştıramaz ya da şüpheli görünebileceği için Jay'den söz edemezdi.

İç çekiyorum ve çayımdan bir yudum daha alıyorum. Mesajının ne hakkında olduğunu anlamaya yaklaşmadım. Jay bana ondan hiç bahsetmedi. Belki de mesaj ona bile değildi ve yanlışlıkla göndermişti, ama bu ne kadar olası? Yukarı bakıyorum. *Vay canına*. Düşündüğümde daha fazla yürümüşüm. Rockefeller Center'ın yakınındayım, Magnolia Bakery'nin olduğu yerde. Benim ve Rachel'in kek almak için en sevdiğimiz yerlerden biri. Kokusu bile inanılmaz. Yemin ederim havadaki şekerin tadını alabiliyorsunuz. Pencereden bakmak muhtemelen kalori harcatır. Kekleri çok güzel. Bir sürü pastel renkte geliyorlar ve üstlerinde kocaman bir krema var, hiç cimrilik yok. İçeri girip bir tane şimdilik, iki tane de Rach ve benim için eve götürmek üzere alıyorum. Birimiz New York'ta olduğunda bunu yapmak bizim için bir gelenek haline geldi. Üç farklı renk seçip kasiyere ödeme sonra otele geri dönüyorum ve yolda kekimi hızla mideye indiriyorum.

Uyandığımda saat erkendi ve tekrar uyumayı denedikten ve sonra erken kalkmaya ve eve dönüş uçağından önce uyumaya karar verdim. Koşu kıyafetlerimi giyiyorum ve Central Park'a koşmaya gitmek için hazırlanıyorum. New York'ta sabah altı ya da yedi civarında dışarı çıkmayı seviyorum. Şehrin uyandığı, tıpkı filmlerdeki gibi yol kanallarından buharların yükseldiği zamanlardır.

Döndüğümde sohbet etmek için Jay'i arayabilirim. Los Angeles'ta üç saat geride, yani şimdi denemek için çok erken; uyuyor olacak. Beyaz çarşaflarının altında uzanmış, bronzlaşmış vücudunu hayal ediyorum. Onu görmeyeli dört gün oldu ve oraya dönmeme üç gün daha var. Sinirlerim buna nasıl dayanıyor bilemiyorum. Onu bu kadar uzun süre görmek işkence gibi. Onunlayken her şey çok yoğun geliyor. Her şey çok yoğun! Konuşuyoruz, gülüyoruz ve seks çılgınca. Onunla ilgili ne olduğunu bilmiyorum ama birlikteyken kendimi bırakmaktan utanmıyorum.

Spor ayakkabılarımın bağcıklarını bağlamayı bitiriyorum ve kol bandıma biraz para, oda anahtar kartımı ve telefonumu koyuyorum. Kulaklıklarımı

Jay'i düşünerek dünkü keki ve kullanılmayan cinsel enerjiyi yakmaya hazır bir şekilde kapıdan çıktım.

Aydınlık, berrak bir sabah ve Central Park'a giden üç millik yol vızır vızır geçiyor. Oraya vardığımda nefes nefeseyim, alnımda boncuk boncuk ter var. Ağzım kurudu, bu yüzden parkın kenarındaki sokak satıcılarından birine doğru ilerliyorum. Gün için hazırlık yapıyor, gazete ve dergileri paketinden çıkarıyor.

"Sadece bir su lütfen." Soğuk şişe karşılığında ona biraz para uzattım. Ayağa kalkıyorum ve yarısını tek seferde içiyorum.

"Güne zor bir başlangıç, ha?" Dergi demetlerini bir arada tutan ipleri kesmeye devam ederken bana sırtıyor.

"Öyle de diyebilirsin." Gülüyorum. "Yine de bizim için her şey yolunda." "Sözüne güveniyorum." Kıkırdıyor.

"Tekrar teşekkürler," diyorum su şişesini kaldırarak. Bana başıyla selam veriyor ve ben de elindeki dergilere bakıyorum. Ön kapaktaki kişiyi ve yeri tanıdığımda donup kalıyorum.

"Pardon, şuna bir dakika bakabilir miyim lütfen?" Gözlerim resme halde soruyorum.

"Tabii, buyurun. Bu haftanın yeni *Celeb Central*'ı. Daha bu sabah yayınlandı."

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum dergi için ona biraz daha para uzatırken.

"İyi misin? Hayalet görmüş gibi görünüyorsun." Sorduğunu duydum.

Gülümsüyormuş gibi yapıp başımı sallıyorum. "Evet, ben iyiyim. Teşekkürler," diyorum ve yürüyüp gidiyorum. Gözlerimi önümdeki resimden ayıramıyorum. Jay'in evinin dış cephesi olduğunu fark ediyorum. Alt yazıda "*Cuma sabahı erken saatlerde Jay Anderson'ın evinden çıkarken görüldü.*" yazıyor. Fotoğrafta ön kapıdan çıkan ve her santimiyle göz alıcı bir süper model gibi görünen Anya Katiss.

On Üçüncü Bölüm

Sıcaklık vücudumu yakıp kavururken başım dönüyor. Düşmeden önce oturmak için bir banka doğru koşuyorum. Jay'in ön kapısından çıkanın Anya olduğunu inkar etmek mümkün değil. Gülümsüyor ve dar kırmızı bir güneş elbisesi, topuklu sandaletler ve büyük siyah güneş gözlükleri giyiyor. İnanılmaz görünüyor. Geceyi Jay'le tutkulu bir seks yaparak geçirdiği için mi? *Aman Tanrım.*

Bu fotoğrafın Cuma sabahı sekiz buçukta çekildiği yazıyor. Cuma, Meksika yemeğine gittiğimiz günün ertesi sabahıydı. Jay bana bir kahvaltı toplantısına gitmesi gerektiğini söyledi; bu yüzden eve dönüş uçağımdan önce geceyi benimle geçirmede. *Bana yalan söyledi.* Midemdeki bulantı artıyor. Toplantıda değildi. Anya Katiss ile birlikteydi. Evinden sabah ayrılmış. Yani bütün gece orada olmalıydı.

Bunu aklım almıyor. Burada yerde hasta olabilirim, muhtemelen kalbimi de onunla birlikte atabilirim. İnsanlar işe giderken yanımdan geçiyorlar, kalbi kırılan kızı fark etmiyorlar bile. Hepsi günlük işlerine ve rutinlerine devam ediyor ve ben oturduğum yerde yüzüme sert bir tokat yemiş gibi hissediyorum. O mesaj bir ipucuydu. Her şey benim için oradaydı ama ben bunu göremeyecek kadar aptal ve şehvet sarhoşuydum. Birkaç derin nefes çekerken başım ellerimin arasına düştü. *Çok aptalım.* Otel odama geri dönmeliyim; yalnız kalmalıyım. Kendimi banktan sürükleyerek kaldırıyorum ve bir taksi çağırıyorum.

Lobide ya da asansörde uçuş ekibimden herhangi biriyle karşılaşmadan otel odama geri döndüm. Tanrıya şükür. Şu anda havadan sudan konuşmaya yüzüm yok. Kendimi odama bıraktım ve kapıya yaslandım. Yere çöküyorum ve dergi bir *gümbürtüyle* halıya çarpıyor.

Jay Anderson'ın benimle ilgilendiğini düşünecek kadar nasıl aptal olabilirim? Sade, sıkıcı Holly Havers. Ben sadece onun boş zamanlarını dolduran başka bir kızdım. Anya'nın resmine tekrar baktım. Onun gibi biriyle birlikte olması mantıklı. Onun dünyasından biri. Onun dünyasına ait. Ben ait değilim. Utanç gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken derin ve titrek bir nefes alıyorum. Gelmelerini engelleyemiyorum, bu yüzden yenilgiyi kabul ediyorum ve yere oturup ağlıyorum.

Hiç gözyaşım kalmayana kadar böyle kalıyorum. Kendimi toparlamam lazım. Jay bana yalan söylediye ne olmuş? Daha önce Simon tarafından yalan söylendi ve ben hayatta kaldım. Bundan daha iyisini hak ettiğimi bilmek için çok parası olan bir aktöre ihtiyacım yok. Harika arkadaşlarım var ve ben iyi bir insanım. *Siktir git, Jay Anderson! Seni de, mavi gözlerini de, koca sikini de sikeyim.* Ben bundan daha iyiyim. Onun için yerde oturup gözyaşı dökmemeliydim.

Kalkıp banyoya giriyorum ve duşu açıyorum. Koşu kıyafetlerimi çıkarıp aynada kendimle yüzleşiyorum. Yüzüm kızarmış, gözlerim şişmiş ama içlerinde yeni bir güç parlıyor. Bu, yalan söyleyen ve aldatan bir adam için zamanımı ve kalbimi son kez harcamışım. *Bir daha asla.* Duşun kavurucu suyunun altına giriyorum ve Jay Anderson'ın tüm izlerini silmek için elimden geleni yapıyorum.

Eve dönüş uçuşu hızlı ve yolcuların çoğu uyumak istiyor, ben de mürettebatın bir kısmıyla mutfakta oturup çay eşliğinde sohbet ediyorum. Diğer yarılardan ya da flört hayatlarının olmamasından yakınıyorlar. Peri masalı yaşamayan tek kişi ben değilim. Belki de hayat böyledir. Filmlerin ve hikayelerin cevaplaması gereken çok şey var. Küçük yaşlardan itibaren çok fazla şey beklemeye şartlandırılıyoruz. Bize her şeyi yapabileceğimiz, herkes olabileceğimiz, doğru kişinin karşımıza çıkacağı ve sonsuza dek mutlu yaşayabileceğimiz söyleniyor. Bunların hepsi koca bir yalan, insanlara her gün yataklarından kalkabilmeleri için umut vermek amacıyla uydurulmuş bir kompo.

İndikten sonra personel otoparkına giden otobüsü yakalamak için koşuyorum. Eğer kaçırırsam, yirmi dakika daha beklemek zorunda kalacağım. Bir elimde bavulum, diğerinde Magnolia Bakery'den aldığım bir kutu kek var. Bugün dört gözle beklediğim tek şey bu.

"Oha." Nereye gittiğine bakmadan bana doğru koşan küçük bir çocuktan kaçınmak için direksiyonu kırıyorum. Peşinden koşan bir adam koluma çarparak geçti.

"Özür dilerim!" diye sesleniyor ama artık çok geç. Kek kutusu elimden uçtu ve baş aşağı dönerek yere düştü. *Harika, sadece harika.* Daha kötüsü olabilir mi?

"Ne diyeceğimi bilemiyorum, Holls. Onun iki kez birlikte olan bir sıçan olduğunu düşünmemiştim." Rach *Celeb Central*'ın kapağına tekrar bakar.

"Ben de öyle." İçimi çekiyorum, kaşığımınla öne doğru eğilip bir yığın ezilmiş kek daha alıyorum. Düştüğünde kapağı kapalı kalmıştı, bu yüzden dümdüz olmalarına rağmen tadı hâlâ güzeldi. Küçük zaferler sanırım.

"Ve bu yayınlandığından beri sana mesaj atıyor mu?"

"Evet, yine de bundan bahsetmedi. Gerçi şimdi yanlış bir şey yapıp yapmadığını sormaya başladı çünkü öğrendiğimden beri ondan gelen hiçbir şeye cevap vermedim." Tekrar eve döndüğüm ve Rach bugün burada olduğu için çok mutluydum. Eve geldiğimde boş bir evle karşılaşmaktan nefret ederdim.

"Ya senin gördüğünden haberi yok ya da cahili oynuyor ve her şeyi inkâr edecek," diyor Rach, düşünürken kaşığını yalıyor. "Ona söylediğinde Matt ne dedi?"

"O da benim kadar şok olmuştu. Buna inanamadı. İnanmak istemedi. Jay'le neredeyse benim kadar zaman geçirdi ve onun harika bir adam olduğunu düşünüyordu. Ayrıca Stefan her zaman Jay'in ne kadar samimi olduğunu söyler ve sektörde sahte olan pek çok insanla çalışmış." Omuz silkiyorum, tüm bunlardan ne çıkaracağımı bilemiyorum.

"Çok üzgünüm, Holls. Ben de onun harika görüldüğünü düşünmüştüm. Seninle çok ilgiliydi. Lanet yılan," diye tükürür Rach. "Bir gece evine gidip senin için taşaklarını kesmemi ister misin?"

Gülümsüyorum; bu tam da Rach'ın söyleyeceği bir şey. "Teşekkürler, ama gezinen topları onda kalabilir. Artık onları düşünmek istemiyorum. En azından onu bir daha görmek zorunda kalmayacağım. Onunla karşılaşma ihtimalim yok."

"Bu doğru," diye kabul ediyor Rach. "O yalancı piçi bir daha görmek zorunda kalmayacaksın. Los Angeles uçuşun ne olacak? Yine de

yapalım mı?"

"Evet, artık değiştirmek için çok geç. Her neyse, Los Angeles onun değil. Onunla tanışmadan önce oraya gitmeyi seviyordum ve onun düşüncelerinin beni vazgeirmesine izin vermeyeceğim," diyorum ağızıma dev bir top krema daha atarak.

"Seks faresi koşulları yüzünden kremanın çoğunu yemekten kurtulduğunu , değil mi?" Rach kaşını kaşığıma doğru kaldırıyor.

Gülüyorum. "Biliyorum. Genelde buna katlanmana imkan yok." "Katlanmazdım, en iyi kısmı bu!" Rach gülüyor.

"Yarınki Şangay yolculuğunuz için hazırlandınız mı?" diye sordum.

"Evet, hepsi tamam, bavulumda parçaları geri getirmek için çok yer var." Yaramazca gülümsüyor.

"Neden, ne alacaksın?"

"Külot. Seksi küçük külotlar, hem de sürü!"

Gülüyorum. "Ne?"

"Evet, Holls. Otelin yakınındaki kumaş pazarında sana birkaç gün içinde her şeyi yapabilecek bir kadın var. Aralarından seçim yapabileceğin farklı kumaşları var."

Dinlerken başımı sallıyorum.

"*Rachel'a özel bir şeyler* hazırlatacağıım ve Bay X'ten ısmarlama paket için ekstra ücret alacağım," diyor gözleri parlayarak.

"İsmarlama paket nedir?" Gözlerimi kocaman açarak sordum. Bunu sadece Rach düşünebilirdi.

"Henüz emin değilim. Muhtemelen *Rachel'in kokusu* ya da *Bay X, seni kötü çocuk* gibi mesajlarla işlemlerini isteyeceğim," diyor omuzlarını silkmeden önce. "Henüz emin değilim. Ama öyle bir şey olacak ki, açtığıında taşaklarını şişirecek ve sadece giyilmiş değil, aynı zamanda onun için özel olarak yapılmış olduklarını fark edecek."

"Eww, Rach!" Başımı geriye atıp gülüyorum. "Bu adamın kim olduğu hakkında hiçbir fikrin yok! Siyah tırnaklı ürkütücü yaşlı bir adam da olabilir, daha önce hiç seks yapmamış genç bir delikanlı da." Tüm olasılıklar karşısında irkildim.

"Haklısın, yapabilir. Ama ben bunu göremiyorum. Mesajlarını yazma şekli iyi eğitimli olduğunu gösteriyor ve bizim yaşımızdaki birinin konuşacağı şeylerden bahsediyor. Ayrıca, şu anda külotuma bir sürü para harcıyor. Zar zor yetişiyorum. Yani yakacak ya da koklayacak parası var." Kendi şakasına kıkırdıyor.

"Tamam, sadece dikkatli olduğun sürece," diyorum ve ona sarılmak için uzanıyorum. "Sen benim en iyi arkadaşımın ve güvende olduğunu bilmem gerekiyor."

O da bana sarılıyor. Rach'ın iki saniyeden fazla sarılacağı birkaç kişiden biriyim. Kolay kolay güvenmez ama güvendiğinde de sizin için her şeyi yapar.

"Ben iyiyim. Yüzümü hiç görmedi ve Rachel adında yüzlerce mürettebat olmalı. Gerçek adımın bu olduğunu bile bilmiyor. Hesabıma para gönderiyor ve özel bir e-posta adresim var. Endişelenmene gerek yok Holly, yine de endişelenmene sevindim." Gülümsüyor.

Telefonumun Jay'den gelen başka bir mesajla biplemesiyle bölündük. Henüz numarasını silmeye cesaret edemedim ama adını Magic Cock olarak değiştirdim. Ekranımda yanıp sönmesinden nefret ediyordum.

Holly, lütfen konuş benimle. Fotoğrafları gördüm. Açıklayabilirim. X

Telefonumu tiksintiyle kanepeye geri fırlatıyorum.

"Jay miydi o?" Rach soruyor.

"Evet, açıklamak için bir şans istiyor," diyorum telefonum çalarken. "Tanrım, bu o," diye inleyerek ellerimi yüzüme götürüyorum.

"Bunu göreceğiz," diye tersliyor Rach, telefonumu açıp cevap tuşuna basıyor. "Seninle konuşmak istemiyor, göt herif. Neden süper model kız arkadaşının yanına gidip onun omzunda ağlamıyorsun?" Bağlantıyı kes düğmesine basıp telefonu kapatıyor. "İşte. Her seferinde onu azarlayacağımı düşünürse bir daha aramaz," diyor memnun bir şekilde.

"Bunu ona söylediğine inanamıyorum," diyorum ellerimi ağzıma kapatarak.

"Bu doğru, değil mi? Onunla konuşmak istemiyorsun ve o bir pislik."

"Haklısın, Rach. Ama bunu senin gibi söyleyecek cesareti asla kendimde bulamazdım."

"Bugün başlayacaksın, Holly! Artık erkekler sana aptalmışsın gibi davranmayacak. Kendin için ayağa kalk ve onlara nereye sokacaklarını söyle!" Rach yumruğunu uzatarak vurmamı söyledi.

"Evet," diye kabul ediyorum, onun kadar kendimden emin hissetmiyorum. "Haklısın. Kendim için konuşmaya başlamamın zamanı geldi. Kolay lokma olmayı bırakmamın zamanı geldi."

", Holls. Sana inanıyorum. Jay'i, adı her neyse, unutarak başlayabilirsin."
"Evet, unutacağım." Jay Anderson hakkındaki her şeyi unutacağım. Bunu yapabilirim.

Ertesi günkü Los Angeles uçuşu uzun sürüyor ve otele giden otobüse bindiğim için mutluyum. Duş aldıktan sonra bir taksiye atlayıp alışveriş merkezine gitmeye karar verdim, böylece ekibin öve öve bitiremediği bir yerden noodle alabilecektim. Trafik ışıklarında duruyoruz ve gözlerim bir binanın yan tarafındaki dev bir reklam panosuna takılıyor. Göğsüm sıkışıyor. *Çelik Kuvvet*'in üçüncü sezonu için. Jay'in benimle barda tanıştığı gece çektikleri fotoğraflardan biri olmalı. Simon'ı gördüğüm gece. Jay'in yoğun mavi gözleri posterden bana bakıyor. FBI teçhizatını giymiş, acımasız ve seksi görünüyor.

"Oh, *merhaba!*" diye bağılıyor otobüsteki ekipten biri, posteri göstererek. "Ben olsam onu yataktan atmazdım."

"Kimsenin yapacağını sanmıyorum," diye katılıyor başka bir kız. "Kafanızın test edilmesi gerekirdi" diyor.

Koltuğuma gömüldüm. Belki de onu unutmak umduğum kadar kolay olmayacaktı. Nereye baksam devasa boyutlarda yüksek çözünürlükte karşımdayken olmaz. Kulaklıklarımı takıp arkama yaslanıyorum ve yolculuğun geri kalanında gözlerimi kapatıyorum.

Duş alıp yazlık bir elbise ve parmak arası terlik giydikten sonra taksiye binmek için otelin girişine doğru ilerliyorum. Sokağın diğer tarafındaki bir hareket gözüme çarpıyor ve tam zamanında kafamı kaldırıp baktığımda koyu renk gözlüklü ve kapüşonlu bir adamın dönüp bir binanın yanından geçtiğini görüyorum. Parmaklarım karıncalanıyor. *Beni mi izliyordu?* Hayır, aptallık ediyorum. Benimle ilgilenmesi için hiçbir sebep yok.

"Selam, Holly." Cooper telefonuyla mesajlaştığı masasından başını kaldırıyor.

"Selam Cooper, nasılsın?" Gülümsüyorum. Cooper her zaman çok neşelidir. Buraya her geldiğimde sohbet etmekten keyif alıyorum.

"Ben iyiyim. Yarın izinliyim. Eric'le birlikte sahildeki bir araba şovuna gideceğiz." Işıldıyor.

"Kulağa eğlenceli geliyor! Tamam, benim tarzım değil, arabalar hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama senin tarzın gibi görünüyor." Gülümsedim.

"Bizi bilirsin," diye kıkırdıyor, "harika bir arabaya doyamayız. Kardeşimle de biraz vakit geçirmek çok iyi olacak. Peki ya siz? Bu yolculuk için ne planladın?" Gözleri yüzümde, cevabımı bekliyor.

"Oh, bilmiyorum. Henüz karar vermedim. Çok fazla değil."

Cooper'ın kaşları çatılır ve ağzını açar, sonra durur, ne söyleyeceği konusunda fikrini değiştirmiş gibi görünür. Tekrar açıyor ve "Taksi lazım mı?" diyor.

"Evet, lütfen, alışveriş merkezine."

Yola çıkar ve bir taksi çağırır. Şoförle konuşmak için cama doğru eğilir ve ona bir şey uzatır.

"Al bakalım Holly, bu tamamen senin." Gülümsüyor ve benim için arka kapıyı açıyor.

"Teşekkürler, Cooper" diyorum, tırmanarak.

Yola çıkarken, Matt'e mesaj atmak için telefonumu çıkardım.

Selam güzelim. Nasılsın bakalım? Uçuşun nasıldı?

Birkaç saat önce Barbados'a inmiş olmalıydı.

Meşgul! Balayı çiftleri ve dolu. Kendimi bir çitin içinden geriye doğru sürüklenmiş gibi hissediyorum. Sahil barında bir kokteylin düzeltemeyeceği bir şey değil ama! Los Angeles nasıl? Jay'den haber var mı?

Şu anda Matt ile sahil barında olmayı tercih ederdim.

Benim için bir içki al! Hayır, Rach telefonuma cevap verip onu beri Jay'den ses yok. Muhtemelen artık pes etmiştir.

Matt'in mesajıma cevap vermesini beklerken pencereden dışarı bakıyorum. Tuhaf, daha önce alışveriş merkezine gitmek için bu yoldan gittiğimi hiç hatırlamıyorum. Belki de bir

yol kapanması gibi bir şey. Ben daha fazla düşünemedim telefonum elimde bip sesi çıkarıyor.

Stefan sen gittiğinden beri çok huysuz olduğunu söyledi Holly. Görünüşe göre bir kabusmuş. Onu ilgilendirmedeği için sana söylemememi istedi ama Jay'i dinlemen gerektiğini düşünüyor. Belki daha fazlası vardır?

Ne? Stefan bununla ne demek istiyor? Jay eski sevgilisinin neden sabahın köründe evinden ayrıldığını açıklamak için ne söyleyebilir ki? Taksinin camından dışarı bakarken arkama yaslanıp kollarımı göğsümde kavuşturuyorum. Kesinlikle doğru yolda değiliz. Alışveriş merkezi için doğru yöne bile gitmiyoruz. Şoför kaybolmuş olmalı ya da Cooper'a nereye gideceğini söylerken yanlış duymuş olmalı.

"Affedersiniz." İki ön koltuğun arasında öne doğru eğildim. Sürücü dikiz aynasından bana bakmak için gözlerini kaldırıyor.

"Evet, bayan?"

"Alışveriş merkezine doğru mu gidiyoruz?"

Şaşkın görünüyor. "Alışveriş merkezi mi? Hayır, seni söylediği yere götürüyorum," diyor yavaşça, sanki anlamamışım gibi.

"Valenin söylediği yer de ne demek? oluyor?"

"Dediğim gibi. Vale bana bu adresi verdi ve ödemeyi peşin yaptı. Bana da yüklü bir bahşış verdi," diyor alnı kırışarak. "Kahretsin, bu garip bir tuzak değil, değil mi? Neredeyse geldik. Bak, sorun çıksın istemiyorum. Eğer şüpheli bir durum varsa ve dışarı çıkarken kendini güvende hissetmiyorsan, söylemen yeter, seni buradan çıkarırım!" diyor ve başını çevirip yüzüme bakıyor. Gözleri kocaman. "Ciddiyim. Adamın sana iyilik yaptığını sanıyordum, anlıyor musun? Böyle peşin ödeme yaparak. Bir şeyler döndüğünü düşünmemiştim."

"Merak etmeyin. Sorun yok, tehlikede değilim. Ama Cooper onu elime geçirdiğimde olacak," diyorum, taksi Jay'in evinin önünde durduğunda gözlerimi kısarak.

"Emin misiniz hanımefendi?" diye soruyor, yüzü rahatlıyor.

"Evet, teşekkür ederim. Getirdiğin için teşekkürler," diyorum inip kapıyı arkamdan kapatırken.

İzlendiğimin farkında olarak garaj yoluna doğru yürüyorum. Siyah kotu ve tişörtüyle kapının eşiğinde duruyordu, kaslı kollarını iki yana açmıştı

ve yoğun mavi gözleri benimkileri yakıyor, Jay.

Bölüm On Dört

"Yetenekler listene adam kaçırmayı da ekliyorsun, öyle mi?" Ön kapıya ulaştığımda onu tersledim.

"Ukalalık etme, Holly." Bana ters ters baktı. "Ne yapmam gerekiyordu? Günlerdir mesajlarıma ya da aramalarıma cevap vermiyorsun."

Omuz silkip garajlara bakıyorum, onun bakışlarından kaçınmak için her şeyi yapıyorum.

"Yani bu kadar mı? Bir fotoğraf ve benimle bir daha asla konuşmayacak mısın?" diyor, sesi alçak. Sesi öfkesini zar zor bastırıyormuş gibi geliyor. İçimde bir şeyler kaynıyor ve gözlerimi ona dikip ters ters bakıyorum.

"Bu doğru, evet. Benden ne yapmamı bekliyorsun? Ben burada yokken sen gerçek kız arkadaşınla hayatına devam ederken ben de sana ganimet olabilmek için ne zaman şehirde olsam sana geri dönmemi mi?" Tıslıyorum.

Jay'in gözleri büyür ve dişlerini sıkarken çenesi gerilir. "İçeri gel Holly."

"Ya istemezsem?" Burnumu çekiyorum.

"O zaman Tanrı yardımcım olsun, seni omzuma alıp içeri taşıyacağım," diyor Jay ve şaka yapmadığını biliyorum.

"Tamam." Ağız sulandıran kokusunu içime çekmemeye çalışarak yanından geçip gidiyorum. Doğruca mutfağa gidiyorum. Tıpkı hatırladığım gibi görünüyor, arkadaki açık cam kapılardan görünen manzara her zamanki gibi büyüleyici, dışarıda güneş batıyor, gökyüzü canlı pembemsi bir kırmızı.

"Düşündüğün gibi değil Holly," diyor arkamdan.

Yüzümü ona dönerken alaycı bir ifadeyle "Asla öyle değil," diyorum.

Adımlarını hızlandırdı ve yüzümden birkaç santim uzakta durdu. "Sakın buna cüret etme! Sakın beni eski sevgilinle aynı kategoriye koymaya cüret etme!" diye bağıyor, kolları iki yanında titriyor. "Sana asla yalan söylemem Holly. Asla kimseyi aldatmam."

Ona dik dik bakıyorum. "Sanki bunu daha önce hiç duymamışım gibi," diye karşılık veriyorum.

"Tanrı aşkına, Holly!" Jay yumruğunu mutfak tezgâhına öyle sert indiriyor ki bir bardak devriliyor ve yuvarlanarak yere düşüyor. Ben sıçradım ama Jay irkilmedi bile. Gözleri alev alev benimkilere bakıyor, göğsü her nefeste inip kalkıyor.

"Devam et o zaman, açıkla," diyorum. Vücudundan ısı yayılıyor ve kollarındaki damarlar çıkıntı yapıyor. Bana o kadar yakın ki, ilk tanıştığımızda fark ettiğim aynı topraksı narenciye kokusunu alabiliyorum. Bu düşüncüyü kafamdan silkeliyorum. Şimdi onun tarafından dikkatimin dağıtılmasının zamanı değil. İnanılmaz kokuyorsa ne olmuş yani? Bana yalan söyledi. Ona güvenemem.

Jay benden bir adım geri çekiliyor, bir elini saçlarında gezdiriyor, omuzları hâlâ gergin. "İş içindi Holly."

"Elbette öyleydi," diye alay ediyor ve gözlerimi deviriyorum.

"Beni dinleyecek misin, dinlemeyecek misin? Çünkü şu anda Holly, neden zahmet ettiğimi bile merak ediyorum," diyor bıkkın bir sesle.

Boğazımı temizliyorum ve göz teması kurmaktan kaçınıyorum. "Artık buradayım, söylesen iyi olur." Omuz silkiyorum.

Bana bakıyor ve devam etmeden önce başını sallıyor. "Anya Cuma sabahı bir kahvaltı toplantısı için buradaydı, sana söylediğim gibi." Tepkimi ölçüyor. Bir şey söylemiyorum, o da devam ediyor. "Burada yalnız değildi. Menajeri Doug da buradaydı, Stefan da. Sadece, giderken fotoğrafı çekilenler onlar değildi."

Gözlerim açıldı. "Stefan burada mıydı?"

"Evet, öyleydi ve bu konuda kızgın olduğunu anladığımda ondan sana bir şey söylememesini istedim. Onun başka bir nedenle burada olduğunu düşünmene bile çok kızmıştım. Seninle konuştuğumda bunu sana kendim söyledim. Ama sen tüm aramalarımı görmezden geldin." Bana tekrar ters ters baktı. "Neden böyle bir şey olduğunu düşündün ki?"

"O gün telefonunda bir mesaj vardı. Senin inanılmaz olduğunu ve bunu tekrar yapmak için sabırsızlandığını söylüyordu." Yanaklarımdaki ateşi görmemesi için Jay'e sırtımı dönerek ağzımdan kaçırıyorum. Cuma sabahı bir toplantı için burada olsa bile bu o mesajı ya da onu Jay'le flört ederken yemekte gördüğümüz zamanı açıklamıyor.

"Arkanı dön ve bana bak lütfen Holly," diyor sesi gergin bir şekilde. Derin bir nefes alıp arkamı dönüyorum ve meydan okurcasına çenemi yukarı kaldırıyorum.

Onun yoğun mavi bakışlarına yakalandım. Bana kaşlarını çatıyor ve nabızı boynunda sertçe atıyor.

"Birkaç hafta önce birlikte bir deneme çekimi yaptık. Yeni parfümünün erkek versiyonunu tanıtmamı istiyor. Fotoğraflar iyi çıktı, bu yüzden Cuma günü burada sözleşmeyi görüşmek üzere bir toplantı yaptık." Derin bir iç çekti.

Öfkem geçerken ve yanaklarım soğurken orada duruyorum. Başımı kaldırıp yüzüne bakıyorum. Kaşları çatılmış ve gözleri şiddetle yanıyor. *Doğruyu söylüyor.* Gülsem mi ağlasam mı bilemiyorum. Gerçekten doğruyu söylüyor; bunu yüzünden anlayabiliyorum. Onun için en kötüsüne inanmaya o kadar hazırdım ki. Onun hakkında bu kadar az şey düşünmek benim için çok kolaydı. Bunun onun için nasıl bir his olduğunu düşününce kalbim göğsümde ağırlaşıyor.

"Neden sadece bana sormadın, Holly? Neden en kötüsünü düşünmek yerine bana neler olduğunu soracak kadar güvenemedin? Birlikte geçirdiğimiz bunca zaman boyunca," gözleri benimkilere dikilmişti.

"Yemekten sonra farklı görünüyordun, dikkatin dağılmıştı. Los Angeles'taki son gecemizi birlikte geçirmek istemedin," diyorum, sesim incinmiş bir tonda.

"Holly," diye yutkunarak derin bir nefes aldı. "Dikkatim dağılmıştı. Seni Stefan'a veda ederken gördüm ve sıranın bende olduğunu anladım. Vedalaşmalarda pek iyi değilimdir," diyor yere bakarak. Ona bir adım daha yaklaşıyorum ve o da bana bakıyor. "Farklı olduğunu biliyordum ama o an gitmeni istemediğimi fark ettim. Bir daha asla." Ellerini saçlarında gezdiriyor, yüzü acıyla gerilmiş. Gözlerini benimkilerle buluşturduğunda, gözleri acı dolu. Dahası da var. *Rob.* Hiç söyleyemediği son vedası.

"Jay," diye fısıldıyorum, aramızdaki boşluğu kapatıyorum ve yüzünün yan tarafına dokunmak için uzanıyorum.

Elimi tutuyor ve gözleri parlıyor. "Yapma Holly. Sana böyle davranacağımı düşündüğün için sana hâlâ kızgınım," diye tersliyor. Bana duyduğu öfkenin geri dönüşü yüzüme bir tokat gibi iniyor. Hâlâ elimi tutuyor ve gözleri benimkilere sabitlenmiş durumda. "Simon'ın yaptığı hatalar yüzünden beni cezalandırdın," diyor ve beni sertçe göğsüne doğru çekiyor. Kalbim ona karşı çarpıyor. Vücudunun sıcaklığı benimkinin yanında neredeyse dayanılmaz.

Başını kulağıma doğru eğiyor. "Bunu bir daha asla yapma," diye hırlıyor ve sonra dişleri boynumu bulup beni irkiltecek kadar ısıyor. İzin veriyorum

Küçük bir inilti çıkarıyor ve sonra dudakları dudaklarımda, sert, emredici, dili benimkine hükmediyor. Beni duvara doğru itiyor, bir eli boynumu tutuyor, diğeri bacaklarımın arasına uzanıyor. Vücudum bana ihanet ediyor ve ıslaklık, şimdi külotumun içinde olan parmaklarıyla buluşmak için acele ediyor. Günlerce onu düşünmemeye çalıştım, yaptığını düşündüğüm şey yüzünden çok incindim. Şimdi birkaç şey söyledi ve ben buradayım. Bedenim tamamen onun merhametine kalmış durumda.

"Dur!" diye bağırdım. Jay donup kalıyor ve bana bakmak için geri çekiliyor. "Eskiden çıktığınızı mı söylemiştin?" Nefes nefese kaldım.

"Holly," diyor Jay, sesine bir uyarı tonu karışıyor.

"Yani, onunla daha önce yattın mı?" Elini sırlıslıkla iç çamaşırdan çekerken devam ediyorum.

"Hayır Holly," diyor, dudakları benimkilerden sadece birkaç santim ötede. "Tanrım, çileden çıkarıyorsun." İç çekiyor, boynumu tutan başparmağıyla çenemi okşamaya uzanıyor, gözleri dudaklarıma bakıyor. "Birkaç ay çıktık. Menajeri bunun iyi bir reklam olacağını düşündü. Bir gece bir partiden sonra sarhoşken öpüştük ve bu ikimize de *yanlış* geldi. Bana başka birine aşık olduğunu söyledi." Jay öne doğru eğiliyor, böylece dudakları neredeyse benimkilere değiyor.

"Oh," diye fısıldadım.

"Evet, oh," diyor Jay. "Eğer bitirdiysen devam etmek istiyorum, lütfen?" diye fısıldıyor dudaklarıma.

Başımı salladım.

"Söyle Holly," diye
hırlıyor. "Evet, Jay."

"Evet, ne?" diyor, bana daha sert bastırarak kocaman ereksiyonunu karnıma bastırıyor.

"Evet, Jay, yapmanı istiyorum... Beni becermeni istiyorum, lütfen," diye fısıldıyorum, ona karşı tüm kısıtlamalarım gitmişti.

Dudakları tekrar dudaklarıma yapışıyor ve dili tekrar ağzımın içine girerek beni sahipleniyor. Beni duvara yasladı, bir eliyle boynumu tutuyor ve kontrolün tamamen onda olduğunu bilmek çok tahrik edici. Parmakları tekrar külotumun içine girdiğinde bir ıslaklık dalgası daha külotumu ıslatıyor. Kumaş tenime doğru çekiliyor ve Jay parmaklarını içeri sokup yırtarken ipeğin yırtılma sesi geliyor. İki parmağını sokarken nefesimi içime çekiyorum. Tek yapabildiğim dudaklarına karşı inlemektir.

Beni parmaklarıyla sikiyor, aynı zamanda başparmağıyla klitorisimin etrafında dönüyor.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?" diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı.

Zevk bedenimi ele geçirirken "Uh-huh," diye idare ediyorum.

"Bana düzgünce anlat," diyor boynumu nazikçe sıkarak.

"Bayılıyorrum Jay; bana nasıl dokunacağını çok iyi biliyorsun," diye fısıldıyorum, bacaklarım şimdiden güçsüzleşmeye başlamıştı.

"Asla unutma, Holly. Seni istiyorum, sadece seni." Parmaklarını tekrar içime soktu. Haykırıyorum ve ellerimi sırtına koyup tırnaklarımı geçiriyorum.

"Seni becereceğim," diye hırslıyor. "Ve sen de bana senin hakkında hissettiklerimden şüphe ettiğin için ne kadar üzgün olduğunu söyleyeceksin."

"Evet," diye inliyorum, elbisemi başımın üzerine kaldırıp sütyenimi çözüyor ve kanepenin arkasına atıyor. Meme uçlarımı emmek için eğiliyor ve ne kadar iyi hissettirdiğine dair nefes alırken başımı duvara daha da bastırıyorum. "Memelerini özledim, Holly. Bir daha asla benden uzak durma."

"Özür dilerim," diye inliyorum nefesim hızlanırken. Tanrım, o inanılmaz biri.

Başka hiç kimse bana hissettirmemişti. Başka hiç kimse beni böyle vücuduma etkisi.

Doğruluyor ve tişörtünü başının üzerinden kaldırmasına yardım ediyorum, göğsünü öpüyorum ve ortaya çıkar çıkmaz ellerimi üzerinde gezdiriyorum. Saçlarımdan bir avuç tutuyor ve boynumu bir tarafa çekerek bir tarafını emiyor ve kabaca öpüyor. Amım acıyla zonkluyor.

"Lütfen Jay, özür dilerim." Bana inanmalı. Ciddi olduğumu bilmeli. Onu çok istiyorum.

Kot pantolonunun fermuarını açıyor ve aşağı çekip tekmeleyerek çıkarıyor. "Seninle işim henüz bitmedi Holly. Seni sertçe becermem gerekiyor ve buna hazır olmalısın."

Bu bir işkence. Sadece onu içimde istiyorum. Bana vermesi için ona bağırarak istiyorum. Nefes nefese kalıyorum, terliyorum ve her sinir ucum onun dokunuşuyla patlamayı bekliyor. Dizlerinin üzerine çöküyor ve bacaklarımdan birini omzunun üzerine kaldırıyor. *Oh lanet olsun. İşte başlıyoruz.* Beni becermeye doyamıyor. Ben boşalana kadar onu buraya geri getirme şansım yok. Bundan emin olacak. Ağzı yanan sıcak tenimi öpüyor ve ben zevkle haykırıyorum. Bu işte çok iyi. Dili içeri kayarak beni tatmadan önce parmaklarıyla beni daha da ayırıyor. Bacaklarım onun dokunuşunun yoğunluğuyla titrerken ayakta zor duruyorum.

"Jay," diye soluyorum, saçlarını ellerimle tutmak için uzanıyorum. Ellerimi orada hissettiğinde keskin bir nefes alıyor. Beni tekrar, daha derin ve daha hızlı yalıyor, dili içimde yukarı kayıyor ve uzun vuruşlarla okşuyor. "Oh, Jay!" Ağzı klitorisimi buluyor ve üç parmağını içime sokup beni iyice açarken emiyor. Çok yoğun, kaldırabileceğimden daha fazla zevk. "Oh lanet olsun!" Yüzüne sertçe boşalırken ağlıyorum. Homurdanıyor ve parmaklarını içimde daha derine itiyor, ben onun üzerine sert dalgalar halinde boşalmaya devam ederken dili üzerimde daireler çiziyor. Ben durması için yalvarana kadar her birini yalıyor ve emiyor.

"Lütfen, Jay, özür dilerim!" Ağlıyorum.

Ayağa kalkıp beni öperken nefes nefese kalıyorum, böylece ağzında kendi tadımı alabiliyorum.

"Berry," diye dudaklarıma doğru nefes alırken, bacaklarım belinde beni kaldırıyor ve arka kapıdan çıkarıp güvertedeki kabana yatağa taşıyor. Beni sırtüstü yatırıyor ve üzerime çıkıyor.

"Seni sertçe becermem gerek bebeğim."

"Benim de buna ihtiyacım var. Senden bir daha asla şüphe etmeyeceğimi bilmeni istiyorum," diye fısıldıyorum, onun delici gözlerine bakarak.

Bir eliyle bileklerimi başımın üzerinde birleştiriyor ve derin bir hamleyle içime kayarken onları orada tutuyor. Başımı geriye atıyorum ve inliyorum.

"Oh, Holly. Senin daracık amını ne kadar sevdiğimi bilemezsin. Özellikle de benim için sıırıslıklam olduğunda," diyor sikini içeri ve dışarı kaydırarak. Tek yapabildiğim bacaklarımı onun için açarak uzanmak ve kontrolü tamamen ele almasını izlemek. Bu çok büyük bir tahrik.

İticileri daha da derinleşiyor ve beni yatağa doğru itiyor. "Evet, Jay!" Ağlıyorum. "Bu çok iyi hissettiriyor!"

Ellerimi bırakıyor ve kalçalarımı kavırıyor, dizlerinin üzerine yükseliyor ve bacaklarımı yukarı kaldırıp iyice açıyor. Hızı artıyor ve kalçalarımı kalın sikine doğru çekerek tekrar tekrar içime giriyor. İnanılmaz bir his. Tüm vücudum gergin ve karıncalanıyor.

"Lanet olsun Jay, boşalacağım," diye bağıyorum. Ellerim onunkilere tutunuyor, bedenimi onunkilere doğru çekerken kalçalarımı tutuyor.

"Söyle bana Holly," diye homurdanıyor.

"Büyük sert sikinin her yerine boşalacağım, Jay!" Ağlıyorum. "Senin için çok sert boşalacağım bebeğim," diyorum altında sallanırken.

Dişlerinin arasından "Oh, evet," diye inliyor. Orgazmım daha fazla tutamayana kadar artıyor ve içimi parçalıyor. Altında yüksek sesle çığlık atıyorum, gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve tırnaklarımı ellerinin arkasına geçiriyorum.

"İşte bu bebeğim," diye tıslıyor, ben orgazmımı onun etrafında yaşarken içime daha sert giriyor.

Altında titremeye devam ederken derin bir nefes almak için mücadele ediyorum.

"Siktir!" Jay hızını artırırken homurdanıyor. "Siktir, siktir, Holly!" İçime boşalırken yüksek sesli bir inilti çıkarıyor. Dışarı çıkmasına izin verirken horozu içimde derin pompalar, vücudu sıcak ve şişmiş. Ham ve harika hissettiriyor.

Yavaşlıyor ve içimde hareketsiz kalıyor, nefes nefese kalıyor ve terliyor.

"Jay." Uzanıp yüzünü ellerimin arasına alıyorum. Güzel mavi gözleri bana bakıyor. "Senden şüphe ettiğim için özür dilerim," diye fısıldıyorum. "Çok özür dilerim."

Bir süre ılık akşam havasında kabinin üzerinde uzanıyoruz, sadece birlikte olmaktan memnunuz. Jay sırtüstü yatarken parmağımla göğsünde desenler çiziyorum, kolu beni yanından tutuyor.

"Sen burada yokken beni daha iyi hissettiren bir şey var biliyor musun?" diyor.

"Ne?" Ben soruyorum.

"Eğer bu kadar incindiysen bana karşı güçlü hislerin olduğunu biliyordum. Aksi takdirde bu kadar önemsemezdin." Kafamı kaldırdım ve bana gülümsüyordu.

"O zaman güçlü duygularım olmalı," diye takılıyorum.

Sırıttırıyor. "Beni nane çayından daha çok sevdiğini bile söyleyebilirim."

"Kendini fazla kaptırma. Bu sıradan bir çay değil, biliyorsun." I sırıtarak yanağını öptüm.

"Hayır, haklısın. Yani, bu senin seni Ferrari'nden daha çok sevmem gerektiğini söylemen gibi bir şey," diyor gözleri yanlardan kırışarak.

"Saçma." Kıkırdıyorum.

"Rezalet," diye katılıyor.

Gözlerimin içine bakıyor. "Döndüğüne sevindim, Holly."

"Ben de." Eğilip beni öperken gülümsüyorum.

"Hadi seni yatağa götürelim. Bugün uçtuktan sonra perişan olmuş olmalısın."

Ben yoruldum. Sadece uçuş değil, son birkaç gündür yaşadığım tüm duygular beni çok yordu.

"Kulağa hoş geliyor." Ayağa kalkmaya başlıyorum ama Jay beni durduruyor ve kollarını altıma dolayarak beni yataktan kaldırıyor.

"Hadi, uyuyan güzel" diyor beni yatak odasına taşıırken. Beni yatağına yatırıyor ve yanıma uzanmadan önce üzerimi yorganla örtüyor.

"Jay," diye
mırıldandım. "Evet,
Berry?"

"Çaydan çok daha lezzetlisin," diyorum uykuya dalarken.

On Beşinci Bölüm

Jay'in yatağında tek başıma uyandım. Başucumdaki saat neredeyse sabah 10'u gösteriyordu. *Vay canına*, çok yorgundum. Doğruldu ve kollarımı başımın üzerine uzattım. Bacaklarımın arasında tanıdık bir ağrı var, dün geceki inanılmaz makyaj seansının kanıtı. Her şeyi çok yanlış anlamışım. İkimize de son birkaç günü yaşattığım için aptalın tekiyim. En kötüsünü düşünmüştüm. Simon'la olanlardan sonra, Jay'e açıklama şansı bile vermeden yanlış sonuca varmakta çok hızlı davrandım. Ona güvenmeliydim. Vücudum daha ilk geceden ona güvenmem gerektiğini biliyordu. Yatakta daha önce yapmayı hayal bile edemeyeceğim şeyler yaptım ve söyledim. Jay ona açılmanın güvenli ve doğru olduğunu hissettiriyor. Arzulandığımı ve istendiğimi hissediyorum. Kendimi kaptırdığım halimden çok daha iyisini hak ediyor.

Telefonum yatağımın başucunda, şarj oluyor. Jay benim için fişe takmış olmalı. Çok düşünceli biri. Telefonumda Jay'in numarasını açıyorum ve Matt Rach'e hızlı bir mesaj göndermeden önce 'Yalan hilesi'ni silip yerine 'Jay'i yazıyorum.

Hey, çocuklar, Jay'i gördüm ve her şeyi . Tamamen yanlış bir fikre kapılmışım! Anya'nın parfüm tanıtımını yapıyor. Ortada bir şey yok. Kendimi çok aptal hissediyorum. Bu hafta ikiniz de yanımdaydınız ve size ne kadar teşekkür etsem az. En harika arkadaşlara sahibim. İkinizi de seviyorum.

olduğunu merak ediyorlardır. İkisi de dün Los Angeles'a geleceğimi biliyordu ve dün gece otelden ayrılmadan önce ikisiyle de konuştum.

Çok tatlılar, beni kontrol ediyorlar ve dinliyorlar. Telefonum çalıyor.

Matt: Bu harika bir haber, Holls! Bunu yapmayacağını biliyordum. Gözlerinin sadece senin üzerinde olduğu çok açık. Her şeyi duymak için sabırsızlanıyorum. Seni seviyorum.

Matt'in mesajını okumayı yeni bitirmiştım ki Rach'in mesajı geldi.

Rach: Umarım suratına oturmuşsundur ve o da bunu telafi etmiştir! Cidden, senin adına sevindim.

Rach'in mesajına sııttım. Jay'in bana asılmayı ne kadar sevdiğini bildiğimden, onun senaryosunda kimin kiminle barışacağından emin değilim.

Jay'in tişörtlerinden birini giymeden önce bacaklarımı yataktan sarkıtıp banyoyu kullanıyorum. Dün gece külotumu paramparça ettikten sonra alt tarafım çıplak kalmak zorunda. Tanrım, çok ateşliydi. Elinde oyuncak olmuştum. Onun için her şeyi yaptım. Benden çıkardığı uyarılma seviyesi ölçeğin dışındaydı. Tenime dokunuşunun yoğunluğuna alışabileceğimden emin değilim. Tişörtünü indirebildiğim kadar indirdim ve aşağıya indim.

Jay'in sesi ofisinden koridora doğru geliyor. Sanki telefonla konuşuyor gibi. Mutfığa giriyorum ve günaydın demeye gitmeden önce bir bardak meyve suyu almaya karar veriyorum. Buzdolabını açıp küçük bir şişe meyve suyu çıkarırken yere bakıyorum. Dün gece kırılan bardağın tüm izleri gitmiş.

"Günaydın canım, sen Holly olmalısın?"

Buzdolabının kapısı kapandığında nefesim kesiliyor ve meyve suyu neredeyse elimden kayıyor ve önümdeki kadına bakıyorum. Daha yaşlı, muhtemelen yetmişli yaşlarında. Parlak fuşya rujuyla çerçevelenmiş nazik bir gülümsemesi var. Önlüğünün altına mor bir pantolon ve çiçekli bir bluz giymiş, ayaklarında bir çift yeşil Crocs . Eğer senin ninen olsaydı, korkak bir nine olurdu.

"Ben Margaret." Gülümsüyor ve elini uzatıyor. Elini sıkıyorum ve ona küçük bir gülümseme veriyorum. "Bana Maggie de." Şaşkın yüzüme bakıyor. "Ben hizmetçiyim." Kıkırdıyor.

"Oh." Farkına . "Güzel çiçek aranjmanlarını sen yapıyorsun."

İltifatım karşısında göğsü kabarıyor ve yüzü geniş bir sırıtışa bürünüyor. "Çiçekleri her zaman sevmişimdir. Onların kendi dilleri olduğunu biliyor musun?"

"Ben, şey, bunu bilmiyordum." Jay'in tişörtünü çekebildiğim kadar aşağı çekerek gülümsüyorum.

"Endişelenme Holly. Benim de seninkiler gibi bacaklarım olsaydı, onları ." Yine kıkırdıyor. "En azından Jay gibi bir adamın yanında. O iyi bir yumurta, aşkım; sana göz kulak olacaktır." Toparlanmaya devam etmek için arkasını dönmeden önce kolumu sıkıyor. Bazı postaları alıyor ve kendi kendine bir melodi mırıldanarak karıştırıyor. "Bana aldırmayın. Bitirmek üzereyim," diyor önlüğünü çıkarırken ve parlak bir gülümsemeyle bana bakarken. "Tanıştığımıza memnun oldum, Holly."

"Sen de Maggie." Ben de gülümsedim. Sıcak ve arkadaş canlısı biri. Jay'in neden onun temizlikçi olmasından hoşlandığını anlayabiliyorum. O giderken tekrar gülümseyip el sallıyorum ve ön kapı arkasından tıkırdayarak kapanıyor.

Jay'in ofisine gidiyorum ve kapıyı çalıp kafamı uzatıyorum. Masasındaki sandalyede oturuyor ve beni görünce başını kaldırıyor. Güzel mavi gözleri doğrudan benimkilere bakıyor. İçimden midem dans ediyor. Üzerinde solmuş kot pantolonu ve haki bir tişört var. Sandalyede arkasına yaslanmış, bacaklarını açmış beni izliyor.

"Günaydın uykucu." Kollarını başının arkasına uzatıyor, bana yavaş ve seksi bir gülümseme verirken bronzlaşmış pazuları esniyor.

"Yani... Maggie'yle yeni tanıştım," diyorum
dudağımı ısırarak. "Ah, harika. Onunla
tanışmanı istedim."

"Evet, çok hoş biri. Gerçi burada olacağını bilmiyordum; yoksa daha fazlasını giyerdim." Kapının arkasından çıkıyorum. Jay'in gözleri vücudumda geziniyor ve çıplak bacaklarımı görünce kaşlarını kaldırıyor.

"İşte bu bir manzara." Bir elini kasıklarına götürüyor ve kendini ayarlıyor.

"Umarım başka neyin eksik olduğunu fark etmemiştir." Arkamı dönüp omzumun üzerinden tişörtü kaldıran Jay'e bakıyorum.

Kısık bir ıslık çalar ve kucağını sıvazlar. "O muhteşem kıcını buraya getir, Berry."

Ona doğru yürüyorum ve o da beni kucağına çekip bacaklarımı sandalyenin bir kolunun üzerinden kaldırıyor. Beni kollarıyla sararken ve alnıma bir öpücük kondururken göğsüne gömülüyorum.

"Geç saatlere kadar uyumama izin verdin," diye fısıldıyorum.

"Çok güzel görünüyordun; seni uyandırmak istemedim." Bir parmağını yanağımda gezdirdi.

Bu adam daha iyi olabilir mi? Onun ilgisini içime çekiyorum. Böyle şefkatli ve özenli olmasına bayılıyorum. Emredici ve edepsiz olmasına da bayılıyorum. Mükemmel bir paketin iki parçası.

"Sizi rahatsız mı ettim? Çok mu çalışıyordunuz?"

"Her zaman hoş bir kesinti olacaksın ve evet, sertleştim." Sırıttıyor, kalçalarını kaldırarak ereksiyonunun bana baskı yapmasını sağlıyor.

"Gördüğüm kadarıyla bu sabah palyaço suyunu içmişsin." Ona başımı salladım.

Elleri popomun altındaki hassas bölgeye gidip tenimde dans ederken, "Seninle şaklabanlık yapmaya her zaman hazırım Berry," diyor. Çığlık atıyorum ve bacaklarımı tekmeliyorum.

"Jay, dur!" O beni gıdıklarken ben gülüyorum.

"Bunu neden yapayım ki?" Elleri saldırılarında daha kararlı hale geliyor.

Gülmekten zar zor konuşabiliyorum. "Çünkü." Kıkırdamalarım arasında nefesimi tutmaya çalışıyorum. "Çünkü altımı ıslatabilirim!"

Gözleri parlıyor. "Bütün palyaçolarda insanı ıslatan şu çiçeklerden yok mu? Palyaço olduğuma göre."

"Tamam." Nefes nefese kaldım. "Sana palyaço dediğim için özür dilerim."

"Mmm, o kadar da üzgün görünmüyorsun," diye dalga geçiyor ve bana işkence ettiği için mutlu bir şekilde beni daha çok gıdıklıyor.

"Öyleyim! Yemin ederim!" Gülmekten neredeyse .

"Hayır, ikna olmadım." Sırıttıyor.

"Lütfen! Her şeyi yaparım!" İlham beni vurdu. "Senin sikini emeyeceğim!" Çığlık atıyorum.

Jay'in elleri donuyor ve ben nefesimi tutmaya çalışıyorum, göğsüm inip kalkıyor. Son kıkırdamam da dinerken gözlerimden akan yaşları siliyorum.

"Sanırım senin özel noktayı keşfettim."

"Oh, bunu ilk seferinde bulmuştun," diyorum, nefes alışım normale dönüyor.

"Bu doğru mu?" Eğiliyor, sıcak dudakları dudaklarıma değiyor, dili dudaklarımda geziniyor. Öylesine şehvetli bir öpücük ki, içinde kaybolabilirim. Beni kucağında yeniden konumlandırıyor ve kot pantolonunun fermuarını açıyor, gözleri parlak ve eğlenceli. "Rüşvetimi alma zamanı."

Kucağından inip bacaklarının arasında dizlerimin üzerine çöküyorum. "Peki o zaman, bunların gitmesi gerekecek." Kot pantolonunu çekiştiriyorum. Jay kendini sandalyeden kaldırdı, böylece kotunu ve boxer şortunu çıkarabildim. Aleti serbest kaldı, ucunda tahrik edici bir boncuk vardı.

"Şimdi, seninle ne yapmalıyım?" Jay'in bacaklarını daha geniş açıp topuklarımın üzerine yaslanırken söylüyorum. Ellerimi bronzlaşmış bacaklarında gezdirip kalçalarında duraklatıyorum. Sonra uyluklarının iç kısmını okşuyorum, başparmaklarım taşaklarını sıyrıyor. Ben kirpiklerimin altından ona bakarken Jay nefesini içine çekiyor.

Göz temasını kesmeden başımı eğiyorum ve iç bacaklarını öpmek için dudaklarımı ayırıyorum. Dilimin ucunu taşaklarının üzerinde gezdirirken tüm dikkatini ona veriyorum. İnliyor, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Dilimi her seferinde bir tane olmak üzere etraflarında dolaştırıyorum. Bunu onun için yapmayı seviyorum. Ona her şeyi vermek istiyorum. Bir elim sikinin dibine sarılıyken, bir topu ağzıma alıp emiyorum.

Ben diğer tarafa geçerken Jay kısık bir inilti çıkarıyor. "Holly..."

Dizlerimin üzerinde yükselip sert uzunluğunu yalıyorum, her damarı dokunuşumun altında titreşiyor. En tepeye ulaştığımda duraklıyorum. Jay hâlâ beni izliyordu, gözleri kapalıydı. Dudaklarımı yalayıp sikinin başına doladığımda gözleri açılıyor ve uyarılmışlık damlacıklarını emiyorum. Tadı çok güzeldi. Onu emerken inliyorum, titreşimi hissedeceğini biliyorum.

Nefesini içine çekiyor. "Siktir."

Onun üzerinde bıraktığım etkiyi duymak hoşuma gidiyor. Onu boğazımın derinliklerine doğru kaydırarak batıyorum ve yukarı bakıyorum. Ellerini saçlarıma yüzümden avucunun içine topluyor. Bakışları içimi yakarken bu hareket bacaklarımın arasını sırlıslıkla ediyor. Onu tekrar derinlere çekmeden önce dilimi döndürerek geri emiyorum. Taşaklarını çekiştirirken saçlarımdaki eller başımı yönlendiriyor.

"Bu harika hissettiriyor," diye tıslıyor Jay saçlarımdaki tutuşu sıkılaştırırken. Başımı tekrar yukarı kaldırıyor, beni tekrar aşağı itmeden önce sikini ağzımdan neredeyse tamamen çıkarıyor ve aynı anda kalçalarını kaldırıyor. Aleti o kadar kalın ki öğürmemek için boğazımı açmak zorunda kalıyorum. Tekrar inliyorum ve daha sert emerken gözlerinin içine bakarak tekrar yükseliyorum.

"Holly." Başımı tekrar aşağı itip yukarı kaldırırken gözleri parlıyor. Elleri saçlarımı daha sıkı çekiyor. Ellerimi kalçalarına koyuyorum ve gözlerimle ağzımı sikmesini istiyorum. Bana bakıyor, gözlerinde net bir anlayış var.

"Siktir," diye inliyor başımı daha hızlı aşağı yukarı hareket ettirirken, kalçalarını dudaklarımla buluşacak şekilde yukarı kaldırıyor. Artık tamamen onun merhametine kalmış durumdayım, sadece ağzımın derinliklerinde tadının ne kadar güzel olduğunu görüp inleyebiliyorum. Aletin sıcaklığı tüm bedenimi ateşliyor.

"Boşalacağım, Holly." Jay'in çenesi gerilirken gözleri benimkileri yakıyor. Kalçaları gerilirken ve taşakları vücuduna doğru çekilirken beklentiyle nefesimi tutuyorum. İşte o zaman onun tadını alıyorum, sıcak, tuzlu ve çok lezzetli. Sikini ağzıma pompalarken adım tıslıyor. Her taze salınımı emiyorum ve yutuyorum, ondan bir damla bile kaybetmek istemiyorum. Bu haliyle çok çiğ ve seksi. Saçlarımdaki tutuşu gevşiyor, ama onu emmeye devam ediyorum, ellerini yüzüme koyup beni durdurana kadar ağzımı horozunun üzerinde yukarı ve aşağı kaydırıyorum. Dudaklarımı bir kez daha ucuna kaydırıp öpüyorum ve yüzümü yukarı kaldırıyorum.

Bana hayretle bakıyor, yüzüne rahat bir gülümseme yayılıyor. "Hatırlat da böyle olursa seni daha sık gıdıklayayım," diyor ve beni kaldırıp kucağına çekiyor. Öne doğru eğiliyor ve öpmeden önce başparmağını hassas dudaklarımda gezdiriyor.

Onun benimle ilgilenmesi hissini seviyorum. Önceki hayatımda Jay ile tanışmayı hak etmek için ne yaptıysam, sonsuza dek minnettarım. Onunla seks çok yoğun ve geri kalan zamanlarda çok nazik ve şefkatli. Müptelası oldum.

"Eğer biraz enerjin kaldıysa, bu gece gelip geceyi benimle geçirmek isteyebileceğini düşündüm," diyor öpücükler arasında.

"Kulağa ilginç geliyor. Nereye gidiyorsun?" Parmaklarımı çenesindeki kirli sakalda aşağı yukarı gezdirerek soruyorum.

"Ailemi görmek için. Kardeşim Blake de orada olacak." "Ailenle tanışmamı mı istiyorsun?"

"Evet, Holly, biliyorum." Gülümsüyor. "Bu o kadar çılgınca bir şey mi?"

Yutkunuyorum ve sırtımda çalışıyorum. "Hayır, hiç de çılgınca değil. Kulağa çok hoş geliyor." Beni ailesiyle tanıştırmak istediğine inanamıyorum. Erkekler her kızı ailesiyle tanıştırmaz, değil mi? Bu iyi bir şey olmalı.

"Ama giyecek külotum yok. Onları benden söküp aldın," diye takılıyorum.

"Hiç kıyafetin olmamasını ve benimle evde kalmanı çok isterdim," diye şaka yapıyor ve beni tekrar öpmeden önce alt dudağımı dişlerinin arasına alıyor.

"Eşyalarınızı toplamak için otelinize geri dönebiliriz. Bir şeyler giyebilirsiniz. Şimdilik bir çift benim."

"Tamam." Gülümsüyorum. Ailesiyle tanıştığıma inanamıyorum.

Otele döndüğümde Jay'i Cooper'la sohbet ederken bırakıp üstümü değiştirmeye gidiyorum. Dün gece beni taksiyle kandırdığı için onu azarladım. Her şey için çok özür diledi ve Jay de yardımını istediği için suçlamamamı söyledi. Cooper o kadar üzgün görünüyordu ki onu affetmek zorunda kaldım. Hatta sonunda ona teşekkür bile ettim, çünkü aksi takdirde Jay'e gününü göstermezdim. Hala mutsuz olurdum ve uzun zamandır başıma en iyi şeyi mahvetmiş olurdum.

Çantamı gece boyunca bana yetecek kadar dolduruyorum. Belden bağlanan ve üzerinde soluk bir plaj manzarası olan bol bir tişört ve yarın giymek üzere kot şort, tuvalet çantam ve makyaj çantamla birlikte.

Aynanın önünde saçlarımı dağınık bir topuz yapıyorum. Tüm bu seks gözlerimi ışılatıyor. Dün gece giydiğim çiçekli elbiseyi başımın üzerinden çekerek omzu açık mercan rengi bir elbiseyle değiştiriyorum. Uçuş müdürümün odasını arayıp bir mesaj ve iletişim bilgileri bırakıyorum, ona bu gece şehir dışında kalacağımı söylüyorum. Sonra otelin önüne geri dönüyorum.

Jay ve Cooper onları bıraktığım yerde duruyor, sohbet edip gülüşüyorlardı. Onlara doğru yürürken, caddenin karşısındaki karanlık bir şey hareket ediyor. Sonra onu gördüm. Bir adam yine köşede kayboluyor, tıpkı dün geceki gibi.

"İyi misin, Holls?" Jay yüzümü görünce endişeyle sordu.

Onun yanından geçip karşı sokağa bakıyorum. "Muhtemelen önemli bir şey değildir." Omuz silkiyorum, olayı büyütmek istemiyorum. "Sadece, orada durmuş beni izleyen bir adam vardı. Şu yan sokağa gitti." Bir binayı gösteriyorum. "Dün gece de oradaydı, şimdi de orada."

"Kontrol edeceğim."

"Hayır, Jay, bir şey yok. Bırak gitsin." Ama çoktan caddenin yarısını geçmişti.

Cooper ve ben, adamın birkaç dakika önce indiği binanın yan tarafında kayboluşunu izliyoruz. Birkaç dakika geçtikten sonra Jay tekrar ortaya çıkıyor ve koşarak geri dönüyor.

Başını sallıyor. "Bir sonraki sokağa kadar uzanıyor. Kimseden iz yok."

"CCTV'yi kontrol edeceğim." Cooper masasındaki bilgisayara dokunur. "Dün geceyi de kontrol edebilirim; oldukça geniş bir alanı kapsıyor. Bana bırakın, bir şey bulursam size haber veririm."

"Sağ ol dostum." Jay onun omzunu sıvazladı.

"Sağ ol Coop, minnettarım."

"Sorun değil, Holly. Etrafı gözetleyen biri varsa, onu yakalarız.

Muhtemelen hikaye arayan bir fotoğrafçı."

Jay kolunu belime doladığında, "Evet, sanırım buna alışık değilim," diyorum.

"Berry, yola çıksak iyi olur."

Jay'in arabasına binip ailesinin evine doğru yola çıkarken ikimiz de "Sonra görüşürüz Coop," diye sesleniyoruz.

O kadar güzel ve güneşli bir gün ki, camları açıp country müzik açarak arabayı sürüyoruz. Arabanın içi romantizm, viski ve yıldızlı gecelerle ilgili şarkı üstüne şarkılarla doluyor. Koltuğuma gömülüyorum ve gülümsüyorum. Jay'in direksiyonda olduğu bir arabada yol almak çok doğru geliyor. Karşıdan ona bakıyorum. Rahatlamış görünüyor, güneşin öptüğü saçları esintide dalgalanıyor. Bir kolunu açık pencereye dayamış, direksiyonu parmaklarının arasına almış, diğer elini de bacağının üzerine koymuş. Uzanıp parmaklarımı onunkilerin arasından geçiriyorum, elimin arkası kalçasının kaslarına değiyor.

"İyi misin, Berry?" Radyoyu kapatıyor ve iç içe geçmiş ellerimizi parmaklarımı öpmek için ağzına götürüyor, bakışlarımı yakaladığında gözleri parlıyor.

"Artık öyleyim." Gülümsüyorum. "Sonrasında barışmak için neredeyse savaşmaya değer."

Jay bana sırtıtıyor. "Makyaj kısmını ben de seviyorum." Yüzü ciddileşiyor. "Ama seninle bir daha asla kavga etmek istemiyorum Holly. Ne yaptığını ve seni incitmemek için neyi farklı yapabileceğimi merak ettiğim zor birkaç gündü."

"Jay, bu senin hatan değil. Benim suçum, benim geçmişim. Simon gibi biriyle çıkmak herkese olan güvenimi ve kendime olan inancımı mahvetti." Simon'dan bahsedince Jay'in eli benimkini daha sıkı sıkıyor ve çenesini sıkıyor. "Sonra seninle tanıştım ve her şey değişti. Farklı hissediyorum. Daha önce hiç yapmadığım şeyleri yapıyorum. Hoşlandığımı bile bilmediğim şeylerden hoşlanıyorum." *Pis pis konuşan bir nemfoman olmak gibi.*

"Kendin olmanı istiyorum Holly. Bana güvenebilirsin. Seni asla kasıtlı olarak incitmeyeceğim." Bana bakıyor, güzel mavi gözleri benimkileri arıyor.

"Bunu artık biliyorum. Bedenim uzun zaman önce biliyordu." Kızardım.
"Kafamın bunu anlaması biraz zaman aldı."

Jay ilerideki yola bakarken gülümsüyor. "Artık her şeyin aynı yerde olmasına sevindim."

"Öyle. Hepsi burada, seninle," diyorum başımı omzuna yaslayıp kokusunu içime çekerken. Başımın üstünü öpüyor ve her şeyin yoluna gireceğini biliyorum. Boştaki kolumu kaldırıp radyoyu tekrar açıyorum ve ona sokulup önümdeki yola bakıyorum.

On Altıncı Bölüm

Küçük bir sahil kasabasının ana caddesinden geçip ağaçlarla çevrili bir yerleşim sokağına sapıyoruz.

"İşte buradayız," diyor Jay, güzel, beyaz, rüzgarlıklarla kaplı bir evin garaj yoluna yanaştığımızda.

uzanan bir verandası, bakımlı çiçek tarhları ve ön tarafında yemyeşil bir çimenliği vardır.

"Çok güzel görünüyor." Elbisemi düzeltiyorum, midemde sinirler yükseliyor. "Peki, bilmem gereken bir şey var mı? Yanlış bir şey söylemek istemiyorum."

"Holly." Jay eğildi ve dudaklarımı şefkatli bir öpücükle yakaladı. "Sadece kendin ol. Bu yüzden oyumu aldım." Arabadan inip kapımı açmak için yanıma gelirken göz kırpmıyor.

Elini tutuyorum ve beni büyük ahşap ön kapıya kadar götürüyor. O daha kapıyı çalmadan kapı açılıyor.

"Hey, sik suratlı! Başardın!" Kısa sakallı, siyah saçlı bir adam Jay'i kucaklıyor. Yeşil bir kargo pantolonu ve siyah bir tişört giyiyor.

Jay güler ve sırtına bir tokat atar. "Seni görmek güzel kardeşim. Gördüğüm kadarıyla yüzünde hâlâ kıllar var. Holly, bu benim küçük kardeşim Blake." Jay sarılmalarından geri çekilirken gülümsüyor.

Blake elimi tutup bana gülümserken, "Küçük sayılmaz dostum, sen de gördün," diye şaka yapıyor. Yeşil gözlerinin kenarları tıpkı Jay'inki gibi kırışıyor. Arsız ve eğlenceli birine benziyor. Ondan hemen hoşlandım. Elimi dudaklarına götürüp öperken ben de ona gülümsüyorum.

"Seninle tanışmak bir zevk Holly. Gerçi yakında yanlış kardeşle çıktığınızı kabul edeceğinizi düşünüyorum," diyor utanmazca flört ederek.

Jay elimi Blake'ten geri çekiyor ve kolunu omuzlarıma doluyor. "Ve yakında kız arkadaşım flört etmenin yapacağın son aptalca şeylerden biri olabileceğini kabul edeceksin."

Blake kıkırdıyor ve ellerini önünde birleştiriyor. Jay'e yan gözle bakıyorum. *Az önce bana kız arkadaşım mı dedi?*

Blake'i eve kadar takip ediyoruz ve açık renkli bir koridordan geçiyoruz. Ev aydınlık ve davetkâr, her tarafta taze çiçek vazoları ve duvarlarda aile fotoğrafları var. Jay ve Blake'in çocukluklarına ait olması gereken bir fotoğraf gözüme çarpıyor. Delici mavi ve sıcak yeşil gözler, saçları dağınık ve kumla kaplı bir plajdaki iki genç, sırttan yüzden parlıyor. Jay baktığımı görüyor ve koridorda ilerlerken gülümsüyor.

Evin arka tarafı, arka verandaya ve bahçeye açılan kapıları olan güzel ve aydınlık bir mutfağa açılmaktadır. Güneş ışığı içeri doluyor, odayı rahat ve davetkar hale getiriyor.

Bir adam ve kadın bahçeden aceleyle içeri girerler.

"Jay," diye ağlıyor annesi, kollarını ona doluyor ve yanağından öpüyor. "Seni görmek çok güzel. Daha zayıf hissediyorsun; yeterince yiyor musun?"

"Çocuğu bırak Sheila," diyor babası Jay'i kucaklarken nazıkçe. "Seni gördüğüme sevindim, oğlum."

İkisi de beni görüyor ve ben gülümserken ellerimle oynuyorum. "Anne, baba, bu-"

"Holly! Seninle tanışmak çok güzel," diye Jay'in sözünü kesiyor Sheila ve beni kucaklıyor. Çok güzel kokuyor, lavanta ve gül karışımı.

"Memnun oldum," diyor Jay'in babası, elimi iki elinin arasına alıp sıkarken. Elleri büyük ve sıcak, rahatlatıcı.

"İkinizle de tanıştığımıza çok memnun oldum," diyorum. "Beni evinize davet ettiğiniz için teşekkür ederim; eviniz çok güzel."

"Oh, bekleyemedik, değil mi Bill? Jay eve bir kız arkadaş getireceği için çok heyecanlıydık," diyor Sheila. "Sen ilksin, bu yüzden özel olduğunu biliyorduk."

Bill şefkatle, "Tamam canım, bırak da kız nefes alsın," diyor.

"Evet, onu korkutma anne," diye araya giriyor Blake. "Başka bir kızın ona tahammül etmesi yıllar sürebilir."

Sırıtıyorum. Ne kadar yakın ve sevgi dolu bir aile olduklarını görmek çok kolay.

"Holly, tatlım, bir şeyler içmek ister misin? Jay'in sevdiğini söylediği naneli çaydan biraz var." Sheila çaydanlığı doldurur.

"Çok güzel, lütfen." Jay'e bakıyorum. Göğsümde bir sıcaklık yayılıyor. Annesiyle benim hakkımda konuştuğu için heyecanlanmadan edemiyorum.

"Ee Holly, senin gibi güzel bir kadın kardeşim gibi bir hödükle çıkarak ne yapıyor?" Blake şaka yaparak Jay'in koluna şakacı bir yumruk atmasını sağlar.

"Oh, ben-"

"Zavallı kızı bırak." Bill kıkırdar. "Daha kapıdan girer girmez sorguya alındı."

Ona minnetle gülümsüyorum ve onun mavi gözleri de bana parlıyor.

Jay, kolunu belime dolayarak, "Blake arkadaşlık ederken görgü kurallarını unutuyor," diyor. "Günlerini çalılarının altında saklanarak ve insanlara bağırarak geçiriyor."

"Ohdoğru ya. Jay bir açık hava hayatta kalma şirketi işlettiğinizi söyledi?" Blake'e bakıyorum, spot ışıklarının üzerine çevrilmesinden çok mutlu görünüyor.

"Elbette. Kişisel antrenman ve boot camp dersleri vererek başladım ve oradan evrim geçirdim. Açık havada hayatta kalma hafta sonları yapıyoruz. Doğaya geri dönmek ve tüm bunlar."

"Jay'e haberlerini verdin mi, Blake?" Sheila bir tepsi içecek hazırladığı mutfağın karşısından sesleniyor.

"Ne haberi?" Jay meraklanmış görünerek sorar.

"Görünüşe göre kameralar önünde olacak tek kardeş sen değilsin." Blake çenesini kaldırıyor. "Bir reality TV programı yapmamızı istiyorlar. Sıradan insanlar eğlence adına kendilerini konfor alanlarının dışına itiyor."

"Bu harika, kardeşim!" Jay, Blake'i kucaklamak için çeker. "Bunu hak ediyorsun; bu şirketi sıfırdan kurdun. Senin adına çok sevindim." Blake ağabeyine gülümsüyor. Birbirlerine takılmaktan hoşlanmalarına rağmen birbirlerini ne kadar sevdikleri çok açık.

"Hadi, arka tarafta oturalım," diyor Sheila, içecek ve kurabiye dolu bir tepsi taşıyarak. Bill tepsiyi ondan alıyor ve biz de onu hasır sandalyelerin, bir salıncak koltuğunun ve alçak bir sehpanın bulunduğu arka verandaya kadar takip ediyoruz.

"Holly, neden sen ve Jay salıncağa oturmuyorsunuz?" Sheila dedi ki. "En rahatı orası."

"Teşekkür ederim," diyorum, oturuyorum ve yumuşak minderlerine gömülüyorum. Jay yanıma oturduğunda koltuk sallanıyor.

"Bu salıncakları hep sevmişimdir; büyükannemde de bir tane vardı. Üzerinde oturur ve bahçesine bakarak konuşurduk." Yıllar önce kaybettiğim sevgili ninemi hatırladıkça gülümsüyorum.

"Kulağa çok hoş geliyor Holly." Sheila sıcak bir şekilde gülümsüyor. "En iyi düşüncelerimden bazılarını o salıncakta yaptım. Jay'e hamileyken rahat edebildiğim tek yer orasıydı. Tabii o zamandan beri onarıldı ve yeni minderler eklendi. Ama kendimi ondan ayrılmaya asla ikna edemedim."

"Seni suçlamıyorum. Çok güzel."

Sheila bana sırtıyor ve bir tabak kurabiye uzatıyor.

"Naneli çikolata parçacıklı, sevdiğim," diyor Bill, bir tane alıp ısırarak.

"Sheila en iyi kurabiyeleri yapar. Bir tane denemelisin Holly." "Teşekkür ."

Bir ısırık alıyorum. Tatlı ve yumuşaklar, elimde eriyorlar.

Ağız. "Lezzetli!" Gülümsüyorum. "Annem de yemek yapmayı çok sever."

Sheila'nın gözleri parlıyor. "Gerçekten mi? Sana tarifi getireyim. Ona verirsin, bakalım ne düşünecek. Her zaman iyi giderler." Ağızları kurabiyelerle dolu, sessiz duran Jay, Blake ve Bill'e doğru eliyle işaret eder.

"Ne?" diye mırıldanıyorlar. Sheila'yla göz göze geliyoruz ve ikimiz de gülüyoruz. "Hiçbir şey, şey yok," diyor tekrar gözden kaybolurken.

Birkaç dakika sonra elinde el yazısıyla yazılmış bir tarifile geri geldi. Bana uzattı, ben de ona teşekkür ettim.

"Bu yemek için ihtiyacım olan peyniri almayı unuttum." Kaşları kırışır.

"Merak etme anne. Holly ve ben biraz alırız. Zaten ona şehri gezdirmek istiyordum."

"Teşekkürler, Jay, aşkım." Sheila gülümser.

"Bu on dakika sürer." Blake gülüyor. "Burası Los Angeles'tan çok daha küçük."

"Peynir yiyorsun, değil mi Holly?" Sheila endişeli görünerek soruyor.

"Sakın bize vegan olduğunu söyleme?" Blake başını sallar.

"Evet, teşekkür ederim Sheila." Ona bakıyorum ve omuzlarının gevşediğini görüyorum. "Blake veganları anlamıyor," diyor Jay, yüzünü ona doğru çevirerek

Ben. Boynumdaki nefesi kollarımda tüylerimi diken diken ediyor. "Günlerce ormanda doğaya geri dönüyor, bu yüzden kendi akşam yemeğini yakalamak zorunda."

"Kesinlikle." Blake başını sallar. "Bu doğa. Yaşam döngüsü."

"Bu tartışma başlamadan önce, sanırım şimdi ortalığı toparlamak için iyi bir zaman." Bill kıkırdar, boş bardak ve fincanları toplar ve geri döner

mutfağa.

"Gidip ihtiyacın olan peyniri alacağız anne."

"Mozzarella lütfen Jay," diyor hepimiz kalkıp içeri girerken.

Jay'in ailesinin evinden şehre doğru yürüyoruz. Blake haklı, çok büyük değil. Ama bir çekiciliği var. Bir topluluk hissi var. İnsanlar birbirleriyle sohbet etmek için duruyorlar. Bir anne ve iki çocuğu, dachshund'unu gezdiren yaşlı bir adamla konuşuyor. Çocuklar, belli ki arkadaşları olan küçük köpeği tekrar gördükleri için mutlu görünüyorlar.

Yerel markete gidip Sheila için mozzarella alıyoruz. Dükkân sahibi Jay'i gördüğüne sevinmiş görünüyor ve ailesini soruyor. Dönüş yolunda Jay gittiği liseyi işaret ediyor.

"Eminim futbol takımının kaptanıydın." Belime doladığı kolunun sıcaklığına doğru eğildim.

"Beni yakaladın." Gülümsüyor. "Blake güreş takımının kaptanı oldu. Çok daha sert çekirdekli."

"Evet, bunu görebiliyorum." Gülümsüyorum. Blake güçlü kuvvetli ve mücadeleye atılmayı seven birine benziyor.

"Bahse girerim amigo kızların lideriyle , değil mi?" Alay ediyorum.

Jay bir şey söylemiyor, ben de başımı kaldırıp bakıyorum ve yüzünde bir şeyin -hüzün mü? Bakışlarını yolda bize doğru yaklaşan bir bayana doğru takip ediyorum. Annem ve Sheila ile aynı yaşlarda görünüyor.

"Jay?"

"Beth," diyor Jay onu tutup kucağına çekerken.

"Oh, Jay! Bu çok hoş bir sürpriz. Seni uzun zamandır görmemiştim. Sen nasılsın? Annen, baban ve Blake nasıl?" diye soruyor, artık ona sarılmıyor ama gülümserken kollarını tutuyor.

"Hepsi harika, Beth, ve Hank?"

"Oh, o iyi. Nasıl olduğunu bilirsin." Gülümsüyor ve sonra bana dönüyor. Gözleri açılıyor ve başını iki yana eğiyor. Gözleri beni inceliyor, yüzümde ve saçlarımda geziniyor ve tekrar geri dönüyor.

"Beth, bu Holly, benim kız arkadaşım," diyor Jay. Tekrar 'kız arkadaşım' demesi midemi biraz bulandırıyor.

Beth'in ağızı açık kalıyor ama hemen kapatıyor.

Jay yüzüne bakarak, "Holly, bu Beth, Rob'un annesi," diyor.

Hay aksi. Jay, Rob hakkında pek konuşmadı. Bu konunun onun için konuşulamayacak kadar acı verici olduğu ve hazır olduğunda bana açılacağı izlenimini edindim hep. Beth Jay'i çok seviyor gibi görünüyor, onu gördüğüne ne kadar sevindiğine bakılırsa.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum." Beni incelemeyi bırakmış olan ve şimdi Jay ile benim aramda bir ileri bir geri bakan Beth'e gülümsüyorum.

"Sen de Holly." Adımı yavaşça söylüyor, sanki başka bir şey söylemeyi düşünüyormuş gibi.

Devam edip etmeyeceğini görmek için bekliyorum.

Onun yerine dikkatini tekrar Jay'e çevirir. "Gitsem iyi olacak. Seni görmek çok güzeldi; yabancılık çekme." Elini sıkar ve Jay ona gülümser, gözleri duygu doludur.

"Hoşça kal, Holly." Bana gülümsüyor ve caddeye doğru devam ediyor.

"Sen iyi misin?" Başımı kaldırıp Jay'e bakıyorum, aniden yorgun görünüyor, her zamanki rahat, mutlu tavrı düzleşmiş. Bana gülümsüyor ama mavi gözleri ışıltısını kaybetmiş.

"Ben iyiyim, Berry." İç çekiyor. "Beth'i görmek zor. Bir sürü anıyı geri getiriyor."

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum kollarımı ona dolayıp sarılırken. Keşke gözlerindeki acıyı yok edebilseydim.

Kolları beni sıkıca sarıyor.

"Senin için buradayım, Jay." Yüzünün yan tarafını öptüm.

"Biliyorum, Holly." Ellerini yüzümü kavrayacak şekilde yukarı kaldırıyor.

"Sen uzun zamandır hayatıma giren en iyi şeysin. Bir kez olsun geleceği düşündüğüm için mutluyum." Duraklıyor. "Beni mutlu ediyorsun."

Gözleri arıyor ve öne doğru eğilip dudaklarımı tatlı bir öpücükle yakalıyor. Bir şey bana çarptığında onu geri öpüyorum. Kendime karşı dürüst olursam, bir süredir bildiğim bir şey.

Jay Anderson'a aşık oluyorum ve istesem de bunu durduramam.

Eve dönerken dolambaçlı bir yoldan gitmeye karar veriyoruz ve şehrin ana yolu boyunca uzanan kumsal boyunca yürüyoruz. Sandaletlerimi elimde taşıyorum ve ayaklarımın altındaki kumun tadını çıkarıyorum.

"Sana yakışıyor." Jay bana gülümsüyor. Beth'i gördüğünden beri gözleri yeniden ışıldamaya başlamıştı.

"Ne yapar?"

"Sahil. Orayla ve seninle ilgili bir şeyler birbirine uyuyor gibi. Rahatlamış görünüyorsun."

"Sahili seviyorum. Cornwall'da kıyıya yakın bir yerde büyümek sanırım bunu kanıma soktu. Denizin kokusu, üzerinde yürüdükçe ıslak kumun renginin değişmesi. Buna bayılıyorum. Kendimi topraklanmış hissediyorum." Saçmaladığımı düşünmeyeceğini umarak omuz silkiyorum. "Bir dergide senin sahilde çekilmiş bir fotoğrafını gördüm," diye devam ediyorum.

Jay bana bakıyor, eğleniyor. "Benim hakkımda bir şeyler okuyorsun, değil mi?"

"Hayır. Sizin bulduğunuz uçuşta mürettebattan birinde vardı. Kim olduğunu bilmiyordum." Jay öfkeli görünüyormuş gibi yaptı, ben de kıkırdadım. "İçinde mutlu görünüyordun. Evinde gibiydin."

"Evet, sahili severim. Muhtemelen senin gibi sahil kenarında büyüdüğüm içindir. Burada mutlu bir çocukluk geçirdim" diyor.

Onun ve Blake'in ailesinin evindeki fotoğrafını düşünüyorum; genç, gülümseyen ve kuma bulanmış.

"Los Angeles'taki yatak odamdaki fotoğrafları biliyor musun? Hepsi buradaki plajın fotoğrafları. Blake onları bana evimi özlemeyeyim diye hediye etti."

"Blake onları kendi mi aldı?" Şaşkınlıkla sordum.

"Evet, öyle yaptı." Jay elini saçlarının arasında gezdirirken gülümsüyor. "Dışarıdan sert bir adam gibi görünüyor ama duygusal bir yanı da var ve fotoğrafçılıkta oldukça iyi."

Yürümeye devam ederken gülümsüyorum. Jay'in ailesini ve çocukluğunu dinlemeyi seviyorum. Öğrendikçe kendimi ona daha da yakın hissediyorum.

"Biliyor musun, çocukken gün doğarken sahile inip yoga yapardım, sonra da kahvaltıdan önce gizlice geri dönerdim," diye itiraf ediyorum. "Muhtemelen yaptığım en yaramaz şeylerden biriydi."

"Bunun doğru olmadığını biliyorum." Jay'in gözleri bana parlıyor. "Yine de seni bunu yaparken hayal edebiliyorum. Bir tür okyanus tanrıçası gibi suyun yanında yoga yaparken." Gözlerinin kenarları kırışıyor.

"Belki daha çok karaya vurmuş balina," diyorum.

"Holly, dur." Jay ellerimi tutuyor ve ben de yürümeyi bırakıp onunla yüzleşiyorum. Gözleri gözlerimi tutuyor. "Kendini aşağılamayı bırak. Benim ve herkesin gördüğünü sen de göremiyor musun? Çok güzel bir ruhun var. Arkadaşlarınız için her şeyi yapabilecek sevgi dolu bir insansınız. Ve her zaman en iyisini görmeye çalışıyorsun."

insanlar." Parmağını alt dudağımda gezdiriyor. "Sevimli ve komiksin, sende ilk fark ettiğim şeylerden biri de bu."

Onun yoğun bakışları altında kızarıyorum.

"Teşekkür ," diye mırıldanıyorum. "Bir daha kendime balina demeyeceğim." "Hayır, yoksa bana hesap vermek zorunda kalırsın."

"Senin kötü defterinde yer almak istemem." Ona kaşlarımı kaldırıyorum.

"Hayır bebeğim, yapmazsın," diyor beni öpmek için kendine çekerken.

Dudakları

dili benimkine karşı sıcak, dili nazikçe benimkini buluyor. Elleri popoma doğru kayıyor ve beni kendine doğru çekiyor. Sanki dünyadaki tek iki insan bizmişiz gibi birbirimizin kollarına sarılmış halde kalıyoruz. "Berry," diyor sonunda beni serbest bırakarak. "Yoksa seni burada, kumların üzerinde soyacağım."

"Kendinden çok eminsin," diye şaka yapıyorum ondan birkaç adım uzaklaşıp dalgaların kenarlarına doğru ilerlerken. O cevap veremeden bacağıma geri çekip suyu tekmeliyorum ve üzerine parıldayan damlacıklar yağdırıyorum.

Jay ıslak tişörtüne baktı ve sonra tekrar bana döndü. "Oh, bunu az önce yapmadın!"

Suyu tekrar tekmeliyorum, bu sefer yüzüne kadar getiriyorum.

Yüzü 'bu iş demek' ifadesine bürünüp bana doğru hamle yaptığıında, "Evet, öyle, güzel çocuk," diye bağırıyorum.

"Uh-uh-uh," diye söylendim, onu atlattım ve kolunun altından eğildim. Peşimden dönmeye çalışıyor ama ben koşarken ayağıma takılıyor. Bir komedi filminin ağır çekim sahnesi gibi, dengesini sağlamaya çalışıyor ama artık geç. Suyun kenarına yuvarlanıp tepeden tırnağa ıslanmasını izlemekten başka bir şey yapamıyorum.

Nefesim kesiliyor ve midemde oluşan histerik kıkırdamayı durdurmak için ellerimi ağzıma kapatıyorum.

"Bu da ne...?" Jay ayağa kalkar, kıyafetleri sıırılsıklamdır. Islak tişörtü göğüslerine yapışmış, göğüs uçları ince kumaştan görünüyor. Bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi şeylerden biri, aynı zamanda çok da komik.

Omuzlarım titriyor, kendimi tutmaya çalışıyorum ama hepsi çok fazla. Kıkırdamaya başlıyorum, konuşamıyorum bile. Ona bir aşağı bir yukarı bakarken gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor.

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve daralıyor, içlerinde tehlikeli bir parıltı var.

"Hayır, Jay," diye bağıyorum, bana doğru bir adım atıp avına bakan bir kedi gibi beni süzerken ondan uzaklaşıyorum. "Jay!" Bana doğru tekrar adım attığında "Jay!" dedim. "Bu bir kazaydı!" Tekrar gülerken ciyaklıyorum.

Beni de ıslatmak niyetiyle tekrar bana doğru geliyor. Dönüp sahile doğru koşuyorum, o kovalarken gülüyor ve çığlık atıyorum.

Yol boyunca ailesinin evine kadar oyun oynadık. Eve doğru koşarken babasının ön çimleri biçtiğini gördüm.

"Selam, Bill!" Onu geçip evin güvenliğine doğru ilerlerken el sallıyorum.

"Holly." Beni selamlarken kıkırdadı. Sonra Jay'i fark etti.

"Tamamdır evlat, biraz ıslandın, değil mi?" Jay beni ön kapıdan takip ederken gülüyor.

Mutfağa gidip alışveriş torbasını kenara koyuyorum.

Lavaboda domates yıkamakta olan Sheila'ya parlak bir sesle "Mozzarella aldık," diyorum.

"Teşekkür ederim Holly." Sonra arkamda Jay'i gördü. "Jay! Ne oldu?" Gözleri büyüdü. "Her yere damlatıyorsun! Çıkar şu ıslak kıyafetleri! Doğruca yıkamaya koyacağım."

"Elbette anne," diyor Jay derin, seksi sesiyle, dudaklarında bir sırıtiş oynuyor.

Dikkatini tekrar domateslere verir. "Ah! Basil, bir şey unuttuğumu biliyordum." Bahçeye çıkarken bana gülümsüyor.

Jay tişörtünü başının üzerinden yukarı çekerken gözleri benimkileri tutuyor, sonra kot pantolonunun düğmelerini açıp aşağı kaydırıyor ve boxer şortunu çıkarıp vıcık vıcık bir yığın halinde yere bırakıyor.

Orada duruyorum ve bronzlaşmış, tonlanmış fiziğine bakarken gözlerim açılıyor. Pazuları her zamankinden daha büyük görünüyor, karın kasları kaya gibi sert, kalçalarından aşağıya doğru mükemmel bir *V* ve sonra *aman Tanrım*, siki. Daha önce hiç sert değilken bakmamıştım ama büyük ve kalın, bacaklarının arasında asılı duruyor.

Ben bakarken Blake arka kapıdan içeri giriyor ve Jay'e bakıyor. "Evet, yaşça hâlâ sadece ağabeyim," diyor kayıtsızca eve girmeye devam ederken.

Sheila bahçeden gelip mutfağın kenarına bir yığın fesleğen yaprağı bırakırken Jay kenardan bir kurulama bezi alıp önünü kapatıyor. Gözünü bile kırpmadan Jay'in ıslak giysilerini yerden toplar.

"Bütün gün orada durma Jay. Git duşa gir ve kumları yıka."

Dönerken bana küçük bir göz kırıyor ve gülmemeye çalıştığını fark ediyorum.

"Tamam." Jay'in eğlenen gözleri hâlâ benimkilerin üzerinde. Bunun bedelini sonra ödeyeceğim. "Uzun sürmez." Dönüp koridorda yürüyor ve ben onun dar kışının muhteşem görüntüsünü alıyorum.

"Bir fincan çay, Holly?" Sheila'ya cevap vermek için Jay'den gözümü ayırmam gerekiyor.

"Evet, lütfen. Ben yaparım."

Jay duş alırken ve Blake ön bahçede Bill'e yardım ederken biz de birlikte salıncakta oturup içkilerimizi yudumluyoruz.

"Rob'un annesini şehirde gördük," diyorum Sheila'ya, bundan bahsetmeli miyim emin değilim.

Sheila iç geçirir. "O zavallı kadın çok şey yaşadı. Çocuğunu böyle kaybetmek. Bu bir ebeveynin en kötü kabusu."

"Jay'i gördüğüne sevinmiş gibiydi." Bir yudum almadan önce çayıma üflüyorum. "Oh, mutlu. Jay'i hep sevdi. Onun için iyi bir arkadaşı.

Rob. Birbirlerinden ayrılmazlardı, çok samimiydiler." Sheila bir anısına gülümsüyor. "Jay bunu çok zor karşıladı. Hep kendini suçladı. Daha fazlasını yapabileceğini düşündü. Ama yapamadı. Kimse yapamazdı," diyor üzüntüyle. "Seninle tanıştığına çok sevindim Holly." Bana dönüyor, gözleri parlıyor. "Onu uzun zamandır bu kadar mutlu görmemiştim. Onu günümüze geri getirdin. Çok uzun zamandır geçmişte takılıp kalmıştı."

"Ben hiçbir şey yapmadım," diyorum onun nazik gözlerinin içine bakarak.

"Sen öyle düşünmüyor olabilirsin Holly, ama ben onun annesiyim ve bunu görebiliyorum." Elini dizime koyuyor. "Ayrıca, etrafta başka bir kadın olması da güzel. Bu evde katlanmak zorunda kaldığım testosteron seviyelerini gördün!" Gülüyor.

Ben de gülüyorum. Jay ve Blake gibi iki erkek yetiştirdiği için inanılmaz derecede özel ve güçlü bir kadın.

"Siz ikiniz neye gülüyorsunuz?" Kafamızı kaldırıyoruz ve Jay duştan yeni çıkmış bir şekilde karşımıza çıkıyor. Üzerinde gözleriyle uyumlu mavi bir şort ve beyaz kolsuz bir yelek var. Saçları hâlâ ıslak. Yenilebilir görünüyor. Yutkunuyorum ve ona bakıyorum.

"Yok bir şey canım." Sheila gülümsüyor ve eve girerken onun kolunu okşuyor. "Sadece kız muhabbeti."

Jay bana sorgulayıcı bir şekilde bakıyor ama yanıma otururken ona sadece gülümsüyorum. Onun taze tenini aniden hissediyorum ve meme uçlarım sertleşiyor. Sadece yanımda olmasının bile vücudumda yarattığı etki inanılmaz.

"Biliyorsun, seni geri getireceğim," diyor sakince, ilerideki bahçeye bakarak.

"Biliyorum, dört gözle bekliyorum." Gülümsüyorum. Ne kadar çok olduğunu bilmiyor.

Harika bir akşam geçirdik. Sheila eritilmiş mozzarella peynirli ev yapımı makarna ve Bill'le birlikte bahçede yetiştirdikleri şeylerden bir salata yapıyor. Jay ve Blake sırayla birbirleri hakkında en utanç verici hikayeyi anlatmaya çalışıyor ve Sheila ile Bill her seferinde çocukluk hikayeleriyle onları alt ediyor. Akşam bitip de iyi geceler deme vakti geldiğinde üzülüyorum.

Jay ve ben misafir odasına çıktık. Çok güzel, soluk krem rengine boyanmış, beyaz ahşap bir yatak ve çiçekli nevresimler var. Sheila çekmecelerin üstüne bir sürahi su ve bardaklar bırakmış. Onun yanında da bahçeden toplanmış güllerle dolu küçük bir vazodur.

En-suite banyoyu kullanıyorum ve Jay'ın daha önce görmediği ince askılı beyaz saten bir slip giyiyorum. Dışarı çıktığımda yatakta yatıyordu ve gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor, geri dönüp kalçalarımın ve göğüslerimin kıvrımlarında dinleniyordu. Yutkunuyor ve elini çenesine götürüp parmaklarını kirli sakalına sürterken gözleri vücudumda sabit kalıyor.

Yatağa onun yanına tırmanarak, yan tarafına sarılıyorum. "Ailenin evinde olmamız ve uslu durmak zorunda olmamız ne utanç verici," diye takılıyorum parmaklarımı göğsünde gezdirirken.

"Cehennemdeymişiz gibi," diyor Jay ve bir anda üstüme çıkıyor, bacaklarını bacaklarımın arasına alıp açıyor. Elleriyle bileklerimi başımın iki yanında tutuyor. "Daha önce plajdaki davranışını telafi etmelisin," diyor ağzı meme uçlarımı bulup kumaşın arasından emip ısırırken.

"Aww." Altında kıvranıyorum. "Peki bunu sana nasıl telafi edeceğim?"

"İstediğimi yapmam için vücudunu bana ver," diyor meme ucumu tekrar ısırırken ve sırtım yataktan ona doğru yükselirken.

"Sessiz olamam Jay," diye inliyorum, boynumu öperken aynı zamanda iki parmağını külotumun içine ve ıslak tenime doğru kaydırıyor.

"Evet, yapabilirsin ve yapacaksın," diye emrederken külotumu yana çekiyor ve sert, kaygan ucunu bana doğru bastırıyor.

Yani, kirli ve hızlı istiyor. *Tamam bebeğim, sana istediğini verebilirim.*

"Ama beni koca sikiyle doldurduğunda o kadar iyi hissediyorum ki çığlık atmaktan kendimi alamıyorum," diye fısıldıyorum kulağına sahte bir masumiyetle.

"Tanrım, Holly," diye inliyor, "böyle konuştuğunda beni ne hale getirdiğini biliyorsun."

Neden bahsettiğini bilmiyormuş gibi davranıyorum.

"Ne gibi konuştuğumda?" Ellerimi saçlarına götürüyorum ve parmaklarımın arasında çekiştiriyorum, bunun ona da ne yaptığını çok iyi biliyorum.

"Oh, kahretsin," diye inliyor Jay ve sikini içime itiyor. Kendimden geçerek haykırmamak için dudağımı ısııyorum. Büyük ve kaya gibi sert, beni etrafına lezzetli bir şekilde geriyor.

"Çok iyi, çok sıkı hissediyorsun," diye kulağıma homurdanıyor dışarı çıkıp sertçe geri iterken.

Başımı arkaya atıyorum ve Jay elini ağzıma kapattığında inlemek üzereyim.

"Sessiz ol, unutma bebeğim." Geri çekilip daha derine batarken mavi gözleri arzuyla kararmış. Bana bakarken gözleri alev alev yanıyor, eli sıkıca ağzımın üzerinde. Kahretsin, bu çok tahrik edici. Tamamen onun merhametine kalmış durumdayım ve bu çok ateşli. Bunun beni tahrik ettiğini biliyor, sırtıyor ve sonra tekrar içime giriyor. Gözlerim yuvalarından fırlıyor ve saçlarını daha sert çekerek kalçalarımı onunkilerle buluşacak şekilde kaldırıyorum.

Beni sikerken yüzü benimkinden sadece birkaç santim uzakta. Zar zor hareket edebiliyorum. Tek yapabildiğim orada yatmak ve onu almak, inlemelerim eline karşı boğuldu.

Jay, "Şimdi seni daha sert becereceğim bebeğim, ama sessiz olman gerektiğini unutma," diye homurdanıyor.

Elinin altında başımı sallıyorum, gözlerim bunu yapması için ona yalvarıyor. Serbest bırakılırken çığlık atamamak bir işkence.

Jay geri çekiliyor ve sertçe içime giriyor. Bunu tekrar tekrar yaparken eline karşı inliyorum, acımasız bir tempo oluşturuyorum. Neyse ki yatak hareket etmiyor. Tek duyabildiğim nefes alış verişlerimiz. Kalçalarıyla içime pompalarken alınlarımız birbirine bastırıyor, her seferinde onları daire içine alıyor, vücudu şişmiş klitorisime sürtünüyor.

İçimde bir baskı oluşuyor. Bacaklarımı daha geniş açıyorum ve Jay ne olacağını biliyor gibi görünüyor. Bana daha sert ve daha sert çarpıyor, her seferinde klitorisime karşı daire çiziyor, eli hala ağzımın üzerinde. Daha fazla tutamıyorum; orgazmım içimden geçerken yataktan uzaklaşıyorum. İnliyorum ama Jay ağzımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve beni daha sert sikiyor.

O kadar yoğun ki, elinin arasından duyulacak kadar yüksek sesle inlememi engellemek için bir şeyler yapmam gerekiyor. Parmaklarının altında ağzımı zorla açıyorum ve vücudumdaki kasılmalar onun sikinin etrafında sıkılaştıkça dişlerimi etine batırıyorum.

Jay nefesini içine çekiyor ve sonra yüzünü boynumla yastığın arasına gömüyor, içime derinlemesine boşalırken iniltilerini boğuyor. Aleti içimde sarsılıyor ve zonkluyor, ben de içimdeki her damlayı sıkmak için onu sıkıyorum. Onun hepsini istiyorum.

Yüzünü tekrar benimkine yaklaştırıyor ve elini ağzımdan çekerek beni öpmek için eğiliyor. Dili ağzımın içine dalıyor, benimkini buluyor, emiyor ve tadına bakıyor, doyamıyor.

Durup bana sırtıttığında ikimiz de nefes nefese kalmıştık.

"Sanırım neredeyse bir parmağımı kaybediyordum." Elini kaldırıp çeviriyor, böylece etrafındaki koyu kırmızı diş izlerini görebiliyorum.

"Jay!" Elini tuttum ve daha iyi görebilmek için yüzüme yaklaştırdım.

Aman Tanrım, onu incittim.

"Çok üzgünüm, iyi misin?"

"Holly, ben iyiden de iyiyim." Başını sallayarak bana bakıyor. "Harikayım amına koyayım!"

Sanırım parmaklar onun öncelik listesinde akıllara durgunluk veren seksten sonra geliyor.

On Yedinci Bölüm

"Kahretsin, dün gece telefonumu şarj etmeyi unutmuşum," diyor Jay, mutfaktaki prize takarken.

"Biraz dikkatimiz dağıldı, değil mi?" Jay ona uyarıcı bir bakış atarken Blake sırtıyor.

Los Angeles'a dönmeden önce hep birlikte aşağıda kahvaltı ediyoruz. Eve dönüş uçağım bu öğleden sonra ve burada bir gün daha kalamayacağımız için üzülmekten kendimi alamıyorum. Jay'in ailesiyle tanışmak harikaydı.

"İyi uyudun, değil mi Holly?" Blake soruyor.

"Evet, teşekkür ederim," diyorum kupamın kenarından ona bakarak. Gözlerimi ona diktiğimde sırtıyor. Neyse ki Sheila ve Bill gazetedeki bir haberi tartışmakla meşgul oldukları için dikkatlerini bana vermiyorlar.

Jay'in telefonu çalıyor, cevapsız mesajları geliyor.

"Stefan beni beş kez aramaya çalıştı." Telefonu elinde çalarken Jay'in sesi endişeli geliyor.

"Stefan? Neyin var?" Başını sallıyor ve ifadesi ciddileşiyor. Hepimiz yemeyi bıraktık ve onu izliyoruz. "Ne oldu? Ne zaman?" Kaşları çatıldı ve elini gözlerine götürmek için uzandı. "Kim olduğunu biliyorlar mı? Tamam, mümkün olduğunca çabuk döneceğiz." Telefonu kapatır. Bir şeyler çok yanlış. Az önce kendisine söylenenleri anlamlandırmaya çalışıyor gibi görünüyor.

"Dün gece eve hırsız girdi" diyor bize bakarken. "Ne?" Sheila'nın nefesi kesildi.

"Siktir, dostum," diyor Blake.

Jay'in verdiği haber karşısında yüzü hâlâ şok olmuş gibi görünen Sheila, "Diline hakim ol Blake," diye yarım ağızla azarlıyor.

Birkaç dakika içinde onun yanındaydım, kollarımı beline dolamıştım. Bu çılgınlık. Hollywood Hills'teki onca ev varken neden Jay'inkini seçtin? Bir kolunu bana doladı ve beni kendine doğru çekti.

"Stefan ne aldıklarını söyledi mi?" Bill ayağa kalkıp odanın diğer ucuna geçerek Jay'in omzuna güven verici bir el koyar.

"Stefan şu anda orada. Pek bir şey kaybolmamış gibi görüldüğünü söyledi ama evin altını üstüne getirmişler. Maggie bu sabah içeri girdiğinde burayı o halde bulmuş ve bana ulaşamayınca Stefan'ı aramış." Jay nefesini içine çekiyor ve vücudu kollarımda geriliyor. "Gitsek iyi olacak Holly. Geri dönmemiz bir buçuk saat sürer. Stefan şu anda polisle birlikte orada olduğunu söyledi."

"Tabii ki. Ben eşyalarımızı alayım." Herkesin endişeli yüzüne bakıp mutfaktan çıkıyorum ve eşyalarımı toplamak için aceleyle üst kata çıkıyorum. Tuvalet çantamı çantama atıyorum ve saten geceliğimi yorganın üstünden kaldırıyorum. Dün gece şimdi uzak bir anı gibi görünüyor. Bu gerçekten oluyor mu? Çantamın fermuarını çekiyorum ve Jay'in geri kalan eşyalarını da alıp aşağı iniyorum. Jay yine telefonuyla uğraşüyor, koridorda bir aşağı bir yukarı volta atıyor, gözlerini aşağıya dikmiş.

"Yine Stefan," diyor Sheila, yanıma gelerek. "Sen dönene kadar polisle birlikte orada kalacak."

Tek yapabildiğim ona başımı sallamak, her şeyi anlamaya çalışmak. Dudakları büzülmüş, endişeli gözleri benimkilerle buluşurken alnındaki çizgiler görünüyor.

"Dikkatli sür, mu?"

"Yapacağız." Ona sarılıyorum ve sırtımı ovarken yine lavanta ve gül kokusunu alıyorum.

Geri çekiliyor ve bana gülümsüyor. "Yakında görüşeceğiz

Holly." "Dört gözle bekliyorum," diyorum elini sıkarak.

Bill yanıma geliyor ve elimi tutmaya çalışıyor ama sonra beni kucaklıyor. Memnuniyetle karşılık veriyorum, sıcak kolları rahatlatıyor.

"Seninle tanışmak büyük bir zevk Holly. Keşke bu koşullar altında acele etmek zorunda olmasaydınız."

"Ben de." Gözlerim yaşarma tehdidiyle dolarken yutkunuyorum.

"Hey, üzülme; beni tekrar göreceksin biliyorsun," diye şaka yapıyor Blake, gelip bana da sarılırken ortamı yumuşatıyor. Odunsu ve erkeksi kokuyor ve böyle bir zamanda arsızlığı için minnettarım.

Kollarında gülüyorum ve Jay'in yaklaştığını hissettiğimde vücudum karıncalanıyor.

"Hey, krizin kız arkadaşına için ideal bir fırsat olduğunu düşünme," diye şaka yapıyor. Ama gülümsemesinin gözlerine ulaşmamasından, aklının Los Angeles'ta ve evde olanlarda olduğunu anlayabiliyorum.

Jay Blake'e sarılır, ardından Sheila ve Bill ona cesaret verici ve destekleyici sözler söylerler. Döndüğümüzde hepsini arayıp neler olup bittiği hakkında bilgi vereceğine söz veriyor.

Uzaklaşırken arabanın penceresinden ön verandada duran üçüne el sallıyoruz. Geri döndüğümüzde neyle karşılaşacağımızı düşündükçe midem bulanıyor. Jay arabanın diğer tarafına uzanıp elimi tutuyor, sıcak parmakları benimkilerle kenetleniyor. Ona bakıyorum, çenesi gergin ve gözlerini dikmiş yola bakıyor.

"Her şey yoluna girecek; bunu halledebiliriz. Polis kimin sorumlu olduğunu bulacaktır." Güven verici görünmeye çalışıyorum ama kendimi bile ikna edemiyorum.

"Ya sen de orada olsaydın?" diye düşünüp duruyorum. Jay bana dönüyor, mavi gözleri düğümlemiş kaşlarının altında acı çekiyor. "İçeri girselerdi ve sen orada olsaydın kendimi asla affedemezdim. Her şey olabilirdi." Yutkundu ve yola bakmak için geri döndü.

"Ben orada değildim, Jay. Kimse yoktu. Belki de bu yüzden içeri girdiler. Ev boş olduğu için bir fırsat gördüler."

"Evet, belki. Birleştirdiğimiz ellerimizi dudaklarına götürüyor ve tenimi sıcacık bırakarak sırtımı öpüyor. "Ziyareti kısa kesmek zorunda kaldığımız için üzgünüm, belki de ailemden uzaklaşmak için hoş bir kaçıştı."

"Şaka yapıyorsun. Onları seviyorum!"

"Gerçekten mi?" Kaşlarını kaldırarak bana bakıyor.

"Gerçekten mi?" Gülümsüyorum. "Hepsi çok sevimli. Yakın bir aile olduğunuz anlaşılıyor; bu gerçekten çok hoş."

"Kardeşimden hoşlanmadığın sürece sorun yok." Jay sırtıyor.

Başımı arkaya eğip gülüyorum. "Ciddi misin? Sen çok farklısın. Yine de eğlenceli biri." Jay'e bir kaşımı kaldırıyorum ve o da bana ciddi ciddi bakıyor.

"Yapma Holly. Şu anda geç kalmayı göze alamayız çünkü kenara çekip seni tokatlamak zorunda kaldım."

"Tamam, ama bilmem için söylüyorum, acilen bir yere gitmemiz gerekmediğinde Blake'in eğlenceli olduğundan tekrar bahsedersem, bunun için beni tokatlar mısın?" Gülümsememi gizlemek için dudağımı ısırarak soruyorum.

"Evet," diyor Jay karanlık bir sesle. "O zaman seni öyle bir sikerim ki haftaya hâlâ beni hissediyor olursun, böylece kimin kız arkadaşı olduğunu asla unutmazsın."

Yolcu camından dışarı bakmak için döndüğümde, "Ah, doğru ya, yakaladım seni," diyorum. Bu şartlar altında bile beni bu kadar kolay tahrik edebiliyor. Jay'in ceza olarak düşündüğü şey buysa, gelecekte Blake'i kesinlikle tekrar gündeme getireceğim.

Telefonumun çalma sesi kirli fantezimi bozuyor ve onu çıkarmak için ayağımın dibindeki el çantamı karıştırıyorum.

"Ben Matt," diyorum Jay'e cevap tuşuna basarken. "Merhaba, Matt."

"Holly! Neredesin? Stefan beni aradı ve Jay'in evine zorla girildiğini söyledi!"

"Sorun yok, biz iyiyiz. Dün gece Jay'in ailesindeydik. Şimdi eve dönüyoruz."

Matt derin bir iç çeker. "Sesini duymak güzel, Holly, ve şey, anne babanın evi? Oraya daha sonra geleceğiz."

Gülümsüyorum; o hiçbir şeyi kaçırmaz. "Seninkini de duymak güzel. Neredesin? Havana'da uçtuğunu sanıyordum; şu anda havada olmalısın." İngiltere saatiyle öğleden sonra beş olması gerektiğini anlıyorum, Los Angeles'tan sekiz saat ileride.

"Son dakikada yarınki LA ile değiştirdim. Yıllar boyunca tayfalık yaparken içtiğim onca şişe şarabın işe yarayacağını biliyordum," diye şaka yapıyor.

"Yarın burada olacak mısın?" Matt'in Jay ve Stefan'a evde yardım etmek için burada olacağını bilmek üzerimden bir ağırlık kaldırıyor.

"Evet, yapılması gereken her konuda yardımcı olabilirim, bu yüzden endişelenmeyin."

"Teşekkürler Matt." Jay'e bakıyorum ve o da *selam veriyor*.

"Jay'in selamı var bu arada."

"merhaba. Ona en kısa zamanda emrinde olacağımı söyle."

"Teşekkürler, eminim bunu takdir edecektir."

"Bir daha ne zaman döneceksin? İznin yaklaşmıyor mu?"

"Evet, aslında biliyorum." Bana şaşkınlıkla bakan Jay'e dönüp bakıyorum. Bu yolculuktan sonra iki hafta iznim var ama Jay bunu bilmiyor. Barıştığımızdan beri bundan bahsetmeyi unuttum. En az iki hafta dönmemem konusunda ne düşüneceğini bilmiyorum, özellikle de şimdi bu kadar çok şey olurken.

"Gitmem gerek Matt; artık çok uzakta değiliz. Yatmadan önce seni ararım ve neler olduğunu anlatırım."

"Tamam, Holls, seni seviyorum."

Matt'e, "Ben de seni seviyorum," diyorum ama Jay'e bakıyorum. Telefonu kapatırken gözleri benimkilere odaklanmıştı. Bakışlarını kırıyorum, telefonumu çantama geri koyuyorum ve koltuğa geri yaslanıyorum.

"Matt yarınki uçakla geliyor. Sana ve Stefan'a yardım edebileceğini söyledi."

"Çok iyi ." Duraksıyor. "Buraya bir daha ne zaman geleceksin Holly? O kadar meşguldük ki henüz bana söylemedin bile."

"Ben, um..." Tepkisi için kendimi hazırlarken ellerim nemli. "Aslında izin rezervasyonu yaptırdım, aylar öncesinden rezervasyon yaptırmam gerekiyordu."

"Ne kadar süre Holly?" Jay'sesinde sert bir ton var. "İki hafta," diyorum ve nefesimi tutuyorum.

" olmaz!" diye . ". "Şimdi iptal edemem, Jay."

"Holly, bana sessiz kaldıktan sonra seni geri aldım. Seni bir daha görmeden iki hafta daha geçirmeyeceğim." Elimi sıkıca kavradı ve diğer elinin parmak eklemleri beyazlaşmaya başladı. "Burada geçir."

"Ne?"

"İznini burada, Los Angeles'ta geçir."

İznimi burada geçirmemi mi istiyor? Onunla mı? İki hafta boyunca her gün. Birlikte biraz zaman geçirdik ama hiç arka arkaya birkaç günden fazla kalmamıştık.

"Sanırım yapabilirim." Ailemi ziyaret etmek dışında başka bir planım yok, daha sonra onları görebilirim... "Tamam, eğer eminsen?"

"Holly, hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım." Gözlerini yoldan ayırmıyor ama elimi tutuşu yumuşuyor ve başparmağıyla elimi okşuyor. "Evin ne durumda olduğuna bakacağız ve gerekirse bir otelde yer ayırtacağım."

"Tamam, daha sonra personel seyahati arayıp bir bilet ayırtacağım." "Ne zaman olacak?"

"Bilmiyorum. Bunlar yedek biletler, bu yüzden uçuşların ne kadar dolu olduğuna ve kimin daha yüksek biniş önceliğine sahip olduğuna bağlı."

"Uçakta yer bulup bulamayacağını bile bilmiyor musun?" Jay kaşlarını çatır. "Hayır, personel seyahatinde kapı kapanana kadar asla güvende değilsin ve

kalkış kapısından geri dönün," diyorum. Pek çok personelin son dakikada rahatladığını gördüm.

Jay'in çenesi sertleşir. "Sana bir bilet ayırtıyorum." "Hayır Jay, gerek yok."

"Her şeye ihtiyacımız var Holly. Gerekirse seni buraya getirmek için lanet bir roket kiralarım," diye tersliyor.

Karşılık vermeyeceğim. O kararını vermiş. Ev konusunda çok stresli olmalı ve bu onun kontrolünde olan ve düzeltebileceği bir şey. Bunu yapmasına izin vermeliyim.

"Tamam, teşekkür ederim," diyorum, boştaki elimi kolunun ön kısmından geçirip pazısının etrafından dolaştırdıktan sonra eğilip başımı koluna yaslıyorum.

Derin bir nefes alıyor ve dokunuşlarımla rahatlıyor. Şu anda bana ihtiyacı var ve ben de onun yanında olacağım.

Jay'in evinin kapısından içeri girdiğimizde garaj yolunda bir polis arabası vardı. Bunun dışında dışarıda hiçbir şey garip görünmüyor, ancak ön kapıya geldiğimizde yaşananların seviyesi gerçekten ortaya çıkıyor.

Ben nefes nefese kalırken Jay'in kolu bana dolanıyor. Her şey alt üst olmuştu. Sanki ev kaldırılmış, ters çevrilmiş ve sertçe sallanmıştı. Salondaki masanın çekmeceleri yerde, içindekiler dağılmış. Fuayenin ötesinde, oturma alanındaki kanepenin minderleri yerde ve tüm mutfak dolapları açık, içindekiler dışarı atılmış.

"Tanrım," diye kısık bir inilti çıkarır Jay.

"Hey, çocuklar." Stefan iki polis memurunun ayakta durup konuştuğu arka güverteden içeri giriyor. İkimize de sarılıyor. Gözleri kızarmış, belli belirsiz koyu halkalar var. "Parmak izleri için toz almayı bitirdiler, bu yüzden eşyalara dokunabilirsiniz." İç çekiyor. "Özür dilerim dostum."

"Sağ ol dostum." Jay onun sırtını sıvazlar. "Burada olduğun ve her şeyle ilgilendiğin için teşekkürler."

Stefan başını sallar. "Keşke daha fazlasını yapabilseydim. Maggie'yi eve gönderdim; burada kaldığı için daha da üzülüyordu."

Aşağıya bakıyorum. Salondaki masa için her zaman hazırladığı güzel çiçekler yere saçılmış, çiğnenmiş, vazoları küçük kristal parçalarına ayrılmış, ışıktaki parlıyorlar.

"Doğru yaptın," diye Jay onu rahatlatır.

"Polis alarının devre dışı olduğunu söyledi. Ne yaptıklarını biliyorlardı." Stefan'ın omuzları düşer. "Seninle konuşmak isteyeceklerdir." Dışarıdaki iki memura işaret ediyor.

"Elbette." Jay elimi tutuyor ve bizi dikkatlice kırık camların ve enkazın arasından geçirerek arka güverteye götürüyor.

"Merhaba Bay Anderson, Bayan Havers. Ben Dedektif Hooper ve bu da Memur Kane." Kadın dedektif gülümsemiyor. Kısa siyah saçlarına ve dik duruşuna bakıyorum. Kendinden emin ve otoriter. Önce Jay'in sonra da benim elimi sıkmak için uzandı; genç erkek meslektaşı da aynısını yaptı.

Memur Kane onun yanında durup cebine uzanarak bir kitap ve kalem çıkarıp not almaya hazırlanırken, "Sakıncası yoksa sormak istediğimiz bazı sorular var" diyor.

"Elbette," diyor Jay, elini gözlerini ovma için kaldırıyor. Diğer elini bulup kendi elime alıyorum ve hafifçe sıkıyorum.

"Arkadaşın Stefan bize dün gece ailenin evinde olduğunu söyledi?" Adresi okur ve Jay başını sallar.

"Evet, dün sabah on bir gibi buradan ayrıldık, geceyi orada geçirdik. Telefonumun şarjı bitti ve bu sabaha kadar mesajları alamadım."

Memur Kane defterine bir şeyler yazarken başını sallıyor.

"Hizmetçiniz Maggie ve Stefan'la zaten konuştuk. Kayıp bir şey olduğunu düşünmüyorlar ama etrafa bakıp bunu teyit etmenizi istiyoruz."

"Elbette," diye yanıtlıyor Jay.

"Eksik bir şey yok mu? Bu biraz garip değil mi?" diye sordum. "İnsanlar genelde bir şeyler çalmak için eve girmez mi?"

Dedektif Hooper bana bakıyor.

"Evet, genellikle durum budur, bu yüzden ikinizden de birinin neden içeri girdiğini veya ne arıyor olabileceğini açıklayabilecek herhangi bir şey olup olmadığını düşünmenizi istedik."

"Hiçbir fikrim yok," diyor Jay boş boş.

"Jay," diye mırıldandım, "otelde gördüğüm o adamın bu işle bir bağlantısı olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?"

"Hangi adam?" diye sorar dedektif.

"Dün sabah ve önceki gece otelim önünde bir adam vardı. Beni izliyor olabileceğini düşündüm. İçimde garip bir his vardı."

hissediyorum."

Jay, "Arkadaşımız Cooper, oranın valesi, CCTV'yi kontrol edeceğini söyledi," diyor.

"Kontrol edeceğiz," diyor. "Stefan bizi sizinkine bağladı ve şu anda kontrol ediyorlar. Kane, nasıl olduklarına bakar mısın?"

Kane içeride Jay'in ofisine doğru kayboluyor ve biz de sessizce onun dönmesini bekliyoruz. Dedektif kimsenin konuşmamasından en ufak bir rahatsızlık duymuş gibi görünmüyor. Memur Kane birkaç dakika sonra geri geldi.

"Elimizde bir şey olabilir."

Onu, Stefan'ın Jay'in bilgisayarında başka bir memurla birlikte olduğu Jay'in ofisine kadar takip ediyoruz.

"İşte," diyor diğer erkek memur. "Gece yarısına doğru geliyor."

Jay'in bilgisayarındaki görüntülere bakınca midem bulanıyor. Siyahlar giymiş, başında siyah bir şapka olan bir adam evin her odasını arıyor. Aradığı şeyi bulamayınca eşyaları etrafa fırlatıyor ve bir sonrakine geçiyor. Onu Jay'in kamera olmayan gömme dolabında kaybolurken izliyoruz. Jay'e bakıyorum ve öldürücü görünüyor. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, ağır ağır nefes alıyor ve çenesini iyice sıkmış. Adamın aradığını ya da muhtemelen bulduğunu düşündüğü şey her neyse, bu konuda çok öfkeli.

Polisler kamera kayıtlarının bir kopyasını da yanlarına alarak gittiler. Sonra sadece ben, Jay ve Stefan kaldık.

Stefan ellerini başının arkasına koyup sırtını gererek, "Basın bunu çoktan öğrendi," diye nefes veriyor. "Fiyat teklifi isteyen telefon üstüne telefon alıyorum."

Jay, açık oturma alanındaki dağınıklığa bakarak, "Yeni olan hızlı yayılır," diyor.

Hizmet odasına gidip bir süpürge ve çöp torbası alıyorum. "Mutfaktan başlayacağım," diyorum ve zemini kaplayan kırık camları süpürmeye başlıyorum.

"Holly, yapma," diyor Jay. "Ben . Seni otele geri götürmem gerek. Öğleden sonraki uçuşunuzdan önce dinlenmeniz gerekiyor."

"Sanki şimdi uyuyabilirim de," diye hayıflanıyorum. "Hadi ama. Geri dönmeyi düşünmeme bile gerek kalmadan önce en az iki saatim daha var. Bir başlangıç yapabiliriz." Sadece bu olsa bile yardım etmek için bir şeyler yapmaya kararlı bir şekilde süpürmeye devam ediyorum.

"İyi, kararını vermişken seninle tartışmamam gerektiğini biliyorum." Jay eğilip beni dudaklarımdan öperken küçük bir gülümsemeyi başarıyor.

"Güzel. Öğreniyorsun." Ona göz kırpıyorum ve çöp torbası rulosunu göğsüne bastırıyorum. "Sen oradan başla." Stefan'ın yine telefonla konuştuğu oturma alanını işaret ediyorum. Görünüşe bakılırsa başka bir basın çağrısıyla ilgileniyor.

Hepimiz birbirimizin yanında sessizce çalışıyoruz ve ben farkına bile varmadan birkaç saattir bu işle uğraşıyoruz. Mutfak neredeyse normale dönmüştü. Kırılmamış her şey kaldırılmıştı. Dolaplar tekrar düzene girdi ve yerler süpürülüp paspaslandı.

Jay girişte ve oturma alanında da iyi bir ilerleme kaydetti. Duvarlardaki resimlerin hepsi düzeltildi; çekmeceler ve içindekiler doğru yerlerine yerleştirildi ve kanepe tekrar bir araya getirildi.

"Biliyor musun, eğer oyunculuktan emekli olmak istersen, Maggie'nin hakkını verebileceğinden eminim," diyorum ona doğru yürüyüp bir kolumu beline doladığımda. Beni yanına çekiyor ve yumuşak dudakları şakağıma değiyor.

"Teşekkür , Holly." Nefesi tenime ılık ılık değiyor.

"Ne için?" Ona yaslanıyorum ve tanıdık narenciye ve toprak kokusu beni rahatlatırken gözlerimi kapatıyorum.

"Sen, sadece burada ol ve yardım et. Gerçekten minnettarım."

"Elbette kalıp yardım edeceğim. Dinle, bu Orlando uçuşundan sonra uçağın durumuyla kıyaslanamaz bile. Heyecanlı çocuklar, çok fazla gazlı içecek ve tatlılar birbirine karışmaz." Ona bakarak gülümsedim.

Jay bana gülümsüyor; gözleri gözlerimi tutuyor ve kalbim buna karşılık olarak daha hızlı atıyor. Şu anda onu daha iyi hissettirmek için her şeyi yaparım. Onun acısını kendi acım gibi hissediyorum.

"Sanırım alt kat neredeyse halledildi," diyor Stefan ofisten çıkarken. "İyi ki istifçi değilsin Jay, yoksa bu çok daha büyük bir iş olurdu."

Jay elini gözlerine sürerek, "Daha üst kata çıkmadık," diye şaka yapıyor.

"Bunu yapabilirim," diyor Stefan. "Holly'yi geri getirmen gerek."

Saatime baktım; haklıydı. Geri dönüp eve dönüş uçağı için hazırlanmalıyım. Kalıp yardım etmek istiyorum; şimdi ayrılmak daha kötü bir zamanda olamazdı. Jay'e baktım.

"Özür dilerim." Boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

"Hey, sorun değil, hemen geri geleceksin." Jay burnunu salarımaya bastırđı.

Stefan, "Evet, seni yarından sonraki gün uçağa bindirdik," diyor. İçimden ona sarılmak geliyor ve ben onu tutarken gülüyor. "Bir Şey değil, Holly."

"Teşekkür ederim Stefan." Yorgun gözlerinin içine bakıyorum. "Sizden ayrıldığım için kendimi çok kötü hissediyorum."

"İyi olacağız. Geri döndüğünüzde hiçbir Şey olduğunu anlayamayacaksınız bile. Alarmcılar daha sonra gelecek. Tüm sistemi yenileyecekler."

"Harika. Bunun bir daha olmasına imkân yok," diyor Jay kararlı bir Şekilde. "Eğer adamı elime geçirirsem, kafasını koparırım."

"Hiçbir Şeyin alınmamış olması çok garip. Burada ne yaptıklarını hâlâ anlayamıyorum," diyorum.

Jay boğazını temizler. ", seni otele geri götüreyim." Stefan'a bir kez daha sarılıp vedalaşıyorum ve kapıdan ıkıyoruz.

Otelin önüne geldiğimizde, Dedektif Hooper ve Memur Kane vale istasyonunda Cooper'la konuşuyorlar.

"Sence bir Şey bulmuş mudur?" Jay'e bakıyorum.

"Bunu ğrenmenin tek yolu var." Jay kendi kapısını açtı ve benimkini açmak için yanıma geldi. Stresli olduğu zamanlarda bile tam bir centilmen.

Onlara ulaştığımızda Coop başını kaldırıyor ama önce Dedektif Hooper konuşuyor. "CCTV'de ilginç bir Şey bulduk." Eliyle ekrana baktı. "Görünüşe göre haklıymıŐsınız Bayan Havers. Biri sizi izliyormuŐ."

"Gerçekten mi?" Elim ağzımın üzerinde uçuyor. Jay'in kolu belime dolanıyor ve beni destekliyor.

"Buraya bak." Ekranı işaret ediyor. "Sweatshirt'ünün kolundaki logo mu? Bay Anderson'ın evindeki güvenlik kamerasında gördüğümüzle eŐleŐiyor. Bu aynı adam."

Ekrandaki görüntüye gözlerimi kısarak bakıyorum. Kolunda zar zor görülebilen bir tür spor logosu var.

"Evdeki görüntülerden iyi bir kare yakaladık. Biz konuşurken merkez yüz tanıma sisteminden geçiriyor."

"Buna inanamıyorum. Kim bu adam?" Olanları anlamaya çalışırken midem bulanıyor. "Neden biri beni takip ediyor?" Tenimde soğuk bir ter patlarken gözlerim fal taşı gibi açılmış bir halde Jay'e bakıyorum.

"Sorun yok, Holly. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim." Sesi derin ve güven verici. Gözlerinin içine bakıyorum ve endişeli olduklarını görüyorum. Onun da tüm bu olanları anlamaya çalıştığını biliyorum.

Dedektif Hooper'ın telefonu çalıyor ve o okurken hepimiz sessizce izliyoruz. Ekranı bana ve Jay'e doğru çevirdi. Üzerinde koyu kahverengi saçlı, orta yaşlı bir adamın resmi vardı.

"Tanıdık geliyor mu?"

Başımı salladım. " sanmıyorum. Yapmalı mı?"

"Bekle, evet." Jay fotoğrafı yakından inceler. "Onun bir muhabir olduğuna eminim. İlk randevumuzda seni götürdüğüm restorandaydı."

Jay'in hafızası beni şaşırtıyor ve ilk randevumuz olduğunu söylemesi içimi ısıtıyor.

"Adı Ryan Baker ve evet, haklısınız; o bir muhabir. Haber yapmak için pek de onurlu olmayan yöntemleriyle tanınıyor diyebilir miyiz?" Dedektif Hooper onun resmine bakarak kaşlarını çatıyor.

"Onu getirmek için adresine doğru yola çıkan bir ekibimiz var. Bakalım kendisi için ne söyleyecek. Bir gelişme olduğunda sizi arayacağım." Bana küçük bir gülümseme verdi. Onu ilk kez bu kadar sert görünmezken görüyorum. Memur Kane'le birlikte arabalarına dönmeden önce Jay ve Cooper'a başıyla selam veriyor.

"Bu çılgınlık, dostum," diyor Coop. "En azından bunun muhtemelen iyi bir hikâye yakalamak için umutsuz bir girişim olduğunu biliyorsun."

"Neden Jay'in evine girdi ki? Ne bulacağını sanıyordu ki?" Başımı sallıyorum, hiçbir şey anlamıyorum.

"Bilmiyorum. Bu adamların nasıl düşündüğünü kim bilebilir? Çöplerinizi karıştırıp özel bir şey arıyorlar." Coop omuz silkti.

"Bu işin aslını öğreneceğiz Holly." Jay elini tüylerimin diken diken olduğu kolumda aşağı yukarı gezdiriyor.

"Evet, tamam." Yine de ikna olmuş hissetmiyorum. "Gidip toplanmam lazım. Mürettebat bir saat içinde toplanacak," diye inleyerek ellerimi yüzüme kapatıyorum. Şu anda yapmak istediğim son şey üniformamı giymek ve uzun gece uçuşunda çalışmak.

"Ben de seninle geleceğim. Havaalanından uçak bileti alabilir ve yarından sonraki gün seninle birlikte geri dönebilirim," diyor Jay.

Başımı salladım. "Hayır, hayır, buna gerek yok. Burada, evde yapacak yeterince işin var... ve polisin daha fazla haberi olabilir."

"Bunların hiçbirisi önemli değil Holly. İyi olduğunu bilmem gerek."

"Olacağım, söz veriyorum. Uçuş sırasında meşgul olacağım ve bu da aklımı meşgul etmeyecek. Döndüğümde Rach evde olacak ve ben de aşağı yukarı toparlanıp hemen geri döneceğim."

Jay ikna olmuş görünmüyor.

"Gerçekten, iyi olacağım. Gittiğimi fark etmeyeceksin bile."

"Bundan şüpheliyim," diyor, gözleri benimkilere takılıyor. "Gel, seni odana kadar geçireyim."

"Yakında görüşürüz, Coop." Eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum. "Bizim için yaptığın her şey için teşekkür ederim."

"Hey, bundan bahsetme." Kızardı. "Arkadaşlar ne içindir, ha?" "Sağ ol dostum, ciddiyyiz." Jay elini sıktı ve sonra yukarı çıktık. odama.

Kalbim göğsümde sıkışıyor. Tekrar veda etme zamanının geldiğine inanamıyorum.

On Sekizinci Bölüm

"Tatlım, ben geldim!" Bavulumu ön kapıdan içeri çekerken Rach'a sesleniyorum. İndiğimde onu aradığım için beni beklediğini biliyorum. O da olanlara inanamıyor.

"Holls!" Oturma odasından koşarak çıktı ve beni kucaklayarak neredeyse ikimizi de devirecekti. Bu kadar ufak tefek biri için, kesinlikle çok güçlü.

"Çok garip şeyler oluyor." Bana bakmak için geri çekiliyor, gözleri kocaman.

"Bir de bana sor." İç çekiyorum. "Çok gerçeküstü hissettiriyor," diyorum ayakkabılarımı tekmelerken Kapalı.

"Bitkin görünüyorsun. Git, duş al, değiştir, ben de çaydanlığı koyayım." Rach emrediyor ve beni merdivenlere doğru itiyor.

Çantamı alıp yukarı taşırken omzumun üzerinden "Seni seviyorum," diye sesleniyorum.

"Biliyorum, ben de çok isterdim," diye sesleniyor mutfaktan.

On beş dakika sonra, duş almış ve temiz bir şezlong giysisi içinde kanepeye geri yığılıyorum. Şimdi evimize, küçük oturma odamıza döndüğümde Los Angeles bana dünyalar kadar uzak geliyor. Bütün o haneye tecavüz ve takip edilme olayı kötü bir rüya gibi geliyor. Sadece midemdeki bulantı bana öyle olmadığını söylüyor. İner inmez Jay'e mesaj attım. Orada saat çok erkendi ama o uyanıktı. Muhtemelen uyuyamamıştır. Ben de uyuyamadım. Eve dönerken ranzalarda üç saat dinlendik. Genelde gece uçuşlarında yorgunluktan uyuyabilirdim ama bu kez uçağın motorlarının uğultusunu dinleyerek uzandım ve bir türlü kendime gelemedim.

Jay evi neredeyse yeniden düzene soktuklarını ve güvenlik şirketinin gelip her şeyi yenilediğini söyledi. Geç saatlere kadar evi yeniden düzene sokmaya çalıştıkları için Stefan gece bizde kaldı.

"Buyurun." Rach bana dumanı tüten bir fincan nane çayı uzatıyor ve kanepede yanıma oturuyor.

"Teşekkür ." Gülümsedim. "Sen en iyi ev arkadaşıydın, biliyorsun."

"Biliyorum." İç geçiriyor, ayaklarını sehpaye uzatıyor, ayak parmaklarındaki kırmızı cila parlıyor. "Jay polisten başka bir haber aldı mı?"

"Pek bir şey yok. Ryan Baker adındaki adamı sorgulamak için aldılar. Hırsızlık yaparken kameraya yakalanmış. Gerçi bir şey aldığını kabul etmiyor. Ama etrafı gözetlemek için para aldığını söyledi."

"Ödeme mi? Kim tarafından?"

"Hiçbir fikrim yok. Şu anda başka bir şey söylemiyor. Görünüşe göre ben Los Angeles'tayken biri beni takip etmesi için ona para vermiş. Belki de Jay'le ne zaman birlikte olduğumu görmek ve evin boş olmasını beklemek için, sanırım."

"Ürkütücü ama neden?" Rach şaşkınlıkla kaşlarını çatıyor.

"Bilmiyorum." Ürperiyorum. "Burası Hollywood. Sanırım oyuncuların evlerine zorla girilmesi duyulmamış bir şey değil. Belki de sadece bir hikaye arıyordu. Gerçi hiçbir şey alınmamıştı, o yüzden aradığını bulamadı sanırım."

"Belki de Hollywood'un altın adamının neler yaptığına dair en son haberleri almak içindir?" Rach öneriyor.

"Evet, belki. Gerçi Jay basına karşı oldukça açık. Stefan, röportajların sıklığını ve içeriğini doğru ayarlarlarsa, her zaman hikayeleri kendisi aktardığı için çok fazla araştırmalarını engelleme eğiliminde olduğunu söyledi."

"Akıllı ve taktiksel, bunu sevdim." Rach gülümsüyor.

Ben de gönülsüzce gülümsüyorum. "Stefan bu konuda ne yaptığını biliyor. O zamandan beri durmadan hırsızlık olayıyla ilgili telefonlar alıyor."

"Zavallı adam, ofiste yoğun bir gün."

"Evet, sağ olsun; çok sıkı çalışıyor. Çok da iyi, normal bir adam. Matt'in onu neden bu kadar çok sevdiğini anlayabiliyorum." Çayımın bir yudum almadan önce söyledim.

"Tanrım," diye inliyor Rach, başını kanepenin arkasına yaslayarak. "Onunla çok ilgileniyor. Duyduğum tek şey bu! Bana kalırsa ne kadar çabuk sevişirlerse o kadar iyi. En azından bir süreliğine susmasını sağlayabilir."

"Şaka mı yapıyorsun? Bu Matt." Gülüyorum.

"Haklısın; hiç ." Rach iç çeker.

"Ve onu başka türlü de istemezdik." Ona bakarak gülümsüyorum. "Kendi adına konuş," diyor Rach, ama ağzının köşeleri kıvrılıyor

Gülümse.

Şakaklarımı ovuşturarak, "Bu kadar ürkütücü muhabir yeter; başım çatlayacak gibi oluyor," diyorum. "Onun yerine Bay X adındaki pantolon seven adamlardan bahsedelim." Rach'a dirsek atıyorum ve çayımdan bir yudum daha alırken göz ucuyla ona bakıyorum.

"Mmm," diye mırıldanıyor Rach, onun için alışılmadık derecede nazlı davranarak. "Mmm, mmm?" "Yoksa sadece mmm mi?" diye soruyorum.

"Mmm, mmm, mmm," diyor ve ikimiz de gülüyoruz.

"Tamam." Derin bir nefes aldı. "Ben de ona Şanghay'da yaptırdığım özel, kişisel tasarım külotlarımın ilk çiftini gönderdim."

"Öyle mi?"

"Ve buna bayıldı!"

"Peki, sorun nedir?" Yüzündeki asık suratla kafam karışarak soruyorum.

"Biraz komikleşmeye başladı. Kaç tane yaptığımı bilmek istedi.

ve eğer bunları başka birine gönderiyor olsaydım, başlangıçta sadece onun için olduğunu kabul rağmen."

"Vay canına, yani kıskanıyor mu?"

Rach iç geçirir. "Evet, öyle görünüyor. Bana inanmadığı için ona gönderdiğim e-postada onu vurmak zorunda kaldım ve şimdi beş gündür ondan haber alamıyorum."

"Yani kıskanç ve kızgın mı?"

"Kesinlikle. O benim en iyi müşterim! Onu kaybetmek istemiyorum," diye inliyor Rach hayal kırıklığı içinde. "Ayrıca, bunu Matt'e söylemesen iyi edersin..." Duraksıyor.

"Elbette hayır, bana güvenebilirsin Rach; bunu biliyorsun."

"Şey..." Kanepede kıpırdanıp duruyor. "E-postaları çok seksiydi, biliyor musun? Onun için dünyanın en seksi kadınıymışım gibi hissettirirdi. Bunu özlüyorum." Parlak koyu renk saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırıyor, gözleri derin düşüncelere dalmış boşluğa bakıyor.

"Eminim geri gelecektir. O kadar kıskançsa senden kolay kolay vazgeçmek istemeyecektir. Yine de onun kim olduğunu hâlâ tam olarak bilmiyorsun Rach. Sadece dikkatli ol."

"Oh, biliyorum." İç geçiriyor. "Sadece yazma şekli; sana daha önce de söyledim, değil mi? Sesi bizden çok da yaşlı gelmiyor. Sanırım otuzlu yaşların ortalarında."

"Belki de ona koklamak için kaç tane başka kızın külotunu taytını aldığını soran sen olmalısın. Soruyu ona geri çevir," diyorum. "Bu da başka bir şey.

Benim olduğumu söylüyor. Başka hiç kimse olmadığı ve bu tür şeylerle ilgilenmediği konusunda çok ısrarcıydı. daha önce."

"Bunu bilmenden neden bu kadar rahatsız olsun ki? Onun için özel olduğunu göstermek için mi ?" Tüm bunları anlamlandırmaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum. "Bilmiyorum. Bilmiyorum işte. Her şey biraz garip, değil mi?" Dönüyor ve bana orantısız bir gülümseme veriyor. "Ama tuhaf ya da değil, o benim para ineğim ve bu yavru dananın biraz daha süte ihtiyacı var!" diyor gözüme takılarak ve ikimiz de kıkırdamaya başlıyoruz.

"Her şeyi çok iyi ifade ediyorsun, Rach." Eğildim ve elini sıktım. Bana gülümsüyor ama bu Bay X meselesinin onu rahatsız ettiğini hissedebiliyorum. "Hey, eşyalarını toplamalısın," diyerek konuyu değiştiriyor. "İki hafta aşık çocuk geliyor." Kaşlarını bana doğru kaldırdı.

"Biliyorum. Sonunda benden bıkmış olabilir. Bir seferde sadece birkaç gün birlikte olduk ve sonra tekrar eve döndüm."

"Sanki, Holls. Sen etraftayken tam bir aşk sarhoşu oluyor. Ellerini senden uzak tutamıyor."

"Bence tam tersi," diye mırıldanıyorum. "Doyamayan benim. Onunla çok doğru hissediyorum. Ona güveniyorum ve sonuçlar..." Yüzümde aptal bir sırıtişla devam ediyorum.

"Biliyorum, Holls. Bahse girerim içindeki bilmediğin sürtüğü ortaya çıkarıyordur, ha?" Rach bana bakıyor, eğlenmiş görünüyor.

"Aman Tanrım, evet!" Burada başka kimse olmamasına rağmen fısıldıyorum. "Bu sana hiç oldu mu?"

Rach ciddiyetle, "Hayır, ben yatakta her zaman bir fahişeyim, erkek kim olursa olsun," diyor. "Ama Jay özel biri Holly. Eğer sana böyle hissettiren tek kişi oysa, o zaman senin için tek kişi o."

"Benimki mi?"

"Evet, senin ruh ."

Çayımın bir kısmını tükürürken gülüyorum. "Ruh eşim mi?"

"Evet." Rach omuz silkiyor. "Flört ve güzel kız arkadaş olaylarını yapmakta sorun yaşamıyorsun ama başka hiçbir erkek içindeki fahişeyi ortaya çıkarmadı. O özel biri."

O haklı. Daha önce de erkek arkadaşlarım oldu, Tanrı'ya şükür hepsi Simon kadar kötü değildi. Ama sadece Jay, birlikteyken yaptığım ve söylediğim şeyleri yapmama ve söylememe neden oldu.

Rach'a dönüyorum. "Yani, yatakta her zaman bir sürtüksen, bu bir sürü ruh eşin olduğu anlamına mı geliyor?"

"Hayır. Benimki, normal bir çift gibi gerçekten çıkmak istediğim bir erkek bulduğumda olacak. Onları becermeyi sorun etmiyorum ama asla uzun süre kalmak istemiyorum. Seks bittikten sonra bir anlamı kalmıyor."

"Böyle söyleyince kulağa biraz üzücü geliyor." Duygusuz seks fikri bana oldukça yabancı geliyor. O devam ederken Rach'ın yüzünü inceliyorum.

"Sanırım bazen biraz öyle oluyor. Yine de başka bir orgazmın henüz düzeltemediği bir şey değil." Gülümsüyor. "Belki bir gün ruh eşimle tanışırım. O zamana kadar, bol miktarda ateşli, anlamsız sekse katlanmak zorunda kalacağım."

"Böyle söyleyince kulağa çok zor geliyor," diyorum ve birbirimize gülümsüyoruz. Moralimi düzeltmek için Rach'a her zaman güvenebilirim.

"Tamam, hadi." Elimi tuttu ve beni koltuktan kaldırdı. "Toplanmana yardım edeceğim. İki hafta boyunca içinde anlamsızca becerilmeye değer kıyafetlere ihtiyaç var."

"Tamam, ." Onu odama kadar takip ederken gülüyorum.

Toparlanıp Los Angeles'a dönme zamanı. Siktiğim ruh eşimin yanına.

Uçağım tam zamanında iniyor ve ben de uçaktan inip bir kez Los Angeles'a dönüyorum. Son birkaç aydır burada evimden daha fazla zaman geçirmişim gibi hissetmeye başladım, ama sanırım neredeyse geçirdim.

Rach söylediği gibi toplanmama yardım etti ve eğer o bakmıyorken fazladan birkaç kıyafet sokuşturmasaydım, yemin ederim tüm yolculuk boyunca çoğunlukla iç çamaşırı ve tişört olabilecek kadar kısa elbiseler giyiyor olacaktım. Telefonuma bakıyorum ve kız kardeşimin bana daha önce gönderdiği mesajı tekrar okuyorum

Gittim.

**Sophie: İki hafta boyunca güneşin tadını çıkar, kardeşim!
Döndüğünüzde sizi annem ve babamda görmek için
sabırsızlanıyorum. S**

Annemi aradım ve Los Angeles'tan dönene kadar ziyaretimi ertelemesini istedim, o da seve seve kabul etti. Zaten hazırlanmak istediği yerel bir yemek yarışması varmış. Sesi çok heyecanlı geliyordu. Ona Sheila'nın kurabiye tarifini gönderdim ve çok sevindi, o kadar lezzetli olduklarını söyledi ki, yarışmaya katılmak için onları kullanacak. Babam tat testçisi olmaktan çok mutlu görünüyordu. Sophie işten birkaç gün izin almayı başardı, böylece ikimiz birlikte orada olacağız, onu çok sık göremediğim için bu çok hoş olacak.

Bavulum bagaj karuselinde dönüyor, ben de onu kaldırıp gümrükten geçiyorum, sonra da gelen yolcu bölümüne gidiyorum. İnsanları almak için bekleyen yüzler denizini tararken, tanıdık bir çift mavi göz benimkine takılınca yüzüme kocaman bir sırıtma yayılıyor.

Jay beyzbol şapkası, kot pantolonu ve tişörtüyle orada durmaktadır. Kolları pazularının üzerine kadar uzanıyor. Elinde, yaklaştıkça okuduğum ev yapımı bir tabela var. Üzerinde kalın siyah mürekkeple *'Pick Up for Berry'* yazıyor. Baktığımı görüyor ve diğer tarafını da okuyabilmem için tabelayı ters çeviriyor. *"Beni özledin mi?"*

Hızımı artırıyorum ve neredeyse önüne geldiğimde çantalarımı bırakıp ayak parmaklarımın üzerinde zıplayarak kollarımı boynuna doluyorum ve dudaklarımı dudaklarına çarpıyorum. Kolları beni sarıyor ve ayaklarımı yerden kaldırıyor. Onu öpüyorum ve parmaklarımı kirli sakallarında gezdirebilmek için ellerimi çenesine götürüyorum.

"Bu bir evet mi?" diyor o derin, seksi sesiyle, şapkasının altından gözlerinin kenarları kırışarak.

"Bu bir belki. Belki daha sonra bana neyi kaçırdığımı gösterirseniz, size tam olarak bilgilendirilmiş ve nihai bir cevap verebilirim," diyorum arsızca.

"Oh, gerçekten mi? Öyle mi?" Öne doğru eğiliyor ve alt dudağımı dişlerinin arasına alıp ısırıyor.

Vücuduma bir sıcaklık hücumu yayılıyor. Onun ellerinde tam bir macun gibiyim ve eminim o da bunu biliyor.

"Bu sana yakışmış, beğendim" diyerek beyzbol şapkasına bakıyorum.

Utanmış görünüyor. "Evet, bu kadar çok insanın olduğu böyle bir yerde kolayca tanınmamama yardımcı oluyor."

Etrafıma bakıyorum. Haklı, kimse ona bakmıyor. Bazen onun için nasıl bir şey olduğunu unutuyorum. O sadece bana göre Jay.

"Tek şey..." Kulağına fısıldıyorum, "Sen bunu takarken ellerimi saçlarında gezdiremem."

Yutkunuyor. "Bence bu muhtemelen çok iyi bir şey Holly. Tabii burada herkesin içinde becerilmek istemiyorsan," diye mırıldanıyor dişleriyle kulağını ısırarak.

"Bence basın bayram ederdi."

"Mmm, sanki zaten basınla yeterince sorunumuz yokmuş gibi," diyor Jay. Gözleri gerilim dolu. Hırsızlık yüzünden çok stresli. "Ben uçaktayken herhangi bir gelişme oldu mu?"

Jay iç çeker. "Pek bir şey yok. Ryan Baker hâlâ bunun özel bir haber elde etmek için bir kazı görevi olduğu konusunda ısrar ediyor. Akşam yemeği için gittiğimiz Fusion'da bizi fotoğraflayan oydu. O fotoğraflar için oldukça iyi para aldı."

Resimleri hatırlıyorum. Stefan basılmalarını engellemeye çalıştı. Mahremiyetim ve gazetecilerin radarına girsem nasıl hissedeceğim konusunda endişeliydi. Endişelenmekte haklı olduğu ortaya çıktı. Bak şimdi neredeyiz.

"Ama neden evinize girip ortalığı bu kadar karıştırdı?" "Görünüşe göre, siz İngilizsiniz ve bizim gibi bir uçakta iyi bir hikaye olur. Hikayeye eklemek için şeyler aradığını söyledi, uçan kimliğinizin fotoğrafları gibi şeyler."

"Bu hiç mantıklı değil. Otelimin nerede olduğunu biliyordu. Oraya bırakıldığımızda üniformalı *fotoğrafımı* çekmiş ya da odama girmiş olabilir. Neden senin evine gitti?"

"Biliyorum," diyor Jay, dudaklarını birbirine bastırıp bir eliyle çenesini ovuşturarak. "Bu hiç mantıklı değil. Yalan söylüyor. Bir şey arıyordu. Sadece ne olduğunu bilmiyorum. Aile fotoğrafları ve mektuplar gibi kişisel eşyalarımı sakladığım dolabımda uzun süre kaldı ama hiçbir şey kaybolmamıştı."

Jay'in bana söylediklerinden ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum. Hiçbir şey alınmamış ama Ryan Baker'ın söylediğinden daha fazlası var.

"Polis onu haneye tecavüzle suçluyor. Yapabilecekleri tek şey bu; başka kanıt yok. Duruşmasına kadar kefaletle serbest bırakıldı."

"Kefaletle serbest mi bırakıldı?" Fısıldıyorum, midem sıkışıyor.

Jay bana baktı. "Merak etme. Hakkında uzaklaştırma kararı var. Sana ya da bana yaklaşamayacak."

Jay'in sesi kararlı ve ben biraz olsun rahatladım. Şu anda bunu daha fazla düşünmek istemiyorum. Buraya Jay'in yanına döndüm ve

güzel birkaç hafta. Ona bakıyorum ve ellerimi geniş göğsüne koyuyorum.

"Beni eve götür bebeğim." Gülümsüyorum.

"Evet, hanımefendi," diyor, kasketinin tepesini bana doğru eğiyor ve çantalarımı alıyor. Terminalden çıkıp doğru ilerliyoruz. Bir çöp kutusunun yanından geçerken, yaptığı tabelayı çöp kutusuna atmaya gidiyor.

"Hayır!" Elinden aldım ve çekerek çantamın ön cebine yerleştirdim.

"Bende kalmasını istiyorum."

Gözleri bana parıldıyor. "Berry, seni eve götürelim. Seni çıplak ve altımda istiyorum."

Başımı arkaya atıp gülüyorum. Los Angeles'ı özledim.

On Dokuzuncu Bölüm

Bir mutluluk bulutunun üzerinde süzülüyorum, yüzümde kalıcı bir gülümseme var. Son birkaç gün inanılmazdı. Jay tamamen bana kalmıştı. Anya ile birlikte üzerinde çalıştığı parfüm lansmanı için yapması gereken bazı işler vardı ama hazırlıkların çoğu tamamlandı. Ve dizisi *Steel Force*, üçüncü sezon çekimleri başlamadan önce hâlâ ara vermiş durumda.

Havaalanından eve döndükten sonra beni soyup altına alma sözünü tuttu. Neredeyse bütün gece ayaktaydık. Sadece kırk sekiz saatliğine gittiğimde böyle olacaksa, belki de bir dahaki sefere daha uzun süreliğine gitmeliyim! Ertesi sabah Matt eve uçmadan önce Matt ve Stefan ile brunch için buluştuk. Evin düzenlenmesi konusunda çok yardımcı oldu. Bu onu Stefan'ın gözünde daha da yüceltti. İkisini fırsat buldukça birbirlerine dokunurken ve özel şakalarını paylaşırken yakalıyorum.

Kahvaltıdan beri Matt'le konuşmamıştım, ben de arayış kapatmak için onu aramaya karar verdim. İkinci çalışta cevap verdi.

"Holls! Jay'in taşaklarını kurutmaya ara verdin, değil mi?" diye şaka yapar.

"Matt!" Şok içinde gülüyorum, arkadaş olduğumuz onca yıldan sonra bu yorumu beni şaşırtmamalıydı.

"Aşık çocuk şimdi nerede?"

"Stefan'la telefonda, parfüm lansmanı hakkında konuşuyor. Stefan'la konuşmayacağını bildiğim için aramak için iyi bir zaman olduğunu düşündüm." Jay'in havuzunun kenarındaki şezlonga başımı yaslarken şaka yapıyorum.

"Harika bir çıkarım gücü," diye dalga geçiyor Matt.

"Teşekkürler." Gülüyorum.

"Ee, kıskançlıktan çatlayacağıma hiç şüphe yok, harika vakit geçiriyor musun?" Matt iç geçirir.

"Üzgünüm, ama öyleyim." Gülümsüyorum. "Kendimi çok rahatlamış hissediyorum Matt. Birkaç gecenin ardından eve dönmek için acele etmiyor güzel."

"Bir de bana sor. Gelecek ayki iznim için sabırsızlanıyorum."

"Plan yaptın mı?"

"Pekala." Matt'in sesi heyecanla yükselir. "Stefan ve ben birlikte uzaklara gitmeyi düşünüyorduk. Daha önce hiç Hong Kong'a gitmemişti ve çok hoşuna gitti."

"Ooh, kulağa harika geliyor! Birlikte vakit geçirmek harika olacak. Peki, bir oda mı yoksa iki oda mı alacaksınız?"

Matt hemen, "Bir, eğer benimle bir ilgisi varsa," diye cevap verdi. "Stefan henüz bundan söz etmedi, o yüzden ben de bazı ince ipuçları vereceğim."

"Sen ve ince mi?" Alay ediyorum.

"Biliyorum, biliyorum. Daha önce hiçbir erkekle bu kadar uzun süre beklememiştim ama o buna değer, Holls!" Matt iç geçiriyor ve şu anda yüzünde beliren hüzünlü gülümsemeyi hayal edebiliyorum.

"O harika Matt. Kesinlikle bir kaleci. Senden her mesaj aldığında nasıl neşelendiğini fark ettim ve dün senin, aynen aktarıyorum, 'hayatında hoş bir sürpriz' olduğunu söyledi."

"Gerçekten mi?" Matt o kadar yüksek sesle ciyaklıyor ki telefonu elimden çekmek zorunda kalıyorum.

Kul

ak. "Evet, gerçekten," diye onaylıyorum.

"Aman Tanrım. Holly, az önce yerde bayıldım. Yardım gönderin!"

Mattin az önce söylediklerim karşısındaki bariz sevincine gülüyorum. "Oh, bayılırim

Sen, Matt."

"Ben de seni seviyorum bebeğim. Şimdi yatağa gidip az önce bana anlattıklarını hayal edeceğim."

Telefonu kapatırken "Tamam, tatlı rüyalar," diyorum.

Arkama yaslanıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve yüzümü parlak güneşe doğru kaldırıyorum. İngiltere'de geç oldu ama burada, Los Angeles'ta daha öğleden sonra. Bu sabah geç kalktık ve Jay spor salonunda ağırlık çalışırken ben de güvertede yoga yaptım. Birlikte çok hoş bir rutine girdik. Uzun süre yatakta uzanmak, sevişmek, ardından egzersiz yapmak ve sonra da plaj gibi bir yere gitmek. Jay bana en sevdiği gizli yerleri gösteriyordu. Giderken öğle yemeği yiyoruz ve sonra eve dönüyoruz.

Ben yüzerim ve havuz kenarında oturup kitap okurum, Jay de varsa iş görüşmeleri yapar. Aksi takdirde, o da bana katılıyor. Akşamları ya dışarı çıkıyoruz ya da yemek için evde kalıyoruz ve sonra ağır, tutkulu seks yapıyoruz. Ne kadar mutlu olduğuma, tanıştığımızdan beri hayatımın ne kadar değiştiğine inanamıyorum. Bir kasırga gibiydi ama hiçbir şeyi değiştirmezdin. İhtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey o.

Tanıdık bir ses düşüncelerime girmeden önce tüylerim diken diken oluyor.

"Hey, güzelim."

Gözlerimi doğrudan Jay'in berrak mavi bakışlarına

acıyorum. "Hey, sen." Sırıtıyorum.

Eğiliyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Beni öperken sıcak ve nazikler, beni derinlemesine içine çekiyor ve midemde kelebekler uçuşmasına neden olurlar. Nasıl öpüşüleceğini iyi biliyor.

"Biliyorsun, bunu giymene gerek yok." Jay parmağını bikini altımın yan bağının altından geçiriyor. Parmağı kalçam boyunca ilerliyor ve nefesimin boğazımda düğümlenmesine neden oluyor. "Seni burada benden başka kimse göremez." Sırıtıyor.

"Maggie ya da Stefan yapabilir."

Jay bana kaşlarını kaldırdı. "Ne zaman geleceklerini her zaman biliriz, o yüzden buna gerek yok."

"Birisi özel helikopteriyle geçebilir mi?" Şaka yapıyorum, gerçi burada böyle bir şey söz konusu değil.

Jay başını arkaya yatırır ve güler. "Berry, bu tartışmayı kaybediyorsun," diyor başını aşağı eğip bir kravatu dişlerinin arasına alıp çekerken.

"Bunun bir tartışma olduğunu fark etmemiştim. Tartıştığımızı sanıyordum," diye takılıyorum.

Jay bir tarafı çözene kadar çekmeye devam ediyor, sonra diğer tarafa geçip tekrarlıyor. "Nasıl istersen öyle de; ben kazanıyorum." Sırtarak bana bakıyor, gözleri parlıyor.

Ben olsam buna güvenmezdim. Ödülü almak üzere olanın ben olduğuma eminim.

"Tartışma diyorum çünkü bu barışacağımız anlamına geliyor," diyorum, gülümsememi gizlemek için dudağımı ısıırıyorum.

Jay bikini altımı tamamen çıkardı ve yere attı. "Bebeğim, bunu telafi edeceğim; merak etme." Ayaklarımı şezlonga doğru itiyor. Her ne kadar bunun

Sıcak ağız bana değdiğinde nefes nefese kalmaktan kendimi alamıyorum. Uyluk içlerimin derisine öpücükler kondururken, içimdeki uyarılma dalgası doğrudan diline doğru akıyor.

"Oh, Jay," diye inliyorum.

Dilini üzerimde gezdiriyor ve ben beklentiyle geriliyorum.

"Mmm, benim sulu küçük Berry'm," diye inliyor klitorisime geçip emmeden önce diliyle her yerimi tadarken.

Nefesimi içime çekiyorum ve sırtım şezlongun üzerinde yükseliyor.

"İşte böyle bebeğim, bırak seni iyi hissettireyim," diye mırıldanıyor Jay, dudakları benden hiç ayrılmıyor.

Tanrım, bu işte inanılmaz! Dilini dudaklarımın arasından geçirip içime daldırıyor ve onu karşılayan ıslaklığı yalayıp yutuyor. İki elimle aşağı uzanıp saçlarının arasından geçiriyorum ve o da diliyle daha derinlere inmeden önce karşılık olarak inliyor.

Buna daha ne kadar bilmiyorum. Jay yine klitorisimi emiyor ve neredeyse boşalıyorum.

"Jay, yaklaştım," diye alıyorum.

Geri çekiliyor, bacaklarımın arasına diz çöküyor, iki kalın parmağını içime sokarken bedenlerimizin birleştiği yeri izliyor.

Dudaklarımdan küçük bir inilti kaçıyor. Çok seksi görünüyor, orada öyle diz çökmüş, tamamen vücuduma odaklanmış ve bana zevk veriyor. Üçüncü bir parmak daha ekliyor ve dolgunluk karşısında nefesim kesiliyor.

"Jay..."

Parmaklarıyla beni pompalarken gözleri gözlerimin içine bakıyor, kolundaki kaslar esniyor. O bana böyle bakarken daha fazla dayanamıyorum. İnemelerim daha da yükselirken elinin altında kıpırdanıyorum.

"Sakın boşalayım deme Holly," diye hırlıyor bana. "Senin orgazmın benim ve ben onun tadına bakmak istiyorum."

"Jay, durmalısın," diye nefes alıyorum. Dedigimi yapıyor, parmaklarını içimden çıkarıyor ve ben hemen konuştuğuma pişman oluyorum.

"Ayağa kalk," diye emrediyor Jay.

Ayağa kalktım, amım bekleyen bir orgazmı zonkluyordu. Jay tişörtünü başının üzerine kaldırıp şortunu ve boxerını tek bir hareketle indiriyor. Elimden tutuyor ve beni güvertedeki kabin yatağına götürüyor. Kalçalarımın içi bile onu içimde hissetme ihtiyacıyla zonkluyor. Beni geriyor, dolduruyor, tamamlıyor.

Yatağa uzanırken, "Üstüme otur," diye emrediyor.

Yanına tırmanıyorum ve bir bacağımı beline doğru kaldırarak üzerine oturuyorum. "Oraya değil, Berry. Yüzüme otur," diye . "Sana söyledim, orgazmın

tadına bakmak benimdir." Eli sertleşmiş sikini kavırıyor ve kendine iki uzun pompa yapıyor. "Şimdi!" diye bağıyor.

Otoriter tavrından dolayı sırtıma engelliyorum ve yatağın üstünden kafasına doğru sürünüyorum. Kontrolü ele almasına bayılıyorum. Beni yüzüne doğru kaldırmak için her iki kolunu da kullanıyor, elleri kalçamın etrafında beni destekliyor. İki elimi de yatağa koyabilmek için öne doğru eğiliyorum ve sonra beni bekleyen ağzıyla buluşmak için kendimi aşağı indiriyorum.

Beni yüzüne doğru çekerken "İşte bu!" diye mırıldanıyor.

Kendimden geçtim. Sıcak, güçlü dilinin beni okşaması ve emmesinin hissi neredeyse çok fazla. Birkaç dakika içinde onun adını haykırıyorum.

"Jay, bu harika hissettiriyor."

Dikkatini tekrar şişmiş klitorisime çevirmeden önce diliyle daha derinlere iniyor, yalıyor ve sertçe emiyor.

"Jay..." Daha sert emmeye devam ederken bacaklarım altımda titremeye başlıyor, sonra dilinin düz kısmıyla tekrar yalıyor.

"Jay!" Daha acil nefes alıyorum.

"Benim için gel, bebeğim," diye inliyor.

Bu sözleri duymanın verdiği rahatlama, orgazmımın ilk dalgasının beni sert bir şekilde vurmasıyla kısa sürüyor. Jay yüksek sesle inleyerek beni yüzüne doğru daha sert çekerken vücudum kasılıyor, içimden ıslaklık fışkırıyor.

"Oh lanet olsun!" Bir sonraki dalga üzerime çökerken çığlık atıyorum. Jay parmaklarını kalçalarımın sokuyor ve daha da sert emebilmesi için amımı daha da açıyor. "Jay! Hayır, çok hassas" diye bağıyorum, çünkü bir başka sert dalga bana çarpıyor ve kollarım neredeyse bükülüyor.

Aniden, ellerini belime götürüyor ve beni sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi kaldırıyor, vücudundan aşağıya ve bekleyen sikine doğru hareket ettiriyor.

Doğruca derinlere kayıyor ve vücudum onun etrafında kasılırken tekrar haykırıyorum. "Becer beni, bebeğim." Jay bana bakıyor, gözleri arzuyla kararmış. "Sür

ve bana ne kadar iyi hissettirdiğini söyle."

Tanrım, konuşmak şöyle dursun, zor nefes alıyorum; orgazmım ciğerlerimdeki havayı alıp .

Aletin üzerinde yukarı kayarken ve tekrar aşağı inerken ona bakıyorum. Bunun gibi başka bir his yok. O kadar mükemmel hissettiriyor ki. Tekrar yukarı ve aşağı kayıyorum, bu sefer daha hızlı.

"İçimde çok iyi hissediyorsun," diye fısıldıyorum, başımı arkaya gözlerimi kapatıyorum, çünkü uyarılmam yeniden artıyor.

Parmakları kalçalarımına saplanıyor. "Konuşmaya devam et."

"Sikin benim için yaratılmış Jay Anderson," diyorum bakışlarımı ona çevirirken.

Gözleri karanlık ve fırtınalı, beni içine çekiyor. Tekrar yükseliyorum, daha sert batıyorum. Kahretsin, bu çok iyi hissettiriyor. Bir ritim buluyorum ve Jay'in elleri kalçalarımdayken ona sert ve derin bir şekilde biniyorum, içimde başka bir orgazm oluşurken daha hızlı hareket ediyorum.

"Sana, sikine asla doyamayacağım," diye haykırıyorum ona çarparken, tenimizin çarpma sesi ona daha da sert binmek istememe neden oluyor.

"Holly..." Sesi gergin çıkıyor ve nefesini içine çekiyor. "Lütfen," diye inliyorum, "içimi derinlemesine doldurmana ihtiyacım var." Batıyorum Elleri kalçalarımında sıkılaşıyor ve sikinin kabarması ve sarsılması bana yaklaştığını söylüyor.

Gözlerini kapatıp beni sıcak orgazmıyla doldururken dişlerini sıkarak "Siktir, Holly," diye tıslıyor.

Üstüne çökmeye devam ediyorum ve onun orgazm sesleri benimkini bana doğru hızla getirmeye yetiyor.

"Jay!" Başımı arkaya atıp dalgalar halinde tekrar üzerine boşalırken ağlıyorum. Bacaklarım o kadar titriyor ki zar zor hareket edebiliyorum. Jay bir elini bana doğru yaklaştırıyor ve başparmağıyla klitorisime yavaş daireler çizerek orgazm dalgasını onunla birlikte yaşamama yardım ediyor.

Gözlerimi tekrar onunkilere çevirdiğimde hâlâ nefes nefese kalmıştım. Parlak ve canlı görünüyor. İkimiz de ter içindeyiz ve gülümsüyoruz. Bir elini yüzüme götürüyor ve başparmağını alt dudağıma sürüyor. Ona bakarken öpüyorum.

"Seninle tanıştığıma çok memnunum, Holly Havers. Sikim kesinlikle senin için yaratılmış." Gülümsüyor ve beni yanına çekerek nazikçe bedenimden çıkıyor.

Kollarına kıvrılıyorum, hızla atan kalbim yavaşlarken sıcaklığının tadını çıkarıyorum. Avucumu göğsünün üzerine koyuyorum ve kendi kalbinin gümbürtüsü geri itiyor.

Eğiliyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Sanırım benim kalbim de öyleydi," diye fısıldıyor, ancak benim duyabileceğim kadar yüksek bir sesle.

Gözlerine bakıyorum ve bana bilmem gereken her şeyi söylüyorlar. Ağzımı açıyorum ama ben konuşmadan beni bir öpücükle yakalıyor. Kollarımı ona doladım

ve onu öpüyorum. Kalbimin tam orada, onunkinin yanında, aynı anda attığını bilmesini umarak kendimi ona bırakıyorum.

Yirminci Bölüm

"Hadi, uykucu."

Soğuk hava tenime çarpıp tüylerimin diken diken olmasına neden olurken titriyor ve inliyorum.

"Hayır. On dakika daha," diye inliyorum ve elim çılgınca yorganın rahatlığını ararken geri dönüyorum.

"Holls, çok uzun süre uyumaman gerektiğini söylemiştin."

Tek gözümü zorla açıyorum ve Jay'i görüyorum, parlak gözlü ve enerji dolu. Her zaman yürüyüşe çıkmaya hevesli bir köpek yavrusu gibi.

"Eğer o sihirli sakinle beni bütün gece ayakta tutmasaydın"-esnerim-"o zaman öğle yemeğinden sonra kestirmeye ihtiyacım olmazdı zaten." Geriniyorum, sırtım düzleşirken tıkırdıyor.

"İşte böyle, bebeğim." Jay eğilip beni öpüyor, sıcak nefesi dudaklarımda hoş karşılanıyor. Kolu beni belimden sıkıca kavıyor ve oturur pozisyona çekiliyorum.

"Kendi istediğini elde etmeyi seviyorsun, değil mi?" Gözlerim tamamen açılıp onun gözlerine bakarken gülümsüyorum, köşeleri eğlenerek kırışmış.

"Konu sen olunca Berry, seni her şekilde seviyorum." Ben göğsünü iterken sırtıyor.

"Gel hadi." Elleri ellerimde, beni yukarı çekiyor. "Git duşa gir. Shona birazdan burada olur."

Jay'in yatağından isteksizce kalkıp tuvalete gitmek için yanından geçerken ayaklarım halıya batıyor. Popoma yumuşak bir tokat iniyor ve buna derin bir kıkırdama eşlik ediyor.

"Bundan kurtulduğunu sanma." Omzumun üzerinden geriye bakıyorum. "İntikam hiç beklemediğin bir anda gelecektir." Banyoya girip kapıyı kapatırken elimi uzatıp ona bir öpücük konduruyorum ve o aşağı inerken kahkahasının sesini bastırıyorum.

Duşu sonuna kadar açıyorum ve altına giriyorum, omuzlarım sıcakla rahatlıyor. Bu gece Anya'nın yeni parfümünün lansman partisi var. Sahnede yapılacak sunumlar ve eğlenceyle birlikte bir içki ve kanepe partisi olacak. Kulağa eğlenceli gelse de midemdeki kelebeklere bakılırsa gergin olduğumu biliyorum. Bu Jay ve benim bir çift olarak katılacağımız ilk halka açık etkinlik olacak. O sakin ve soğukkanlı. Bu onun için sıradan bir iş gecesi ama ben ne bekleyeceğimi bilmiyorum. Stefan arkadaşı olan bir stilistin gelip saçımı ve makyajımı yapmasını ve birkaç kıyafet getirmesini ayarladı. Üzerimde nasıl bir sihir yapabileceğini düşününce biraz heyecanlanmadım desem yalan olur. Daha önce hiç kimse bana baştan aşağı makyaj yapmamıştı. Matt hariç, o da bir gece dışarı çıkmadan önce kafasına eseni yapar ve ne giymem gerektiğine dair emirler yağdırırdı. Ama bu farklı.

Jay'in iki hafta kalacağımı öğrendiğinde benim için aldığı yeni duş jeliyle yıkanmayı bitiriyorum. Ezilmiş mango ve misket limonu gibi kokuyor, canlandırıcı ve ferahlatıcı. Beni gecenin yarısına kadar uyutmadıktan sonra sabahları uyanmak için ekstra yardıma ihtiyacım olacağını biliyor olmalı. Ağzım geniş bir sırıtışa dönüşüyor. Bana dünyada daha önce gözüne kestirdiği tek kızmışım gibi hissettiriyor. Kendimi özel ve sevilen biri gibi hissediyorum, sanki birkaç aydan çok daha uzun bir ortak geçmişimiz varmış gibi. Bazen bana sanki tüm hayatı boyunca beni tanıyormuş gibi bakıyor, ki bunu birine söylesem aptalca geleceğini biliyorum. Ne olduğunu tam olarak kestiremiyorum ama tanıdık gelen bir şeyler var.

Duşu kapatıp banyo paspasının üzerine çıkıyorum ve kendimi büyük, kabarık bir havluya sarıyorum. Kurulandım ve tepeden tırnağa nemlendirdim. Los Angeles yaz güneşi bana güneşten öpülmüş bir parlaklık verdi ve Jay bikinimi giymeme gerek olmadığı konusunda ısrar ettiğinden beri hiç bronzluk çizgim yok. Dürüst olmak gerekirse, bikinim üzerimdeyken kendimi daha rahat hissediyorum ama ne zaman bikinimi giydiğimi görse çıkarmak gibi bir alışkanlığı var. Güneşin etkisiyle daha da açık altın rengine dönüşen saçlarımı fırçalıyorum ve üzerime bir bornoz geçirip Jay'in ne yaptığına bakmak için aşağı iniyorum.

"Hey, bebeğim." Doğrama tahtasından başını kaldırıyor. Yaklaştığımda fesleğen yapraklarının kokusu bana ulaşıyor.

Avokado, domates ve mozzarellayı restorana yakışır bir sandviç haline getirmiş, "Güzel görünüyor," diyorum.

"Bir şeyler yemelisin. Bu etkinliklerde her zaman çok fazla şampanya olur ve yeterince yemek olmaz. Şimdi bir şeyler yersen kendini çok daha iyi hissedeceksin, inan bana."

"Teşekkür ederim, Bay Uzman." Bana uzattığı tabağı alıyorum ve mutfak tezgahındaki tabureye tünüyorum.

Jay yanımdakinin üzerine kayıyor.

"Peki, bu gece ne yapmalıyım?" Lokmalar arasında soruyorum. Bu sandviç çok lezzetli, lezzet dolu. İyi olmadığı bir şey var mı?

"Keyfinize bakın." Jay bana baktı.

"Bu mı? Çaylak için bilgelik incileri yok mu?" Şaka yapıyorum.

"Bu etkinlikler eğlenceli olabilir. Genellikle iyi bir atmosfer oluyor ama aynı zamanda 'bana bakın' diyen ve sahte hava öpücüğü veren tipleri de çekiyor." Jay çiğnerken ağzı aşağı doğru dönüyor. "Senin de tanışacağın gerçekten harika insanlar var Holly. Önemli olan kimin gerçek olduğunu ve kimin sadece rol yaptığını anlayabilmek."

"Nereden biliyorsun?" Sandviçimden bir ısırık daha alıyorum. Jay bana bir kaşını kaldırdı.

"Yani, kimin seninle sadece 'Jay Anderson, aktör ve gönül adamı' olduğun için konuştuğunu nereden biliyorsun?"- Gönül adamı derken gözlerimi deviriyorum

-"ve kim seninle gerçekten ilgileniyor?"

"Heartthrob?" Jay gözümü yakaladığında parlıyor. "Seni zonklatıyor muyum, Berry?" Gözleri parlıyor.

Ben de ona sırtıyorum. "Konuyu değiştirme; bu ciddi bir mesele."

"Tamam, özür dilerim." Göz ucuyla bana bakarken ağzının kenarları kalktı. "Sanırım ne kadar çok insanla tanışırsan insanları okumakta o kadar iyi oluyorsun. Bazen biri hakkında bir şeyler hissedersin, bazen de seni kandırabilirler. Ama hata yaparlar ve gerçek benliklerini gösterirler," diyor Jay.

Aklıma Simon geldi. Beni kesinlikle kandırdı. İlk tanıştığımızda onun gerçekte nasıl biri olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Kendini büyük hissetmek için beni aşağılamaya hazırды.

"Bu sana çok oldu mu?" Jay'e doğru dönüyorum.

İç geçiriyor ve bir elini saçlarında gezdiriyor.

"Hem evet hem hayır. Sadece kendi çıkarları için benimle ilgilenen insanlarla tanıştım ama ben insanlarla kolay kolay yakınlaşmam Holly." Gözleri benimkileri tutuyor

konuşurken. "Birini kaybettikten sonra insanlarla yakınlaşmaktan kendini daha çok korursun. En azından ben öyle yapıyorum."

Göz temasını kesiyor ve mutfak tezgahına bakıyor, kaşları birbirine çarpıyor. "Rob'u kaybetmek hayatımın en kötü zamanıydı. Kendimi mutlu hissetmeme izin veremedim... ta ki seninle tanışana kadar." Bana bakıyor, gözleri sulanmış.

"Jay-" diye başlıyorum ama sözümü kesiyor.

"Sana anlatmak istiyorum Holly. Ne olduğunu, kim olduğumu bilmeni istiyorum." Sanki kelimeleri yüksek sesle söylemek acı veriyormuş gibi yutkunuyor.

"Jay, kim olduğunu biliyorum." Ayağa kalkıp ona doğru ilerliyorum, yüzünü ellerimin arasına alıp başparmaklarımla yanaklarını okşuyorum. "Sen en sıcak, en nazık, en aptal..." Ona gülümsüyorum. "Tanıdığım en iyi adam. Sevdiğin insanlar için her şeyi yaparsın."

Bana bakarken yüzünde acı dolu bir ifade var.

"Holly, anlamıyorum. Anlamıyorsun." Gözleri gözlerimi arıyor ve konuşmak üzere nefes alıyor.

Yüksek bir çınlama sesi duyuyorum ve irkildiğim için midem ağzıma sığıyor.

"Rahatla." Jay bana küçük bir gülümseme veriyor, o an kırılıyor. "Sadece yeni kapı zili."

"Tanrım, çok gürültülü; yaşlanınca sağır mı olacaksın?" Alay ediyorum.

"Senden sadece üç yaş büyüğüm," diyor taburesinden kayarken ve ön kapıya doğru ilerlemeden önce dudaklarını öperken.

"Gerçi sen bambaşka bir on yılın içindesin. Yani, ben yirmi sekiz yaşındayım, neredeyse yirmili yaşların ortasındayım ve sen otuz bir yaşında neredeyse kırk yaşındasın," diye arkasından sesleniyorum, sözümüz kesilmeden önce ne söylemek üzere olduğunu merak ediyorum.

"Sert bir şaplak için kaşınıyorsun, değil mi?" O da karşılık veriyor ve zihnimde canlandırdığı görüntüye gülümsüyorum.

Jay güvenlik ekranını kontrol eder ve ziyaretçimizi içeri almak için bir düğmeye basar. Birkaç dakika sonra kapıyı açar. Ayaklarının dibinde iki büyük makyaj çantası ve yanında tekerlekli bir elbise askısı olan bir kadın orada durmaktadır.

"Hey, Shona, seni görmek güzel." Jay eğilip onun yanağına bir öpücük

konduruyor. "Sen de Jay," diyor Shona, uzun koyu kahverengi saçlarını omuz. Ona doğru baktım. Benden daha yaşlı ve çok şık bir pantolon takım giymiş ve topuklu ayakkabılar giymiş. Eve giriyor ve ben ona doğru ilerlerken Jay eşyalarını taşımasına yardım ediyor.

"Sen Holly olmalısın?" diyor, aramızdaki mesafeyi kapatıp beni dostça kucaklarken topukları yere vuruyor. Etrafına baharatlı, egzotik bir parfüm yayılıyor. "Seninle tanıştığıma çok memnun oldum," diyor ellerimi ellerinin arasında tutarken. Elleri serin ve yumuşak, sol elinde kocaman bir elmas yüzük var.

"Sen de." Ben de gülümsüyorum.

"Stefan bana senin hakkında her şeyi anlattı." Yanaklarım ısındı.

"Her şey yolunda Holly, endişelenme." Gülüşü minik çanlar gibi tıngırdıyor ve bana gülümserken gözleri parlıyor. "Peki, nereye yerleşeyim?"

İki saat sonra Shona üzerimde sihrini konuşturdu. Misafir banyosunun aynasındaki yansıma bakiyorum. Hâlâ kendim gibi görünüyorum ama kusursuz HD versiyonu. Makyajım tertemiz. Dumanlı, koyu altın rengi göz farı gözlerimin yeşilini ortaya çıkarıyor ve dolgun ve yumuşak takma kirpikler kullanmış. Cildim tertemiz, elmacık kemiklerime altın rengi bir far dokunmuş ve dudaklarım hoş, sıcak bir nude. geniş bukleler halinde sırtımdan aşağıya dökülüyor. Shona saçlarıma parlatici sprey sıkmış, böylece altın sarısı tonları ışık vurduğunda parlıyor. Genel etki seksi ve boğucu.

"Sen bir mucize işçisisin!" Yüzümü bir o yana bir bu çevirerek haykırıyorum. Shona arkamdan geliyor ve ellerini omuzlarıma koyuyor.

"Zaten sahip olduğun şeylerle çalıştım Holly." Aynadan bana bakıyor.

Çok tatlı biri. Saçımı ve makyajımı yaptığı süre boyunca sohbet etmeyi bırakmadık. Bana kocasının Hollywood'un çoğuna özel efektler ve dublör oyuncular sağlayan büyük bir görsel efekt şirketi işlettiğini söyledi. Onunla sette makyaj sanatçısı olarak çalışırken tanışmış ve gerisi tarih olmuş.

"Şimdi işin eğlenceli kısmı." Omuzlarımı sıkarak bana sırtıyor. "Hadi elbiseyi seçelim!"

"Tamam." Shona'yı misafir yatak odasına kadar takip ediyorum ve karnım heyecan ya da sinirden dans ediyor. Birinin nerede bitip diğerrinin nerede başladığından emin değilim.

Elbise askısındaki her bir giysi torbasının fermuarını açarken, "Bir seçki getirdim," diyor. Kumaşlar gözüme çarpıyor. Uzun kırmızı bir elbise, siyah kadife bir elbise, gümüş rengi ve payetlerle kaplı bir şey, çiçek işlemeli bir dantel ve sonuncusu parıltılı, zümrüt yeşili. Bana bir denizkızını düşündürüyor.

"Ah, bu çok güzel," diyorum ağır yeşil kumaşı parmaklarken. Hareket ettikçe renk değiştiriyor, ışığı yakalayan ince altın ipliklerle dolanıyor.

"Bu benim de kişisel favorim," diyor Shona. "Seni aşağıda gördüğüm anda senin için mükemmel olacağını düşündüm." Onu çantasından çıkarıyor. Kalçanın altına kadar oturuyor ve sonra balık kuyruğu şeklinde yere kadar uzanıyor gibi görünüyor. "Hadi deneyelim!" Shona sırtıyor.

Bornozumu çıkarıyorum, böylece sadece çıplak bir tanga ve Shona'nın yanında getirdiği dahiyane bir sutyen giyiyorum, böylece askılarım görünmeyecek. Shona kumaşı başımın üzerinden kaldırıyor ve tenimin üzerinden aşağı kayıyor.

"Oh evet!" Shona'nın gözleri parlıyor ve ellerini göğsünün önünde birleştiriyor.

Yanımdaki boy aynasına bakmak için dönüyorum. Bir an için kendime değil de başka birine baktığımı düşünüyorum.

"Shona, bu muhteşem!"

"Hayır Holly, . Elbise sadece bir aksesuar." Beni inceliyor, aynada yüzümü izlerken uzun parmakları çenesini kavıyor.

Gözlerim elbisenin üzerinde geziniyor. Üst kısmı seksi ve vücudu sarıyor ama ağır kumaşı ve balık kuyruğu eteği onu zarif kılıyor. Arkasına bakmak için dönüyorum. Sırtımın alt kısmına kadar iniyor. Gözlerimi tekrar yüzüme getiriyorum. Vay canına, daha önce bir elbisenin içinde hiç bu kadar inanılmaz hissettiğimi sanmıyorum.

"Bu çılgınlık. Kendimi Sindirella gibi hissediyorum." Dudaklarımdan tuhaf bir kahkaha kaçıyor. "O zaman cam terliklerine ihtiyacın olacak," diyor Shona bana yardım ederken bir çift askılı altın topuklu ayakkabıya. "Ve bunlar." Bana uzun altın kristal küpeler ve altın bir clutch çanta uzatıyor.

Uzanıp alıyorum, parmaklarımı sabit kalmaya zorluyorum. "Teşekkür ederim."

"Sanırım balo için hazırsın." Geride durup bitmiş el işine bakarken gülümsüyor.

Karnımda yine sinirler uçuşuyor. Jay'i aramaya gitmeden önce aynadaki yansıma son bir kez bakıyorum. Shona bize harika bir akşam diledi ve eşyalarını toplayıp gitti. Ona teşekkür etmeden duramadım. Giderken Jay'e "onu görene kadar bekle" dediğini duydum ve şimdi onun beni görmesi konusunda çok gerginim. Son bir derin nefes alıp aşağıya indim.

Jay mutfak tezgahına yaslanmış, başını havuzun yanındaki cam kapılara doğru çevirmiş. Onu izlerken kalp atışlarım hızlanıyor. Siyah bir takım elbise ve boynu açık beyaz bir gömlek giyiyor. Erkeksiliğin timsali gibi görünüyor. Boğazımı temizliyorum ve bana dönüyor.

Beni içine çekerken önce gözleri açılıyor. Ayaklarımdan başlayarak, kalçalarımın ve göğüslerimin kıvrımlarını yüzüme kadar ve burada delici mavi gözleri durup benimkileri tutuyor. Bakışlarımı tutarken derin derin yutkunuyor. Sonra elini yüzüne götürüyor ve parmaklarını çenesinde gezdiriyor, tahrik olduğunda yaptığını öğrendiğim şekilde.

"Holly, muhteşem görünüyorsun." Bana doğru yaklaşıyor ve ellerini kalçalarıma koyarak aşağıya bakıyor ve beni tekrar tepeden tırnağa süzüyor. Bana doğru eğiliyor, yumuşak dudakları kulağımı okşuyor. "Sen tanıdığım en güzel kadınsın," diye fısıldıyor ve boynuma nazik bir öpücük konduruyor. Bedenim onun bedeninin yakınlığına ve tanıdık kokusuna tepki olarak kenetleniyor.

"de çok kötü yıkanmıyorsun," diye fısıldıyorum. Jay kıkırdıyor ve elini cebine atıyor.

"Sana bir şey getirdim." Uzun mavi kadife bir kutu çıkardı.

"Nedir bu?" Kaşlarımı çattım. "Sana bir şey almadım."

"Holly, tek istediğim sensin," diyor Jay, ellerime tutuşturduğu kutuya bakarken derin sesi içimi ürpertiyor. Kutuyu açıyorum ve içinden narin bir altın saat çıkıyor. Sedefli yüzünü pırlantalar çevreliyor ama dikkatimi çeken iki ayrı akrep ve yelkovan seti oluyor. Jay yüzümü inceleyerek, "İki zaman dilimi var; biri burası için, diğeri İngiltere için," diyor. "Böylece birlikte olmadığımızda bile, ona baktığında beni düşüneceğini umuyorum."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

"Mükemmel, teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, makyajımı bozmak istemediğim için gözlerimi kırıştıtarak.

Jay'in sıcak elleri bileğimi tutup takıyor. Kolumda parıldıyor. Hiç kimse bana bu kadar güzel bir şey vermemişti.

Jay omzumun üzerinden ön kapıya doğru bakarak, "Bu bizim taksiye benziyor," diyor. "Hazır mısın?" Tekrar bana bakıyor.

"Çok hazırım," diyorum, derin bir nefes alarak ve sesimin ikna edici çıkmasını umarak.

Dışarı çıkıyoruz ve yolunda siyah bir limuzin var, şoför arka kapıyı açık tutuyor.

"İyi akşamlar, bayan." Ben içeri süzülürken başını sallıyor ve gözlerini Jay'e dikeyor. O da bana sırtıyor, tepkime eğlendiğı belli.

"Limuzinle gideceğimizi söylememiştin," diye tıslıyorum kapı arkasından kapandıktan sonra.

"Bu büyük bir olay... Ayrıca, eğlenceli olabilirler." Koltuğunun yanındaki bölmeden bir şişe şampanya ve iki bardak çıkarırken sırtıyor.

"Bu çılgınlık." Mantarı açıp kadehi doldurmasını izliyorum. Bana bir bardak uzatıyor ve ben de onunkiyle tokuşturuyorum.

"İnsanların senin neredeyse hiç kıyafet giymediğın dev posterlerine baktığı bir geceye," diyorum.

Jay gülüyor. "Seni bir an önce eve götürmeyi düşündüğüm bir geceye, sana kıyafetsiz bakmaya."

"Şerefe." Büyük bir yudum alıyorum. Baloncuklar dilimin üzerinde dans ediyor ve yutkunurken başıma bir telaş geliyor.

İçimden bir ses bu gecenin güzel geçeceğini söylüyor.

Hollywood'da, balo salonunda lansman etkinliğine ev sahipliğı yapan otelin önünde duruyoruz. Şoför kapımızı açmak için iniyor ve Jay bana bakıyor.

"Elimi tut, Holly. Sen beni mutlu edene kadar bırakmayacağıma söz veriyorum."

Tanrım, kendimi neye bulaştırıyorum? Başımı salladım ve elimi onunkinin içine soktum.

Kapı açılıyor ve Jay limuzinden çıkmama yardım ederken yanıp sönen ışıklar beni kör ediyor.

Kapıyı kapatmadan önce bana gülümseyip başını sallayan şoföre "Teşekkür ederim," diyor.

Otelin girişine giden büyük bir kırmızı halı var. Bir tarafta gazetecilerden mikrofonlardan ve not defterlerinden ve fotoğrafçılardan oluşan bir deniz var.

kameralarını gösteriyorlar. Diğer tarafta ise parfüm logosunu gösteren geçici bir fon duvarı yer alıyor. Kadın şişesi için buzlu camdan kalp ve Capture, erkek versiyonu için ise buzlu camdan hilal şeklinde Protect yer alıyor. İki şişe birbirine uyuyor ve bir modern sanat eseri gibi görünüyor.

Halının üzerinde yürüyen konuklarla röportaj yapan ve arka fonun önünde fotoğraf çektiren muhabirlerden heyecanlı bir uğultu yükseliyor. Jay'ın parmakları elimi okşayıp beni sakinleştirdiğinde aşırı ısınmak üzereydim. Halı boyunca birlikte yürüyoruz ve etrafımızda onun adı anılıyor.

"Jay! Jay! Jay! Jay! Buradayım. *Celeb Central* dergisinden Clara." Dar siyah elbiseli genç bir kadın elindeki mikrofonu bize doğru uzatıyor.

"Jay, seni görmek büyük bir zevk ve bu gece çok yakışıklı görünüyorsun," diye övünüyor. Gözleri bana bakıyor ve bir tanıma parıltısı geçiyor. "Jay, buradaki sevgili flörtünün geçen sayımızda yer verdiğimiz hanımefendi olduğunu düşünmekte haklı mıyız?" Ona bakarken kaşları havaya kalktı.

"Evet, haklısın, ben Holly'yim," diyorum kendimden emin bir şekilde, kendimi şaşırtarak. Limuzindeki şampanyanın verdiği cesareten olmalı.

Clara mikrofonunu bana çeviriyor, konuşabildiğime şaşıyor. Jay'e bakıyorum ve bana gülümsüyor, gözleri parlak ve eğleniyor.

"Holly, söylentilerin bizi inandırdığı gibi Jay'le çalıştığın bir uçuşta mı tanıştın?" diye soruyor heyecanla.

"Evet, doğru," diyerek Jay'e bakıyorum.

Clara yere bakıyor ve ellerimizi fark ediyor. "Söyle bakalım, siz ikiniz çıkıyor musunuz?"

"Evet, Holly benim kız arkadaşım," diyor Jay pürüzsüz, derin sesiyle. Sesi bu kelimeleri tekrar söyleyince midem bulanıyor. Onları duymaktan asla bıkacağımı sanmıyorum.

Clara şansına inanamıyor gibi görünüyor. Yanındaki fotoğrafçıya "Steve, mutlu çiftin bir fotoğrafını çek" diye bağırıyor. Jay yanıma yaklaşıyor ve onlar fotoğraf çekerken biz de gülümsüyoruz.

Fotoğraflar için gülümseyerek biraz daha zaman geçiriyoruz ve Jay koku ve *Steel Force*'un gelecek sezonu hakkındaki soruları yanıtlıyor. Her muhabir kim olduğumu soruyor ve Jay kaç kez 'Holly, kız arkadaşım' dediğinde oracıkta orgazm olmadığımı şaşırtıyorum.

Sonunda otelin ana girişine varıyoruz ve içeride balo salonuna yönlendiriliyoruz. Arka planda büyüleyici bir müzik çalıyor. Işıklar

alçak ve tavan peri ışıklarıyla kaplı, bu yüzden yıldızlı bir gökyüzü gibi görünüyor. Gümüş mayo giymiş sanatçılar tavandan sarkan büyük hilallerin üzerinde asılı duruyorlar. Müzik eşliğinde sallanıyor, zarif esneme hareketleri ve yavaş dönüşler yapıyorlar. Odanın dört bir yanında kırmızı ve beyaz güller arasında koku şişeleri sergileniyor. Erkekler ve kadınlar etrafta dolaşarak zarif görünümlü hediye çantaları ve numuneler dağıtıyor. Odanın kendisi de tıpkı kadın kokusu gibi, ay ışığında büyüleyici bir elma bahçesi gibi kokuyor. Aynı anda hem tatlı hem de gizemli.

"Bu inanılmaz," diye fısıldıyorum Jay'e.

Anya Katiss uzun gümüş bir elbiseyle, yanında esmer bir adamla yaklaşırken elimi sıkıyor.

"Holly, seni tekrar görmek çok güzel; muhteşem görünüyorsun," diyerek beni iki yanağımdan öpüyor.

"Teşekkür ederim, sen de öyle," diye gülümsüyorum. Onunla tanıştıktan sonra Jay'le görüştüklerini düşündüğüme inanamıyorum. Aslında hoş biri ve Jay'den hoşlanmadığı çok açık. Jay'i sürekli kontrol etmeyen tanıdığım birkaç kadından biri.

"Jay." Dönüyor ve onu da iki yanağından öpüyor. "Sen gelmeseydin buradaki insan sayısının yarısına bile sahip olacağımızı sanmıyorum."

"Eminim yaparsın, Anya; olağanüstü bir iş çıkardın."

"Holly." Anya gülümseyerek bana döndü. "Bu Doug." Elini adamın koluna attı. Çok yakışıklı ve temiz traşlı ama oldukça sert görünüyor.

Bana elini uzatıyor. "Anya'nın menajeri," diyor ağzı sert bir çizgiye dönmeden önce.

"Holly," diyorum, boştaki elimle onun elini sıkarken, diğer elim hâlâ Jay'inkine dolanmış durumda.

"Tamam, sonra görüşürüz," diyor Anya, gelen bir misafiri karşılamaya giderken, kolu Doug'inkine bağlı.

Anya'dan çok farklı. Anya gülümsüyor ve herkesle ilgileniyor, o ise geride duruyor ve huysuz görünüyor.

"Doug'ın sorunu ne?" Jay'e sordum.

"Doug mı? Onu tanıyınca iyi biri olduğunu anlarsın. Sadece Anya'ya karşı çok korumacıdır. Kalabalıkta olmadığı zaman daha rahat oluyor."

"Stefan bu gece gelmek istemedi mi?" Doug'ın Anya'yla birlikte burada olduğunu ama Stefan'ın Jay'le gelmediğini düşünerek soruyorum.

"Hayır, bazen geliyor ama mümkünse etkinlikleri pas geçmeyi tercih ediyor."

"Genelde yanında birini getirir misin?"

"Jay gülümsüyor ve yanından geçen bir konuğa başıyla selam veriyor: "Ben olsam bir iş arkadaşım la ya da Stefan'ın tanıdığı biriyle gelirdim.

"Yani, düzgün bir randevu gibi değil mi?" Araştırıyorum.

"Holly." Jay'in sesinde uyarıcı bir ton var. "Önemsediğim ilk randevum sensin. Tatmin oldun mu?" Bana bakıyor ve başımı iki yana eğerek selam veriyorum.

"Şimdilik." Gülümsüyorum.

Bana başını sallıyor ama gözleri eğlenmiş görünüyor.

Sonraki bir saat daha fazla insanın gelmesiyle bulanık bir şekilde geçti. Birkaç içki içiyoruz ve Jay herkesle sohbet ediyor gibi görünüyor, beni kız arkadaşı olarak tanıtıyor. Bunu söylediğinde birkaç kadından daha fazlasının yüzü asıldı. Sanatçılar, tüm davetlileri çok memnun eden bazı akrobasi gösterileri yapıyor ve odanın etrafında sürekli bir içecek ve yiyecek akışı var.

Jay kulağıma, "Holly, birazdan Anya'yla birlikte sunum yapmak için sahneye çıkmam gerekiyor," diye fısıldıyor.

"Tamam." Gülümsüyorum ve elini bırakıyorum. Gözleri yüzümü inceliyor. "Git." Gözlerimi deviriyorum. "İyi olacağım."

Kalabalığın arasından odanın önündeki sahneye doğru gözden kaybolmadan önce dudaklarıma bir öpücük konduruyor. İçkimden bir yudum alıyorum ve etraftaki dekora bakıyorum. Bu gerçekten inanılmaz; harika bir iş çıkarmışlar ve salon konuklarla dolu.

"Meşgul, değil mi?" Doug bana katılmak için geldiğinde yanıma bakıyorum. Yanımda duruyor, içkisinden bir yudum alırken tepemizdeki sanatçılara bakıyor.

"Evet, öyle." Başımı salladım. Şu anda onu incelemekle o kadar meşgulüm ki sanatçılara bakamıyorum.

Anya ve Jay sahnede sunuma başlarken müziğin sesi kısılıyor ve salon sessizliğe gömülüyor. Jay'in sahnede yürürken, kokudan ve Anya'nın ne kadar sıkı çalıştığından bahsederek seyircileri büyülemesini izliyorum.

"Jay'in evine zorla girilmesi daha iyi bir zamana denk gelemezdi, biliyor musun?" Doug, Anya'nın konuşmasını izlerken şöyle der.

"Pardon?" *Onu doğru duymuş olamam.*

"Lansman için iyi bir tanıtım oldu." Omuz silkiyor. "Tam da parfümleri piyasaya sürmek üzereyken Jay'i tekrar ön sayfaya taşıdı."

Midem çalkalanıyor ve daha fazla içemeyerek bardağımı indiriyorum.

"Berbattı," diye mırıldanıyorum, Jay'in annesinin yanındaki stresli yüzünü hatırlıyorum

Haberi aldığıında babamın evindeydi.

"Oh, eminim biraz tatsız olmuştur," diyor Doug, "ama hiçbir şey alınmadı ve sonuç olarak bu gece gelen tüm insanlara bakın."

Ona bakıyorum, duyduklarımınan iğreniyorum. "Bunu söylediğine inanamıyorum!" Çenemi sıkarak ona ters ters bakıyorum.

Bana baktı. "Bunu kişisel algılama Holly. Bu sadece iş, hepsi bu. Anya için en iyisini istiyorum," diyor ve sonra içkisinden yudum daha alıyor.

"Affedersiniz. Sanırım biraz hava almam gerek!" Elinde kanepe tepsisi olan bir sunucunun yanından geçip gitmek için dönüyorum.

Bu ne cüret! Böyle bir şey söylediğine inanamıyorum. Belki de Jay bazı insanların sadece kendi gündemleriyle ilgilendiğini söylerken bundan bahsediyordu. İçimi bir hastalık kaplıyor ve tüylerim diken diken oluyor. Doug, Anya için ne kadar ileri gidebilirdi? Birisi Ryan Baker'a beni takip etmesi ve biz dışarıdayken eve girmesi için para vermiş. Eminim yapmazdı? Ama Jay onun Anya'ya karşı çok korumacı olduğunu söyledi ve Doug da onun için en iyisini istediğini söyledi. Giderek artan mide bulantımı yuttum ve adımlarımı odanın diğer tarafına doğru attım. Daha yolu yarılamamıştım ki paniklemiş bir ses çığlık attı.

"Biri yardım etsin! Boğuluyor!"

Bölüm Yirmi Bir

Başımı çığlğın geldiğı yöne çeviriyorum. Ana sahneden uzaklaşmış bir grup insandan gelen bir kargaşa var.

"Nefes alamıyor!" diye bağılıyor aynı ses.

Kalabalıktaki küçük bir boşluktan bakmak için boynumu eğiyorum. Koyu renk saçlı bir adam boğazını tutuyordu. *Aman Tanrım... Bu Doug!*

Doug boğuluyor!

"Bırakın geçeyim!" Kalabalığın arasından ona doğru ilerlerken bağııyorum.

Ona ulaşmaya çalışmak katranın içinde yüzmek gibi. Yolda bir sürü insan var ve hareket etmiyorlar. Sonunda onun olduğu yere ulaştım. Hâlâ sessizce boğazını tutuyor, gözleri kocaman ve panik içinde. Gözlerimin içine bakıyor ve gözlerindeki korku karşısında içim buz kesiyor.

Ne yapmam gerektiğini biliyorum. Bize her yıl uçuş eğitimi sırasında biri boğulursa ne yapacağımızı öğretiyorlar. Vücudum otomatik pilotta hareket ediyor.

"Doug, benim için öksürebilir misin?" Doğrudan gözlerinin içine bakarak soruyorum. Başını sallıyor, yüzü daha da kızarıyor.

"Aman Tanrım, ölecek," diye bağılıyor biri.

Derin bir nefes alıyorum.

"Tamam Doug, benim için eğilmeni istiyorum. Başın dizlerinin yanında olacak şekilde eğil, tamam mı?" Kalbim göğsümde o kadar hızlı çarpıyor ki bayılacağımdan korkuyorum, ona başarabildiğim en sakin sesle talimat veriyorum.

Beni dinliyor ve öne doğru eğiliyor. Elimi başımın üzerine kaldırıyorum ve avucumu kürek kemiklerinin arasına sertçe indiriyorum. Yüksek sesle

gümbürtü kulaklarımda yankılanıyor ve kan hücum ederken elim yanıyor.

Hiçbir şey olmuyor, ben de elimi tekrar kaldırıp ona daha sert vuruyorum. Mide bulandırıcı *gümbürtü* yine sessizlikle karşılanıyor. Dudakları maviye dönüyor. Devam etmeliyim. *Üç, dört, beş*, kafamdan sayıyorum. Beş darbeden sonra Doug hâlâ boğuluyor.

Saç çizgimde soğuk ter boncukları var. İşe yaramıyor. Başka bir şey denemeliyim. Bilincini kaybetmesine çok az kaldı ve biliyorum ki bu onun şansının daha da kötü olduğu anlamına geliyor. Nefes borusunu tıkayan her neyse onu çıkarmalıyım.

Kalçamı sırtına bastırıyorum ve kollarımı beline dolayarak onu kendime doğru çekiyorum, bir elimi yumruk yapıp diğerinin içine sarıyorum. Tüm gücümle, elimden geldiğince hızlı bir şekilde içeri ve yukarı doğru çekiyorum. Doug bana karşı daha da ağırlaşıyor, kolları artık yanlarından sarkıyor. *Hayır, hayır, hayır*. Gözlerimi yukarı dikiyorum ve aynı hareketi tekrar yapmak için tüm gücümü kullanıyorum. Hiçbir şey işe yaramıyor. Onu kaybedeceğim.

"Aman Tanrım, o öldü! Ambulans nerede?" diye feryat ediyor biri.

Hadi, Doug! Lütfen! Yumruğumu tekrar gövdesine bastırıyorum.

Kalabalıktan yüksek sesli bir nefes sesi geliyor. Doug'ın midesi kollarımın altında kasılırken, vücudu şiddetli öksürükler ve nefes nefese kalmalarla doluyor.

"! Çıktı!" diye bağırıyor bir ses.

Kollarım hâlâ onun bedenindeyken kulaklarım çınlıyor, kalbim göğsümün içinde fır fır dönüyor. Doug'ın nefes alışları yavaşlayıp derin nefeslere dönüşürken ayakları üzerinde daha dengeli durmaya başlıyor. Bir kolumu vücudunun ön tarafında tutuyorum ve yüzünü görebilmek için yanına doğru ilerliyorum.

"Doug?"

Yüzü normal pembe rengine dönüyor. Elimi sıkarken vahşi gözleri kilitleniyor, derin ve titrek nefesleri hâlâ konuşmasını engelliyor.

"Sorun yok, Doug. Sadece derin nefes al, tamam mı?" Sesim çok sakın geliyor ama içten içe çıldırıyorum.

Daha önce sadece Doug'ı görebiliyordum ama şimdi etrafımıza baktığımda rahatlamış yüzlerle dolu bir denizin bana baktığını görüyorum. Sonra biri alkışlıyor ve kulaklarımdaki kalp atışlarımdaki sesi alkışlar ve tezahüratlarla bastırılıyor. Bu gerçeküstü bir şey. Yüzümü başka yöne, kendini toparlamış olan Doug'a çeviriyorum. Kimse göremiyor ama az önce başına gelenin büyüklüğünü kavradığı için eli benim elimde titriyor.

"Doug!" Anya kalabalığı yararak Doug'a çarpıyor ve ona tutunurken yüzünden yaşlar süzülüyor.

Elimi bırakıp, parmaklarının arasında yüzünü okşayan ve yanaklarını öpücük yağmuruna tutan Anya'ya sarılmadan önce gözleri son bir kez benimkilere bakıyor.

"Holly!"

Beni kollarıyla sarıp göğsüne doğru çekerken Jay'in sesine doğru kör bir şekilde dönüyorum. Vücudum titrerken yüzümü ona gömüyorum, yarattığı adrenalin azalıyor. Jay'sıcak kolları şu anda dünyadaki en güvenli yer gibi geliyor.

"Sorun yok bebeğim; ," diye fısıldıyor saçlarıma. "Ben sana sahibim. Seni yakaladım."

Kendimi derin bir nefes almaya ve gözlerimi açıp Doug'ı aramaya zorlayana kadar bana fısıldamaya devam ediyor. Hâlâ aynı yerde duruyor ve şoka girmiş gibi görünüyor. Gelen sağlık görevlileri onu kontrol ederken Anya koluna yapışmış.

"Sizi hastaneye götürelim," diyor kadın sağlık görevlisi. "Böyle bir şeyden sonra kontrolden geçmek her zaman en iyisidir. Birkaç gün ağrınız olacak ama karın yapılan darbelerden dolayı biraz morarma olduğunu söyleyebilirim. Herhangi bir yeriniz kırılmış gibi görünmüyor."

Anya başını sallıyor ve sağlık görevlisine odaklanıyor. "Evet, tabii ki. Hadi Doug. Gidip seni hastaneye götürelim."

Doug ağzını açıyor, sesi boğuk çıkıyor. "Anya, bu senin etkinliğin. Sen burada kal. Ben gideceğim. Sorun değil."

"Douglas Thornhill, insanı çileden çıkarıyorsun!" Anya kaşlarını çatır. "Yalnız gitmene izin vermeyeceğim. Seni aptal." Ona ters ters bakar. "Seni seviyorum! Ölebilirdin. Şimdi gidelim," diye bağırarak onu sağlık görevlilerinin arkasından balo salonunun dışına doğru yönlendiriyor. Yemin ederim yüzü boğulurken olduğundan daha fazla şok olmuş gibi görünüyor. *Anya Doug'ı seviyor mu?*

"Holly?"

Gözlerimi Anya ve Doug'dan ayırıp Jay'in yüzüne dikiyorum. Bana bakıyor, gözleri endişe dolu, güzel kalbi gözlerinde parlıyor. Şefkatli kolları hâlâ bana sarılmış, beni destekliyor. Anya'nın Doug'a ilan-ı aşk etmesi zaten bildiğim bir şeyi daha da pekiştirdi. Jay'e aşığım ve uzun da öyleyim. Gözlerim onunkileri arıyor ve yemin ederim ona bakışımдан çok belli oluyor olmalı.

"Hadi, Berry." Dudakları alnımın üzerinde tozlanıyor. "Seni eve götürüyüm."

Limuzin bizi almak için geri geliyor ve Jay'in evine geri dönüyoruz, ben onun kucağına kıvrılmışım, kolları beni sarmış ve dudakları saçlarıma yapışmış. Ne ben bir şey söylüyorum ne de o.

Beni ön kapıdan içeri sokuyor ve doğruca yatak odasına götürüyor, yatağın kenarına oturup beni kucağına alıyor, hala kollarıyla sarıyor.

"Konuş benimle, Holly." Parmak uçları çeneme dokunup yüzümü ona doğru çevirirken sesi yumuşak. Mavi gözleri gözlerimi yakıyor ve daha fazla tutamıyorum. Kontrolsüzce titriyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken hıçkırıklar ağzımdan kaçıyor.

"Hey, hey." Gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarımı öpüyor. "Sorun yok, bebeğim; yanıdayım."

Boğazıma yapışan yumruyu yutmaya çalışırken boğazım düğümleniyor. "Öleceğini sandım. Hiçbir şey işe yaramıyordu." Titreyen ellerimi yüzüme götürüyorum. Jay onları kendi ellerinin içine alıp sabitliyor.

"Ama yapmadı. Sen onun hayatını kurtardın, Holly. Bunu sen yaptın," diyor Jay ve ellerimi dudaklarına götürüp öpüyor.

"Neden titrememi durduramıyorum?" Jay'in gözlerinde bir cevap arıyorum.

"Şok yüzünden, Holly. Vücudun o anda tepki verdi ve şimdi de zihnin ona yetişmeye çalışıyor."

Ona bakıyorum. O kadar kontrollü, sesi o kadar sakin ki gözyaşlarım yavaşlıyor.

"Kendimi çok aptal hissediyorum," diyorum ellerime bakarak.

"Holly, aptallık etmiyorsun. Az önce olan travmatik bir şeye tepki veriyorsun." Alnımdan öpüyor ve ben de derin bir nefes alıyorum.

"Eminim sen olsaydın benim gibi ağlamaz ve titremezdin."

"Sandığın kadar güçlü değilim, Holly." Sesi gergin geliyor ve bir yerlerde bir anının içinde kaybolmuş gibi bulanıklaşan gözlerine bakıyorum.

"Ne demek istiyorsun?" Yüzünü inceliyorum.

"Rob'u gördüğümde kendimi zor tuttum." Kendini toparlayamadan sesi çatlıyor.

"Sen.."

"Evet, oradaydım." Perili gözleri benimkilerle buluştu. "Ve yaşadığım sürece o anı asla unutmayacağım."

"Ah, Jay." Alnımı onunkine yaklaştırıyorum ve ikisini birleştiriyorum, umarım devam eder ve sonunda beni içeri alır da geçmişinin hayaletleriyle birlikte yüzleşebiliriz.

"Sadece söylüyorum Holly, hissettiğın şey normal." Boğazını temizliyor, o an bir kez yok oluyor. "Hadi seni yatmaya hazırlayalım. Çok yorulmuş olmalısın."

Jay beni banyoya taşıyor ve duşu açıyor. O arkasını dönmüşken yeşil elbisemi çıkarıp yapışkanlı sütyenimi sıyırdığımda odayı buhar dolduruyor. Geceyi böyle bitirmeyi hayal etmemiştim. Külotumu bacaklarımdan aşağı sıyrıp içinden çıkıyorum. Jay takım elbisesini çıkarmış ve önümde duruyordu. Vücuduma bakmıyor, onun yerine gözlerini yüzümde sabit tutuyor.

"Hadi, Berry." Elimi tutuyor ve beni sıcak spreyn altına götürüyor. Hiç tahmin edemeyeceğim kadar sıcak ama sonunda titremem geçince kendimi daha sıcak hissediyorum. Jay pufu eline alıyor ve üzerine duş jeli sürerek beni şefkatle yıkıyor, sadece mecbur kalırsa gözlerini benimkilerden ayırıyor.

Karnımda siyah damlama izleri var. Gözyaşlarım yüzünden palyaoya benziyor olmalıyım, makyajım yüzümden akıyor. Jay bakışlarını takip ediyor ve bir el bezine uzanıyor, sıcak suyun altında durulayıp sıkarak çıkarıyor.

"Çok güzelsin," diyor elindeki bezi yanaklarıma uzun, yavaş darbelerle silerken.

Orada duruyorum ve yüzümü tüm makyajımdan arındırarak yıkamasına izin veriyorum. Şimdiye kadar paylaştığımız en samimi anlardan biri gibi geliyor. Gözlerini benimkilere kilitlediğinde gözlerimi ondan alamıyorum.

"Sana aşığım Holly," diyor gözleri ararken.

Ağzım açık, olduğum yerde donup kalırken zaman duruyor, su ikimizin de üzerinden akıyor.

"Jay..."

Parmağını dudaklarıma götürüyor. "Cevap vermek zorunda değilsin. Sadece sana söylemem gerekiyordu."

Bana doğru eğiliyor, parmağını dudaklarıyla değıştirip beni öperken vücudu benimkine karşı sıcak. Bu adamı seviyorum. Nasıl sevmeyeyim ki? İnanılmaz biri. Hiç şansım yoktu. Bu adamı çok seviyorum ve o da az önce beni sevdiğini söyledi.

Gecenin tüm duyguları Jay'ın sözleriyle birleşip içimde zirve yaparken kollarımı boynuna dolayıp onu öpüyorum, dilim

Ağzını keşfetmek, okşamak ve tatmak için çaresizce. Bağlandığını hissetmek için çaresiz.

"Holly," diye mırıldanıyor dudaklarına karşı, başını sallıyor. "Hadi seni yatağa götürelim. Çılgın bir gece oldu."

Kendimi onun bedenine daha fazla bastırıyorum; onun beni sardığını hissetmeye ihtiyacım var. Tenime dokunmasına ihtiyacım var. Yaşadığımı hissetmeye ihtiyacım var.

"Buna ihtiyacım var Jay, lütfen," diye yalvarıyorum ağzına karşı.

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve kararlılığı azalırken gözlerinde anlayış parlıyor. Beni tekrar yavaş ve derin öperken parmakları yüzümde geziniyor. Ellerimi yukarı kaldırıyorum ve başının arkasını aşağı yukarı okşuyorum.

"Holly," diye inliyor, öpücüklerini derinleştiriyor, hâlâ yüzümü ellerinin arasında tutuyor.

Burada, onun kollarında kendimi güvende hissediyorum. Bana verdiği her öpücükte gecenin dramı biraz daha kayboluyor. Sihir gibi, tüm acılarımı öpüyor. Nabzım bacaklarımın arasında atıyor. Islanmışım ve onun için yanıp tutuşuyorum, yakın ve bağlı hissetme arzusu çok büyük.

Bir bacağımı kaldırıp beline doluyorum; Jay'in eli bacağıma gidiyor ve orada tutuyor. Diğer eli boynumun arkasına dolanıyor ve bana bakıyor, gözleri sorguluyor. Ellerimi tekrar saçlarının arasına sokuyorum ve bakışlarını tutuyorum. İçimde yavaşça kayarken gözleri benimkilerde kalıyor. Nefesim bedenimi terk ediyor ve iç çekiyorum.

"Jay."

"Evet, Berry?" diyor geri kayarken ve duraklarken.

"Ben de seni seviyorum." Sesim duygusallıktan çatlıyor, gözyaşlarım yine yanaklarımdan aşağı süzülüyor.

Gözleri açılıyor, içime geri kayarken bakışları benimkilere parlıyor ve dudakları tekrar benimkileri buluyor. Gözyaşlarımın tuzu öpüşmelerimizle akıp gidiyor. Bedenlerimiz tekrar tekrar buluşurken inliyorum, her itiş bir öncekinden daha lezzetli.

"İnanılmazsın Holly," diye fısıldıyor Jay içime gömülürken.

"İnanılmaz olan sensin!" Aramızdaki elektrik yükselirken ben de Biz.

"Beni çok mutlu ediyorsun," diye inliyor Jay beni aşağı çekerken öpüşürken onunla tekrar buluşmak için.

Birlikte hareket ediyoruz, o içime kayıyor ve ben onun üzerine batıyorum, her itiş daha sert ve daha hızlı, daha acil hale gelirken dudaklarımız birbirine bastırıyor

bir 6ncekinden daha fazla. Çok geçmeden tanıdık bir sıkışma tüm vücutuma yayılıyor.

"Boşalacağım, Jay!" Yoğun baskı vücudumu ele geçirirken nefes nefese kalıyorum, geri dönüşü olmayan noktayı geçiyorum.

Buna karşılık olarak hızını artırıyor ve ben ona karşı sertçe boşalırken vücudum uçurumun kenarına dalıyor, dudaklarına karşı adını haykırıyorum.

"Harikasın Holly," diyor Jay, ben orgazmımı onun üzerinde yaşarken beni 6püyor. Onun etrafında kasılırken her dalgada titriyorum. Aramızda daha fazla ısı tutuşurken içimde daha da sertleşiyor. "İnanılmaz," diye inliyor vücudu kasılırken ve içime boşalırken, ciğerlerindeki hava boşalıyor. Derin bir nefes çekerken göğsü bana doğru genişliyor. "Tanrım, Holly," diye inliyor, içime boşalırken beni daha sert 6püyor.

Her şeyini içime çekmek için sertçe sıkıyorum, paylaşmaya istekli olduğu her parçasını istiyorum. Nefes alış veriş i yavaşladığında iç çekiyor ve birbirimize bağlı kalıyoruz, sadece birbirimizi 6püyor ve birbirimizin gözlerine bakıyoruz.

"Holly'm, benim güzel Holly'm," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı.

Birlikte geçirdiğimiz o ilk geceye geri dönmekten kendimi alamıyorum. Duşta bana öyle değerli bir hediye vermişti ki, bedenime tapıyor ve ayaklar altına alınan özsaygımı yeniden inşa ediyordu. Şimdi ona en çok ihtiyaç duyduğum anda yine yanımda. Sözleri bu gece farklı acıları yatıştırıyor, ama yine de beni seviyor ve iyileştiriyor. Sevginin ne kadar inanılmaz olduğunu gösteren biriyle daha önce hiç tanışmadım. Sizi kendinizden nasıl uzaklaştırabileceğini ve etrafınızdaki tüm güzellik ve enerjide bağlantı kurmanıza nasıl yardımcı olabileceğini. Onunla tanışana kadar. altında yine onun 6pücüklerine gömölüyorum ve yakında benim de onun yanında olmama izin vereceğini umuyorum.

Yirmi İkinci Bölüm

Ertesi sabah geç yattık. Jay haklıydı. Önceki akşam yaşananlar beni çok yormuştu. Vücudum bitkin düşmüştü. Jay duştan sonra beni kuruladı ve yatağa taşıdı. Başımı yastığa koyar koymaz uyuyakalmıştım.

"Al." Jay bana bir bardak nane çayı uzattı.

"Teşekkürler." Parmaklarım onunkilere sürtünüyor ve aramızda bir enerji vızıltısı dolaşıyor.

Jay yanıma otururken ben de kanepenin pelüş gri minderlerine gömülüyorum, o otururken bacaklarımı kaldırıp kucağının üzerine koyuyorum. Bir şey söyleyemedim telefonu çalıyor ve sehpadan telefonu alıyor.

"Hey, Stefan."

Bu sabah Stefan'la konuşmuş ve ona dün gece olanları anlatmış. Neden bu kadar erken tekrar arıyor?

"Tamam, hangi kanal?" Jay koltuğunda öne doğru eğiliyor, televizyonun kumandasına uzanıyor ve açıyor. "Evet, açtım," diyor ve ben de bakışlarını ekrana doğru takip ediyorum. Bir haber muhabiri konuşuyor. Yanında Jay ve benim dün gece kırmızı halıda çekilmiş bir fotoğrafımız var. Jay sesi açıyor ve ben nefesimi tutarak dinliyorum.

"Dün gece model Anya Katiss'in yeni parfüm serisinin lansman partisi vardı. Jay Anderson erkek versiyonunun yüzü. Ancak, menajeri Doug Thornhill boğulmaya başlayınca işler dramatik bir hal aldı. Olaydaki görgü tanıkları, Jay'in kız arkadaşı Holly Havers'ın hızlı düşünen davranışları olmasaydı öleceğinden korktuklarını söylediler. Bayan

Havers, Bay Thornhill'e hayat kurtarıcı sırt darbeleri ve karın itme hareketleri yaptı."

Kamera dün gece otelin dışından kaydedilen bir görüntüye geçiyor. Bir kadın misafirle röportaj yapılıyor, elleri saçlarını karıştırmakla ağzını kapatmak arasında gidip gelirken gözleri kocaman açılmış, yüzündeki şok açıkça görülüyor.

"Korkunçtu. Morarıyor ve sarkıyordu. önünde öleceğini sandım. Holly onu kurtardı. İnanılmazdı. Ne yapacağını biliyordu."

Kamera stüdyodaki haber muhabirine döner.

"Jay ve Bayan Havers, birkaç ay önce Londra Heathrow'dan Bayan Havers'in uzun mesafeli uçuş görevlisi olarak çalıştığı LAX'e giden bir Atlantic Airways uçuşunda tanıştıklarını doğruladılar. Eğitimi dün gece kesinlikle işe yaradı. Bay Thornhill kontrol için hastaneye götürüldü ama kaynaklarımız bu sabah ayrıldığını söylüyor."

Bizim görüntümüz kaybolup muhabir bir sonraki habere geçerken Jay televizyonun sesini kapatıyor. Stefan'la tekrar konuşurken gözleri bana bakıyor.

"Hayır, bunu yapmayacak. Eğer bir sorunları varsa, bunu benimle halledebilirler." Çenesi gerildi. "Evet, tamam, sonra konuşuruz." Telefonu kapatıyor ve avuçlarını bacaklarımda gezdirirken derin bir nefes alıyor.

"Ne yapmayacak?" Ona bakarak soruyorum.

"Basın sizinle özel bir röportaj yapmak istiyor. Bütün sabah Stefan'ı arayıp durdular."

"Ah." Her detayı tekrar gözden geçirme fikri midemi bulandırıyor. Jay kaşlarını çatarak, "Seni takip etmelerini istemiyorum Holly," diyor.

"Her zaman beni korumaya çalışıyorsun." Ona gülümsüyorum ve yüzü yumuşuyor. "Yapmak zorundayım Holly. Sana bir şey olması fikri..."

Onun sesi

ve boşluğa bakarak yutkunur.

Kalbim onun için kırılıyor. Dışarıdan çok güçlü ve kendine güvenen biri gibi görünüyor ama iç dünyasında kendisine çok yakın birini, sevdiği birini kaybetmenin yarasını taşıyor. Beni korumak ve durumun kontrolünü elinde tutmak istemesine şaşmamalı. Eğildim ve kot pantolonunun üzerinden kalçasını sıktım.

"Bana hiçbir şey olmayacak. Ayrıca, yakında konuşmak isteyecekleri çok daha ilginç biri olacak."

Bana doğru baktı. "O kadar kolay pes etmezler, Holly. Yine de fikirde değilim; bana son derece ilginç geliyorsunuz." Küçük bir gülümsemeyle

Gülümse.

"Büyüleyici." Kıkırdıyorum.

"İşe yarıyor mu?" Tek kaşını kaldırıyor.

"Beni uzun zaman önce büyülemiştin." Bana doğru yaklaşıp yüzünü bir santim yakınımaya getirdiğinde gülümsüyorum.

"Öyle mi?" Nefesi dudaklarımı

gıcıklıyor. "Öyle," diye fısıldıyorum.

Jay öne eğiliyor ve beni usulca öpüyor. Beni bu şekilde ya da herhangi bir şekilde öpmesine asla doyamayacağım. Öpüşmemiz derinleşirken iç çekiyorum ve elleri beni belimden tutmak için hareket ediyor.

"Tanrım!" Kalbim göğsüme fırladı. Jay

başını arkaya atıp kıkırdıyor.

"Yeni zile alışman gerekecek, Berry."

"Yaşlı adam çanını mı kastediyorsun?" Kanepeden atlayıp ön kapıya yöneldiğinde ona takılıyorum.

Kim olduğunu söylemeden önce kamerayı kontrol ediyor. Ayağa kalkıp ön kapıya doğru yürüyorum ve kapıyı açarken yanında duruyorum.

"Anya, Doug?" Hiç beklemediğim bir şekilde bakıyorum. Anya'nın kolu Doug'inkine dolanmış ve gülümsüyor. Jay içeri girebilmeleri için bir kenarda duruyor ve kapıyı arkalarından kapatıyor.

"Hey, Anya." Onu yanağından öpüyor ve sonra kollarını Doug'a doluyor.

"Hey, dostum, seni gördüğüme hiç bu kadar sevinmemiştim."

"Ha, aynı şekilde," diyor Doug gülümserken.

Huysuzluk yapmakla meşgul olmadığı zamanlarda çok yakışıklı. Yüzü çok daha rahat ve hafif görünüyor. Dün onunla ilk karşılaştığımda çok gergin görünüyordu.

"Holly." Anya beni kollarıyla sıkıyor. Uzun siyah saçları yüzüme baskı yapıyor ve parfümünün kokusunu alıyorum. Omuzlarım gevşiyor; bu Capture değil. Dün geceyle ilgili anılarımı canlandırır diye yakın zamanda o parfümü tekrar koklamak istemiyorum. Omzunun üzerinden Doug'a bakıyorum. Belki de ziyaretleri tam da ihtiyacım olan şeydi. Doug'ı burada, canlı, sağlıklı ve normal bir renkte görmek dün gecenin uzak bir anı gibi görünmesine yardımcı oluyor.

Anya beni bırakıyor ve selamlaşmak için sadece Doug'la baş başa kalıyorum. Bana doğru bir el uzatana kadar orada garip bir şekilde duruyorum. Benimkini onunkine koyuyorum, sıkmasını bekliyorum. Onun yerine beni kendine doğru çekiyor ve beni kucaklıyor. Sırtımı okşarken sıcak göğsü benimkine doğru inip kalkıyor.

"Holly." Geri çekiliyor, gözleri sulanıyor. "Sana nasıl teşekkür edebilirim ki?"

Gözlerinin içine bakıyorum. "Az önce yaptın, Doug."

Beni inceliyor. "Yaptığın şey için ne kadar minnettar olduğumu bilemezsin." "İkimiz ne kadar minnettarız," diyor Anya kolunu bana dolayarak.

Doug'ın beline, gözlerinin içine bakarak.

"Önemli bir şey değildi," diyorum, onları ilgiyle izleyerek.

Jay elini belime doluyor. "Hastanede her şey yolunda ?" diye soruyor.

"Evet, sadece iyileşeceğini söyledikleri bazı çürükleri var." Anya cevap verirken gözlerini Doug'inkilerden ayırmıyor.

"Özür dilerim," diye

mırıldanıyorum. Doug'ın gözleri benimkilere kaydı.

"Sakin özür dilemeye kalkma Holly. Senin sayende hayattayım." Bana gülümsüyor.

Ondaki değişimin üstesinden gelemiyorum. Doug'ın bu alternatif versiyonunu seviyorum, onu ortaya çıkarmak için ölüme yakın bir deneyim gerekmiş olsa bile.

"Sen sadece hayatımı kurtarmakla kalmadın, bana daha iyi bir hayat da verdin," diye devam ediyor Anya'ya bakarak, o da karşılık olarak onu dudaklarından öpüyor.

"Doug neredeyse ölmemiş olsaydı ona olan aşkımı ilan edeceğimi hiç sanmıyorum." Anya gülüyor.

Doug ona bakıyor.

"Hadi ama bebeğim, sen hep işe odaklanır ve gergin olursun. Benim için de aynı şeyleri hissedeceğini hiç düşünmemiştim. Hep iş, iş, iş," diyor başını sallayarak.

"Sana çok odaklandım, Anya." Doug onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Senin için hep en iyisini istedim çünkü benim için çok değerlisin. Bunun çok açık olduğunu sanıyordum. Senin için yeterince iyi olmadığımı biliyordum, bu yüzden asla bir şey söylemedim."

Jay yüzünde bir gülümsemeyle onları izliyor. Burada olduğumuzu bile unuttular. Şu anda birbirlerine bakışlarına bakılırsa, girişte birbirlerinin kıyafetlerini yırtmalarını bekliyorum.

"İkiniz için de çok mutluyuz," diyor Jay ve gözleri tekrar bize dönüyor. Anya başını Doug'ın omzuna yaslarken kızarıyor.

"Özür dilerim." Sırıttıyor. "Bütün geceyi konuşarak geçirdik; şimdiye kadar her şeyi söylemiş oluruz diye düşünüyorsun."

"Birbirinizi buldu unuzda birine onu ne kadar sevdi inizi söylemekten asla vazge memelisiniz bence," diyor Jay bana bakarken.

Gözleri gözlerimi yakaladı ında midem tepki olarak çırpınıyor.

"Sadece gelip sana teşekkür etmek istedik Holly," diyor Doug. "Hırsızlık olayından bahsederken çok soğuk kalpli bir pislik gibi g r nd   m n farkındayım." Utanmı  görünüyor ve boğazını temizliyor. "Dinle, bunu yapan adamı yakaladıklarını biliyorum ve hâlâ cevaplanmamı  bazı sorular var. Bazı bağlantıları var. Etrafa sorup senin için ne bakaca ım."

Jay omzuna vurur. "Te ekk rl r, ."

"Yapabilece im her şeyi yaparım Holly," diye ekliyor Doug bana bakarak. "Yani, ne olursa, sadece istemen yeterli."

"Teşekkür ederim Doug." Gözlerinin içine bakıp gülümsedim.

Any , "Pekâlâ, sizi yalnız bıraksak iyi olur," dedi. "Doug'ı dinlenmeye götürüyorum ve öğleden sonra eve bir emlakçı gelecek."

"Ta ınıyor musun?" Jay kaşlarını kaldırır.

"Evet!" Doug'a bakarak gülümsüyor. "Bugün birlikte yeni hayatımızın başlangıcı. Birlikte se e e imiz yeni bir evde ba lamak istiyorum."

Doug bize gözlerini deviriyor ama gülümsüyor. "G r n  e göre bugün sıkı emirler altındayım."

Any  uzun, zarıf bir parmakla burnuna vurur. "Evet,  yle. Doktor dinlendi inden emin olmam için beni seninle ilgilenmem için görevlendirdi. Hadi gidelim." Ona gülümser.

Vedala ıp el sallayarak onları u urluyoruz. Jay kapıyı kapatıyor ve gözleri sevinçle benimkilere takılıyor.

"Bu  ılgıncaydı!" Az önce olanları düşünürken bir elimi a zıma götürdüm.

"Bir de bana sor. Doug'a açık mı?" Jay inanamayarak ba ını sall r. "Bunun olacağını tahmin etmemi tim. Yıllardır onun menajeriydi. Bunca zamandır ikisi de aynı şeyi hissediyordu ama ikisi de bir şey söylemedi mi? Saçmalık." Elini saçlarında gezdirerek i  geçirir.

"Yani Doug, sen Any  ile çıkarken onun açık olduğu kişi miydi?"

"Neredeyse hiç çıkmadık, Holly. Daha çok, birkaç ay boyunca birkaç etkinliğe eşlik ettik. Aslında Doug'ın fikriydi."

"Doug sevdiği kadının başka bir adamla vakit geçirmesini izlemekten mutluydu, çünkü onun kariyeri için daha iyi olduğunu düşünüyordu? Ya da daha çok

onun ligi mi?" İnanamayarak söylüyorum.

"Onu seviyor, Holly. Onun mutluluğu için kendi mutluluğundan vazgeçmeye hazırdı. Ya da onun mutluluğuna yol açacağını düşündüğü şeyden." Jay sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyor.

"Evet... Sanırım sen söyleyince," diyorum Jay'e bakarak.

Onun için ne yapmak isterdim? Onun için en iyisini yapabileceğimi bilsem ama acı çeksem, bunu yapar mıydım? *Yapardım. Yapacağımı biliyorum.* Onun mutluluğu için her şeyi yapardım, buna hiç şüphe yok. Doug'ın nedenlerini şimdi anlıyorum ve hırsızlık olayıyla hiçbir ilgisi olmadığına eminim, özellikle de yardım teklif ettiğine göre. Hırsızlık daha kişiseldi. Hiçbir şey kaybolmamıştı ama bir şey . Keşke ne olduğunu bilseydim.

Jay telefonuna gelen bir mesajı okurken, "Hey, bebeğim, Stefan'ı işle ilgili aramam gerekiyor," diyor.

"Tamam, Rach'e mesaj atacağım," diyorum tekrar kanepeye uzanırken. Jay eğiliyor ve dudakları dudaklarıma ulaşabilsin diye çenemi kaldırıyor.

"Uzun sürmez Berry," diyor ve koridordan ofisine doğru gözden kaybolmadan önce beni öpüyor. Kot pantolonu ve , ayakları yere çıplak basarak uzaklaşmasını izliyorum. Kendi kendime gülümsüyorum; seksilik bunun yanına bile yaklaşamaz.

Telefonumu elime alıp Rach'e bir mesaj yazıyorum.

**Selam bebeğim, nasıl gidiyor? Şimdi Washington'da mısın?
İkimiz de eve döndüğümüzde konuşacak çok şeyimiz olacak!**

Telefonum onun cevabıyla bip sesi çıkarıyor.

**Hey, Holls, Matt bana mesaj attı! Stefan'la konuşuyormuş.
WTAF!!!?? Boğulan bir adamı mı durdurdun? Süper kadın
gibisin! Eve dönüş uçağı için çıkış yapmak üzereyim, seni yarın
ararım. Birkaç gün içinde döndüğünde seni görmek için
sabırsızlanıyorum. Tabii gitmene izin verirse! Lol.**

İnliyorum. İznim bitmeden ve eve dönüp işe başlamadan önce Los Angeles'ta birkaç günüm kaldı. O gün geldiğinde ne olacağını düşünmemeye çalışıyorum. Jay'e veda etme ve onu günlerce, hatta haftalarca bir daha görememe düşüncesi

karnım ağrıyor. Veda etmenin ne kadar zor olacağını düşünerek kanepeye yaslanıyorum.

Telefonum çaldı. Ekranda 'Matt' yazıyor.

"Hey, Matt, kulakların yanıyor olmalı," diye şaka yapıyorum.

"Ne? Stefan'ın yine benden bahsettiğini mi söylüyorsun?" diye soruyor heyecanla.

"Hayır, Rach." Gülümsüyorum.

"Tanrım," diye inliyor. "Şimdi ne yaptım ben?"

"Hiçbir şey." Kıkırdıyorum. "Sadece ona mesaj attığını söyledim, hepsi bu."

"Tabii ki söyledim. Stefan bana söylediğinde inanmadım! Sen nasılsın?"

Bir nefes üfledim.

"Tamam, teşekkürler. Dün gece oldukça keyifsizdim ama bugün kendimi çok daha iyi hissediyorum. Doug ve Anya ziyarete geldiler. Onu tekrar görmek iyi geldi, bilirsiniz, boğulmadığı zaman."

"Oh, Holls, zor bir dönemden geçtin. Kendini iyi hissedebilirsin ama sonra birdenbire aklına bir şey gelebilir. Sadece konuşmaya ihtiyacın olursa senin için burada olduğumu bil. Tıpkı geçen yıl benim için orada olduğun gibi."

Matt beni teselli ederken gülümsüyorum. Onun ve ekibinin kalp krizi geçiren bir yolcuya kalp masajı yaptığı anılar aklıma geliyor. Ne yazık ki başaramamıştı. Matt çok üzülmüştü.

"Sağ ol Matt, minnettarım. Sen iyi bir yumurtasın, biliyorsun."

"Kraliçe'nin kraliyet koleksiyonundan bir Fabergé gibi mi?" Şaka yapıyor. "Eğer onlardan biri varsa, evet." Gülüyorum.

"Bu akıllı yumurta başka ne yaptı biliyor musun?" "Ne?"

Sesime sızan şüpheyi engel olamıyorum.

"Los Angeles'a gelip senin eve döneceğin uçuşta çalışabilmek için başka bir uçuş değiştirdim."

"Gerçekten mi?" Yüzüme bir sırıtma yerleşiyor.

"Evet. O muhteşem yakışıklıyı geride bıraktığında ağlayacak bir omuza ihtiyacın olabileceğini düşündüm. Tabii onunla iki hafta birlikte olduktan sonra yürüyebilirsen. Seni uçağa kadar taşımam gerekebilir!"

Yüksek sesle güldüm. "Matt, sen ve senin pis aklın."

"Ne? Bu düşünceleri yumurtadan çıkarırken beni özlersin. Anladın mı, kuluçka... yumurta." Titriyor. "Ayrıca Jay gibi yakışıklı biriyle iki hafta sonra yürüyemem."

"Sen ve Stefan birkaç hafta sonra Hong Kong'dan döndükten sonra yürüyüşünüzün nasıl olduğunu sormayı unutmayacağım, değil mi?" Alay ediyorum.

"Oh, Holls! Sabırsızlanıyorum. Yemyeşil bir otel, ödüllü bir spa, her şeyi ayarladık. Eğer sonunda ayakları yerden kesilmeyecekse, o zaman ne işe yarar bilmiyorum."

"Kulağa harika geliyor Matt. Birlikte harika vakit geçireceğinize eminim." Heyecanı bana da yansıyınca gülümsedim.

"Sanırım seni birkaç gün göreceğim?" "Evet, sabırsızlanıyorum!"

"Mwah!" Matt telefonda bana gürültülü bir öpücük gönderiyor. "Mwah, sana da." Telefonu kapatırken gülümsüyorum.

Sonraki iki gün sevişme, yüzme, dışarıda yemek yeme ve kalabalıktan uzakta küçük yerel gizli mücevherleri dolaşma bulanıklığı içinde geçer.

"Bugün için planın nedir, Berry?" Jay yeni hazırladığı smoothie'den iki bardak doldururken soruyor.

Onu daha iyi görebilmek için mutfak tezgahına doğru eğildim. Kalçalarına kadar inen bir eşofman altı giyiyor. Çıplak, bronzlaşmış gövdesindeki her kas görünüyor. Ve saçları, beni en sevdiği şekilde uyandırdığı için az önce ellerimi soktuğum yerden karışmış. Bana yaşattığı yoğun orgazm yüzünden hâlâ zonkluyorum. Yemin ederim, eğer oral seks okulu diye bir şey varsa, o zaman Jay tam notla mezun olmuş olmalı. Muhtemelen okulu o kurmuştur.

Onu incelediğimi görünce sırtıyor. "İkinci raunda hazır mısın, bebeğim?"

"Duş almaya hazırım. Seks kokuyor olmalıyım."

"Seks kokmanı seviyorum," diyor Jay arkamdan yaklaşıp dişleriyle kulağımı ısırırken, kalçalarımı tutup popoma sürtünürken.

Gülüyorum. " diyorsun. Demek ki şansın yaver gitmiş." "Seninle olduğum her an şanslıyım, Holly." Kıkırdıyor.

"Pürüzsüz, Jay, gerçekten pürüzsüz." Dönüyorum ve parmaklarımla çenesini okşuyorum. ", değil mi?" Çenesini parmaklarıma sürterken gözleri zevkle dans ediyor.

Elini. Bu sabah tıraş oldu ve şimdilik kirli sakalı yok.

Her neyse.

"Kastettiğim bu değildi." Ona gözlerimi deviriyorum. "Seni sık sık yeni tıraş olmuş görmüyorum; daha genç görünmeye çalışıyorsun, değil mi? Yaşlı adam, ekstra gürültülü kapı zili falan derken?" Öne doğru eğilip çenesindeki pürüzsüz deriyi yalarken alay ediyorum.

"Şey, kız arkadaşşıma ayak uydurmak. Benden üç yaş küçük olduğunu biliyorsun! Söylediklerine inanırsan, benden tamamen farklı bir nesilden geliyor." Jay şok olmuş gibi yaparak gözlerini kocaman açar.

tutmaya çalışırken omuzlarım bir aşağı bir yukarı sallanıyor.

Jay'in gözleri parlıyor.

Elleri dizlerimin arkasına giderken, "Sanırım kıkırdamasını için gıdıklanmaya ihtiyacı var!" diyor.

"Hayır!" Çığlık atıyorum ve bacaklarımı altımdan çekmesine fırsat vermeden ondan uzaklaşıyorum. O bana sırtarak bakarken, ben kanepenin diğer tarafında güvenli bir yer arıyorum.

"Benden sonsuza dek kaçamazsın, Berry. Seni yakalayacağımı biliyorsun."

"Ayak uyduramazsın, ihtiyar!" Havuz güvertesine koşarken şarkı söylüyorum.

"Buna pişman olacaksın!" Jay gelirken bağılıyor.

Havuzun kenarından dolanırken gülüyorum. Diğer tarafta durup Jay'i arıyorum. Bu komik, orada olmalıydı. Parmak uçlarımda yükselip onu arıyorum. Arkamda bir kıkırdama duydum. Koşmaya çalıştım ama artık çok geçti. Güçlü kollar beni belimden kavırıyor ve ayaklarım altımdan kayarken yer göğe dönüşüyor.

İkimiz de havuza dalarken Jay, "Ailemin evinin intikamını alma zamanı," diye bağılıyor.

Yüzeye çıkıp nefes almadan önce başımın üzerinden kulaklarıma su hücum ediyor.

"Seni aptal!" Oldukça kendini beğenmiş görünen Jay'e doğru sıçrarken sıçırıyorum ve bunu söylemeye cesaret edebilir miyim? İnanılmaz derecede seksi, her tarafı su içinde.

"Sadece iyiliğe karşılık veriyorum." Bana su sıçratırken .

"Oh, gerçekten mi?" Ciyaklayarak onu tekrar ıslattım ve ağzına soktum.

"Pekâlâ, pekâlâ, ateşkes!" Bana daha yakın yüzerken öksürüyor.

Geriye yüzüyorum, ikimiz de havuzun kenarında birbirimize bastırılana kadar bakışlarını tutuyorum, aramızdaki cinsel kimya cızırdıyor.

"Biliyor musun, en azından artık seks kokmuyorsun." Bana gülümserken gözlerinin kenarları kırışıyor. "En azından şimdilik," diye ekliyor başparmağını uzatıp alt dudakımı aşağı çekerken. Öne doğru eğilip dişlerinin arasına almadan önce bir saniye bakıyor.

Geri çekip bıraktığında nefesimi tutuyorum. Sonra ağzı benimkinin üzerinde, dili okşuyor, dudakları emiyor. Ben de onu tüm öpüyorum. Bu adam, mizahı, kalbi, daha muhteşem olamazdı.

"Seni seviyorum," diye itiraf ediyorum
öpücükler arasında. Jay duraklıyor ve
bana bakıyor.

"Ben de seni seviyorum, Holly."

Öpücükleri yavaşlıyor ve şefkatli bir hal alıyor. Kendimi bir mutluluk bırakıyorum. Tam burada, bu anda, her şey mükemmel.

Evin içinden gelen bir patlama sesi ve ardından radyonun açılması dikkatimizi çekiyor.

"Maggie," diye inledi Jay. "Bu sabah geleceğini unutmuşum."

Nefes nefese kaldım. "Jay, sırlısklam olduk! Bu onu son gördüğümde bile daha kötü ve üzerimde neredeyse hiçbir şey yoktu."

"En azından bu sefer şort giymişsin," diyor Jay, üzerimdeki pijama üstü ve şort takımına bakarken yüzündeki ifadeyi ancak .

"Transparan olacak!"

Kıkırdıyor. "Ofise indiğinde gizlice girebiliriz." "Tamam, bu senin en iyi fikirlerinden biri," diyorum.

Cam. Maggie'nin ofise doğru yönelmesi için çok beklememiz gerekmiyor, üzerinde önlük, elinde toz bezi, radyodaki şarkıya yüksek sesle ediyor.

"Tamam, hadi gidelim!" Jay elimi tutuyor ve havuzdan çıkıyoruz, sırlısklam giysilerimizi çıkarıp bir şezlonga atıyoruz, böylece içerideki zemini ıslatmıyoruz.

Parmak uçlarımda evin içinde onu takip ediyorum ve üst kattaki odasına çıkıyorum, kalbim göğsümde çılgınca atıyor, Maggie bizi her an çıplak ve ıslak görürse diye endişeleniyorum.

"Aman Tanrım!" Jay'in banyosunun güvenliğine ulaştığımızda çığlık atıyorum. "Bu çok yakındı." Jay'in gözleri parlıyor.

"Kendi evinde dolaştığımıza inanamıyorum." Gülüyorum.

Jay duşu açıyor ve beni de yanına çekiyor. "Genç bir kadının ne kadar eğlenceli olabileceğine inanamıyorum," diye şaka yapıyor ve ben de göğsüne vuruyorum.

"Sen bir aptalsın, Jay Anderson." Gözlerinin içine bakarak gülüyorum.

"Ama ben senin aptalınım." Beni öpmek için eğilmeden önce bana sırtıyor ve başladığımız şeyi bitiriyor.

Parfümümü sıkıyorum ve aşağı inmeye, duş almaya, giyinmeye ve tekrar ustalıkla becerilmeye hazırım. Neyse ki duş seslerimizi bastırıyordu çünkü Jay'in onunla açık saçık konuşmamı ne kadar sevdiğini biliyordum ve kendimi cömert hissediyordum.

Jay telefonunu kontrol ederken, "Hey, bebeğim, Stefan'la bir konferans görüşmesi yapmam gerekiyor," diyor. "Yarım saatten fazla sürmez. Stüdyo gelecek sezon için çekim programını konuşmak istiyor."

"Oh, tamam." Ona gülümsedim. "Yakında görüşürüz."

Beni öpüyor, bir eli aşağı inmeden önce popomu sıkmak için uzanıyor.

Aynaya geri dönüyorum. Gözlerim parlıyor. Kendimi hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Jay'in bana verdiği saati alıp takmaya gidiyorum ama kayıyor ve halının üzerine düşürüyorum. Baş aşağı düşüyor ve onu kaldırdığımda daha önce görmediğim bir yazı var. Nasıl fark etmedim? Jay bu konuda hiçbir şey söylemedi.

Yazılı harfler tatlı bir nefes almamı sağlıyor.

"Seninle zaman geçirmek benim mutluluğum."

Yazıyı tekrar tekrar okurken boğazımda bir yumru oluştu. Jay onu mutlu ettiğimi söylüyor ama böyle görünce buna gerçekten inanıyorum. Gözlerimi kırıştırıyorum. Çok şanslıyım. Hayatımın aşkıyla tanıştım. Kaç kişi bunu söyleyebilir ki? Derin bir nefes alıp kendimi toparladıktan sonra kolumdaki saati takıyorum ve Maggie'nin yerleri silmekle meşgul olduğu mutfığa gidiyorum.

"Merhaba Holly, aşkım." Bana gülümsüyor.

"Merhaba Maggie." Ben de sırtıyorum. "Nasılsın?"

"Oh, ben iyiyim, aşkım. Ben de iyiyim. Hafta sonu torunlarımı aldım. Çok yorgunum." Gülüyor, başını sallıyor.

Maggie'yi seviyorum; çok sıcak ve kolay biri. Uzun uzun sohbet ediyoruz ve bana torunu ve torununun en sevdiği şeyleri anlatıyor.

"Tamam, artık işim bitti. Yerlerin bugün paspaslanması gerekiyordu; her yerde su birikintileri vardı," diye mırıldanıyor Maggie, önlüğünü çıkarıp ben gülüşümü gizlemek için dudağımı ısırırken kolumu sıkıyor.

"Yakında görüşürüz, Holly."

Gülümsüyor. "Kendine iyi bak, Maggie."

"Ah, neredeyse unuttuyordum. Bu sabah sana bir mektup vardı. Nereye koymuştum? Ah-ha!" Koridordaki çiçek vazosunun altından kahverengi bir zarf çıkardı ve kapıdan çıkmadan önce bana uzattı.

"Cheerio, aşkım."

Elimdeki zarfı incelerken "Hoşça kal Maggie," diye sesleniyorum.

Bu çok garip; kim bana buradan posta gönderir ki? Zarfta sadece *Holly* kalın siyah kalemle ön tarafa basılmıştır.

Yırtarak açtım ve tek bir kâğıt çıkardım. Bir fotoğrafın kopyası. Jay'in. Yirmi yaşlarında görünüyor, ama güneşte kızarmış saçları ve delici mavi gözleriyle o olduğu belli. Kollarını tanımadığım birine sarmış.

Neden biri bana Jay'in yıllar önceki bir fotoğrafını göndersin ki? Bu bir hata olmalı. Kağıdı ters çeviriyorum. Arkasında bir yazı var.

Hayır... Bu doğru olamaz.

Göğsümü daraltan bir acı, kelimeleri okurken ciğerlerimdeki havayı ezip geçiyor.

Yirmi Üçüncü Bölüm

JAY

10 yıl önce

"Kimin aklına gelirdi ki Anderson? İnsanlar senin çirkin suratını görmeye doyamıyor. Hollywood kör olmalı!" Rob kaburgalarımın dirsek attı.

"Ouch." Gülüyorum, incinmiş gibi yapıyorum. "Senin tipin olmadığımı biliyorum ama-" Rob'un eli ağzımı kapatıyor.

"Konuşmayı kes; her şeyi mahvediyorsun."

"Neden bahsediyorsun?" Elimi çekerek soruyorum. Rob'un bakışlarını odanın diğer ucundaki, uzun boylu, kuzguni saçlı, vücut hatlarını saran kırmızı bir elbisenin içinde harika bir vücuda sahip bir kadına doğru takip ediyorum.

Tanınmış bir moda evinin partisine geldik. Yeni sezon erkek giyimlerinin yüzü olmam için benimle anlaşmışlar. Bir hafta içinde çekimlere başlayacağım. Bu inanılmaz bir fırsat ve ödeme olarak ne kadar teklif ettiklerini gördüğümde neredeyse gözlerim yuvalarından fırlayacaktı. Rob, destekleyici çocukluk arkadaşı kartını oynamak için benimle gelmek konusunda ısrar etti. İkimiz de bunun bu etkinliklere gelen bekâr kadınların sayısıyla çok daha ilgili olduğunu biliyoruz.

"Neden gidip onunla konuşmuyorsun?" Rob'un kulağına fısıldıyorum. Tam bunu söylerken, kırmızı elbiseli kadın bize doğru bakıyor ve gülümsüyor.

"Belki bir içki daha içtikten sonra. Çok hevesli görünmek istemem," diyerek önerimi geçiştiriyor Rob.

"Peki." Omuzlarımı silkiyorum, tartışmaktan daha iyisini biliyorum. Rob beyaz gömleğin üzerindeki kırmızı şaraptan daha inatçı.

"Bu sefer ne içiyorsun?" Bara gitmek için kalabalığın arasından geçerken müziğin sesiyle bağırtıyorum.

"Sadece bir Pepsi."

Rob'a kaşlarımı kaldırarak baktım. "Bedava bar var ve sen Pepsi mi istiyorsun? Eve arabayla gideceğimi söylediğimi hatırlıyorsun, değil mi?"

"Biliyorum," diye bağırtıyor Rob, "ama bu senin gecen ve kutlama yapmalısın. Bizi ben götürürüm. Araban konusunda bana güveniyorsan tabii." Rob'un yüzünde sessiz bir meydan okumayla birlikte bir gülümseme belirir.

Arabamı kimsenin kullanmasına izin vermem, bu yüzden test edildiğimi biliyorum. Tüm ailem bu konuda şaka yapıyor, çok gergin olduğumu söylüyorlar. Hiç de öyle değil; ben sadece kötü bir yolcuym. Kontrolün bende olmasını seviyorum. Sanırım bu, arabada oturmaktan kaynaklanıyor.

Bir keresinde babam teyzeme sürüş dersi verirken arka koltukta oturuyordum. Yemin ederim parmak eklemlerim bembeyaz olmuştu. Yarım saatlik dehşet yolculuğunun sonunda dolaşım yetersizliğinden düşebileceklerini düşünmüştüm. Rob'un bunu kabul etmemi beklemesine imkan yok.

Gözlerimi kısıyorum. " sende!" Sırtarak anahtarlarımı Rob'un göğsüne fırlatıyorum. "Ciddi misin?"

Başımı sallıyorum ve Rob ben fikrimi değiştiremeden anahtarları cebine koyuyor. Biraz gevşemeye başlamamın zamanı geldi.

"Tanrım," diye inliyorum, gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Başım sanki biri tarafından mengeneye sıkıştırılmış gibi hissediyorum. Elimi saçlarımda gezdiriyorum ve ıslaklıkla karşılaşıyorum, ılık ve yapış yapış. Bu da ne böyle?

Gözlerimi zorla açıyorum ve kesik gözkapaklarımdan arasından parmaklarıma bakıyorum. Kıpırmızıydılar, kanla mı kaplıydılar? Bu kan mı? Öne doğru oturmaya çalışıyorum ama göğsümde sakatlayıcı bir ağrı hissediyorum, beni sarıyor ve ciğerlerime hava çekerek geriye yığılıyorum.

Uzaktan siren sesleri geliyor. Gaz ve metalik bir şeyin kokusu midemi bulandırıyor ve her tarafıma kusmak istemediğim için sertçe yutkunuyorum.

Gözlerimi tamamen açıyorum; başımdaki yakıcı ağrı amansız bir vuruşa dönüşüyor. Vücudumun hissedebildiğim tek kısmı bu; geri kalanı uyuşmuş durumda. Aşağıya bakıyorum. Beyaz gömleğim ve emniyet kemerim kan içindeydi. Arabamın içindeyim. Başım ağırlaşıyor ve koltuğa yığılıyorum.

Siren sesleri şimdi daha yüksek. Yardım geliyor. Bir kaza olmuş olmalı, ama ben iyiyim, hayattayım.

Ben...

Adrenalin vücuduma hücum ederken koltukta öne doğru sendeliyorum. Rob! Arabada Rob'la birlikteydin!

Dehşet duygusu bedenime pençelerini geçiriyor ve ruhumu ele geçiriyor. Arabada sadece bir çift hırıltılı nefes sesi var.

Benimkini.

Sürücü koltuğuna doğru baktım.

"Rob?"

Sessizlik.

"Rob...?"

Koyu sarı saçları Rob'un yüzünün etrafında kan topaklarına dönüşmüştü. "Rob...?" Eğildim ve en iyi arkadaşımı sarstım.

Çocukluğumdan beri tanıdığım arkadaşım. Teneffüslerde atıştırmalıkları değiş tokuş ettiğim arkadaşım. Bisikletten birlikte düştüğüm, matematik ödevimi birlikte kopyaladığım, ilk reşit olmayanlar kulübüne birlikte gittiğim, ilk içkimi birlikte içtiğim arkadaşım. Onsuz nasıl yaşayacağımı bilmediğim arkadaşım.

"Rob...!" Çığlık

atıyorum. Bu gerçek

olamaz. Bu gerçek

olamaz.

Boş yeşil gözler boşluğa bakıyor, içlerindeki tüm ışık kaybolmuş.

Hayır, , hayır. Lütfen Tanrım, Rob olmasın. Neden ben olmayayım? Onun yerine beni al!

Al beni!

Güçlü eller beni sarıyor.

"Yardım etmek için buradayız; bana isminizi söyleyebilir misiniz?" diye soruyor meçhul bir ses.

"Şokta," diye .

"Onu hemen çıkarmalıyız. Tanklar yarıldı. Her yere sızıntı yapıyor," diye bağıyor başka bir ses.

İnsanlar beni tutup uzaklaştırıyor. Rob'dan uzağa.

Karşı koyuyorum. Onlara durmaları için bağıyorum.

Beni dinlemiyorlar. Beni uzaklaştırıyorlar. Rob'u artık göremeyene kadar daha da uzağa.

Bir tahtaya sırada bir polis memuru bana ismimle ilgili bir şeyler sordu.

Gözlerim eskiden arabam olan buruşuk metale geri dönüyor.

Acil durum personeli etrafını sarmış, kısık seslerle konuşuyor. Biri diğerine bakıyor ve mağlup bir sarsıntıyla başını göğsüne indiriyor.

Hayır.

Bu gerçek olamaz.

Bu bir kabus. Bir dakika içinde uyanacağım. "Adı ne?" diye soruyor bir polis.

Neden benimle konuşuyor? Neden Rob'a yardım etmiyor?

Aynı polis memuru "Kız arkadaşının adı ne?" diye .

Dudaklarım kıpırdıyor ve kelimeler çıkıyor ama kimin söylediği hakkında hiçbir fikrim yok. Benim sesim gibi gelmiyor.

"O benim kız arkadaşım değil," diye fısıldıyor ses. "O benim en iyi arkadaşım." "Onun adı Robyn, Robyn Cooper."

Yirmi Dördüncü Bölüm

HOLLY

Günümüz

Aman Tanrım.

Kalbim hızla atıyor, kanımın sesi kulaklarımda çınlıyor. Kelimeleri tekrar okudum.

Jay ve Robyn, 21 yaşında.

Fotoğrafi tekrar çeviriyorum. Kız kameraya gülümsüyor, yeşil gözleri parlıyor. Jay'in gözleri sevgi dolu, kızın yüzüne bakıyor. Altın sarısı uzun saçları omuzlarına dökülüyor ve güneş ışığında parlıyor. Sanki o yaştaki halimin fotoğrafına bakıyor gibiyim.

Fotoğrafi mutfak tezgâhına bırakırken midemden yükselen asit kabarcığını yutuyorum. Ellerim fotoğrafın üzerinde gezinirken titriyor.

Rob kız mı? Jay hep Rob derdi, ben de Rob'un erkek olduğunu düşünürdüm. Ama fotoğraftaki yüz ne kadar yanıldığımı kanıtlıyor. Parlayan yeşil gözleri olan yüz. Jay'in kocaman bir gülümsemeye baktığı yüz.

Neden bana söylemedi? Ondan bahsettiği ama Rob dediği onca zaman, onun bir erkek olduğunu düşüneceğimi biliyor olmalıydı. Neden bana bu konuda yalan söylesin ki? Mide bulandırıcı gerçek apaçık ortaya çıkınca, farkına varmanın soğuk hançeri kalbime saplandı. O sadece onun en iyi arkadaşı değildi. Onun ilk gerçek aşkıydı. Ona bakışından yüzünün her yerinde yazıyordu.

Avuç içlerimi üstüme silerek derin bir nefes alıyorum. Başım dönüyor. Çılgınca başka bir makul açıklama arıyorum. Ama yok.

Tıpkı ona benziyorum.

Jay hayatımın aşkı olabilir ama ben onun değilim ve asla da . Her zaman Robyn olacak.

Fotoğrafa bakarken göğsüm yanıyor. Benimle birlikte olmalı çünkü ona benziyorum. Onun ilk aşkı, yıllar önce kaybettikten sonra bir daha asla toparlayamadığı. Beni sevmiyor, gerçekten sevmiyor. Ben olmayan, asla ben olmayacak bir kızın anısına aşık. Bir hayalete aşık. Mantıklı, gerçekten. Sadece konuşmak için zamana ihtiyacı olduğunu düşünmüştüm. Daha fazlası olduğundan hiç şüphelenmemiştim. Bu şekilde değil. Elimin topuğunu ıslak yanaklarıma sürüyorum.

Gerçek olamayacak kadar iyiydi.

Tuttuğum nefesi dışarı verirken bacaklarım jöle gibi oldu. Yaralı bir hayvanın sesi gibi bir ses bedenimden, kalbimden yükseliyor.

Burada kalamam. Düşünmem gerek. Kendi başıma kalmalıyım.

Gözlerimi Jay'in ofisine giden koridora dikiyorum. Hâlâ Stefan'la telefonda konuşuyor gibi görünüyor. Resmi zarfa geri koyup bir elimle tutuyorum. Jay'in araba anahtarları tezgahın üzerinde duruyor. Onları alıp kapıdan çıkarken görüşüm bulanıklaşıyor.

Kalbinizin göğsünüzden sökülmesiyle ilgili olan şey, bunun ilk şokunun sizi inkâra sürükleyebilmesidir. Zihniniz bir açıklama bulmak için çırpınır. Başka bir neden ararsınız, sanki yanlış anlamışsınızdır, böyle bir şey olamaz. Sadece oluyor ve bu konuda yapabileceğiniz hiçbir şey yok. İnkâr uzun süre arkadaşınız olmaz, sonra tekrar yıkılırsınız ve kalbiniz yeniden kırılır.

Gaz pedalına basıyorum ve Ferrari'nin motoru düz bir yolda ilerlerken devirleniyor. Nereye gittiğimi kimse tahmin bile edemez. Sadece orada bir saniye daha kalamayacağımı biliyordum. Bana yalan söylediğini bilerek Jay'in evinde kalamazdım. Bunca zamandır sadece bir çeşit dublör olduğumu bilerek. Gösterge panelinin üstünde duran zarfa baktım. Midem yine , kenara çekip yolun kenarına kusmakla tehdit ediyor.

Bir tıkırtı sesi sinirlerimi bozuyor. Direksiyonda kendi parmaklarımın olduğunu anlamam bir dakika sürüyor. Bunu yaptığının nasıl farkında bile değilim? Kendimi kaybediyor olmalıyım. Artık vücudumun ne yaptığını bile bilmiyorum.

Önümdeki yolun bir tarafı çalılık, diğer tarafı ise kayalık bir yamaç. En azından Los Angeles şehir merkezine doğru gitmiyor gibiyim. Şu anda trafikte sıkışmış olsaydım, sinir krizi geçirir ve direksiyon başında çılgılık atardım.

Hız göstergesine bakıyorum. Düşündüğümden çok daha hızlı gidiyorum, muhtemelen araba çok yumuşak sürdüğü için. İnsanlar hız yaparken yakalandıklarında hep bu bahaneyi kullanmazlar mı? *"Üzgünüm memur bey, ne kadar hızlı gittiğimi fark etmedim."*

Gaz pedalını yavaşça bırakıyorum ve daha makul bir hızda ilerliyorum. Burası çok güzel. Ne yazık ki bir daha asla Los Angeles'ı düşünemeyeceğim, hatta ziyaret edemeyeceğim. Kalbimin bir sürü vahşi kurda yem olduğunu ve hala atarken ondan parçalar kopardıklarını hissetmeden olmaz.

Yeni yaşlar gözlerimi yakıyor ve bir elimle öfkeyle siliyorum. Buraya nasıl düştüm ben? Jay'in beni ben olduğum için sevdiğini düşünecek kadar aptaldım. Belki de Simon bana o şekilde davranmakta ve beni aldatmakta haklıydı. Yani, bende bir sorun olmalı. Ben asla olduğum gibi yeterli değilim. Hep bir şeyler eksik. Simon için cinsel güven, Jay içinse tüm ruhum. Tüm ruhum yanlış! Dudaklarımdan çılgın bir kahkaha kaçıyor. Benim için geçerli olan tek şey başkasına benziyor olmam.

Gözyaşlarımı tekrar siliyorum. Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu bilmeliydim. Film tarzı aşklar benim gibi kızların başına gelmez. Aksine inanmakla aptallık etmişim.

Ne yaparsam yapayım, sıcak gözyaşları yanaklarımı yakmaya devam ediyor.

"Tanrı aşkına, dur artık!" Bağıriyorum ve gözlerimi silmek için iki elimi direksiyondan çekiyorum.

Ön camda kahverengi bir şeyin parıltısı beliriyor. Direksiyonu tutup yana çekiyorum ve yola fırlayan bir hayvandan kaçınmak için direksiyonu kırıyorum. Ferrari'nin direksiyonu çok hassas ve araba kontrolden çıkıp arkası sağa sola sertçe yana savruluyorum. Ellerim direksiyonu kavrarken çıtırdayan metalin ezici sesi neredeyse sağır edici. Beynim dönüyor; hangi yönün yukarı olduğunu bilmiyorum. Cam kırılmadan ve kafam yan cama çarpmadan önce toz ve taşlar ön cama doğru uçuyor. Kör bir *gümbürtü* içime şok dalgaları gönderiyor. Sonra her şey kararıyor ve sadece sessizlik oluyor.

"! Doktoru çağırın, çabuk!"

Başım çatlıyor. Hangi cehennemdeyim ben? Matt miydi o?

Gözlerimi açmaya çalışıyorum ama kafatasıma bir acı saplanıyor.

"Errrgg."

"Ne ? Tekrar söyle, bebeğim. Ben buradayım," diyor nazik bir ses. Sıcak bir el benimkini tutuyor. Kimin eli bu? Jay'in mi? Sonra bir başkası, sıcak ve

alnıma yumuşak bir şekilde vuruyor. Sakinleştirici ve hafifçe iç çekiyorum. "Ben buradayım Holly. Hastanedesin. Bir kaza geçirdin ama iyileşeceksin. Seni çok seviyorum."

Göz kapaklarım sanki biri onları yapıştırmış gibi hissediyorum. Onları soyarak açıyorum. Çok çaba harcıyorum ve kafama bir çekiç inerken irkiliyorum. Dünyanın en kötü akşamdan kalması gibi bir şey bu. Gözlerim çok kuru. Odaklanmaya çalışarak iki kez göz kırpıyorum. Güzel, berrak mavi gözler bana bakıyor. Endişe dolular.

"Berry?" Sese ait parmak uçları yanağımın tozunu alıyor.

Jay.

Midem bulanıyor.

Onu görmek, tanıdık kokusunun duyularımı istila etmesi, vücudumun onun dokunuşu için ağırması, hepsi kalbimin dayanamayacağı kadar fazla. Onu seviyorum. Onu her şeyden çok seviyorum. Onun benim için aynı şeyi hissetmediğini ve asla hissetmeyeceğini bilmek, cehennemde olmak gibi bir şey olmalı.

"Bunu yapamam," diye fısıldıyorum. Kelimeler çakıllı ve gergin çıkıyor.

"Holly?" Şaşkın mavi gözler benimkileri arıyor.

Bu korkunç bir şey. Neler olacağını bilmek, şu anda başka bir yerde olmayı dilememe neden oluyor. Başka bir yerde.

"Matt?" Onu görebilmek için doğrulmaya çalışarak söylüyorum.

"Buradayım, Holls, ." Matt yanıma atlıyor ve oturmamı engelliyor.

"Hepimizi çok korkuttun," diyor bana gülümserken.

"Özür dilerim." Gözlerim beni dikkatle izleyen ve hâlâ elimi okşayan Jay'e takılıyor.

"Ne yapıyordun Holly? Nereye gidiyordun?" Jay soruyor, mavi gözleri yüzümü ararken kocaman açılmış.

"Matt, bize bir dakika izin verir misin?" diye sordum.

"Elbette, dışarıda bekleyeceğim." Matt elimi sıkıyor ve odadan çıkmak için ayağa kalkıyor.

Derin bir nefes almadan önce kapının arkasından kapanmasını bekliyorum. "Jay?" Sesim titriyor ama ben devam edemedim o konuşuyor.

"İyi olmana çok sevindim Holly. Tanrım, düşündüm de..." Jay cümlesini yarıda keserken elini saçlarında gezdirir. Başını eğerken yüzü solgundur.

"Bekle, Jay. Bir şey söylemem gerek." Boğazımdaki kalın yumruyu yutuyorum ve gözlerimi kırıştırıyorum, gözlerim yaşıyor.

İşte bu . Onu özgür bırakacağım an geldi. Ona iyileşmesi için bir şans vereceğim. Doğru şeyi yaptığımı biliyorum ama ellerim hâlâ titriyor. Bunu ona bir kez söylediğimde, geri dönüşü yok. Bana bakıyor, bekliyor, elleri ellerime dolanmış.

"İstedğim bu değil," diye .

"Ne demek istiyorsun bebeğim? Ne değil?"

Derin bir nefes alıp başka tarafa bakıyorum. "Biz." Sesim bu kelimeyi söylerken çatlıyor, tıpkı kalbimin göğsümün içinde olduğu gibi.

"Holly?" Jay'in çaresiz gözleri bana yalvarıyor. "Anlamıyorum." "Lütfen, Jay," diye hıçkırıyorum. "Bunu istemiyorum. Bizi istemiyorum. İsteddiğimi ama ben bilmiyorum. Özür dilerim. Artık seninle olamam."

"Holly, ne diyorsun sen?" Bana bakıyor, alnı şaşkınlıkla kıvrılmış.

Sesim bir yabancınıninkine benziyor, "Bittiğini söylüyorum, Jay. Biz ait değiliz. Ben senin için doğru kişi değilim. Çok üzgünüm."

"Holly, bunu kastetmiş olamazsın. Birlikte geçirdiğimiz bunca zamandan sonra mı? Seni seviyorum; sen de beni seviyorsun. Sevdiğini biliyorum!" Jay diğer elimi tuttu ve öpmek için ikisini de dudaklarına götürdü.

Onları onun elinden alıp yatağın üzerine bırakıyorum.

Bir an öylece oturuyor, gözlerini dikmiş bana bakıyor. Gözleri yaşlarla doluyor ve kaşlarını birbirine yaklaştırıp elini kaldırarak alnına sürüyor.

"Kafanı çarptın, Holly. Kafan karışmış."

"Hayır, Jay. Ben değilim. Bu benim için hiç bu kadar net olmamıştı," diye fısıldıyorum. *Gitmene izin veriyorum, Jay.*

Gitmene izin veriyorum çünkü seni seviyorum. "Bunu kastetmiş olamazsın, Berry."

"Bana öyle deme," diyorum. Niyet ettiğimden daha sert çıkıyor, kalbimdeki acı kelimelerimin içinden dışarı taşıyor.

Jay'in gözleri büyüdü ve sanki ona tokat atmışım gibi geri çekildi. Onun buradan gitmesi gerek. Ne kadar çabuk gider ve beni unutursa o kadar iyi.

"Çok üzgünüm Jay. Bensiz daha iyi olacaksın; lütfen bana güven," diyorum sesim titreyerek. "Beni dinle. Birlikte olamayız."

"Gerçekten istediğin bu mu?" diye soruyor, yüzündeki acı dayanabileceğimden daha fazla.

Konuşamıyorum. Sesimin bana ihanet edebileceğini ve ona korkunç bir hata yaptığımı söyleyebileceğimi biliyorum. Onu her şeyden çok sevdiğimi ve burada olacağımı söyle.

Kalbinde sevdiği kişi ben olmasam bile. Bunun olmasına izin veremem. Gerçek mutluluk için bir şansı olmalı. Benimle buna asla sahip olamayacak. Ben sadece onun kaybettiklerinin acı verici bir hatırlatıcısıyım.

Sonsuza dek özleyeceğim o güzel mavi gözlerine bakıp başımı sallamak için son gücümü harcıyorum.

Jay derin bir nefes alıyor ve gözleri yere düşüyor, artık bana bakamıyor. Yatağın yanındaki sandalyesinden yavaşça kalkıyor ve gitmek için dönüyor.

"Dışarıda olacağım," diyor, sesi düz.

Başımı çevirip duvara bakıyorum, bunu yaparken sanki biri duvara basıyormuş gibi hissediyorum ve kapının kapandığını duyana kadar bekliyorum. Sessizce uzanıp kalbimin ritmik atışlarını dinliyorum. Hâlâ atıyor olmasına şaşıyorum. Biri bana durduğunu ve paralel bir evrende cehenneme doğru yol aldığımı söyleseydi, bunu sorgulamazdım.

Birkaç dakika geçer ve kapı tekrar açılır.

"Holly?" Matt, Jay'in az önce bıraktığı sandalyeye doğru yürüyor. Bana ulaşıyor ve . Gözleri kan çanağına dönmüş ve . "Neler oluyor Holly? Jay'le kavga mı ettiniz?" diye soruyor ve elimi tutup sıkıyor. Gözlerinde o kadar büyük bir endişeyle bana bakıyor ki çatlıyorum.

"Matt," diye fısıldıyorum, gözyaşlarım akıyor. "Ah, Matt."

"Hey, hey, sorun yok. İyi olacaksın. Şimdi konuş benimle." Matt'in sesi endişe doluydu.

"Ona ilişkimizin bittiğini söyledim Matt... Mecburdum." Hıçkırıkları beni ele geçirirken omuzlarım titriyor.

"Neler oluyor Holly?" Matt tekrar sorar. "Kavga ettiniz, değil mi?"

"Hayır." Başımı salladım. "Sorun o değil, sorun..." Hıçkırıklar arasında nefesimi tutmaya çalışırken soluk soluğa kaldım. "Bu çok daha kötü, Matt. O başka birine aşık."

"O ne?" Matt'in sesinde inançsızlık vardı. "Beni sadece ona benzediğim için istedi." "Holly, anlamıyorum. Kime benziyorsun?"

"Kimseye söylemeyeceğine yemin et Matt, Stefan'a bile."

"Söylemeyeceğim."

"Yemin et, Matt! Bildiğimi bilmemeli." Tiz sesimin beni deli bir kadın gibi gösterdiğinin farkındayım.

"Tamam. Tamam, yemin ederim," diyor Matt, yüzü ciddileşmiş. Derin, titrekleşen bir nefes alıyorum.

"Jay yirmi bir yaşındayken en iyi arkadaşını bir kazada kaybetti."

"Aman Tanrım." Matt'in eli ağzına gitti.

"Bunca zamandır onun erkek olduğunu sanıyordum ama kız olduğunu öğrendim."

"Tamam mı?" Matt kafası karışmış görünüyor.

"Tıpkı ona benziyorum, Matt!" Ağlıyorum. "O sadece arkadaşı değildi; hayatının aşkıydı. Onu hiç unutmadı. Omzunda onun baş harflerinin dövmesi var."

"Ne? Holly, bu doğru olamaz. Jay seni seviyor. İkinizi birlikte gören herkes için bu çok açık."

Başımı üzüntüyle sallıyorum. "Görmüyor Matt. Bana baktığında onu görüyor."

"Bunu nereden biliyorsun?" Matt'in gözleri benimkileri arıyor. Her şeyi anlamlandırmaya çalışıyormuş gibi görünüyor.

"Biliyorum işte. Saklayacak bir şeyi yoksa neden kız olduğunu sır olarak saklasın ki? Bu konuda konuşmayı sevmezdi; konuyu değiştirirdi. Gerçeği bilmemi istemiyordu. Sevdığı asla ben değildim, Matt."

"Oh, Holls. Buna inanamıyorum." Matt'in gözleri yaşlarla dolar.

"Bu doğru. Stefan'a söylemeyeceğine söz vermiştin," diyorum Matt'in kolunu tutarak.

"Biliyorum, ." Matt başını öne eğerek iç geçirir.

"Jay onu öğrendiğimi bilmemeli. Bu onun için çok fazla olur, Matt. Hayatına nasıl devam edemediğini gördüm. Kendi nedenlerim yüzünden ayrıldığımı, onu, onunla birlikte olmak isteyecek kadar sevmediğimi düşünmeli."

"Gitmekle ne demek istiyorsun?" Matt'in gözleri benimkileri arıyor.

"Gitmem gerek Matt. Artık onunla birlikte olamam. Onu bir daha göremem." "Holly, istediğinin bu olduğuna emin misin?" Matt bana bakıyor.

"Yapmak zorundayım Matt. Eğer onu bırakmazsam, asla iyileşemez. Her gün bir hayalete bakmak gibi olacak. Benim yüzümü onunkine bu kadar benzerken nasıl gerçekten mutlu olabilir ki?" Yüzümden taze gözyaşları akıyor. "Ben onun acısını sürekli hatırlatan biriyim. Bunu onun için yapmalıyım."

"Ama Holly, sen onu seviyorsun," diye fısıldar Matt.

"Sevdiğimi biliyorum Matt. Onu o kadar çok seviyorum ki bunu yapmak kalbimi kırıyor. Ama bu onun iyileşebileceği anlamına geliyorsa, o zaman başka seçeneğim yok. Bunu tercih ederim."

"Onsuz yaşamak, kalıp ruhunun işkence çekmesine neden olduğumu bilmekten daha iyidir." Matt'in gözlerinin içine baktım.

"Onu kurtarmak için kendini bir otobüsün altına atacak kadar çok mu seviyorsun?" Anladıkça Matt'in gözleri hüznle dolar.

"Başka yolu yok Matt. Böyle olmak zorunda. Onunla bu hayatı istemediğim için gittiğimi düşünmeli. Onu sevmediğimi düşünmeli ki gitmeme izin verebilsin. Onu tanırım. Onu hâlâ sevdiğimi düşünürse vazgeçmez."

Matt, "Bunun olduğuna inanamıyorum," diye mırıldanır ve başını sallar. "Senin için burada olacağım, Holly. Bunu biliyorsun, değil mi? Rachel da öyle. Onu arayıp kazayı anlattığımdan beri evde çılgına dönmüş durumda." Matt elimi sıkıyor, gözleri yaşlarla doluyor.

Ona zayıf bir gülümsemeyle karşılık veriyorum.

"Yapacağını biliyorum Matt. Sen ve Rach benim ailem gibisiniz."

Bir an için birbirimize bakıyoruz, etrafımızdaki hava duygu yüklü.

Kapı açıldığında hâlâ Matt'in gözlerine bakıyordum. Yaşlı bir erkek doktor içeri giriyor, ardından Stefan koşarak yanıma geliyor ve elini koluma koyuyor.

"Holly, ben Doktor Wilson." Başını kaldırıyor ve yatağın altındaki çizelgeyi alırken bana gülümsüyor. "Çok şanslıymışsın, arkadaşlarını epey korkutmuşsun." Dosyaya bakıp notlarımı okudu.

"Holly, Jay neden dışarıda?" Stefan fısıldıyor, doktorun duyamayacağı kadar sessiz. Ona bakıyorum, nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum.

Yatağa geri asıldığında çizelgenin çıkardığı ses hepimizi Yukarı.

"Her şey harika görünüyor, sadece birkaç çürük var. Bir süre ağrıyacak. ama hiçbir şey kırılmadı. Başınızı oldukça sert vurmuşsunuz, bayılmanıza yetecek kadar. Gözlem için sizi bu gece tutacağız ve sabah eve dönebilecek kadar iyi olacaksınız."

"Uçabilir miyim?"

"Pardon?" Doktor Wilson'ın kaşları havaya kalktı. Sorum karşısında şaşırılmış görünüyor.

"Yarın gece İngiltere'ye, evime dönüyorum."

"Ah, şey, kafa travmasından hemen sonra bunu tavsiye etmem."

Gülümsüyor

Ben.

Gözlerimi ona diktim. "Lütfen! Eve gitmem gerek."

Bana bakıyor. Çaresizlik yüzümden okunuyor olmalı.

"Önce bu gecenin nasıl geçtiğine bakalım ve endişelenecek bir şey olmadığı sürece bunu tekrar tartışabiliriz," diyor başka bir gülümsemeyle.

"Teşekkür ederim Doktor, çok teşekkür ederim." Rahatlayarak iç çektim ve yastıklara gömüldüm.

Kapıya doğru yöneldi. "Sen biraz dinlen, Holly. Seni daha sonra tekrar kontrol edeceğim."

O gittikten sonra Stefan dikkatini tekrar bana çeviriyor ve yüzümü inceliyor.

"Holly, az önce Jay'i dışarıda otururken gördüm. Dışarıda ne yapıyor? Perişan görünüyordu. Ona neler olduğunu sordum ve hiçbir fikri olmadığını söyledi."

Jay'in dışarıda, yalnız ve üzgün görüntüsü aklıma geldikçe ağzım kuruyor.

Stefan'a "Ona gitmesini söyledim," dedim.

"Ne? Neden?" Stefan'ın gözleri benimle Matt arasında gidip geliyor.

"Her şey çok fazla olmaya başladı Stefan. Ben buraya, onun yanına ait değilim. Haneye tecavüz, takip edilmek, muhabirlerin benimle röportaj yapmak istemesi. Jay'in dünyasına uygun değilim Stefan. O hayatı istemiyorum. Ben böyle biri değilim." Yalan dilimden kolayca döküldü. O kadar pürüzsüz ki buna ben bile inanabilirim. Seçme şansım olsa asla spot ışıkları altında bir hayatı seçmezdim ama Jay'le birlikte olmak anlamına geliyorsa bunu yapardım. Onunla kalabilmek için her şeyi yapardım. Kırık kalbini onarma şansını elinden almak dışında her şeyi.

Stefan bana bakıyor, gözleri şaşkınlıktan kocaman olmuş.

"Holly, bunu yapabilirsin. Eğer onlarla nasıl başa çıkacağını bilersen basın o kadar da kötü değil. Sana yardım edebilirim. Bunu birlikte yapabiliriz."

"Üzgünüm Stefan. Yapamam. İstedğim bu değil." Beni kollarını açarak karşılamaktan başka bir şey yapmadığı halde yüzüne karşı böyle yalan söyleyerek ona zar zor bakabildiğim halde gözlerimi onunkilere dikiyorum.

"Ama Jay seni seviyor Holly; bana söyledi," diye fısıldıyor Stefan. Ne söylemem gerektiğini bilerek derin bir nefes alıyorum.

"O zaman gitmeme izin vermeli Stefan. Benim mutluluğum için kendi mutluluğundan vazgeçmeli ve gitmeme izin vermeli. Eğer beni seviyorsa, o zaman bunu yapacaktır."

"Bütün bunları ona anlattın mı?" Stefan'ın yüzü solgunlaşır.

"Yaptım Stefan. Sadece böyle hissettiğime saygı duymasını istiyorum ve hiçbir şey fikrimi değiştirmeyecek."

Stefan ağzını kapatıp başını sallamadan önce bana bakıyor.

"Peki." Kaşlarını çatı.

Matt'e bakar ve odadan çıkmak için dönmeden önce bir süre birbirlerine bakarlar.

"Stefan!" Sesleniyorum. Umutla etrafına bakıyor. "Lütfen Jay'e araba için üzgün olduğumu söyle. Onu ne kadar çok sevdiğini biliyorum."

Stefan'ın kaşları tekrar çatılır ve hiçbir şey söylemez. Onun yerine dönüp gidiyor ve kapıyı arkasından kapatıyor. Kapı kapandığında kalbim yeniden paramparça oluyor ve ben ağlarken Matt kollarını bana doluyor.

Dr. Wilson'ı eve uçmama izin vermesi için ikna ettim. Matt'in uçuşta benimle ilgileneyeceği ve aşırıya kaçmama izin vermeyeceği konusunda ısrar etmesi üzerine kabul etti. Şimdiye kadar parmağımı bile kıpırdatmadım. Jay benim için biletlerimi ayırttığına, beni üst sınıfa yerleştirdi. Yatağa dönüşen bir koltuğum var ve uçuşun çoğunda uyudum. Sonunda yorgunluk yarışan zihnime karşı galip geldi. Matt etrafımda bir ana tavuk gibi kanat çırpıyor, minderlerimi dolgunlaştırıyor ve her geçtiğinde bir bardak su daha içmemi söylüyor. Bu çok tatlı ama endişelendiği şeyin sadece morarmış başım olmadığını biliyorum. Kırık kalbimi iyileştirmeye çalışıyor. Keşke bunu düzeltmek bir hap almak kolay olsaydı.

Jay eşyalarımı evinde topladı ve Stefan onları ekip otelindeki Matt'e getirdi. Jay isteklerime saygı duydu ve hastaneden uzak durdu ama Matt'i sürekli arayıp mesaj cevap almaya çalıştığını biliyorum. Onu suçlayamam. Bir an her şey yolundayken, bir an sonra arabasına atlayıp kaçtım ve ona ait olmadığımı söyledim. Umarım hikayeme inanır. İnanmak zorunda. Beni unutmali ve hayatına devam etmeli. Bana her baktığında Robyn'i kaybetmekten dolayı yaşadığı kalp kırıklığını hatırlaması düşüncesi bile çok acı verici. Belki de kaçtığım için bana kızgındır. Bu iyi bir şey. Bırakalım öfkesini bana yönlendirsın. İçindekileri boşaltsın ve sonra iyileşme sürecine başlasın.

Stefan arabayı garaja ve tamircinin Jay'e ait eşyaları arabadan çıkarıp geri verdiğini söyledi. Jay'in eşyalarından

Zarf ya da fotoğraf. Tek umudum, ön cam kırıldığında kaza kaybolmuş olmaları. Matt Stefan'la çok konuşuyor ve Jay'i bu şekilde bıraktığım için bana kızgın olduğunu biliyorum. Ama gerçeği öğrenip Jay'e söylemesi riskini almaktansa bana kızmasını tercih ederim. Son birkaç ayda olanlara inanamıyorum. Bir rüya gibi geliyor. Kabusa dönüşen güzel, hayat değiştiren bir rüya. Jay Anderson'dan önceki Holly gibi olabileceğimi hiç sanmıyorum. Olmak ister miydim ki? Ne derler? Sevip kaybetmek, hiç sevmemekten daha iyidir. Eğer aşk tek taraflıysa bu hala doğru mu? Jay'in şu anda beni sevdiğini düşündüğünü biliyorum, ama zamanla benim onun acısıyla başa çıkmak ve hayatına devam etmek için sadece bir oyalama aracı olduğumu anlayacak. Umarım o gün geldiğinde, her kim olursa , onu her şeyiyle sever. Tıpkı benim gibi. O bunu hak ediyor. Mutluluğu hak ediyor. Sadece bunu ona verecek kişi ben değilim.

Heathrow Havaalanı'na yaklaşırken pencereden dışarı bakıyorum. İniş takımlarının tanıdık mekanik *vızıltısı* gürlüyor. Londra gri ve sefil görünüyor, bir sis örtüsü altında gizlenmiş. Ruh halime uyan ve beni gerçek dünyaya geri döndüren mükemmel bir hava. Eski hayatıma. Hayatımın aşkından yüzlerce mil uzakta olduğum yere.

Yirmi Beşinci Bölüm

Sonraki hafta benim otomatik pilotta çalışmamla geçti. Japonya'ya bir uçuş gerçekleştirip geri dönüyorum ve saat dilimlerindeki değişikliğin vücudumu altüst etmesini memnuniyetle karşılıyorum. En azından fiziksel olarak bitkin olmak biraz uyuyabildiğim anlamına geliyor. Aksi takdirde, uyanık yatıp Jay'i biliyorum. Uyanık olduğum saatleri yatakta saklanarak, ağlayarak ya da kırmızı şiş gözlerle evin içinde bir zombi gibi dolaşarak geçiriyorum. Rachel harikaydı ama şimdi benimle ne yapacağını bilemiyor. Bunu gözlerinden anlayabiliyorum. Çok endişeli. Matt işte olmadığı her gün buradaydı. İkisinin arasında, sürekli gözetim altındaydım.

Çantamın fermuarını çekiyorum, annem ve babamla kalmak için ihtiyacım olan her şey içinde. Onları ve kız kardeşim Sophie'yi görmek için sabırsızlanıyorum. Yatağın üzerinde duran telefonumun şarj aletini görüyorum. Onu unutmak istemiyorum. Çantamın dış cebinin fermuarını açıp içine sokuyorum ama elim bir şeye sürtünüyor. Çıkartıyorum ve sanki beni yakmış gibi yere bırakıyorum. Eğilip kart parçasını kaldırırken gözlerim yaşlarla doluyor. Kalın siyah harfler, *Berry için al*, bana bakıyor. Kartı ters çeviriyorum. *Beni özledin mi?*

"İnanamayacağın kadar, Jay," diyorum yatak odamın duvarlarına yüksek sesle. "Seni inanamayacağın kadar özledim."

Saatime bakıyorum. Sürekli bir hatırlatıcı olarak hizmet ettiği için çıkarmam gerektiğini bilsem de, bunu yapmaya kendimi bir türlü ikna edemiyorum. Gün boyunca saate bakıyorum, Los Angeles'ta saatin kaç olduğunu ve Jay'in neler yaptığını merak ediyorum. Matt sürekli Stefan'la konuşuyor, onlar için normal olan bu. Jay'in başlangıçta beni sorduğunu biliyorum ama son üç gündür Matt hiçbir şeyden bahsetmiyor. Stefan hala bana kızgın. Yapamam.

Onu suçla. Arkadaşını incittim. Bunu yapmak zorunda kalmamın gerçek nedenini bilseydi eminim beni anlardı ama bilemez. Hiç kimse bilemez.

Alt çekmecemi açıp karton tabelayı pembe bir kazağın yanına sıkıştırıyorum ve aşağıya iniyorum.

"Her şeyi aldın mı?" Rach oturma odasından çıkarken soruyor. "Evet, sanırım." Ona kısa bir gülümseme veriyorum.

"Bu senin için iyi olacak, bebeğim. Ailenle biraz vakit geçirmek. Onlara benden selam söyle." Bana sarılmak için geldi.

"Yapacağım, söz veriyorum. Ben yokken ne yapacaksın?"

Rach omuz silkiyor. "Evi baştan aşağı temizle, biraz suluboya resim yap, bir koroya katıl."

Ona bir kaşımı kaldırıyorum.

Gözlerini deviriyor. "Sanki bunlardan herhangi birini yapacaktım gibi." Sırıttıyor. "Aslında Bay X'e göndermem gereken birkaç posta daha var."

Ona bakıyorum. "Tekrar temasa geçtiğinden hiç bahsetmemiştin."

Omuz silkiyor. "Senin yeterince vardı. Erkekler hakkında konuşmak için doğru zaman gibi gelmedi."

"Rach," diye ağlayarak onu tekrar kollarıma aldım. "Her zaman hayatında neler olup bittiğini bilmek istiyorum. Benimki nasıl bir saçmalığa dönüşürse dönüşsün, her zaman seninle ilgili yeni ne olduğunu bilmek istiyorum!"

"Biliyorum, özür dilerim Holly. Sadece duyarsız görünmek istemedim." "Sen mi? Duyarsız mı? Künt belki!"

"Hey! *Dürüstlüğüm* en iyi özelliklerimden biridir."

Gülümsüyor. "Bay X'e geri mi dönüyorsun?" Soruyorum.

"Bana karşı sessiz ve kışkanç davrandığı için özür diledi." Rach tırnaklarını inceliyor. "Şimdi de, bilirsin, kaldığımız yerden devam etmek istiyor."

Ona bakıyorum. "Her şeye yeniden başlamak konusunda emin misin?"

"Evet, Holly. Sorun değil. Beni internette takip edememesi için her şeyi ayarladım ve ayrıca Rachel'in ev fonuna çok ihtiyaç duyduğum para yatırma işlemlerini yapıyorum." Gözleri parlıyor.

"Bu gidişle bir köşk olacak. Bu adam sana kafayı takmış!"

"Biliyorum. Harika, değil mi!" Ellerini birbirine vuruyor ve olduğu yerde zıplıyor.

"Oh, Rach. Seni seviyorum." Bir hafta önce Los Angeles'tan ayrıldığımdan beri ilk kez düzgünce gülümsüyorum.

"Ben de seni seviyorum Holly," diyor, yine ciddi bir şekilde. "Seni özleyeceğiz, civciv." Bana tekrar sarılıyor.

"Birkaç gün sonra görüşürüz," diyorum ve kapıdan çıkıp arabama gitmeden önce ona son bir kez .

"Holly, harikaydı. Bayılırdın," diyor Sophie bana Roma'da geçirdiği son hafta sonunu anlatırken. "Tarihi ve mimarisi inanılmaz. Çok çarpıcı bir yer."

Hepimiz oturma odasındayız, yeni yapılmış çay bardaklarıyla kıvrılmışız. Annem, babam ve kız kardeşimle birlikte çocukluk evime dönmek çok güzel bir duygu. Kapının her zaman açık olduğunu bilmenin güvenli ve rahatlatıcı bir yanı var. Kırık bir kalbi onarıırken gelmek için mükemmel bir yer. Neredeyse kendimi yeniden küçük bir kız gibi hissediyorum, annem ve babamın her şeyin cevabını bildiği inancıyla güvendeyim. Gerçi büyüdükçe fark ettim ki anne babalar da hepimiz gibi bazı günleri boşa geçiriyor.

Muffin, annemle babamın pasaklı küçük teriyeri, sızlanarak kanepede yanımdaki yerinden başını kaldırıp bana bakıyor. Büyük kahverengi gözleri bana bakıyor.

"Özür dilerim oğlum, çok mu erken durdum?" Karnını tekrar ovarken soruyorum. İç geçiriyor ve başını tekrar yere koyuyor, kuyruğunu sallayarak yastığı okşuyor, tekrar dikkatimi çektiği için memnun.

"Sophie konuşmaya devam ediyor: "Tüm turistik yerlere gittik ve hatta Vatikan'da bir tura bile çıktık.

"İyi vakit geçirdiğine sevindim," diyor babam odanın karşısındaki koltuğundan.

"Diğerleri mi?" Annem soruyor.

"Evet, eğlendiler anne."

Sophie birkaç okul arkadaşıyla birlikte gitti. Hepsi çok çalıştıkları ve birbirlerine yakın oturmadıkları için yılda iki kez hafta sonları bir araya gelip hasret gideriyorlar.

"Sana neye ihtiyacımız olduğunu söyleyeyim, June," diye söze giriyor babam. "Yaptığın o bisküvilerden biraz, çok güzellerdi. Biliyorsun annen onlarla yarışmada birincilik ödülü kazandı," diyor babam gururla.

"Tim!" Annem azarlıyor, Sophie'yle birlikte ona "*Kapa* !" der gibi bakıyorlar. "Doğru ya, kusura bakma Holly," diyor bana endişeyle bakarak.

"Sorun yok, baba." Sheila'nın annemle paylaşmam için bana verdiği kurabiye tarifinden bahsettiğini biliyorum.

Anneme ve Sophie'ye Jay'le olanları, Robyn'i, fotoğrafı, her şeyi anlattım. Los Angeles'tan eve döndüğümde bir şeylerin yolunda gitmediğini anladılar ama onlara araba kazasından dolayı biraz sarsılmış hissettiğimi söyledim. Onlara tüm hikayeyi anlatmak için buraya gelene kadar bekledim. Annem babama detayları anlattı.

"Rachel ve Matt nasıllar?" Sophie soruyor.

"Çok iyiler. Matt, Stefan'ı görmek için Los Angeles'a gidebildiği kadar gidiyor ve Rach de harika. Kendi evi için para biriktiriyor."

Elimi Muffin'in kulaklarına götürüyorum ve arkalarını okşamaya başlıyorum. Zevkle inliyor.

"O aptal köpek sana bütün gece bunu yaptıracak Holly," diyor annem, şimdi bacaklarını açmış sırt üstü yatan Muffin'e başını sallarken.

"Tipik bir adam." Sophie şöyle bir bakıyor. "Hepimizin onun organlarını görmek istediğimizi sanıyor."

Muffin'in mutlu ifadesine gülümsemekten kendimi alamıyorum. Eğer mutluluk insanlar için bir karın okşama ve kulak kaşıma kadar kolay olsaydı, dünya çok daha iyi bir yer olurdu.

Sonraki birkaç gün annemle birlikte yemek pişirirken ve babamla Sophie'nin haberlerdeki büyük hukuk davalarını tartışmalarını dinlerken geçiyor. Sabahları sahile gidiyorum, uyuyamadığımda erken kalkıyorum ve Muffin'i koşuya çıkarıyorum. Topunu almayı çok seviyor ve ben topu onun için atabildiğim kadar uzağa atıyorum, küçük bacakları birbirlerine takılarak topun peşinden koşuyor.

Sahili ne kadar sevsem de, burada olmak bana Jay'i düşündürüyor. O da sahili en az benim kadar seviyor, benim gibi sahil kenarında büyümüş. Aklıma anne babası Sheila ve Bill ile kardeşi Blake'i ziyaret ettiğimiz günler geliyor. Bana çok iyi davranmışlardı. Kendimi onlarla birlikte oraya ait hissediyordum. Robyn'in annesi Beth'in benimle tanıştığında neden bu kadar şaşırdığını, beni neden bu kadar çok incelediğini şimdi anlıyorum. Jay'i bir kadınla görmek onu şok etmiş olmalı. Sheila daha önce eve hiç kız getirmediğini söylemişti. Sonra Beth'in kızına ne kadar benzediğimi görmesi onun için çok kötü olmuş olmalı. En azından benimle bir daha karşılaşmak zorunda kalmayacak; geri dönecek değilim ya.

Muffin ağzında topu, üstü başı kum içinde ve sanki hayatının en güzel gününü yaşıyormuş gibi bana doğru geliyor.

"Hazır mısın oğlum?" Topunu havaya kaldırırken söylüyorum.

"Git!" Bağıriyorum, atar gibi yapıyorum ama elimde tutuyorum. Etrafına bakınıyor ve havayı kokluyor, kolay kolay kanmıyor.

"Tamam, bu sefer gerçek." Topunu sahile doğru fırlatıyorum. Yüksek bir hızla topun peşinden koşuyor, giderken ıslak kumları tekmeliyor.

Telefonum sesli mesajla bipliyor. Sahilin ilerisinde sinyali kaybetmiş olmalıyım.

"Holly, ben ekipten Kate. Takas işleminin gerçekleştiğini bildirmek için aradım. Artık yarınki AV77 Los Angeles uçuşunda değilsin. Artık Hong Kong ve Sydney uçağındasın. Müsait olduğunuzda giriş yapın ve kadro değişikliğini onaylayın. Teşekkürler."

İçim rahatladı. Daha önce çok sevineceğim bir Los Angeles uçuşum daha vardı ama şu anda dünyada gitmek istediğim son yer orası. Ekstra mürettebata ihtiyaç duyarlarsa beni Hong Kong uçuşuyla değiştirmelerini istedim. Uçak Sidney'e giderken Hong Kong'da duruyor ve Londra'ya dönerken yine orada duruyor. Toplamda yolculuk dokuz gün sürüyor. Beni meşgul edeceği için mükemmel. Hong Kong'da ekip hep birlikte dışarı çıkıyor. Tam da ihtiyacım olan şey.

Kafamı kaldırıyorum ve Muffin'in tekrar bana doğru koştuğunu görüyorum.

"Aferin; çok iyi bir çocuksun," diye övüyorum onu, topunu benim için yere bırakırken ve en sevdiği oyunu tekrarlarken.

Yemekten sonra anneme, babama ve Sophie'ye veda ediyorum. Muffin oyun arkadaşının ayrılmak üzere olduğunu fark etmiş gibi görünüyor ve koridorda başını ayakkabılarıma yaslamış yatıyor, bu yüzden önce onu kucaklamadan ayakkabılarımı giyemiyorum.

Sophie ve ben bir süre birlikte araba sürdük, o Bath'a yaklaşp otoyoldan çıkana kadar arkasından takip ettim. Ona bir bip sesi ve el sallayarak yoluma devam ediyorum.

Radyoda bir country şarkısı çalıyor ve ben Jay'le birlikte ailesinin evine gittiğimiz arabaya geri dönüyorum. Şarkı çalarken ona baktığımı hatırlıyorum. O gün mükemmel miktarda kirli sakalı vardı; o kadar muhteşem, o kadar kaygısız görünüyordu ki camlar açıktı. Onu hayal ederken göğsüm sıkışıyor. O gün çok mutluydum.

Telefonumdan gelen bir çağrı arabanın hoparlörlerinden çalarken şarkı kesiliyor. Cevap vermek için direksiyondaki düğmeye basıyorum.

"Alo?"

"Merhaba Holly, ben Doug." Amerikan aksanı, gri bir İngiliz otoyolunun ortasındaki küçük arabama çok yabancı

"Merhaba Doug," diyorum şaşkınlıkla. "? Anya nasıl?"

"Biz harikayız, Holly. Harikayız! Yeni evimizin evraklarını imzaladık."

"Vay canına, bu harika bir haber, tebrikler."

"Teşekkürler Holly. Dinle, hırsızlık olayıyla ilgili bir şey öğrendiğim için seni aramak istedim."

"Oh?" Nefesim boğazımda düğümleniyor.

"Etrafa soruyordum ve sürekli aynı ismi duyuyordum. Görünüşe göre, bazı konuşan, bilgi arayan bir adam varmış. Ryan Baker adlı muhabire bir zarf uzatırken görülmüş. İçinde nakit para olduğunu tahmin ediyorum."

"Aman Tanrım." Önümdeki yola odaklanıyorum, Doug'ı dinlerken diğer arabaların beni sollayabilmesi için en yavaş şeride çekiyorum.

"Evet, İngiliz bir adam, Holly. Sanırım onu tanıyor olabilirsin." Doug boğazını temizler.

"Adı Simon Green."

Yirmi Altıncı Bölüm

"Holly? Holly mi? Hala orada mısın?"

"Evet, Doug! Üzgünüm, ben sadece... Simon Green. Emin misin?"

"Sürekli aldığım isim buydu. Sizinle aynı havayolu şirketinde çalışıyor, değil mi?"

Ellerimi direksiyonun üzerine koyarak, direksiyonu acı verici bir şekilde kavrayışımı gevşetiyorum.

"Evet, o bir pilot. Sadece o değil, eskiden çıkıyorduk."

"Ah. O zaman bu her şeyi açıklıyor. Kıskançlık ve kin mi? Belki de seni LA'den korkutmak ya da Jay'in itibarını sarsmak istedi. Daha garip nedenler de duydum, sana söyleyeyim."

Ayrıldıktan sonra Simon'ın kızgın olduğunu biliyorum. Başka bir pilot yönetime onun bizim videolarımızı gösterdiğini söylemiş. Bunun üzerine onu merkez ofise götürdüler. Bir şekilde sadece bir uyarıyla kurtuldu ama bu yüzden kariyerini kaybedebilirdi. Yine de böyle bir şey yapacağını hiç düşünmemiştim.

Matt'in bana Simon'ın *Celeb Central*'da Jay'le çektiğimiz fotoğraflara verdiği tepkiyi anlatışı ve ardından onu o barda görüşüm aklıma geliyor. Simon bana karşı çok aşağılıktı ve Jay onu birçok iş arkadaşımızın önünde boynundan duvara yaslamıştı. Bu Simon'ı kızdırmış olmalı. Beni takip etmesi için birini tuttuğunu bilmek. Jay'in evine girmek ve... Tanrım. Midemden asit yükseliyor.

Yutkunuyorum ve sesimi buluyorum. "Çok teşekkür ederim Doug. Çok yardımcı oldun. Bunun arkasında kimin olduğunu bilmek içimi rahatlattı."

"Holly, benim için yaptıklarından sonra, senin için yapabileceğim her şeyi istemen yeterli."

"Teşekkür ederim."

Doug sanki başka bir şey söylemek istiyormuş gibi bir an sessiz kalır.

"Doug? Ne oldu?"

"Holly, umarım aşmıyorumdur ama geçen gün Jay'i gördüm. Berbat görünüyordu. Sizin..." Doug doğru kelimeleri düşünüyormuş gibi duraksıyor. "İngiltere'ye döndüğünü söyledi. Bu hırsızlık yüzünden değil, değil mi? Şimdi biliyorsun ki eski sevgilin sadece bir pislikti..." Doug sözünü kesiyor.

Ona cevap vermeden önce iç çektim.

"Karışık bir durum. Aramızdaki ilişki asla yürümez, Doug. Umarım yakında gerçek mutluluğu bulur."

"Hey, doğru yolun ne olduğunu sadece sen kalbinde biliyorsun, Holly. Eğer bu son birkaç hafta bana bir şey öğrettiyse, o da kalbini asla görmezden gelmemen gerektiğidir."

Hüzünle gülümsüyorum. Kalbim her zaman Jay'e ait olacak ama onun gitmesine izin vermek yapabileceğim en sevgi dolu şeydi.

"Tekrar teşekkürler Doug. Minnettarım."

"Sorun değil, Holly. Los Angeles'a döndüğünde beni ara.

Ben ve Anya sizi akşam yemeğinde ağırlamaktan mutluluk duyarız."

"Oh, yeni evde mi? Dört gözle bekliyorum," diyorum, elimden gelse Los Angeles'a yaklaşmaya hiç niyetim olmadığını gayet iyi bilerek.

"Harika, o zaman anlaştık. Kendine iyi bak,

Holly." "Hoşça kal, Doug."

Aramayı sonlandırıyorum ve önümdeki yola bakıyorum. Daha önce midemden yükselen asit geri gelmekle tehdit ediyor. Hırsızlığın parasını Simon ödedi ve biz de hiçbir şey alınmadığını düşündük. Ancak bunun doğru olmadığını biliyorum. Evden hiçbir şey alınmamış olabilir ama bana gönderdikleri Jay ve Robyn'in fotoğrafı bir kopya olmalı. Üzerinde sadece benim adımın olması, birinin, büyük olasılıkla Ryan Baker'ın, posta kutusuna koymak için eve geri dönmüş olması gerektiği anlamına geliyor. Onun tekrar eve bu kadar yakın olduğunu düşündükçe ürperiyorum.

Tüm bunların arkasında Simon'ın olduğunu düşünmek. Dişlerimi sıktım. O bencil, hilekâr piç! Beni mutlu görmeye dayanamıyordu, bu yüzden bunu mahvedecek bir şey, herhangi bir şey bulmaya çalıştı. Sadece o turnayı gözünden vurdu. Yutkunuyorum

Ağızımdaki o korkunç tat. Robyn hakkında her şeyi öğrendi. Eminim şansına inanamıyordur. Belki de şimdi öğrendiğim için ona teşekkür etmeliyim. Yoksa farkında olmadan Jay'in acı çekmesine devam eder, hayatına devam etmesini engellerdim.

"Bunların hepsi saçmalık!" diye bağıyorum. Yanımdaki şeritten gelen arabadaki bir adam bana tuhaf tuhaf bakıyor. Beni duymasına imkân yok ama arabanın içinde kendi kendime bağıırken tuhaf görünüyor olmalıyım. Geri dönmeye konsantre olmalıyım. Yarın Hong Kong'a uçabilirim ve o kadar çok içerim ki bir süreliğine her şeyi unuturum. Mutluluk.

'Bayanlar ve baylar, yerel saatin öğleden sonra saat üç olduğu Hong Kong'a hoş geldiniz. Lütfen uçak tamamen durana ve kaptan pilot emniyet kemeri işaretini kapatana kadar kemerlerinizi bağlayarak oturmaya devam edin. Atlantic Airways'i tercih ettiğiniz için teşekkür ederiz.

Anons Mandarin dilinde tekrarlanırken kulak kesiliyorum. Saat üç, yani gemiden inip havaalanından geçip otele vardığımızda en erken saat beş olacak. Mürettebat otelin barında buluşup yemek yemeye ve sonrasında da içki içmeye karar verdi. Biz beş kişi ve üç pilot olacağız. Mürettebatın geri kalanı Çinli ve Hong Kong'da yaşıyorlar, bu yüzden şimdi evlerine gidecekler ve yeni mürettebat iki gün içinde Sydney sektörü için bize katılacak.

Yolcular uçağı terk ederken kapımda duruyorum, gülümsüyorum ve başımı eğerek veda edip teşekkür ediyorum. Otel odama gitmek ve dışarı çıkmadan önce sıcak bir duş almak için sabırsızlanıyorum. Şu anda tam da ihtiyacım olan şey birkaç kadeh içki içmek. Kokteyllerle uyuşturulmaya ihtiyacım var. Belki o zaman bu acıyı, midemdeki bitmek bilmeyen rahatsızlığı ve göğsümdeki ağrıyı hissetmeyeceğim.

Otele giden otobüste uyukluyorum ve odama girebildiğim için minnettarım. Çantamı içeri sokuyorum ve ayağımı kıl payı kaçırarak yere düşüyor.

"Ugh." Tekrar yatağa uzandım. Hemen duşa girmeliyim yoksa burada uyuyakalıp bütün akşamı kaçırma riskim var. Kendimi tekrar oturur pozisyona sürüklüyorum ve televizyonu açıyorum. Hazırlanırken arka planda bir şeyler açacağım.

Reklam yayınlayan bir Amerikan kanalı açılana kadar kanallar arasında geziniyorum. 'Devrim niteliğinde yeni bir zayıflama ilacından' bahsedilirken üniformamı çıkarıyorum. Los Angeles'tan döndüğümünden beri belimden bollaşan eteğimin fermuarını açıyorum. *Hayatının aşkından ayrılmayı dene. Bunun yardımı olur.*

Tanıdık bir ses ensemdeki tüyleri diken diken ettiğinde banyoya doğru ilerliyordum. Arkamı döndüm ve televizyonda Jay'i gördüm. *Çelik Kuvvet* programının tekrarını gösteren ekrana bakıyorum. FBI çelik yeleğini giymiş, silahını çekmiş, bir kapıyı kırmak üzere. O kadar seksi ki. Faille dövüşüp onu etkisiz hale getirip yere iterken, kollarındaki kaslar tişörtünün altından gerilirken büyülenmiş gibi duruyorum.

Bu kötü bir fikir. Gözlerimi başka yöne çeviriyorum ve başka bir kanala geçiyorum. Burada oturup onu izleyemem. Kaçırdığım şeye, bir zamanlar sahip olduğum ya da sahip olduğumu sandığım şeye bakamam. Hâlâ çok çığ. Ellerimi yüzümde gezdirirken inliyorum. Bu gece bir sürü kokteyle ihtiyacım olacak.

Üç saat ve dört kokteyl sonra, mürettebatın her zaman geldiği bir barda müzik eşliğinde dans ediyorum. Bar sahibi tüm havayolu mürettebatının buraya geldiğini biliyor; yılın her günü burada mürettebat olduğu için onu işinde tutuyor olmalıyız. Soyulan boyalı duvarlara isimlerimizi yazmamıza bile izin veriyor. Arka tarafa yakın bir yerde, birkaç yıl önce hep birlikte yaptığımız bir seyahatten kalma, içinde *Holly, Rach ve Matt'in* olduğu bir kalp var.

"Holly, bir içki daha ister misin?" diye sordu kaptanımız Pete.

"Evet, lütfen!" Müziğin içinden sesleniyorum. " bu benim turum." Bara doğru ilerliyoruz.

"Sekiz shot tekila lütfen!" Tezgâha biraz para atarak sesleniyorum.

Barmen bana gülümsüyor ve içkilerimizi doldurmaya başlıyor.

"Tekila mı? Çılgın bir gece mi arıyorsun Holly?" Pete, dar siyah elbisem ve topuklu ayakkabılarımla beni inceden inceye süzerken gülümsüyor.

"Sadece unutmaya çalışıyorum," diyorum içkilerin yarısını alırken. Pete geri kalanları alıyor ve onları ekibin geri kalanına götürüyoruz.

"Yaşasın! Atışlar!" Bir kız geldiğimizi görünce bağırıyor.
"Herkes üçe kadar saysın!" Ben de diyorum ki. "Bir, iki, üç!"
Hepimiz içkilerimizi yudumluyoruz ve yanık boğazımdan aşağı yayılırken
irkiliyorum. Pete, "Vay canına, unutmak için çok güçlü bir şey yapman
gerekiyor Holly," diyor,
Atışını bitirirken bana gülümsüyor.

Kırkly yaşlarının sonunda, tuzlu biberli saçları ve dostça gülümsemesiyle
yakışıklı biri. Uçakta bana boşanmasının nasıl sonuçlandığını anlatıyordu.
Belki farklı koşullar altında olsa ilgisinden gurur duyardım ama içimde
giderek büyüyen bir batma hissi var. Bir daha asla başka bir erkeğin bana
dokunmasına izin veremem ve bunun Jay olmasını istemem. Beni sonsuza dek
mahvetti.

Telefonum bir mesajla titriyor.

Matt: Hey, Holls, yemeği yeni bitirdik, şimdi bara . Yakında görüşürüz!

Gülümsüyorum. Matt ve Stefan birlikte tatil yapmak buradalar ve bu gece
gelip birlikte bir şeyler içmek istediler. Yarın uzun bir günlük geziye
çıkacaklar, o yüzden başka türlü benimle buluşma şansları olmayacak. Dürüst
olmak gerekirse Stefan'ı tekrar için gerginim. Bu yüzden çekimlere . Onu en
son Jay'den ayrıldığında Los Angeles'ta görmüştüm. Bu gece benimle
buluştuğu için mutlu olması iyiye işaret olmalı. Belki Jay'i incittiğim için beni
henüz affetmedi, ama Matt'in hatırı için benden tamamen kopmuyor.

Bir kız, ekipten Lauren adında güzel bir esmer, ellerimi tutuyor ve dans
ediyor. Ben de onun ellerini tutup havaya kaldırıyorum ve müzik eşliğinde
kalçalarımızı sallıyoruz. Birkaç şarkı boyunca birlikte dans ediyor, gülüyor ve
birbirimizin etrafında dönüyoruz. Pete'in gözlerinin ikimizin üzerinde
olduğunu hissediyorum. Şarkı değişiyor ve dinlenirken ona sarılıyorum.

"Hey, çocuklar, bu benim turum!" diye . "Holly, ne yiyorsun?"

Cevap vermek için ona bakıyorum ama omzunun üzerinden Matt ve
Stefan'ın içeri girdiğini görebiliyorum.

"Bu sefer benim için değil. Yine de teşekkür ederim. Gördüğüm bazı
arkadaşlarıma merhaba demeye gidiyorum."

"İçkiler için sana yardım edeceğim," diyor Pete ona.

"Tamam." Lauren ona sırtıyor. "Birazdan görüşürüz,
Holly."

Lauren ve Pete birlikte bara doğru ilerlerken gülümsüyorum, Pete arkasından yürürken Lauren'in gözleri onun kalçalarını süzüyor.

"Hey!" diye sesleniyorum, beni görebilmesi için Matt'e el sallıyorum.

Ona ve Stefan'a doğru gidiyorum ve karşılaştığımızda Matt beni kucaklıyor. Ayaklarımın üzerinde sallanıyorum, kafam içkilerin etkisiyle dolup taşıyor.

"Hey, bebeğim. Şu bak!" diyor, beni bir aşağı bir yukarı süzerek. "Holls, her zamanki gibi seksi görünüyorsun ama cidden, sana biraz daha yemek yedirmemiz lazım. Ellerimi beline dolayabilirim."

"Abartma Matt." Onu yanağından öpüyorum, hedeflediğim noktayı ısıtıyorum.

Geri çekilip beni izleyen Stefan'a bakıyorum, dudakları sert ve düz bir çizgi halinde.

"Stefan, seni görmek güzel," diyorum boğazımdaki yumruyu yutkunarak.

"Sen de Holly," diyor kibarca. "Doug bana Simon olduğunu söyledi. o muhabire ödeme yaptım. Üzgünüm, Holly."

"Evet, tam bir pislik," diye mırıldandı Matt. "Onu polise ihbar etmelisin Holly. Bunun için gerekçelerin var."

Stefan'ı izlerken, "Artık bunun arkasında kimin olduğunu bildiğimiz için mutluyum," diye mırıldandım.

Hırsızlığın arkasında Simon'ın olduğunu biliyor olabilir ama fotoğrafı bilmesine imkân yok. Yüzüne bakılırsa bana hâlâ kızgın, ki bu iyiye işaret. Fotoğrafı bilseydi, Jay'i terk etmemin gerçek sebebini öğrenirdi. Yapmam gerekeni Jay'e olan sevgimden dolayı yaptığımı bilseydi bana kızmazdı.

"Hadi bir içki alalım," diyor Matt.

Birer kokteyl sipariş ettiğimizde Stefan'ın da benim kadar rahatladığı izlenimine kapılıyorum.

"Ee, tatiliniz iyi geçiyor mu?" Bardan uzakta oturmak için daha sessiz bir masa bulduğumuzda soruyorum.

"Aww, en iyisi!" Matt sevinçle fişkırıyor. "Söyle ona, bebeğim." Stefan'ı kaburgalarından dürter.

Bebeğim? Bu iyi gidiyor olmalı. Onlara gülümsüyorum.

Stefan iyi huylu bir şekilde gözlerini devirir ve Matt'e gülümser.

"Harikaydı. Gezdik, inanılmaz restoranlarda yemek yedik, eğlenceli günlük geziler yaptık." Matt'e bakar. "Otelimiz harika, Holly. Spa inanılmaz. Menüdeki tüm bakımları uyguluyoruz!" Gülüyor.

Ben de gülüyorum, Stefan bir anlığına da olsa benimle eskiden olduğu gibi konuştuğu mutluyum.

"Havuz Jay'inkinden daha iyi!" Matt gözüme takılıp aniden durmadan önce "Jay'inkinden daha iyi" dedi.

"Sorun yok Matt." Elini sıktım.

"Jay nasıl Stefan?" Göz temasından kaçınarak soruyorum.

"Daha iyi oldu Holly," diyor Stefan, ağzı daha önceki sert ve düz çizgisine geri dönerek.

Jay'in acı çektiği düşüncesi midemi bulandırıyor. "Benim için hiç kimse onun yanına yaklaşamaz," diyorum gözlerimden yaşlar süzülürken.

"O zaman neden onu öylece bırakıp gittin Holly?" Stefan tersler. Hâlâ kızgındır.

"Bunu açıklayamam." Göz kırpıyorum. "Kendimce sebeplerim vardı Stefan. İyi nedenler. Lütfen inan bana. Onu asla incitmek istemedim. Sadece onun mutlu olmasını istiyorum."

"O mutluydu, Holly. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim."

"Belki de öyle olduğunu düşünüyordu," diye fısıldadım.

Stefan derin bir nefes alıyor, omuzları çöküyor. "Holly, hiçbir fikrin yok, değil mi?"

Ona bakıyorum.

"Ne demek istiyorsun?"

"Şekilde ayrılman. Bu onu incitti." "Onun için doğru kişi ben değilim Stefan."

"Holly, bir dakika beni dinle," diyor Stefan. "Rob'un nasıl öldüğünü bilmiyorsun, değil mi?"

Neden bundan bahsediyor?

"Hayır, sadece bir tür kaza olduğunu, korkunç bir kaza olduğunu." Bir sonraki kelimelerini dikkatle seçiyor gibi görünürken ona bakıyorum.

"Bu bir araba kazasıydı, Holly. Rob bir araba kazasında öldü. Jay yolcu koltuğundaydı. Rob'u canlı gören son kişi oydu."

Stefan'ın sözlerini alkolün neden olduğu sisin içinden anlamlandırmaya çalışırken elim alnıma gidiyor.

"Yani, sen gittiğinde ve Jay bir araba kazası geçirdiğini söyleyen bir telefon aldığında, neredeyse kaybediyordu! Onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Beni çok korkuttu."

Stefan'a bakıyorum, gözlerimdeki yaşları saklayamıyorum.

"Tanrım, Jay," diye fısıldıyorum ellerimi ağzıma götürürken. Benim güzel Jay'im. Yıllar önce bir trafik kazasında aşkını kaybetmesi yeterince zordu, bir de benim aşkımı kaybetmem gerekmiyordu. Burada kalıp, bunun sonucunda yeniden su yüzüne çıkan tüm anılarıyla başa çıkmasına yardımcı olmak yerine, kaçtım ve onu terk ettim.

"Bilmiyordum Stefan." Matt kolunu bana doladığında sesim çatallaştı.
Ben.

"Tabii ki yapmadın Holly. Bu senin hatan değil," dedi Matt.
beni ona soktu.

"Holly, Jay'in henüz seninle paylaşmadığı, bilmediğin çok şey olduğunu biliyorum. Bu onun hayatının acı dolu bir parçasıydı. Bu konuda kimseyle konuşmuyor." Stefan'ın sesi yumuşar. "Sadece arkadaşı olarak onun bunları yaşadığını görmekte neden zorlandığımı anlamamı istiyorum. Seni seviyor Holly. Ayrılman onu çok etkiledi. Arabasını bir daha asla görmek istemiyor," diyor Stefan.

"O arabayı seviyor," diye fısıldıyorum.

"Hayır, Holly. O seni seviyor. O araba ona senin neredeyse öldürüldüğünü düşündürüyor. Arabayı Cooper ve Eric'e verdi. Onlara tamir edebilirlerse satabileceklerini ve parayı garaj işlerini kurmak için kullanabileceklerini söyledi."

Gözyaşlarıma rağmen yüzümde bir gülümseme oluşuyor.

"Onlara Ferrari'sini mi verdi? İşlerine istedikleri gibi başlayabilsinler diye mi?"

"Evet, o inanılmaz nazik bir adam, Holly. Ama sen bunu zaten biliyorsun," diyor Stefan üzüntüyle.

Masanın öbür ucuna uzanıp elimi onunkinin üstüne koyuyorum.

"Öyle Stefan ve gerçekten mutlu olmayı hak ediyor. Mantıklı biliyorum ama inan bana, benimle birlikte olmak onu uzun vadede mutlu etmeyecek, gerçekten değil. Jay de bir gün bunun farkına varacak."

Stefan bana dönüp bakarken elimi sıkıyor.

"Haklısın Holly. Anlamıyorum." İç çekiyor. "Yine de onu sevdiğini görebiliyorum. Matt'in sana güvendiğini ve kararlarının ardındaki gerçek nedenleri bildiğini görebiliyorum. Ben de Matt'in kararlarına güveniyorum."

Matt Stefan'a gülümser.

"Sanırım şimdilik anlamamakla yaşamak ve Jay için olabileceğim en iyi arkadaş olmak zorundayım."

"Teşekkür ederim," diyorum. "Senin gibi bir arkadaşı olduğu için çok şanslı."

Matt konuşmadan önce hepimiz bir süre dostça bir sessizlik içinde oturuyoruz.

"! Bir içkiye daha ihtiyacım var. Bir bölümü gibi." "Benim de." Stefan'a gülümseyip bir kaşımı kaldırıyorum.

"Hadi o zaman. Ondan sonra yola çıksak iyi olur. Yarın erken kalkacağız, değil mi?" Onun ilgisiyle parlayan Matt'e gülümser.

"Tamam. Onları getireyim. dönerim." Sandalyemden kalkıp bara doğru ilerliyorum. Çakırkeyif oldum. Bunu da sonuncusu yapıp otele dönsem iyi olacak.

Ayaktayım, barda bekliyorum, ellerim kalçalarımın üzerinden kayıyor ve biri arkamdan bana doğru bastırıyor. Yanağıma değen ılık bir nefes beni nefesimi tutmaya zorluyor.

"Bu küçük elbisenin içinde oldukça seksi görünüyorsun, Holly." Kanım kaynıyor.

"Simon, çek ellerini ," diye bağıriyorum ve dönüp ona ters ters bakıyorum.

"Hadi ama Holly," diye mırıldanıyor, nefesi yüzüme çarpıyor. "Eski günlerin hatırına sevişmek istemiyor musun?" Bana doğru sallanırken gülüyor.

"Ben sende ne buldum ki?" Tükürdüm.

"Hadi ama hayatım." Cam gibi gözleri beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Yaptığın şey için seni hapse atmalılar!" Ona ters ters bakıyorum.

Simon'ın başı geriye düşer ve güler.

"Ne yaptım?" diyor parmağıyla göğsünü yoklayarak. "Tek yaptığım Bay Mükemmel'in seninle paylaşmadığı birkaç gizli sırrı ortaya çıkarmaktı. Bana teşekkür etmelisin. Sen onun yanına ait değildin Holly. Kimi kandırıyorsun?" Bana bakıp sırtıyor, sonra öne uzanıp eliyle popomu okşuyor ve beni kendine doğru çekiyor.

"Hadi Holly. Bu gece seni düzgünce becermeme izin ver. Bunu o güzel çocuktan daha iyi yapabilirim."

Simon'ı göğsünden sertçe ittiğimde kulaklarıma kan hücum ediyor ve geriye doğru sendeliyor. İnsanlar dönüp bakıyor ama umurumda değil.

"Sakın onun hakkında konuşayım deme!"

"Hadi ama Holly. Sen hayal görüyorsun. Sen sadece onun uzun zamandır kayıp olan çocukluk aşkının kolay bir dublörüydün," diye alay ediyor Simon.

Çatlak!

Simon dengesini kaybedip yere devrilmeden önce geriye doğru sendelerken etrafımızdaki insanlardan yüksek sesli bir nefes sesi geliyor. Elim yanımda zonkluyor. Simon'ın suratının ortasına indirdiğim yumruktan kaynaklanan devasa acı verici zonklamalar.

"Holly!" Matt ve Stefan koşarak geldiler.

"İyi misin?" Stefan elimi kaldırıp barmene buz uzatması için seslenerek soruyor.

"Bu harikaydı!" Matt sevinçle çığlık atıyor, gözleri parlıyor. "O pisliğin karşısına dikildiğini görmek için o kadar uzun süre bekledim ki Holly! Bugün hayatımın en güzel günü!"

Ancak ben hareket edemiyorum. Simon'a bakarken ayaklarım aynı noktaya yapışmış durumda. Kendini toparlıyor ve bana son bir kez pis pis bakıyor, kan damlayan burnunu tutarak sendeleyerek bardan çıkıyor.

"Ve iyi ki kurtulduk!" Kapı kapanırken Matt seslenir.

"Ne dediğini duydum aşkım," diyor barın yanında duran bir adam. "Bunu hak etti, hak etti."

"Ben de," diyor bir başkası. "Aferin sana."

Elimi inceleyen ve parmak eklemlerime buz tutan Stefan'a bakıyorum.

Bardaki insanlar onun bana söylediklerini duyabiliyorsa, Stefan ne kadarını duydu? Simon ne dedi? Robyn hakkında ne kadar çok şey bildiğimi ele verecek bir şey söyleyip söylemediğini düşünmek için beynimi zorluyorum. Her şey bulanık ama eminim, hayır, eminim, fotoğraf hakkında hiçbir şey söylemedi. İyi olacağımı umuyorum. Her şey yoluna girecek.

Yolculuğun geri kalanı harika. Simon'ı yumruklamak benim için terapi gibi görünüyor. O zamandan beri daha sakin ve pozitif hissediyorum. Ertesi gün elimi kontrol ettirdim. Neyse ki sadece morarmış. Stefan hızlıca buz koyduğu için şişlik çok kötü değildi.

Lauren ve ben seyahatin büyük bir kısmını gündüzleri birlikte geçiriyor, Sydney'de sıcak yoga dersine gidiyor ve Hong Kong'daki pazarlarda alışveriş yapıyoruz. Ekibin geri kalanıyla akşamları yemek ve içki için buluşuyoruz. Pete ile her gece yaptıkları maskaralıklar beni gülmekten kırıp geçiriyor. Görünüşe göre, geri kalanımız odalarımıza döndüğümüzde birbirlerinin arkadaşlığından çok hoşlanıyorlar.

Heathrow'a geri döndüğüm için çok mutluyum. Dokuzuncu gün geride kaldı ve ben kendi yatağıma dönmek için sabırsızlanıyorum. Bavulumu bagaj karuselinden alıyorum ve ekibin geri kalanıyla vedalaşıp Lauren'a sarılıyorum

Onu ayakta bırakıp Pete ile konuşmadan önce. Gülümsüyorum. Muhtemelen numaralarını değiştirip değiştirmeyeceklerini merak ediyorlardır. Çantalarımı gümrükten geçiriyorum ve otomatik çift kapıdan geçerek gelen yolcu terminaline giriyorum. Sevdiklerini almak için bekleyen bir insan kalabalığı, kapıdan her yeni kişi girdiğinde hevesli yüzleri yukarı bakıyor.

Yürümeye devam ediyorum ve neredeyse sıranın sonuna gelmişken duruyorum. Arkamdaki biri beni atlatarak yanıma geldi.

Olduğum yerde donup kalırken hava ciğerlerimi terk ediyor. Onu bir daha görmeyi hiç beklemiyordum. Kanlı canlı değil. Burada, karşımda, göğsü inip kalkarken ve gözleri bana sabitlenmişken değil. Ağzım açık kalıyor ve içimi yakan yoğun mavi gözlerine bakıyorum.

Jay.

Yirmi Yedinci Bölüm

Jay.

Onun burada ne işi var? Ona bakıyorum, kalbim göğsümde çılgınca çarpıyor. Hiçbir şey beni onu tekrar gördüğümde göğsümde oluşan bu ezici acıya hazırlayamazdı. Solmuş bir kot pantolon ve uzun kollu, kaslı bir tişört giymişti. Güneşin öptüğü saçları fırfırlı ve çok seksi görünüyor. Nefesim boğazımda düğümlenirken, parmaklarımın arasındaki yumuşaklığının anısı zihnime hücum ediyor.

Bütün gün burada durup öylece bakamam. Bacaklarımı hareket etmeye zorluyorum ve ona doğru yürüyorum. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Şimdi daha yakın olduğum için gözlerindeki acı ve altındaki belli belirsiz koyu halkalar açıkça görülüyor. Son üç haftanın Jay için ne kadar zor geçtiğini Stefan'dan bilmiyorsam bile, şu anda yüzüme vuruyor. Gözlerindeki o çok sevdiğim muzip pırıltı gitmiş. Onun yerine daha önce hiç görmediğim kadar büyük bir hüznün var. *Ne yaptım ben?*

Onun önünde durdum. "Jay?"

Kaşları birbirine yaklaşıyor ve elini yüzüme doğru kaldırıyor, temas etmeden önce tekrar yanına indiriyor. Yutkunurken gözlerim onun adem elmasına takılıyor, konuşmadan önce kendini toparlamak için biraz zamana ihtiyacı varmış gibi görünüyor.

"Holly."

Adımı söylediğinde kırılmasına hazırlıksız bir şekilde nefesimi içime çekiyorum. O sesi çok özledim. Onu çok özledim.

"Burada ne yapıyorsun, Jay?" Fısıldıyorum.

Boğazını temizliyor. Gözleri benimkileri arıyor, beni içine çekiyor. Nefesim kesiliyor, tıpkı aylar önce onun gözlerine ilk baktığımda olduğu gibi. O zaman içimden bir ses biliyordu. Jay Anderson özel biri. O her zaman sevebileceğim tek erkek olacak. İstedğim tek erkek. Asla sahip olamayacağım adam.

"Seni görmem gerekiyordu, Holly. Bilmeni istediğim şeyler var."

"Jay." Sesim çatlama ile tehdit ediyor. "Burada olmamalısın." Rahatsızca yer değiştiriyorum ve etrafımızdaki insanlara bakıyorum. Her an patlayabilecek bir baraj gibiyim. Bunu Heathrow Havaalanı'nın kalabalık bir bölümünde yapmamayı tercih ederim.

Jay tereddütümü anlamış gibi görünüyor ve etrafına bakınıyor.

"Holly, yakınlarda bir otelde kalıyorum. Konuşabilmemiz için benimle gelir misin?"

Başımı sallayıp bir adım geri çekiliyorum, ondan ve tanıdık kokusundan uzaklaşıyorum. Beni başka hiçbir kokuya benzemeyen bir koku çağırıyor, kendimi evimdeymişim gibi hissettiriyor.

"Neden, Jay? Hiçbir şey değişmedi." Bu şekilde onun yanında olamam. O karşımda dururken doğru olduğunu bildiğim şeyi yapacak kadar güçlü değilim. Uzanıp ona dokunabileceğim kadar yakınken. İzin versem beni doğruca kollarına çekeceğini biliyorum. Bunu ona yapamam. Güçlü olmak zorundayım. Başımı sallayarak bir adım daha geri atıyorum.

"Lütfen, Holly." Gözlerimin derinliklerine bakıyor, ruhumu arıyor. Karnımdan boğazıma kadar her yerim titriyor. O bu kadar yakınken bütün sinirlerim alarma geçiyor. Kontrolümü kaybediyorum. Parmaklarımın arasından kum gibi kayıp gittiğini hissedebiliyorum.

"Jay..." Gözlerim yaşla doluyor şimdi.

"Holly." Elimi tutuyor ve kolumda bir elektrik çarpmasıyla geriye sıçırıyorum. "Bana sadece yarım saat ver, lütfen." Gözleri benimkileri arıyor. Kendisi de gözyaşlarını tutuyormuş gibi görünüyor. Sanki çökmeden önce son bir umut kırıntısına tutunmaya çalışıyor. Onu burada bırakamam. Bu şekilde olmaz. Yalnız bırakamam.

İkinci kez veda etmenin daha da zor olacağından korksam da, "Tamam" diye fısıldıyorum.

Jay'in omuzları gevşer ve dudaklarından belli belirsiz bir gülümseme geçer. Bu berbat bir fikir. Ateşle oynuyorum ve kalbim çoktan yandı. Jay çantamı benden alırken midem düğümleniyor ve terminalden çıkarken onun yanında yürüyorum.

Kısa süreli park yerine gidiyoruz ve Jay beyaz bir Range Rover'ın kilidini açıyor, çantalarımı sanki hiçbir ağırlıkları yokmuş gibi bagaja kaldırıyor. Gözlerimi onun pazularından ayırıp arabaya bakıyorum. Jay'in gözleri benimkileri takip ediyor.

"Bir sorun mu var Holly?"

Bakışlarını kaçırıyorum, gözlerimi Range Rover'ın parlak akslarına sabitliyorum. "Ferrari'n için üzgünüm."

"Bir daha asla o araba hakkında bir şey duymak istemiyorum," diye tersliyor Jay.

Sesinin ardındaki güç gözlerimi tekrar yüzüne çekiyor. Bir eliyle alnını ovuşturuyor, çenesi gergin.

"Özür dilerim." Boğazım yanarak başardım.

"Holly." Jay'in sesi acı doluydu. "Lanet araba umurumda bile değil."

Başka ne söyleyeceğimi bilemeden sessizce duruyorum.

"Hadi," diyor ve elini sırtımın küçük kısmına koyarak beni yolcu kapısına doğru yönlendiriyor. Kapıyı benim için açıyor ve ben de koltuğa kayıyorum. Kapıyı kapatıyor ve sürücü tarafına geçiyor, kapıyı açıp içeri girmeden önce dışarıda duraklıyor. Otele kadar olan kısa mesafeyi sessizlik içinde gidiyoruz.

Jay otelin otoparkına park ediyor ve bagaja dönüp çantalarımı çıkarmadan önce benim için kapıyı açıyor.

"Bunları neden getiriyorsun?"

Bana sorduğuma pişman eden bir bakış fırlatırken gözleri kararıyor. Bunun yerine, onun yanına düşüyorum ve içeri girip asansöre yöneliyoruz, zaten içinde cep telefonlarına yapışmış iki genç kadın var. Ben bineyim diye bir kenara çekilirken başlarını kaldırıp bakmıyorlar bile, Jay de onları takip ediyor. Bir düğmeye basıyor ve asansör tırmanıyor. Dümdüz önüne bakıyor, ifadesi okunmuyor. Kızlardan biri diğerini dirseğiyle dürtüyor. Jay'e doğru eliyle işaret eden arkadaşına bakar. Jay'e yukarıdan aşağıya bakarken kızın gözleri açılıyor ve gülümseyerek arkadaşına dönüyor. Ne düşündüklerini biliyorum. O bir seks tanrısı. Şu anda çok boğucu görünüyor, yüzünde gülümsemeye dair hiçbir ipucu yok. Kızlar onu gördüğümü fark edip gözlerini telefonlarına çeviriyorlar. Jay hâlâ çenesini dikmiş, gözlerinin oyulduğunun farkında olmadan önüne bakıyor.

Asansör duruyor ve Jay dışarı çıkıp koridorda yürürken onu takip ediyorum. Langdon Süiti yazan bir tabelanın bulunduğu bir çift kapıya ulaşmadan önce iki kapıyı daha geçiyoruz. Jay bir anahtar kartı okutup kapıyı iterek açıyor ve önce benim girmem için tutuyor.

Modern, açık plan bir yaşam alanına giriyorum. Bir tarafında kahvaltı barı olan granit bir mutfak alanı var. Her şey krem, siyah ve beyaz renklerle dekore edilmiş. Krem rengi büyük kanepeler, duvara monte edilmiş televizyona bakabileceğiniz ya da Heathrow'dan inen ve kalkan uçakların harika manzarasını izleyebileceğiniz şekilde yerleştirilmiş. Yan tarafta bir kapı var, sanırım bu kapı yatak odasına ve en-suite banyoya açılıyor. Büyük saksı bitkileri ve taze çiçeklerden oluşan vazolar yüzeylere yayılmış.

Dev bir orkidenin taç yaprağını parmaklarımla okşamak için uzanıyorum ve ipek değil de gerçek olmasına şaşırıyorum.

"Maggie kıskanırdı," diye mırıldanıyorum, sessizliği bozmak istiyorum. Jay bana küçük bir gülümseme veriyor. "Evet, sanırım haklısın."

Mutfağa gidip buzdolabını açıyor ve kahvaltı barının üstünden bana bir şişe taze meyve suyu uzatıyor.

"Teşekkür ederim," diyorum, alırken parmaklarım onunkileri okşuyor. Havaalanı terminalindeki aynı elektrik vızıltısı orada da var. Yanaklarım kızarıyor. Şişeyi açıyorum ve bir yudum alıyorum, daha çok ona bakmamı engellemek için dikkatimi dağıtmak amacıyla.

"Maggie'den bahsetmen çok komik." Jay kaşlarını çatı.

"Neden?" Ona bakıyorum.

Yüzümü incelerken gözleri kısılıyor ve sonra sözlerini doğrudan bana yöneltiyor.

"Kazanın olduğu gün bir zarf gönderdiğinizi söyledi. Yakın zamana kadar unutmuştu."

Kaskatı kesildim. Tenimde, üniformamın altında ve avuçlarımda soğuk ter oluşuyor. Onları eteğime siliyorum.

"Oh, Evet, o.." Jay'in gözleri benimkilere dikilince sözümü kesiyorum. *Kahretsin.*

Bana dik dik bakıyor ve tek yapabildiğim far ışığındaki bir tavşan gibi durmak. Korku içinde donmuş. "Bu beni düşündürdü. Kaçmanın sebebi o zarfın içindekiler miydi? Çünkü kaçman bana hiç mantıklı gelmedi Holly," diyor, sesi incinmişlikle kalınlaşarak.

Bacaklarım güçsüzleşirken kendimi sabitlemek için mutfak tezgahını kavriyorum.

"Evde zarf yoktu, ben de Cooper ve Eric'ten arabayı kontrol etmelerini istedim, onlar da araba üzerinde çalışıyorlardı." Jay yakındaki bir masanın üzerindeki dosyaya gidiyor ve elinde bir kâğıt parçasıyla geri geliyor. Boğazıma bir şey düğümleniyor. Ne olduğunu zaten biliyorum. Kâğıdı tezgâhın üzerine bırakıyor ve bana doğru kaydırıyor.

Başımı sallıyorum, Jay'in gözlerine bakarken gözlerim yanıyor. Bir daha görmek istemiyorum. O resim sonsuza dek hafızama kazındı. Onun

Yüzü, yeşil gözleri, altın sarısı saçları ve sevgiyle dolup taşan mavi gözleri. Gözyaşlarım dökülürken elimi ağzıma götürüyorum.

"Holly." Jay mutfak tezgahının etrafından dolanıp beni güçlü kollarıyla sararken sesi yumuşaktı. Geçtiğimiz üç hafta bir anda yıkılıyor ve tek yapabildiğim hıçkıra hıçkıra ağlamak oluyor. Los Angeles'ta fotoğrafı ilk gördüğüm ana geri . Sevdığım adamın asla benimle olamayacağını fark ettiğimde kalbimin ilk paramparça olduğu ana.

Jay'in sert göğsüne yaslanıyorum ve kalbim ona çarpıyor. Hiçbir şey söylemiyor, sadece hıçkırıkları yavaşlayana kadar beni kollarında tutuyor. Derin bir nefes alıyorum ve onun kokusunu, topraksı, narenciye kokusunu içime çekmek için kendime bir an izin veriyorum. Dünyada en sevdiğim koku. Keşke bunu da hafızama kazıyabilseydim. Ama hayır, neden kendime işkence edeyim? Bu odadan çıktıktan sonra onu hatırlatacak hiçbir şey kalmaması en iyisi. Beni tüketmekle tehdit eden bu acı ve umutsuzluktan kurtulmak için tek umudum bu.

"Holly." Beni daha sıkı tutarken Jay'in sesi kesiliyor. "Çok özür dilerim. Çok üzgünüm, bebeğim."

"Sorun yok, Jay." Sesim titriyor. "Anlıyorum. Anladığım için ayrıldım. Yapmam gereken buydu. Üzgün olmana gerek yok." Bu sözleri söylerken gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

"Holly." Jay geri çekiliyor, elleri omuzlarıma doğru ilerliyor, böylece bana bakarken beni tutabiliyor. "Açıklamam gereken çok şey var."

"Yapmak zorunda değilsin, Jay. Sorun yok," diye fısıldıyorum.

"Anlamıyorsun Holly. Bunların hepsi benim hatam. Sana daha önce söyleseydim, bunların hiçbirisi olmazdı. Gitmezdin; kaza yapmazdın. Tanrım, ölebilirdin!" Bana bakarken Jay'in sesi kesildi. Gözleri kocaman, yüzü solgun.

"Ben iyiyim, Jay. Yaralanmadım."

Kollarını indiriyor ve dudakları titrerken gözlerini sıkıca kapatıyor.

Elimi yanağına doğru uzatıyorum ve derin bir nefes alarak elime eğiliyor.

"Açıklamana gerek yok Jay. Kimi seveceğini sen seçemezsin."

Gözlerini açıyor. "Seni seviyorum Holly," diyor, sesi güçlü ve kararlı.

"Jay-"

"Hayır, Holly!" Elim tutarak beni durdurdu. "Bunu duyman gerek. Sana Robyn'den bahsetmeliydim. Hepsi onun hakkında. Bunu çok..." Gözleri yaşlarla dolarken tavana bakıyor. Elim bıraktı ve bir bar taburesine çöktü. Ben de yanındakini çekip ,

onun devam etmesini bekliyor. Jay derin bir nefes alır ve elini saçlarında gezdirir.

"Kazada öldüğünde yirmi bir yaşındaydık. Yolda yağ vardı ve kontrolünü kaybetti."

Jay bana Stefan'ın Hong Kong'da ağzından kaçırdığı şeyi anlatırken yutkunuyorum. Devam etmesi için onu cesaretlendirerek başımı salladım.

"Ölmesi benim suçum. O gece arabayı benim kullanmam gerekiyordu. Benimle yer değiştirdi. Arabamı kullanmasına izin vermeyeceğime dair aptalca bir bahse girdik. O tek karar her şeyi değiştirdi. Ölen ben olmalıydım Holly. O değil. Onun asla sürücü koltuğunda olmaması gerekiyordu." Keder yüzeye çıkarken sesi çatlıyor.

"Dur, Jay." Elini tutmak için uzandım. Elimi tutuyor ve sıkıca kavıyor. *Elleri kaç kez benimkine değdi?* "Böyle düşünemezsin. Ne olacağını bilemezdin."

"Ben olmalıydım Holly," diye fısıldıyor. "Neden o yaşayamazken ben yaşayayım?"

"Jay, bu asla senin hatan değildi. Sadece korkunç, korkunç bir trajediydi."

Bana inanmasını ve suçluluk duygusundan kurtulmasını istiyorum. Kalbim acıyor, keşke ona verdiği acıyı dindirebilsem. Elimi sıkıyor ve tezgâha bakıyor.

"Çok hayat doluydu Holly, çok eğlenceliydi. Rob diye çağrılmakta ısrar ederdi ve ona Robyn dersem bana yumruk atar ve kolumu koparırdı." Jay gülümsüyor. "Onu çok severdin."

Mide bulantısı midemi bulandırıyor, başımı döndürüyor.

"Hâlâ , değil mi?" Jay'e bakarak söylüyorum. "Onu hâlâ seviyorsun."

Gözleri benimkilerle buluştu. "Asla vazgeçmeyeceğim."

Bunu itiraf ettiğini duyunca kalbime bıçak saplanmış gibi hissediyorum. Nabzım hızla atarken ve ellerim titrerken gözlerimi ondan ayırıyorum. Buraya onunla gelmemem gerektiğini biliyordum. Bunun ne yararı vardı? Bu sadece ikimiz için de durumu daha da zorlaştırıyor.

"Düşündüğün gibi değil Holly. Keşke sana daha önce söyleseydim. Denedim; gerçekten denedim. Annemle babamın evinde denedim ama Beth'le karşılaştık, sonra başka bir zaman Anya ve Doug geldi." Jay başparmağını elimin arkasında gezdiriyor. "Daha çok çabalamalıydım. Sana çok acı çektirdim. İkimize de çok acı çektirdim. Çok özür dilerim." Yüzünü buruşturuyor.

"Jay, anlamıyorum. Bana söylemediğin şey neydi?" Gözlerimi tekrar yukarı kaldırıp yüzünü aradım.

"Robyn'i severdim, Holly. Benim için çok şey ifade ediyordu. O fotoğrafı görünce ne düşünmüş olabileceğini şimdi anlıyorum ama o benim kız arkadaşım değildi."

Jay kaşlarını çatmış görüp başını sallıyor.

"Onu bir kız kardeş gibi sevdim." İç çekiyor. "Sana aşık olduğumu fark ettiğimde artık çok geçti. Ona sürekli Rob dediğimi biliyordum ve onun bir erkek olduğunu düşünecektin. Bunu bilerek gizlediğimi düşüneceğinden korkuyordum ama yemin ederim gizlemedim. Ve çok benziyorsun. Bunun tuhaf olduğunu düşüneceğini ve seni kaybedeceğimi sandım." Jay bana bakarken yutkunuyor, gözleri yaşlarla parlıyor.

"Ne yani? Birbirimize benzememizin sadece bir tesadüf olduğunu mu söylüyorsun?" "Evet," diyor Jay hemen.

Yüzündeki güvensizlik ifadesini görüyor ve devam etmeden önce duraklıyor. "Tamam. Dürüst olmak gerekirse, ilk tanıştığımızda seni fark etmemi sağlayan şey buydu,

seninle konuşmak istememe neden oldu. Ama konuşur konuşmaz beni gülümsettin Holly. Sen sendin ve ben de seni tanımak istiyordum."

Jay'ın yüzü gergin, tepkimi bekliyor. Sözleri aklında yer ederken gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. Midemin derinliklerinde bir umut ışığı parlıyor. *Ya yanlış anladıysam? Bu kadar yanlış anlamış olabilir miyim?*

"Jay, ne düşüneceğimi bilmiyorum." Zihnim yarışıyor. Çaresizce ona inanmak istiyorum.

"Holly, lütfen." Gözleri alev alev benimkilere bakıyor. "Bana inanmak zorundasın. Neden gittiğini biliyorum. Fotoğraf, Stefan'ın Simon'ın senin dublörülüğün hakkında söylediklerine kulak misafiri olması? Hayatıma devam edebilmem için gitmen gerektiğini düşündün, değil mi?"

Farkına varırken ona bakıyorum. Sırrım ortaya çıkmıştı. Onun asla öğrenmemesini istiyordum çünkü buraya gelip benimle konuşmaya çalışacağını biliyordum. Ama Robyn'in kız arkadaşı olduğunu inkâr etmesini beklemiyordum. Bu konuda yalan söylüyor olabilir miydi?

Sesim titriyor. "Bana her baktığında canının daha çok yanacağını bilerek kalamazdım. Robyn'in hayaletini görmek gibi. Seni iyileşmekten alıkoyduğumu bilerek."

"Holly, her berbat ettim. Robyn gerçekten sadece arkadaşımıydı. Birbirimize aşık değildik."

"Buna inanmak istiyorum Jay, gerçekten, sadece-"

"Holly. Yemin ederim, gerçek bu. Hayatım üzerine yemin ederim. Robyn kızlardan hoşlanırdı. Biz hiçbir zaman arkadaştan başka bir şey olmadık." Gözleri

Çılgınca, benimkiler arasında gidip geliyordu.

Robyn eşcinsel miydi?

Yüzünü inceliyorum. Gözyaşları durmuştu ve bitkin görünüyordu. Uzun süre ona bakıyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor. Doğruyu söylüyor. Bunu gözlerinde görebiliyorum, sesinde duyabiliyorum. Şu anda onu öpsem, gözyaşlarında da bunu tadacağıma eminim. Tüm vücudum bunu hissediyor. Doğruyu söylüyor. Gözyaşlarım daha kalın ve daha hızlı dökülüyor. Jay için doğru kararı verdiğimi düşünerek kalbim kırık üç hafta geçirdim. Başından beri yanılmışım. Diğer elimi, diğer ellerimizin birbirine tutunduğu sıkı yumağa katılmak için hareket ettiriyorum.

"Beth'in onu gördükten sonra beni aradığını biliyorsun," diyor Jay, sesi duygu dolu.

"Öyle mi?"

"Evet, beni yeniden mutlu gördüğüne sevindiğini, kendimi affetme zamanımın geldiğini söyledi. Rob'un seni benim için gönderdiğini düşünüyor ve hayatımı yaşamamı istiyor." Gözlerini kapatırken göğsü kabarıyor.

"Hey, hey, sorun yok," diyorum taburemden kayarak kollarımı onun geniş omuzlarına doladığımda. Yanağımı saçlarına yaslıyorum ve kolları belime dolanıp beni kavrarken ona sarılıyorum.

"Daha önce bir şeyler söylelemeliydim, Holly. Tüm bunların olmasını engelleyebilirdim."

"Sorun yok. Bu senin hatan değil." Sırtını okşadım. "Fotoğrafi gördüğümde sana sormalıydım. Öylece kaçıp gitmemeliydim. Çok özür dilerim." Gözlerimden yeni yaşlar süzülürken onu sıkıyorum. "Doğru şeyi yaptığımı sanıyordum. İyileşebilmen için gitmem gerektiğini düşündüm." Titrek bir nefes alıyorum ve Jay kollarını bana daha sıkı sarıyor.

"Benim için mutluluğundan vazgeçmeye hazırdın," diyor Jay kollarını gevşetip ayağa kalkarken ve yüzümü ellerinin arasına almak için uzanırken. Gözyaşı lekeli yanaklarıma sıcacık dokunuyorlar.

"Ve sen de gitmeme izin vererek kendininkinden vazgeçmeye hazırdın, ayrılma nedenlerimin mantıklı olmadığını bildiğin halde," diyorum gözlerinin içine bakarken.

Jay bana bakıyor ve gözlerindeki tüm sevgi üzerime akıyor. *Bana* duyduğu tüm sevgiyi. Keşke birbirimizle daha çok konuşabilseydik, bu kadar acı çekmek zorunda kalmazdık. Birbirimizi neredeyse sonsuza dek kaybediyorduk.

"Biz en büyük aptal çiftiz" diye .

Jay'in gözlerinin kenarları kırışıyor ve gülüyor. Bu ses kalbimin dolmasına neden oluyor. Bunu çok özlemişim. Yemin ederim kalbim göğsümün içinde yeniden bir araya geliyor.

"Beni her zaman gülümsetebilirsin, Berry."

Kalbim boğazıma sıçradı. "Bana bir daha öyle de."

Jay yavaşça, bilerek konuşmadan önce bir kaşını kaldırıyor. "Seni seviyorum, benim sulu küçük Berry'm." Mavi gözleri bana parıldıyor.

"Ben de seni seviyorum Jay," diye hıçkırıyorum, gözyaşlarım mutluluk gözyaşlarına dönüşüyor. "Seni çok seviyorum."

Jay eğilip dudaklarını dudaklarımla buluştururken elleri hâlâ yanaklarımı tutuyor. Onları karşılarken lezzetli aşinalık karşısında nefesim kesiliyor. Beni şefkatle öpüyor ve başparmaklarıyla gözyaşlarımı siliyor.

"Jay," diye fısıldıyorum dudaklarına. Gözlerini açıyor ve benimkilere bakıyor. Dudakları benimkilerden milimetrelerce uzakta duruyor. "Seni çok özledim," diye itiraf ediyorum.

"Ben de seni özledim, Berry."

Sonra tekrar üzerimde. Ama bu sefer öpücükleri daha derin, daha güçlü, tutku ve özlem dolu. Dili ağzımın içine kayarak beni tadıyor. Ellerim çenesinin kenarlarındaki kirli sakallara uzanırken kalbim göğsümde hızla çarpıyor. Daha da yaklaşıyorum ve onu tüm gücümle öpüyorum, dilim onunkini arıyor. Ait olduğumuz yer burası, böyle birbirimizin kollarında olmak. Birbirimize bu kadar yakın olduğumuzda aramızdaki aşkı inkâr etmek mümkün değil.

Jay sırtımı mutfak tezgahına dayayacak şekilde dönüyor ve ereksiyonu kot pantolonunun üzerinden vücuduma baskı yapıyor. Ona yakın olmalıyım. Ona yakın olmalıyım. Ellerimi yüzünden çekip kot pantolonuna götürüyorum ve elimi içine sokabilmek için hızlıca çözüyorum.

"Holly," diye inliyor Jay, parmaklarımı etrafına sarıp pürüzsüz şaftını aşağı yukarı okşarken elleri hâlâ yüzümün iki yanında. Diğer elimi vücudunda gezdirip başının arkasına kadar götürüyorum ve duruyorum. Jay'in öpücükleri kesiliyor ve bir sonraki adımda ne yapacağımı sezdiği için gözleri benimkilere dikiliyor.

Saçlarından bir tutamı parmaklarımla arasına alıyorum, dudaklarımı onun dudaklarının üzerinde gezdirirken nefesim kesik kesik çıkıyor. Jay inliyor ve dudağını ısırtıyor, gözleri parlıyor. Onu bir daha asla bırakmayacağımı göstermek istiyorum.

"Seni seviyorum, Jay Anderson, çok ama çok seviyorum." Onu tekrar öpmek için uzandım.

Birbirimize dolanmış uzuvlar yumağıyız, öpüşüyoruz ve yatak odasına girip yatağa uzanırken birbirimizin kıyafetlerini çıkarıyoruz.

"Bu güzel sikiinin beni ne kadar özlediğini göster bana," diye mırıldanıyorum onu tekrar okşarken.

"Tanrım, Holly," diye tıslıyor Jay, "o pis ağzını özlemişim."

Elleri yüzümden ayrılıyor ve iki parmağını içime sokarken nefesim kesiliyor. Vücudum onları içine çekiyor ve inlemek için başımı geriye atıyorum.

"Holly, seni çok özledim. Bunu özledim," diyor, gözleri merakla bedenlerimizi izlemek için düşüyor.

"Sana ihtiyacım var Jay," diye nefes alıyorum, gözlerini tekrar gözlerime çekip onlara bakıyorum. O da bana öyle bir yoğunlukla bakıyor ki nefesim kesiliyor.

"Sadece sana ihtiyacım vardı, Holly."

Parmaklarını dışarı kaydırıyor ve bacaklarımı kaldırıyor, sıcak bedenini benimkinin üzerine indirirken onları beline sarıyor. İçime girerken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Ağzım açık kalıyor. Kalbim kaburgalarımın çarparken ıslak uyarılmışlık onu karşılamak için koşuyor.

"Holly," diye inliyor Jay dişlerini sıkarak. Bana bakıyor ve ben başımı sallıyorum, sonra geri çekilip tekrar içine giriyor, bedenlerimiz birbirine çarparak kendi ritmini buluyor.

"Beni bir daha asla terk etme." Jay'in gözleri bana bakarken parlıyor. "Söyle bana."

"Yapmayacağım, Jay," diye nefes alıyorum, yüzünü ellerimin arasına alıp alnını kendime doğru çekiyorum. "Söz veriyorum yapmayacağım." *Tanrım, bu adam, onu bir daha terk etmeyi nasıl düşünebilirim?*

"Seni çok seviyorum Holly." Jay'in sesi şefkatli, ikimizin de ağladığını fark ettiğimde yüzlerimiz birbirine karşı ıslak. "Sensiz yaşayamam, Holly. Sen benim her şeyimsin." Beni dünyadaki tek insanmışım gibi öpmeden önce gözyaşlarımı siliyor. Tüm şüphelerim yok oluyor. Bana bakarken Jay'in gözlerinde bunu görüyorum, her öpücükte, her dokunuşta bunu hissediyorum. Hiç bu kadar sevildiğimi hissetmemiştim.

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldıyorum, Jay tekrar içime kayarken onu daha da yakınımaya çekiyorum. "Senin için buradayım. Her zaman senin için burada olacağım."

Benimle sevişirken Jay'in yüzü benimkinden sadece birkaç santim uzakta, vücuduma girip çıkıyor, her vuruş bir öncekinden daha yoğun, birbirimize olan aşkımız her bağlantıyla derinleşiyor.

Bacaklarım titrerken ve içimdeki basınç artarken haykırıyorum. Kontrolümü kaybetmek üzere olduğumu biliyorum.

"Jay..." İnliyorum. Baskı o kadar yoğun ki gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oluyor.

"Tanrım, Holly. Benim için gel," diye fısıldıyor Jay yüzümü bırakıp başparmağını şişmiş klitorisime doğru kaydırırken. Hepsi çok fazla, dayanabileceğimden daha fazla. Her tarafım karıncalanıyor ve onun etrafında patlıyorum.

"Jay! Oh!" Yoğun, ağır dalgalar halinde boşalırken ağlıyorum, görüşüm bulanıklaşıyor, göz kapaklarımın altında yıldızlar patlıyor. Gücü o kadar tüketiyor ki tek yapabildiğim Jay'e tutunarak kendimi yere yığılmaktan kurtarmak. Ben tekrar tekrar, tamamen onun merhametine sığınarak inlerken gözleri yüzümden hiç ayrılmıyor.

"Holly..." Jay huşu içinde söylüyor. Sesi derin ve pürüzsüz, saf aşk dolu. Daha derine itiyor ve siki içimde şişiyor, dudakları tekrar tekrar adımı mırıldanırken sıcaklığı içime boşalıyor.

Gitmesine izin vermeye hazır değilim. Birbirimizi yeniden bulduğumuz bu güzel anın bitmesini istemiyorum. *Henüz değil. Lütfen. Henüz değil.* Etrafında geriliyorum, ellerim saçlarını bulurken bedenini tüm gücümle içimde tutuyorum. Jay nefesini içine çekiyor ve içimde kasılırken karnı bana karşı kaya gibi sertleşiyor, tekrar boşalırken aramızda yepyeni bir sıcaklık dalgası yükseliyor.

"Siktir!" Jay inliyor, bunun beklenmedikliği ikimizi de şaşırtıyor. Bana bakıyor, nefesini tutarken yüzüne bir sırıtış yayılıyor. Ben de ona gülümseyerek kollarımı boynunun arkasına doluyorum. Böylesine güzel bir adamın sevgisiyle kutsanmış durumdayım. Burada, onunla birlikte olmak bana aşkımızın ne kadar güçlü olduğunu gösteriyor. Birine açılmak ve onu içine almak onun yıllarını aldı. O beni seçti. Kalbini paylaşmak için beni seçtiğini bilmekten daha büyük onur olamaz. Bana davranış , onunla birlikteyken hissettiklerim. Kendimi yeniden sevgiye layık hissediyorum çünkü ben onun için yeterliyim. Beni seviyor; her şeyimi seviyor.

Jay'in gözleri benimkilerde, bedenlerimiz hâlâ birbirine bağlı, kalplerimiz birbiriyle aynı anda atıyor. Daha yakın olamazdık. Düşüncelerimi okuyormuş gibi çenemi kaldırıp kendisine doğru eğiyor.

"Seni seviyorum Holly Havers," diye mırıldanıyor ve başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirdikten sonra öne eğilip öpüyor.

Ben de onu öpüyorum ve ona sıkıca sarılırken kalp atışlarımın yavaşlamasına izin veriyorum. "Ben de sizi seviyorum, Bay Anderson." Gülümsüyorum.

Gözlerinin içine bakıyorum, berrak ve parlak, ve hiç şüphe yok ki buraya, onun yanına ait olduğumu biliyorum. Her zaman ait olduğumuz yer birlikte olduğumuz yerdi. Burada, Jay'le olmak, birbirimizi sevmek, sonunda anlıyorum. Tam olarak olmam gereken yerdeyim.

Burada, onun kollarında, biliyorum... Evimdeyim.

Sonsöz

Altı Ay Sonra

"Matt, sakın ol." Odanın içinde çırpınırken başımı sallıyorum.

"Sakinleşmek mi? Sakin olmanın zamanı değil Holly. Hangi cehennemde bu?" diye bağıyor, kanepedeki minderleri ters çeviriyor, ayakkabısını alıp ters çevirerek sallıyor ve kısık gözlerle içine bakıyor.

"Evet, sanki konuşmanı ayakkabının içine koymuşsun gibi," diye homurdanıyor Rach gözlerini devirirken.

Matt ayakkabısını ona doğrultarak, "Sakın bağlama," diye uyarır. "Sanırım seninkini saklamak için mükemmel bir yer düğünmüşsündür?"

Rach altın rengi uzun elbisesini yukarı kaldırıp dantel jartiyerini ve etrafına dikkatlice katlanıp bağlanmış bir kâğıt parçasını ortaya çıkarırken, "Evet, her zaman hazırlıklıyım," diyor.

"Resepsiyonda bağını çözmek için pantolonumu zor indiriyorum, değil mi?" diye homurdanıyor, etkilenmemiş.

Rach tiksintiyle burnunu kıvrıyor. "Ewww, seninkini neye bağlamak zorunda kalacağımı düşünmek bile istemiyorum!"

En iyi iki arkadaşına kıkırdıyorum.

"İşte Holly, sanırım işimiz bitti." Shona omzumun üzerinden tuvalet masasının aynasından bana gülümsüyor.

"Ah, Holly!" Annem ellerini birbirine kenetliyor. "Çok güzel görünüyorsun, değil mi Tim?"

"Büyüleyici." Babam bana gülümsüyor, gözleri buğulu.

"Ah, baba." Sophie ona bir mendil uzatır ve o da gözlerini siler. Shona yine kendini aştı. Nemli, altın sarısı ve parıltılıyım!

Makyajım kusursuz oldu. 'Doğal ama göz alıcı' bir görünüm istedim ve Shona bunu başardı. Kirpiklerim kalın, yumuşak ve dalgalıydı ve yeşil gözlerim heyecanla parlıyordu. Saçlarım yumuşak dalgalar halinde kıvrılmış, önleri yüzümden geriye doğru tutturulmuş. Bana bir deniz kızını anımsatıyor, bir sahil düğünü için mükemmel.

"Çok teşekkür ederim, Shona." Ona sırtıyıyorum.

"Sorun değil, Holly." Göz kırıyor. "Dışarıda görüşürüz ve sonrası için endişelenme; her şey hazır."

"Teşekkür ederim!" Avuçlarımı birbirine bastırarak ve derin bir nefes alarak ışınlıyorum.

Yarım saatten az bir süre içinde Bayan Holly Anderson olacağım. Buna inanamıyorum. Bir yıl önce, bugün bu noktada olacağımı asla hayal edemezdin. Annem, babam, Sophie, Rach ve Matt burada, evimizde, benimle birlikte hazırlanıyorlar. Sadece bir olamazdı, o yüzden üç tane var! Sophie, Matt ve Rach yemekte konuşma yapmak istediler, ben de kabul ettim. Ben kimim ki şikayet edeyim? Bir kız kardeşim ve dünyadaki en iyi iki arkadaşım var. Hepsi de bu yeni maceraya başlarken beni ve Jay'i sevmek ve desteklemek için buradalar. Daha fazla kutsanamazdım.

"Tamam, elbiseyi giyme vakti geldi!" Sophie anons ediyor.

Heyecan çığlıkları yükseliyor, en yüksek ses kayıp konuşmasını aramaktan vazgeçen Matt'ten geliyor. Kızlar elbisemi giymeme yardım ediyor ve ben boy aynasına doğru yürümeden önce fermuarımı çekiyorlar. Elbise inanılmaz. Shona elbiseyi nerede aramam gerektiği konusunda beni doğru yerlere yönlendirdi. Havayolu şirketinden ayrılıp beş ay önce Los Angeles'a taşındığımdan beri iyi bir arkadaş oldu. Dönüyorum ve elbise aynada parıldıyor. İnce askıları ve düşük bir V yakası var. Malzemenin kendisi şeffaf ve dikilmiş organze çiçeklerle kaplı. Etek dışarıya doğru akıyor ve bir kalçadan yukarıya doğru bir yırtmaç uzanıyor. Seksi ama zarif. Tören için ayakkabı istemedim, bu yüzden onun yerine her iki ayak bileğimin etrafında narin çiçekli manşetlerim var.

"Vay canına, Holly." Rach'in gözleri büyür. "Jay'i boş ver; onun yerine benimle evlen!"

Elbisemin üzerindeki son görüntüye bakarken hepimiz gülüyoruz.

"Neredeyse mükemmel oldu," diyor annem ellerimi sıkarak. "Sadece buna ihtiyacı var." Bana üzerinde krem rengi ipek kurdele olan fildişi bir kutu uzatıyor.

"Bu ne anne?"

"Aç ve gör." Bana gülümsüyor.

Kapağı kaldırıp içindeki kâğıt mendili geri katlıyorum. "Ah, anneciğim!" Babamla evlenirken taktığı uzun, narin duvağı çıkarırken fısıldıyorum. "Mükemmel, teşekkür ederim." Duvağı saçımın arkasına sabitlerken gözlerim doluyor.

Yaptığı işe hayranlıkla bakmak için geri çekiliyor. "İşte, şimdi bir gelin gibi görünüyorsun."

Ona sırtıyorum. Artık eski ve ödünç alınmış bir şey olarak duvağım, yeni bir şey olarak elbisem ve mavi bir şey olarak da dantel jartiyerim var.

Kapı çalınır ve Sophie kapıyı açmaya gider, Rachel'inkine benzeyen uzun altın rengi elbisesi yürürken sallanır.

"Hey, Stefan."

Dönüyorum ve odaya girerken onunla göz göze geliyorum. Matt'inkinin aynısı olan siyah takım elbisesi ve papyonuyla çok şık görünüyor.

"Aman Tanrım! Holly!" diye haykırıyor beni tepeden tırnağa içine alırken, ağzı bir karış açık.

Sırıyorum ve onu yanağından öpüyorum. "Teşekkürler Stefan."

"Seni görene kadar bekle. Bu arada, Blake ile ilgilenmem gereken sağdıçlık görevlerim olduğu için uzun süre kalamam. Ama bunu arıyor olabileceğini düşünüyordum, bebeğim?" Parmaklarının arasında katlanmış bir kâğıt parçası tutarken Matt'e bir kağıdı kaldırır.

"Evet!" Matt onu tutarak ağlar. "Seni seviyorum!" diyor Stefan'ı dudaklarından öperken. Stefan boğazını temizler ve gözlüklerini düzeltir, hepimizin onları izlediğinin farkındadır.

"Pekâlâ, gitsem iyi olacak; neredeyse vakit geldi Holly." Bana gülümsüyor ve diğerlerine başıyla selam veriyor, sonra gözleri Matt'inkilere kayıyor ve giderken ona hülyalı bir bakış fırlatıyor.

"Ben de yerime otursam iyi olacak," diyor annem. Bana sarılıp öpüyor ve parfümünden yayılan zambak kokusu beni sarıp sarmalıyor.

"Yakında görüşürüz, anne."

İşliyorum. "Hazır mısın, tatlım?"

Babam soruyor.

Ellerime bakarken kalp şeklindeki dev elmas yüzük bana parlıyor. Jay, tekrar bir araya gelmemizden bir ay sonra bana evlenme teklif ettiğinde vermişti. O zamandan beri çok şey oldu. Maggie'nin bahçesinde yetiştirdiği sarı, pembe ve beyaz çiçeklerden oluşan güzel kokulu, elle bağlanmış buketimi elime alıyorum. Bileğime bakıyorum; Jay'in aylar önce bana verdiği saat zamanın geldiğini işaret ediyor.

"Evet." İşliyorum. "Çok hazırım."

Jay ve benim aldığımız yeni eve doğru yürüyoruz. Okyanus kıyısındaki bu güzel ev, tıpkı onun tepelerdeki evi gibi geniş bir teraslı alana ve havuza açılıyor. Ancak buradaki havuzun arkasında sahilin güzel yumuşak kumlarına inen basamaklar ve onun da arkasında pırıl pırıl okyanus var. Burada, onun yanında uyandığım her gün bir rüya gibi.

Jay hala oyunculuk yapıyor ama aynı zamanda bir sağlık ve zindelik merkezi açtı. Orada yoga öğretiyorum ve daha mutlu, daha tatmin edici bir hayat yaşamak için bütünsel yaklaşımlar sunan harika bir ekiple çalışıyorum. İnanılmaz bir yer. Jay'in istediği

Sevdiklerini kaybedenleri desteklemeye odaklandığımız için grup ve bireysel seanslar düzenleyen eğitimli terapistlerimiz var. Açılalı henüz iki ay oldu ama ücretsiz esenlik atölyelerimizle şimdiden 'topluma en iyi hizmet' ödülünü kazandık.

Babam ve ben Sophie, Matt ve Rach'i kumların üzerinden törenin yapılacağı yere doğru takip ediyoruz. Jay bunu nasıl yaptı bilmiyorum ama bu akşam törenimizi sahilde yapmak için izin aldı. Sahilin herhangi bir yerinde değil. Aylar önce yakınlarda kahvaltı ederken gördüğüm dev kaya kemerinin altında yeminlerimizi edeceğiz. Bunu sürpriz olarak ayarladı. Ayak parmaklarının arasındaki kuma delicesine aşık olarak orada duran tüm çiftler hakkında yaptığım yorumları hatırladı. Bu bana onun beni ne kadar sevdiğini ve ne kadar şanslı gösteriyor.

Kemer kadar sahilde yürürken kolumu babamın koluna doluyorum. Her şeyi içime çekerken nefesimi tutuyorum. Güzel bir country aşk şarkısı çalan bir grup var. Erkek şarkıcının sesi esintiyle bana kadar geliyor. Küçük, samimi bir tören istedik. Koridorun her iki yanında sadece bir avuç tahta sandalye var, ailemiz ve en yakın arkadaşlarımızla dolu. Kum, her sandalyenin arkasına bağlanan çiçeklerle uyumlu beyaz, pembe ve sarı yapraklarla kaplandı. Maggie bunu düğün hediyesi olarak yapmakta ısrar etti.

Koridora ulaştığımızda babam elini benimkinin üzerine koyuyor. Heyecandan karnım zonkluyor. Diğerleri önümde olduğu için Jay'i henüz göremiyorum. Stefan, ben koridorda yürüyene kadar etrafına bakmaması konusunda kesin talimatlar almıştı. Grup bu an için seçtiğimiz yeni bir şarkıya başlarken derin ve sakin bir nefes alıyorum.

"Sen istediğim ve ihtiyacım olan her şeysin..."

Sözleri söylerken, bunun o an olduğunu biliyorum. Bu Jay'i göreceğim an. Gelenek olduğu üzere dün geceyi ayrı geçirdik. Tekrar bir araya geldiğimizden beri ayrı kaldığımız ilk geceydi ve gözümü bile kırpmadım.

Sophie, Matt'in bir yanında koridorda yürümeden önce bana dönüp gülümsüyor. Rach de diğer tarafında.

İleriye doğru bir adım atıyorum ve yumuşak yapraklar ayağımı çevreliyor. Her adımı atarken aptal gibi gülümsemekten kendimi alamıyorum, etrafıma bakarken babamın koluna tutunuyorum.

Eric ve Cooper kız arkadaşlarıyla birlikte. Doug, yuvarlak hamile karnıyla parlayan Anya'nın yanında oturuyor. Diğer tarafımda, Maggie

ve kocası gülümsüyor. Bugün üzerinde mor çömllekleri yok; onun yerine mor bir cennet kuşu olan sıra dışı bir saç tarağı var. Önlerinde oturan Shona ve kocası bana küçük bir el sallıyor.

Koridorun başına yaklaştığımızda bir tarafta annem, diğer tarafta Sheila, Bill, Blake ve Stefan oturuyor. Gözlerimi Sheila ve Bill'in arkasındaki koltuklara, Beth ve kocasına dikiyorum. İkisinin de gözleri yaşlı ama bana gülümsüyorlar. Onları birkaç kez ziyarete gitmiştik. Jay ve beni birlikte gördükleri için gerçekten mutlular, bugün çok önemli birinin kayıp olduğunu inkâr edemesek de. Yine de o burada, bir yerlerde, güneşi parlatıyor.

Sonunda, görmeyi en çok istediğim kişinin sadece birkaç adım ötemde olduğunu biliyorum. Vücudum onu hissettiğinde omurgamda bir karıncalanma oluşuyor. Babamın koluna daha sıkı tutunuyorum ve gözlerimi kaldırıyorum. Orada duruyor ve benimle evlenmek için bekliyor, yoğun mavi gözleri benimkilere odaklanmış Jay.

Siyah bir takım elbise giymiş ve papyon takmış, yontulmuş çenesi mükemmel miktarda kirli sakalla kaplı, saçları parmaklarımın arasına almam için beni çağırıyor. Önünde duruyoruz ve babamın elini sıkıyor. Babam bana dönüp yanağımdan öpüyor ve elimi kolundan çekip Jay'in elinin üzerine koyuyor. Sıcak parmakları benimkilere dolanıyor. Eğilip kulağıma bir şeyler fısıldarken gözlerinin kenarları kırışıyor.

"Nefes kesicisin."

Gözlerimi ona diktiğimde yanaklarım kızarıyor. Konuşamıyorum bile, heyecandan sinirlerim tepeme çıkıyor. Bakanımız konuşmaya başladığında Jay eğlenmiş görünüyor. Söylediği hiçbir kelimeyi duymuyorum. Tek yapabildiğim Jay'in yüzüne bakmak ve göğsümdeki sıkışmayı kontrol etmeye çalışmak. Bana yeminlerini söylüyor ve gözlerini benimkilerden ayırmadan evlilik yüzüğümü parmağıma takıyor.

"Holly?" dedi bakan.

"Ha? Pardon?" Gözlerimi Jay'den ayırırken söylüyorum. Arkadaşlarımız ve ailemiz benim ilgisizliğime gülüyor.

Papaz bana gülümsüyor. "Holly, Jay'e yemin etmeye hazır mısınız?"

Derin bir nefes alırken başımı sallıyorum ve ona söz veriyorum. Kalbimi ona adıyorum. Beni izliyor, gözleri bir saniye bile benimkilerden ayrılmıyor. Alyansı parmak eklemimin üzerinden geçirmek için aşağı bakıyorum ve duruyorum, gözlerim açılıyor.

Bu da ne...?

Jay'in gözlerine bakıyorum ve gülümsemesini gizlemek için dudağını ısırırken gözleri eğlenerek kırışıyor. Gördüğüm şeye inanamıyorum. Tekrar aşağıya bakıyorum ve orada, yeni dövmele nikah parmağının etrafında küçük bir çobanpüskülü çelengi var.

Kıkırdamamı engellemeye çalışırken başımı sallıyorum.

"Şimdi sizi karı koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsiniz!" diye anons eder.

Jay yüzümü ellerinin arasına alırken birbirimize sırtıtıyoruz. Kollarımı boynuna doladığımda başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor. Sonra sıcak, yumuşak dudakları beni öperken dudaklarımı alıyor. Bana olan sevgisi o öpücükte dile geliyor. Nefesimi kesiyor. Etrafımızda alkışlar ve tezahüratlar patlak veriyor ve Jay beni arkaya yatırıp öpücüğünü derinleştirirken ciyaklıyorum. Herkes gülmeden önce Blake'in "Bir oda bulun!" diye seslendiğinden oldukça eminim.

Jay beni tekrar kaldırdı ve gözlerimi açtım. "Bayan Anderson." Gözleri parlıyor. "Kocanız için ilk sözleriniz var mı?"

"Bay Anderson," diye mırıldanıyorum, "tam bir ahmaksınız." Gülümsüyorum ve tekrar eline bakıyorum, alyansının altından Holly dövmesinin kenarları görünüyor.

Jay başını arkaya atar ve güler. "Söylediğin şeylere bayılıyorum, Holly." Beni tekrar öpmek için eğiliyor.

"biliyorum," diye fısıldadım. "Sadece sonraya kadar bekle... kocacığım."

Jay'in gözleri parlıyor ve bana sırtıtıyor.

Gecenin geri kalanı inanılmazdı. Güvertede peri ışıklarıyla aydınlatılmış harika bir açık büfemiz var. Sahilin etrafına içinde mumlar yanan büyük cam vazolar yerleştirildi ve kumların üzerine bir dans pisti kuruldu. Grup birbiri ardına harika şarkılar çalıyor ve hepimiz yemek yiyor, dans ediyor ve yüksek sesle şarkı söylüyoruz.

Grubun solisti mikrofona, "Şimdi, bayanlar ve baylar, bir alabilir miyim lütfen?" diyor. "Buket atma zamanı!"

Bir tezahürat patlak veriyor ve herkes arkamdan karşı tarafa yığılırken ben dans pistinin bir kenarına koşturuluyorum.

"Bayan Anderson, üçe kadar sayacağım! Bir, iki, üç!"

Elimdeki buketi başımın üzerinden havaya fırlatırken gülüyorum ve yere düşmeden önce etrafımda dönüyorum. Matt'in eli havaya kalkıp doğruca ona doğru ilerlerken hiç hata yapmıyor. Yüzündeki saf kararlılık ifadesi bir resim gibi. Parmakları onu sıyrıyor ama rotasından saptırıyor.

Grubun yan tarafına doğru savrulur ve içki içmek üzereyken Rach'ın kollarına düşer.

"Hey! Ne?" diye sıçırıyor, şok içinde etrafına bakınıyor.

"Hiç adil değil!" Matt haykırıyor. "Onu yakalamak bile istemedin," diye somurtan bir çocuk gibi homurdanıyor ve kollarını göğsünde kavuştırıyor.

Gökyüzü gökkuşağı renklerine bürünürken, inlemesi kısa süre sonra yüksek bir çatırtı ve patlamayla kesiliyor. Bana başparmağıyla onay veren Shona'ya gülümsüyorum. Düğününüzde en iyi gösteriyi yapamayacaksanız, kocası Hollywood'un en büyük özel efektçisi olan bir arkadaşına sahip olmanın ne faydası var?

Jay'in sıcak kolu belime dolanıyor. Ceketini ve papyonunu çıkarıp kollarını sıvadı. Şu anda çok yenilebilir görünüyor. *Benim seksi kocam.*

"Bunu sen mi yaptın Holly?" diye soruyor, kaşlarını kaldırarak.

"Sürprizlerle dolu tek kişi sen değilsin, biliyorsun." Beni yanına çekerken ona gülümsüyorum.

Hepimiz ayağa kalkıp havai fişek ve ışık gösterisini izliyoruz. Gece gökyüzüne görüntüler yansıtılırken bolca 'ooohhh' ve 'aaahhh' duyuluyor. İlki uçan bir uçak. Sonraki bir kalp ve öpüşen iki insan. Tüm bunlar olurken bando çalıyor ve bu da gösteriye ayrı bir hava katıyor. Bittiğinde büyük bir tezahürat kopuyor ve bazı insanlar tekrar dans ederken bazıları da içki almaya gidiyor.

"Görünüşe göre sırada sen varsın, Rach?" Bir elinde buketimle yanıma gelirken, "Sıra sende," diyorum. Jay bana bir öpücük veriyor ve Blake'le konuşacağını işaret ediyor.

"Evet, bunu göreceğiz." Bir kaşını kaldırıyor, yüzü etkilenmemiş.

Matt yanımdan dans ederek geçerken, "Yüzünü böyle tutarsan, tokatlanmış bir kış gibi görünürsen kimse seninle evlenmez," diye takılıyor.

"Birini tanımak için biri gerekir!" Rach karşılık veriyor ama bana bakarken gülümsüyor.

"İki yıl önce o adi Simon'la çıktığına ve şimdi Bay Mükemmel Tanrı'yla evlendiğine inanabiliyor musun?" Rach kolunu bana dolayarak soruyor.

Simon'dan bahsedilince "Tanrım, hayır," diye alay ettim. Hong Kong'dan kısa bir süre sonra cinsel taciz nedeniyle işten çıkarılmıştı. Hakkında çok sayıda şikâyet yapılmıştı. Şu anda ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok.

"Bunu hak ediyorsun Holls," diyor Rach başını bana yaslarken. "Yine de seni özledim!"

"Ben de seni özledim. Megan'la yaşamak nasıl gidiyor?"

"Gerçekten iyi." Rach iç geçirdi. "Ev aramama yardım ediyor."

Heyecandan sesimin yükselmesine engel olamıyorum. "Depozitoyu biriktirdin mi?"

Rach'ın gözleri parlıyor. "Neredeyse. Bay X'e teşekkürler."

"Vay canına." Bir nefes verdim. "Ondan hâlâ haber alıyor musun?"

"Evet, o hâlâ benim en iyi ve tek müşterim." Gülümsüyor. "Yine de yakında durması gerektiğini biliyorum. Neredeyse depozitomu aldım, bunu yapmamın tek nedeni de buydu."

"Ama?" Rach'ın yüzüne bakarak soruyorum.

"Ama hiçbir şey." Omuz silkıyor. "Sadece çok şey değişiyormuş gibi hissediyorum, anlıyor musun? En iyi arkadaşım Atlantik ötesine taşındı. Diğer arkadaşım ruh eşini buldu." Şu anda Stefan'la dans etmekte olan Matt'i işaret ediyor, her ikisi de birbirlerinin kulaklarına fısıldıyor ve birlikte gülüyorlar.

"İstediğin zaman buraya gelebileceğini biliyorsun, Rach. Her zaman sadece bir telefon ya da uçak mesafesinde olacağım." Bir kolumu ona doladım.

"Biliyorum, Holls, ."

Ayakta durup müzikle birlikte sallanıyoruz ve babamın daha önce kimsenin yaptığını görmediğim bir tür dans hareketi yapmasını izliyoruz ve bunun iyi bir nedeni var. Annem geri çekiliyor, babam dirseklerini savururken ona geniş bir alan bırakıyor.

"İyi hareketleri var," diyor Rach düz bir yüz ifadesiyle.

"Söyleyeceğim." Kıkırdıyorum.

"Karımı bir geri çalmamın sakıncası var mı?" Jay soruyor.

"Hiç de değil. Zaten yeniden doldurmam gerekiyordu," diyor Rach, bardağını eğiyor ve bara doğru ilerlemeden önce beni sıkıyor.

"Bayan Anderson, bu dansı bana lütfeder misiniz?" "Edebilirsiniz, Bay Anderson."

İşliyorum.

Beni kendine doğru çekiyor ve güçlü vücudu bedenime baskı yaparken nefesim kesiliyor. Bir yıl sonra bile üzerimde hâlâ böyle bir etkisi var. Sadece daha da güçleniyor. Kokusunu içime çekiyorum ve küçük, memnun bir iç çekiyorum.

"Mutlu musun, Berry?" Parlak gözleri benimkilere dikilmiş.

"Delicesine. Sen?"

"Son derece," diyor, kaşlarını birleştirerek ciddi görünüyor, sonra gülümsemeye başlıyor. "Size bir sürprizim var Bayan Anderson," diye fısıldıyor kulağıma, boynumu öperken ve vücuduma bir ürperti yayılıyor.

"Bundan daha iyi ne olabilir?" Fısıldıyorum.

"Bize bir balayı ayarladım."

Ona bakmak için geri çekiliyorum. Gözleri yaramaz.

"Gerçekten mi?" Heyecanımı gizleyemiyorum. "Nereye gidiyoruz?"

"Seni çok ama çok özel bir yere götürüyorum," diyor ben hevesle başımı sallarken. "Çok ama çok özel bir şey için tetikte olmamız gereken bir yere." Tekrar başımı sallıyorum. "Bir zamanlar birinin bana anlattığı inanılmaz şeylerin olduğu bir yere."

"Tükür onu, Jay!" Gülüyorum.

Bana bakarken gözlerinin kenarları kırışıyor. "Bir yerde, eğer çok ama çok şanslıysak, sevgilisi için direk dansı yapan bir erkek kuş görebiliriz."

Kahkahalarla ulumadan önce gözlerinin içine bakıyorum. "Ne?" Nefes nefese kaldım.

"Bana bundan bahsettiğin anda, Holly, seni bir gün oraya götüreceğimi biliyordum."

Ona bakıyorum, gözlerim kocaman.

"Endonezya'ya gidiyoruz. Tam olarak Batı Papua'ya," diyor Jay. "Sana söylüyorum, hakkında çok şey duyduğum o lanet kuşlardan birini göremezsek, bunu telafi etmek için direğimin üzerinde dans eden sen olacaksın." Gözleri vücudumda geziniyor.

"Şimdi pratik yapmama ne dersin?" Bir elimi uzatıp saçını çekiştiriyorum. Jay inliyor ve beni kendine doğru çekiyor.

"Çok yaramaz bir kızsınız Bayan Anderson. Misafirlerimizi bırakıp kaçmak mı istiyorsun?"

Ona gülümsüyorum. "Öyle değil mi?"

"Siktir, evet!" Jay beni elimden tutup eve doğru çekerken hemen karşılık veriyor. Beni kollarıyla sarmadan önce kapıya varıyoruz. "Seni ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydim?" Mavi gözleri benimkileri arıyor.

"Söyledin. Ama bir daha söyle," diye mırıldanıyorum dudaklarını kendime doğru çekerken. "Sizi seviyorum, Bayan Anderson."

Ona gülümsüyorum, bana böyle seslenirken çıkardığı sese bakarak.

"Ben de sizi seviyorum Bay Anderson."

Beni kollarıyla sarıyor ve ben de ait olduğum yerin burası olduğunu bilerek kollarına gömülüyorum. Kalbim hep burada olacak.

Burada, Bay Anderson'ımla birlikte.

Son

Teşekkür

İlk teşekkürüm inanılmaz TL Swan'a ve onun aynı derecede inanılmaz yavrularına gitmeli. Bir zamanlar sadece bir hayal olan bu şey, bir grup harika kadının cesaretlendirmesi ve desteğiyle gerçek ve tatmin edici bir şeye dönüştü! Bu yolculukta harika arkadaşlıklar edindim ve hepimizin birbirimizi desteklediğimiz ve elimizden geldiğince yardım ettiğimiz bir grubun parçası olmak harika bir duygu. Siz hanımlar, kadınlar birbirlerini desteklediğinde nasıl inanılmaz şeyler harika örneklerisiniz.

Beta okuyucularıma çok teşekkür ederim; Hannah, Christi, Dana ve Nicola. Siz hanımlar (kendinizi tutmadan) dürüst davrandınız ve bu hikâyeyi hayata geçirmemde bana destek oldunuz. Tüm sabrınız, moral konuşmalarınız ve cesaretlendirmeleriniz için teşekkür ederim. Siz olmasaydınız bunu başaramazdım.

Kitty ve Fred, bu yeni ve bazen bunaltıcı dünyada yolumu bulmama yardımcı olan tüm teşvik ve bilgileriniz için teşekkür ederim. Zamanınız ve deneyiminiz çok takdir edildi.

Kimberly; tüm sıkı çalışman ve zamanın için teşekkür ederim! Sözlerimi anlamlı hale getirdin ve tüm uzmanlığın, anne/anne açıklamaların ve 'kış' kelimesi üzerine tartışmalar için sonsuza dek minnettar olacağım!

Abi'ye inanılmaz yeteneği ve sabrı için teşekkür ederim, beni kitap kapakları ve grafiklerin yeni dünyasında yönlendirdi. Ve bunu başardığın için teşekkür ederim! Bay Anderson kesinlikle göz kamaştırıcı.

Eşim Dan'e ve iki kızıma teşekkür ederim. Bu kitabı yazmanın geç saatlere kadar oturup yazı yazdığım birçok gece anlamına geldiğini biliyorum ve siz beni desteklediniz. Kızlar, bana daha iyi bir insan olmam ve hayatımın peşinden koşmam için bir neden veriyorsunuz.

Çünkü kalbimde senin de her zaman kendi hayallerinin peşinden gideceğini ve asla bir inanç sıçraması yapmaktan korkmayacağını umuyorum. Ama en önemlisi Dan, son on üç yıl için sana teşekkür ederim. Her gün seninle birlikte yaşamasaydım aşk ve onun tüm güzelliği hakkında yazamazdım. Çorap tüylerin asla iyi olmayacak, ama bana gerçek hayatta peri masallarının olabileceğini gösterdin ve bunun için her zaman kutsanacağım.

Son olarak, en büyük teşekkürüm siz okuyuculara. Bu hikayeyi okuduğunuz için teşekkür ederim. Zaman ayırdığınız ve acemi bir yazara şans verdiğiniz için teşekkür ederim. Jay ve Holly'nin hikayesini okuyarak benim için bu hayali gerçekleştirdiniz. Umarım beğenmişsinizdir. Yazmayı çok sevdim ve daha birçok hikaye ve ateşli adam gelecek! Lütfen bir yorum bırakmayı düşünün. Bir yazara yardım etmenin en iyi yollarından biri bu. Bu yolculuğa başlayana kadar ne kadar yardımcı olabileceklerini hiç fark etmemiştim.

Yazar Hakkında

Elle Nicoll, İngiltere'de yaşayan otuzlu yaşlarında iki çocuk annesi ve eski uzun mesafe uçuş görevlisi.

Uzun yıllar boyunca 38.000 ft yükseklikte çalışırken kafasını bulutların üzerinde tuttuktan sonra, şimdi genellikle kafasını bir kitabın sayfaları arasında kitap okurken ya da kendisiyle tatlı tatlı konuşan erkek arkadaşı için yeni bir fikir üzerinde öfkeyle yazarken ve notlar alırken buluyor.

Kirli düşüncelerinin çoğunu garajındaki bisikletinin üzerinde hayal kurarken uydurur. Daha sonra yazdıklarının sayfalarında yer alan bu saçmalıklara sadece fareler tanık oluyor. Ancak ara sıra gündüz sohbetlerine de girerler. Neyse ki kocası ve arkadaşları bunu bekliyor ve artık gözlerini kırpıyorlar.

Elle şu anda *Bay X'i Keşfetmek (Rachel'in hikâyesi)* ve *Bay King'e Çekilmek* (Megan'ın hikâyesi) üzerinde çalışıyor.

En son haber ve bültenlerden haberdar olmak için lütfen şu adresi ziyaret edin;

<https://www.ellenicollauthor.com>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.